

PJ Insurance, Inc.
 5820 W 56th Street, Suite 1, Lafayette Rd. & 56th St. Crossing,
 Indianapolis, IN 46254

For All Your Insurance Needs.
 Life, Health & Disability Insurance
 Home, Auto, Commercial, Worker Comp, Business
 General Liability & other

**"Ask us for new
 Obamacare health
 insurance quote"**

Contact: Parjit K. Parihar
 Office Manager
Ph: 317-248-4802
 Email: info@pjinsuranceinc.com

Truck Insurance Specialist

- Preferred Carriers (A++)
- Bobtail Insurance
- Cargo and Primary Liability

TRI COUNTY INSURANCE

734 655 9090

10 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਸੰਦ

AMANTEL.COM
 \$25 'ਚ 2600 ਮਿੰਟ (43.5 ਘੰਟੇ)
 ਘਰ ਦੇ ਫੋਨ ਅਤੇ ਸੈਲ ਫੋਨ ਲਈ ਇਕੋ ਰੇਟ

24/7 Customer Service ਟੌਲ ਫਰੀ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਕਾਲ ਕਰੋ

ਜਿੰਨੀ ਦੇਰ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋਗੇ ਉਨੇ ਹੀ ਮਿੰਟ ਕੱਟੇ ਜਾਣਗੇ

1-888-652-6268, 732-983-4332/4333

USPS - PP 1 **Sixteenth Year of Publication** ਮਿਡਵੈਸਟ ਐਡੀਸ਼ਨ Price 50¢ Email: punjabtimes1@gmail.com
 ਸ਼ਿਕਾਗੋ, ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਅਤੇ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਤੋਂ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹਫ਼ਤਾਵਾਰ **www.punjabtimesusa.com**

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼

Punjab Times, Vol 16, Issue 25, June 20, 2015 20451 N Plum Grove Rd., Palatine, IL 60074 Ph: 847-359-0746, Fax: 847-705-9388

ਭੁੱਲਰ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਿਆਸੀ ਭਗੌੜੇ ਲਲਿਤ ਦੀ ਮਦਦ ਤੋਂ ਸਫ਼ਬੰਦੀ ਹੋਈ ਤੇਜ਼ ਘਿਰੀ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ

ਸੱਤਧਾਰੀ ਗਠਜੋੜ ਵਿਚਕਾਰ ਖਿੱਚੋਤਾਣ ਵਧੀ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿਰਕ): ਪ੍ਰੋ. ਦਵਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਭੁੱਲਰ ਦੇ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚੋਂ ਪੰਜਾਬ ਤਬਾਦਲੇ ਨੇ ਸੂਬੇ ਦੀਆਂ ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚ ਖਿੱਚੋਤਾਣ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਭਾਈਵਾਲ ਭਾਜਪਾ ਜਿਥੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਥੇ ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਹਮਾਇਤੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬੰਦੀ ਬਿਰਧ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਕੇ ਅਜਿਹੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਭਾਜਪਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋ. ਭੁੱਲਰ ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਤਬਾਦਲੇ ਨਾਲ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਅਤਿਵਾਦ ਫਿਰ ਸਿਰ ਚੁੱਕ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਗੂਆਂ ਦਾ ਬੰਦੀ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਬਾਰੇ ਯੂ-ਟਰਨ ਚਰਚਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਲੇ ਵਰ੍ਹੇ ਭਾਈ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਨੇ ਜਦੋਂ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਹਰਿਆਣਾ ਵਿਚ ਗੁਰਦੁਆਰਾ 10ਵੀਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਲਖਨੌਰ ਵਿਖੇ ਬੰਦੀ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਭੁੱਖ ਹੜਤਾਲ ਅਰੰਭੀ ਸੀ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਜਪਾ ਨੇ ਇਸ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਘਰਸ਼ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਭਾਈ ਖਾਲਸਾ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਭੁੱਖ ਹੜਤਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਭਾਜਪਾ ਆਗੂਆਂ ਦਾ ਇਹ ਪੈਂਤੜਾ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ

ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਭਾਜਪਾ ਆਗੂ ਪ੍ਰੋ. ਭੁੱਲਰ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੂੰ ਮਿਲ ਰਹੀ 'ਸਾਬਾਸ' ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਪੁੱਛ-ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹਨ ਕਿ ਪੰਥਕ ਮੁੱਦੇ ਸੂਬੇ ਦੀ ਸਿੱਖ ਵੋਟ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ 2017 ਵਿਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰੋ. ਭੁੱਲਰ

ਖਾੜਕੂ ਖਹਿਰਾ ਨੂੰ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਰਾਹ ਪੱਧਰਾ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪ੍ਰੋ. ਦਵਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਭੁੱਲਰ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਤਬਾਦਲੇ ਪਿੱਛੋਂ ਕਰਨਾਟਕ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵੀ ਗੁਲਬਰਗਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਬੰਦ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਖਹਿਰਾ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਭੇਜਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਰੇਲ ਗੱਡੀ ਰਾਹੀਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਹੇਠ ਪੰਜਾਬ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਟਿਕਟਾਂ ਆਦਿ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਚ ਅਫਸਰਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਤਬਾਦਲੇ ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ ਬਾਰੇ ਹੀ ਚਰਚਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਕ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ (ਆਪ) ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਤਬਾਦਲੇ ਬਾਰੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖ ਕੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਤੇ ਦੂਜਾ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੇਪਰੇ ਚਾੜ੍ਹੀ। ਪ੍ਰੋ. ਭੁੱਲਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨਵਨੀਤ ਕੌਰ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰ ਕੇ ਵੀ ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਦੁਖਦੀ ਰਗ ਉਤੇ ਹੱਥ (ਬਾਕੀ ਸਫਾ 6 'ਤੇ)

ਕਾਲੀ ਸੂਚੀ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖਾਂ ਲਈ ਹਮਦਰਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਭਗੌੜੇ ਲਲਿਤ ਮੋਦੀ ਦੀ ਮਾਨਵਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਪਿੱਛੋਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ) ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰੀ ਸੁਸ਼ਮਾ ਸਵਰਾਜ 1984 ਦੰਗਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਲੀ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਪਾਏ ਸਿੱਖਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਮਾਨਵਤਾ ਵਿਖਾਉਣ। ਪਾਰਟੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਸਾਬਕਾ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਗੌੜੇ ਲਲਿਤ ਮੋਦੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ 1984 ਤੋਂ ਕਾਲੀ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਪਾਏ ਤਕਰੀਬਨ 350 ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਰਾਹਤ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਯੂ.ਪੀ.ਏ. ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੰਤਰੀ ਸ਼ਰਦ ਪਵਾਰ, ਪ੍ਰਫੁੱਲ ਪਟੇਲ ਤੇ ਕਾਂਗਰਸੀ ਨੇਤਾ ਰਾਜੀਵ ਸ਼ੁਕਲਾ ਨੇ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਕ ਨਿਊਜ਼ ਚੈਨਲ ਨਾਲ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ (ਬਾਕੀ ਸਫਾ 6 'ਤੇ)

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼
 ਦੀ ਨਵੀਂ ਈ-ਮੇਲ
Punjabtimes1@gmail.com

Dhade & Associates, PC Immigration Lawyers

WE FIGHT FOR YOUR RIGHTS!
 ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਪੰਜਾਬੀ ਇਮੀਗਰੇਸ਼ਨ ਵਕੀਲ

*ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਵੀਜ਼ੇ (ਡਾਕਟਰ, ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਆਦਿ)
 *ਗਰੀਨ ਕਾਰਡ *ਸਿਟੀਜ਼ਨਸ਼ਿਪ *ਅਡਜਸਟਮੈਂਟ ਆਫ ਸਟੇਟਸ
 *ਡੀਪੈਰਟੇਸ਼ਨ *ਰਿਫਿਊਜੀ ਕੇਸ *ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਸਭੇ ਇਮੀਗਰੇਸ਼ਨ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ
 *ਅਸੀਂ ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਇਮੀਗਰੇਸ਼ਨ 6 ਤੋਂ 12 ਮਹੀਨੇ 'ਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ

Ph: 248-254-3441
 Fax: (248) 254-3443 www.eagle.pro, Email: info@eagle.pro

Herman Singh Dhade
 Immigration Lawyer

7071 Orchard Lake Rd, Suite 320, W. Bloomfield, MI 48322

Estb. 1975

World Wide Travel
 www.fly2world.com

ਸਸਤੇ ਟਿਕਟ ਬਿਹਤਰ ਸੇਵਾ

DETROIT 734 838 9998 **TOLL FREE** 866 66 INDIA **CHICAGO** 312 224 8800

DELTA KLM AIRFRANCE ETIHAD QATAR Gulf Air Emirates Continental Airlines Lufthansa American Airlines

ਭੁੱਲਰ ਪਿਛੇ ਹੋਰ ਸਿੱਖ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਤਿਹਾਤ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਬੰਦ ਦਵਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਭੁੱਲਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਪਿੱਛੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਸਿੱਖ ਕੈਦੀਆਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸੂਤਰਾਂ ਮੁਤਾਬਕ 15 ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸਿੱਖ ਕੈਦੀ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੀਆਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਭੁਗਤ ਚੁੱਕੇ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕੈਦੀ ਵੀ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਚਾਰ ਕੈਦੀ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਤਿਹਾਤ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ, ਯੂ.ਪੀ. ਦੀਆਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਦੋ, ਕਰਨਾਟਕ ਵਿਚ ਇਕ ਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿਚ ਵੀ ਇਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ 80 ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਿੱਖ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਮੰਗ ਬਾਰੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸਿੱਖ ਆਗੂ ਭਾਈ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਵੱਲੋਂ ਤਕਰੀਬਨ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਭੁੱਖ ਹੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਜ਼ੇਰੇ ਇਲਾਜ ਹਨ।

ਪ੍ਰੋ. ਦਵਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਭੁੱਲਰ ਮਗਰੋਂ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਖਹਿਰਾ ਕਰਨਾਟਕ ਜੇਲ੍ਹ, ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਲਾਹੌਰੀਆ, ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭਿਉਰਾ, ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਫ਼ੌਜੀ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਲਾਈਨ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਹਨ। ਕਰਨਾਟਕ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਗੁਲਬਰਗਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਬੰਦ ਖਾੜਕੂ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਖਹਿਰਾ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰੀ ਝੰਡੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਖਹਿਰਾ ਗੁਲਬਰਗਾ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਉਮਰ ਕੈਦ ਭੁਗਤ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਰਨਾਟਕ ਦੇ ਗ੍ਰਹਿ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਹਿ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਖਹਿਰਾ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਹੈ, ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਵੀ ਖਹਿਰਾ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਖਹਿਰਾ ਖਿਲਾਫ 1996 ਵਿਚ ਦਿੱਲੀ ਤੇ ਬਿਦਰ (ਕਰਨਾਟਕ) ਵਿਚ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲੇ ਦਰਜ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲੀ। ਸੂਤਰਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦਵਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਭੁੱਲਰ ਤੇ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਖਹਿਰਾ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਖਹਿਰਾ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਪਿੰਡ

ਭੁੱਲਰ ਨੂੰ ਭਜਾਉਣ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼: ਬਿੱਟਾ

ਕੁੱਲ ਹਿੰਦ ਅਤਿਵਾਦ ਵਿਰੋਧੀ ਫਰੰਟ ਦੇ ਮੁਖੀ ਮਨਿੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਿੱਟਾ ਨੇ ਦਵਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਭੁੱਲਰ ਨੂੰ ਤਿਹਾਤ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸਖ਼ਤ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਿਆਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਭਜਾਉਣ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤੇ ਹੁਣ ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮਗਰੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ ਉਤੇ ਠੀਕ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉਤੇ ਮਨੌਰੇਗ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਥੋਂ ਉਸ ਲਈ ਭੱਜਣਾ ਸੌਖਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਦਿਮਾਗੀ ਬਿਮਾਰ ਬੰਦੇ ਤੋਂ ਕੀ ਖਤਰਾ: ਬਾਦਲ

ਜਲੰਧਰ: ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 1993 ਬੰਬ ਧਮਾਕਿਆਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦਵਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਭੁੱਲਰ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਅਮਨ ਸਾਂਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਾਦਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਭੁੱਲਰ ਬਿਮਾਰ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਤਿਹਾਤ ਰਹੇ ਜਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਇਸ ਨਾਲ ਅਤਿਵਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਖਤਰਾ ਨਹੀਂ। ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਦਵਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਭੁੱਲਰ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸ਼ਿਫਟ ਕਰਨ ਉਤੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ ਸੀ ਤੇ ਭੁੱਲਰ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਆਉਣ ਨਾਲ ਹਾਲਾਤ ਵਿਗੜਨ ਦਾ ਖਦਸ਼ਾ ਜਤਾਇਆ ਸੀ।

ਜਲੌਅਪੁਰ ਖਹਿਰਾ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਭੁੱਲਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਅੱਠ ਸਿੱਖ ਕੈਦੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਜੇਲ੍ਹ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਮੰਗ ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. ਸੁਮੇਧ ਸੈਣੀ ਕੋਲ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਵਿਚ ਦਿਮਾਗੀ ਲਾਹੌਰੀਆ, ਪਰਮਜੀਤ ਭਿਉਰਾ, ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਵਰਿਆਮ

ਸਿੰਘ, ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ, ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਂ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹਨ।

ਦਵਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਭੁੱਲਰ ਨੂੰ 1993 ਵਿਚ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਬੰਬ ਧਮਾਕੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 2001 ਵਿਚ ਉਸ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖ ਕੈਦੀਆਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ

ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਖਹਿਰਾ ਕਰਨਾਟਕ ਜੇਲ੍ਹ, ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਲਾਹੌਰੀਆ, ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭਿਉਰਾ, ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਫ਼ੌਜੀ, ਲਾਲ ਸਿੰਘ (ਨਾਭਾ ਜੇਲ੍ਹ), ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ (85), ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ (73), ਸਵਰੂਪ ਸਿੰਘ (66), ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ (77) ਤੇ ਸੁਭੇਗ ਸਿੰਘ ਬਾਰੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਸਿੱਖ ਕੈਦੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਜਾਂ ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਜ਼ੁਰਗ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਵੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਭਾਰ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ?

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਦਵਿੰਦਰਪਾਲ ਭੁੱਲਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੱਠ ਹੋਰ ਸਿੱਖ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਵੱਡੀ ਪੱਧਰ ਉਤੇ ਫੋਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਨਿੱਤ ਦਿਨ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਤਰ੍ਹਾਂ-ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਸਵਾਲ ਉੱਠ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਾੜਕੂਆਂ ਲਈ ਭੱਜਣਾ ਅਸਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਅਹਿਮ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ 2004 ਵਿਚ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬੇਅੰਤ ਸਿੰਘ ਕਤਲ ਕਾਂਡ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਹਵਾਰਾ, ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਤਾਰਾ ਤੇ ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭਿਉਰਾ ਨਾਂ ਦੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀ ਬੁਡੈਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚੋਂ ਸਰੁੰਗ ਬਣਾ ਕੇ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਸਰੁੰਗ ਪੁੱਟਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਕੰਨੋ-ਕੰਨ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਾਲ ਤਾਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਮਾੜਾ ਹੈ।

ਖਾੜਕੂ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬੋਕਸਰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਉਤੇ ਰਿਹਾਅ

ਨਾਭਾ: ਨਾਭਾ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟ ਰਹੇ ਖਾੜਕੂ ਸਿੰਘ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬੋਕਸਰ ਪੁੱਤਰ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਪਿੰਡ ਰੋਣੇ ਖ਼ੁਦ ਬਾਣਾ ਸਦਰ ਖੰਨਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਜਮਾਨਤ ਉਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮਿਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬੋਕਸਰ ਖਿਲਾਫ ਕੁੱਲ ਅੱਠ ਮੁਕੱਦਮੇ ਸਨ ਤੇ ਛੇ ਵਿਚੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ 20 ਮਈ 2012 ਵਿਚ ਦਰਜ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ. 42 ਵਿਚ ਨੌਂ ਜੂਨ 2015 ਨੂੰ ਜਮਾਨਤ ਮਿਲ ਗਈ ਸੀ ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਇਕ ਕੇਸ ਵਿਚੋਂ ਹੁਣ ਜਮਾਨਤ ਮਿਲਣ ਪਿੱਛੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾਭਾ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚੋਂ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਪਿਛਲੇ ਵਰ੍ਹੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾੜੀ ਸਿਹਤ ਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਗਰੋਂ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦਵਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਭੁੱਲਰ ਦੀ

ਮਾੜੀ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਮਨੁੱਖੀ ਹਮਦਰਦੀ ਵਜੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤਿਹਾਤ ਤੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਸਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਮਗਰੋਂ ਹੁਣ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਹੁਣ ਭੁੱਲਰ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਚਾਰਾਜੋਈ

ਭੁੱਲਰ ਦੇ ਜੇਲ੍ਹ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਪਿੰਡ ਵਸਨੀਕ ਨੇ ਬਾਗੋ-ਬਾਗ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਤਿਹਾਤ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਦਵਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਭੁੱਲਰ ਦੀ ਪੈਰੋਲ ਉਤੇ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰੋ. ਭੁੱਲਰ 20 ਸਾਲ ਤੋਂ ਤਿਹਾਤ ਜੇਲ੍ਹ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਬੰਦ ਰਿਹਾ ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਹੁਣ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਭੁੱਲਰ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਅਨਫਿੱਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪੈਰੋਲ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋ. ਭੁੱਲਰ ਨੂੰ 40 ਦਿਨ ਦੀ ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਭੇਜਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਰ.ਕੇ. ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭੁੱਲਰ ਪੈਰੋਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਲ੍ਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਉਹ ਪੈਰੋਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਪਰ ਫਿਲਹਾਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਅਰਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਰਜੀ ਮਿਲਣ ਮਗਰੋਂ ਹੀ ਇਸ ਉਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ ਦੇ ਮੁਖੀ ਬਾਬਾ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨੇ ਭੁੱਲਰ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਨ ਮਗਰੋਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਭੁੱਲਰ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਚਾਰਾਜੋਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਭੁੱਲਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨਵਨੀਤ ਕੌਰ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਭੁੱਲਰ ਦੀ ਪੈਰੋਲ ਉਤੇ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਅਰਜੀ ਪਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਰਿਹਾਈ ਭੁੱਲਰ ਦੀ ਸਿਹਤ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉਤੇ ਮੰਗੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਸਿੱਖ ਜਥੇਬੰਦੀ ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਦੇ ਕਨਵੀਨਰ ਕੰਵਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬਿੱਟਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦਵਿੰਦਰ ਪਾਲ ਭੁੱਲਰ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਸ਼ਿਫਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਜੇਲ੍ਹ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਸਿਆਸਤ ਨਾ ਹੋਵੇ: ਜਥੇਦਾਰ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਖੇ ਜ਼ੇਰੇ ਇਲਾਜ ਦਵਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਭੁੱਲਰ ਦੀ ਸਿਹਤ ਦਾ ਹਾਲ ਪੁੱਛਣ ਪੁੱਜੇ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲੋਂ ਉਸਦੀ ਪੱਕੀ ਰਿਹਾਈ ਤੇ ਹੋਰ ਸਿੱਖ ਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਭਾਜਪਾ ਆਗੂ ਬੀਬੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਕਾਂਤਾ ਚਾਵਲਾ ਸਮੇਤ ਹੋਰਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਭੁੱਲਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਉਤੇ ਸਿਆਸਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭੁੱਲਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਬੀਬੀ ਨਵਨੀਤ ਕੌਰ ਨਾਲ ਵੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਹੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ। ਮੌਕੇ ਉਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਭੁੱਲਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨਵਨੀਤ ਕੌਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਜਥੇਦਾਰ ਨੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਹੌਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਤੀ ਦੀ ਪੱਕੀ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ 21 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

ਪੈਰੋਲ ਉਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਿੱਟਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭੁੱਲਰ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਲੇ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਭੁੱਖ ਹੜਤਾਲ ਉਤੇ ਬੈਠੇ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਵੱਲੋਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦਿਖਾਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਦੀ ਮੁਹਿੰਮ ਰੰਗ ਲਿਆ ਰਹੀ ਹੈ ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਵੀ ਨੀਂਦ ਖੁੱਲ੍ਹ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਿੱਟਾ ਮੁਤਾਬਕ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਦੇ ਹੱਕ

ਵਿਚ ਬਣੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਮੰਗ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਭੁੱਲਰ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਹੀ ਹੁਣ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਭੁੱਲਰ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਸ਼ਿਫਟ ਕਰਕੇ ਪੈਰੋਲ ਉਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿਚ ਹੈ।

ਭੁੱਲਰ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਲੈਣ ਦੀ ਲੱਗੀ ਦੌੜ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਸਿੱਖ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਤੇ ਕੁਝ ਸਿਆਸੀ ਧਿਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋ. ਦਵਿੰਦਰ ਪਾਲ ਭੁੱਲਰ ਦੀ ਤਿਹਾਤ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚੋਂ ਪੰਜਾਬ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਲੈਣ ਦੀ ਹੋੜ ਲੱਗ ਗਈ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ. ਕੇ. ਨੇ ਬੰਦੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਦਿੱਲੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਬੁਰ ਪੈਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਜੀ. ਕੇ. ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੌਲੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉਤੇ ਹੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਤੇ ਨਿਆਂ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬੰਦ ਸਮੂਹ ਕੈਦੀਆਂ ਲਈ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਨਿਯਮ-ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਅੱਠ ਹਫਤਿਆਂ ਦੀ ਸਮੇਂ ਸੀਮਾ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਧਰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਆਗੂ ਤੇ ਮੁੱਖ ਸੰਸਦੀ ਸਕੱਤਰ ਵਿਰਸਾ ਸਿੰਘ ਵਲਟੋਰਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਦਲ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰਦੀ ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਕਨਵੀਨਰ ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਛੋਟੇਪੁਰ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਸਰਕਾਰ ਕਾਰਨ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਿਆ ਹੈ।

ਭਗਤਾ ਭਾਈ: ਤਕਰੀਬਨ 23 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਤਿਹਾਤ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਬੰਦ ਸਿੱਖ ਨੌਜਵਾਨ ਪ੍ਰੋ. ਦਵਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਭੁੱਲਰ ਨੂੰ ਤਿਹਾਤ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਜੱਦੀ ਪਿੰਡ ਦਿਆਲਪੁਰਾ ਭਾਈਕਾ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਕੋਈ ਹੱਦ ਨਾ ਰਹੀ। ਪ੍ਰੋ. ਭੁੱਲਰ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਤੇ ਸਿੱਖ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਪਿਛਲੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾੜੀ ਸਰੀਰਕ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਕਿਸੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਪ੍ਰੋ. ਭੁੱਲਰ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਤਬਦੀਲੀ ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਪੈਰੋਲ ਉਤੇ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਉਪਰੰਤ ਉਸ ਦੇ ਜੱਦੀ ਘਰ ਦਾ ਤਾਲਾ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਆਸ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਢਾਈ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਦਵਿੰਦਰਪਾਲ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਾਲਾ ਹੀ ਲੱਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਹੀ ਉਸ ਦੇ 82 ਸਾਲਾ ਬਿਰਧ ਮਾਤਾ ਉਪਕਾਰ ਕੌਰ ਪਿੰਡ ਗੋਤਾ ਮਾਰਦੇ ਸਨ। ਪ੍ਰੋ. ਭੁੱਲਰ ਦੇ ਚਚੇਰੇ ਭਾਈ ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਭੁੱਲਰ ਤੇ ਗੁਰਮੇਜ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜੇਲ੍ਹ ਤਬਦੀਲੀ ਉਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਘਰ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਤਕਰੀਬਨ 23 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਦੁੱਖ-ਤਕਲੀਫ਼ਾਂ ਦਾ ਹੀ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਪਾਸਿਓਂ ਸੁੱਖ ਦਾ ਬੁੱਲਾ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।

ਲਗਜ਼ਰੀ ਕਾਰਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਧੂਆਂ ਕੱਢਿਆ

ਬਠਿੰਡਾ: ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਰਾਂ ਵਰਤਣ ਵਾਲੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਸੰਸਦੀ ਸਕੱਤਰਾਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਮੀਟਰ ਘੁੰਮਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪੰਜ ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਅਤੇ 11 ਮੁੱਖ ਸੰਸਦੀ ਸਕੱਤਰਾਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕੈਮਰੀ ਤੇ ਕਰੋਲਾ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਆਖ ਕੇ ਨਿੱਜੀ ਫਾਰਚੂਨਰ ਤੇ ਇਨੋਵਾ ਗੱਡੀਆਂ 'ਤੇ ਸਫਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਤੇ ਮੁੱਖ ਸੰਸਦੀ ਸਕੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਲੋਮੀਟਰ 15 ਰੁਪਏ ਤੇਲ ਖਰਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹੁਣ ਇੱਕ ਜੂਨ ਤੋਂ ਇਸ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਕਰ ਕੇ 18 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਸ਼ਾਬਾ ਤੋਂ ਆਰ.ਟੀ.ਆਈ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸਾਲ 2012-13 ਵਿਚ ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਤੇ ਮੁੱਖ ਸੰਸਦੀ ਸਕੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਵਾਹਨ ਵਰਤਣ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੇਲ ਖਰਚ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਡਰਾਈਵਰ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ 10 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਵੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਰਾਂ ਵਰਤਣ ਵਾਲੇ ਵਜ਼ੀਰ ਤੇ ਮੁੱਖ ਸੰਸਦੀ ਸਕੱਤਰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ 200 ਤੋਂ 250 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਸਫਰ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਲ ਖਰਚ ਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਸ਼ੂ ਪਾਲਣ ਮੰਤਰੀ

ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਰਣੀਕੇ ਆਪਣੀ ਫਾਰਚੂਨਰ ਗੱਡੀ 3 ਸਤੰਬਰ 2013 ਤੋਂ ਵਰਤ ਰਹੇ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਫਰਵਰੀ 2015 ਤੱਕ ਉਹ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਔਸਤਨ 236 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਗੱਡੀ ਵਿਚ ਸਫਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 480 ਦਿਨਾਂ ਦੇ 17.04 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੇਲ ਖਰਚ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਏ ਹਨ। ਜਨ ਸਿਹਤ ਮੰਤਰੀ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਰੱਖਤਾ ਨੇ ਵੀ 12 ਜਨਵਰੀ 2015 ਤੋਂ ਫਾਰਚੂਨਰ ਗੱਡੀ ਵਰਤਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਹੈ। 31 ਮਾਰਚ 2015 ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਗੱਡੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਔਸਤ 218 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਚੱਲੀ ਹੈ। ਕੈਬਨਿਟ ਵਜ਼ੀਰ ਸਿਕੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਲੂਕਾ ਅਤੇ ਜਨਮੇਜਾ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਫਾਰਚੂਨਰ ਗੱਡੀਆਂ ਵਰਤ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਸਿਹਤ ਮੰਤਰੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੁਮਾਰ ਜਿਆਣੀ ਨੇ ਨਵੰਬਰ 2014 ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਟੋਏਟਾ ਇਨੋਵਾ ਵਰਤਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤੇਲ ਖਰਚ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ। ਵਜ਼ੀਰ ਰੱਖਤਾ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਗੱਡੀਆਂ ਕਾਫੀ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਵਜ਼ੀਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਹੀ ਨਿੱਜੀ ਵਾਹਨ ਵਰਤ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਸੰਸਦੀ ਸਕੱਤਰ ਹਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਆਪਣੀ ਫਾਰਚੂਨਰ ਗੱਡੀ ਵਿਚ ਸਫਰ ਕਰਦੇ ਹਨ

ਜੋ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਔਸਤਨ 311 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫਾਰਚੂਨਰ ਗੱਡੀ 257 ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ 80,151 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਚੱਲੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ 12.02 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੇਲ ਖਰਚ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੇ ਤਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਰਮੀਤ ਸੰਧੂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਲਕਾ ਰਾਜਧਾਨੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਲਕਾ ਭੂਗੋਲਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਲੰਮਾ ਚੌੜਾ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਗੱਡੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਸੰਸਦੀ ਸਕੱਤਰ ਅਮਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਜਨਾਲਾ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਟੋਏਟਾ ਕਿਰਲੋਸਕਰ ਗੱਡੀ ਵਰਤਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਡੀ ਸਤੰਬਰ 2014 ਤੋਂ ਫਰਵਰੀ 2015 ਤੱਕ ਔਸਤ 282 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਚੱਲਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 7.63 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਤੇਲ ਖਰਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਸੰਸਦੀ ਸਕੱਤਰ ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਟੀਨੂੰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਗੱਡੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਔਸਤਨ 224 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਤੇਲ ਖਰਚਾ 27.63 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੁੱਖ ਸੰਸਦੀ ਸਕੱਤਰ ਨੰਦ ਲਾਲ 16 ਅਪਰੈਲ 2013 ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਇਨੋਵਾ ਗੱਡੀ ਵਰਤ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਔਸਤਨ

190 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਸਫਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰੀਬ ਡੇਢ ਸਾਲ ਦੇ 15.66 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੇਲ ਖਰਚ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਸੰਸਦੀ ਸਕੱਤਰ ਮਨਤਾਰ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਆਪਣੀ ਫਾਰਚੂਨਰ ਗੱਡੀ ਵਰਤ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਸੰਸਦੀ ਸਕੱਤਰ ਸਰੂਪ ਚੰਦ ਸਿੰਗਲਾ ਵੀ ਅਗਸਤ 2012 ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਫਾਰਚੂਨਰ ਗੱਡੀ ਵਰਤ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਰੀਬ ਸਵਾ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ 168 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਸਫਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਲਕੇ ਦਾ ਭੂਗੋਲਿਕ ਘੇਰਾ 5 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 21.81 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੇਲ ਖਰਚ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਸੰਸਦੀ ਸਕੱਤਰ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਬੱਬੇਹਾਲੀ ਨੂੰ 26 ਨਵੰਬਰ 2012 ਤੋਂ ਦਸੰਬਰ 2014 ਤੱਕ ਤੇਲ ਖਰਚ ਸਮੇਤ ਡਰਾਈਵਰ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਆਦਿ 19.68 ਲੱਖ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਰਾਂ ਵਰਤਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਸੰਸਦੀ ਸਕੱਤਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਗਰਗ, ਐਨ.ਕੇ. ਸ਼ਰਮਾ, ਅਵਿਨਾਸ ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਇੰਦਰਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬੁਲਾਰੀਆ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬ 'ਚ ਕੁੜੀਆਂ ਦੀ ਜਨਮ ਦਰ ਵਧੀ

ਸੰਗਰੂਰ: ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਯਤਨਾਂ ਸਦਕਾ ਲੜਕੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੁਣ ਵਧਣ ਲੱਗੀ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਣਤੀ 2011 ਦੀ ਜਨ ਗਣਨਾ ਮੌਕੇ 1000 ਲੜਕੀਆਂ ਪਿੱਛੇ ਸਿਰਫ 874 ਹੀ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ। 2011 ਦਾ 895 ਦਾ ਅੰਕੜਾ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁਣ 2014 ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਇਹ ਗਿਣਤੀ 900 ਤੱਕ ਪੁੱਜ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਸਮਾਜ ਸੇਵੀ ਅਤੇ ਆਰ.ਟੀ.ਆਈ. ਮਾਹਿਰ ਬ੍ਰਿਸ਼ ਭਾਨ ਬੁਜਰਕ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ 2008-09 ਵਿਚ ਲੜਕੀਆਂ ਦੀ ਜਨਮ ਦਰ ਵਿਚ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ 156 ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਕੁੜੀਆਂ ਦੀ ਜਨਮ ਦਰ ਵਿਚ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋੜ ਵਾਧਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪਟਿਆਲਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ 74 ਪਿੰਡ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 1000 ਲੜਕੀਆਂ ਪਿੱਛੇ ਲੜਕੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸਿਰਫ ਅੱਠ ਸੌ ਦੀ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਇਸਰਹੋੜੀ ਅਤੇ ਲੱਧਾਹੋੜੀ ਵਿਖੇ ਲੜਕੀਆਂ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ 1300 ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦਸ ਦੇ ਕਰੀਬ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ

ਅਨੁਪਾਤ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੰਗਰੂਰ ਦੇ ਪਿੰਡ ਗੋਬਿੰਦਪੁਰਾ ਪਾਪੜਾ, ਭਗਵਾਨਪੁਰਾ 'ਚ ਅਨੁਪਾਤ ਦਾ ਅੰਕੜਾ 1800 ਤੋਂ ਉਪਰ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਜਦਕਿ ਖਾਈ, ਚੁਲੜ ਕਲਾਂ, ਕੋਟਲਾ ਲੋਹਲ, ਚੱਠੇ ਨਕਟੇ, ਰਾਮਗੜ੍ਹ (ਭਵਾਨੀਗੜ੍ਹ), ਢੀਡਸਾ, ਸਾਦੀਹਰੀ, ਜਲੂਰ, ਭਾਈ ਕੀ ਪਸ਼ੋਰ, ਆਦਿ ਪਿੰਡ ਧੀ ਮਾਰਨ ਦੇ ਕਲੰਕ ਨੂੰ ਧੋਣ ਵਿਚ ਸਫਲ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰਨਾਲੇ ਦੇ 9, ਫਤਿਹਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਦੇ 23, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਦੇ 25, ਰੂਪਨਗਰ ਦੇ 34, ਬਠਿੰਡਾ ਦੇ 50, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ 2, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦਾ 1, ਮੁਕਤਸਰ ਦੇ 6, ਮਾਨਸਾ ਦੇ 7, ਨਵਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ 7, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ 2, ਜਲੰਧਰ ਦੇ 3, ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੇ 6 ਅਤੇ ਮੁਹਾਲੀ ਦਾ 1 ਅਤੇ ਤਰਨਤਾਰਨ ਦਾ 1 ਪਿੰਡ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਥੇ ਲੜਕੀਆਂ ਦੀ ਜਨਮ ਦਰ ਵਿਚ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋੜ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਮਾਜ ਸੇਵੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਧੀ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਜਾਗਰੂਕ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਯਤਨਾਂ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ।

BUYING/SELLING In Michigan

Homes, Gas Stations, Liquor Stores, Plazas, Hotels

All Types of Loans Residential & Commercial

RAJ S. SHERGILL

Realtor

Land Mark Realty

**41637 Ford Road, Suite A.
Canton, MI 48187**

Cell 734-751-4455, rajsshergill@yahoo.com

US Business Brokers Inc. American Financing Group LLC

101 W 22nd St, Suite 111, Lombard, IL 60148
23280 Pacific Highway South, Suite 307, Kent, WA 98032

Financing - Loans

- We do all kinds of SBA & Conventional loans.
- We are specialized in Gas Stations, Liquor Stores, Hotels, Convenience Stores, Motels, Apartment Buildings, Strip Plazas, Commercial Buildings, Food Franchise.
- We can get your Loan approved within few days.

Contact us for any Financing Need Nationwide.

- FAST APPROVAL
- QUICK CLOSINGS
- SBA 504 & 7A
- CONVENTIONAL LOANS
- HOTELS, MOTELS
- GAS STATIONS, TRUCK STOPS
- SUBWAY, DUNKIN DONUTS
- LIQUOR STORES, C-STORES

ਬਿਜਨਸ ਵੇਚਣ ਤੇ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ

Contact us Buy or Sell business

AJ Sandhu (MBA)

*Managing Broker/Realtor/Consultant
Licensed in IL, IN, WA*

916-995-0783 (Cell)

206-941-0792 (DIR)

630-206-2467 (Fax)

www.ubbchicago.com

aj@ubbchicago.com

The Anu Attorney Immigration Law Firm Law offices of Anu Peshawaria

*More than 25 years of experience *Internationally Awarded-Extraordinary ability *Served as Legal Advisor to Govt. of India, Embassy of India, Washington, DC

Anu Peshawaria
Attorney at Law

*Licensed to practice Immigration & Bankruptcy in all 50 states.
More than 20 year experience in US immigration & Indian law*

US IMMIGRATION

- *Green Cards (Investor, Employment)
- *E-2 investor Visa, L1 (Intra Company)
- *Family Green Card, Fiancee Visa
- *Deportation Defense, VAWA, U Visa
- *Asylum, Appeals, Ninth Circuit Court
- *H1B, Computer Engineers, Cooks, Teachers, Students, Doctors, Nurses, Physical Therapist

ਪੰਜਾਬੀ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ, ਹਿੰਦੀ ਤੇ ਉਰਦੂ ਵਿਚ ਗੱਲ ਕਰੋ

ਹੁਣ ਸਿਆਟਲ ਵਿਚ ਵੀ ਦਫਤਰ ਖੁਲ੍ਹ ਚੁਕਾ ਹੈ

Contact numbers:

Seattle, WA

Ph: 206-774-0907

Fremont, California

Ph: 510-353-0102

Cell Phone 510-299-1907

Toll free: 1-866-586-6297

anu@anuattorney.com

www.anuattorney.com

FAMILY LAW

- *Divorce *Annulment
- *International Custody

INCORPORATIONS

- *International Contracts, Mergers
- *Attorney Supreme Court of India

***Bankruptcy Consultation & Filing**

46560 Fremont Blvd., STE#205, Fremont, CA 94538

801, Pine Street, # 24 C, Seattle, Washington 98101

Offices: Seattle, WA *Fremont, CA *UK *Canada *India

Weekends & Evening Appointments Available

ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੇ ਅਹਿਮ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਮਯਾਬ ਸੈਮੀਨਾਰ

ਇੰਡੀਅਨਐਪੋਲਿਸ, ਇੰਡੀਆਨਾ (ਬਿਊਰੋ): ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੇ ਅਹਿਮ ਤੇ ਭਖਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਇਥੇ 13 ਜੂਨ ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੈਮੀਨਾਰ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੇ ਯਾਦਗਾਰੀ ਹੋ ਨਿਬੜਿਆ। ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹੋਏ ਇਸ ਵਿਲੱਖਣ ਸੈਮੀਨਾਰ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੇ ਪੂਰੇ ਛੇ ਘੰਟੇ ਮੁਕੰਮਲ ਖਾਮੋਸ਼ੀ ਦੇ ਮਾਹੌਲ ਵਿਚ ਬੁਲਾਰਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਸੁਣੇ।

ਨੂੰ ਵੱਖ ਵੱਖ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਲ ਕੇ ਰੱਖਿਆ। ਸੈਮੀਨਾਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਬੀਬੀਆਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਈਆਂ। ਕੈਨੇਡਾ ਤੋਂ ਵੀ ਕੋਈ 30 ਵਿਅਕਤੀ ਸੈਮੀਨਾਰ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਡਾ. ਗੁਰਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ ਨੇ ਆਪਣੇ

ਦਿੱਤਾ। ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਿਲਚਸਪ ਤਕਰੀਰ ਵਿਚ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਵਾਇਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਵਿਛੜ ਕੇ ਉਹ ਸਭਿਆਚਾਰ ਦੇ ਮੇਲੇ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੁਲ ਜਾਣਗੇ। ਕਿਸੇ ਸੈਮੀਨਾਰ ਵਿਚ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਭਾਸ਼ਾ ਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ

ਡਾ. ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਾਸਿੰਗਟਨ ਡੀ.ਸੀ. ਦੀ ਤਕਰੀਰ ਵਿਚ ਇਤਿਹਾਸ, ਗੁਰਬਾਣੀ, ਸਭਿਆਚਾਰ, ਚਲੰਤ ਸਿੱਖ ਮਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵਾਪਰ ਰਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਨੇ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਵਾਇਆ ਕਿ ਅੱਜ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਨਿਵੇਕਲੀ ਹਸਤੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਦੇ

ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਵੱਡੇ ਰੋਲ ਅਦਾ ਕਰਦੇ ਵੇਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਪੇਪਰ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਰੋਲ ਬਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ। ਸੈਮੀਨਾਰ ਦੌਰਾਨ ਮੰਚ ਸੰਚਾਲਨ ਅਮਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਅਮਰ ਨੇ ਬਾਖੂਬੀ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਰ ਬੁਲਾਰੇ ਨੂੰ ਸਟੇਜ ਉੱਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਜਿਸ ਅੰਦਾਜ਼ ਤੇ ਜਿਸ ਮੁਹਾਵਰੇ ਵਿਚ

ਅਮੈਰਿਕਨ ਸਿੱਖ ਆਰਗੇਨਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ (ਏ ਐਸ ਓ) ਵਲੋਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਇਸ ਸੈਮੀਨਾਰ ਵਿਚ 'ਇੰਡੀਆ ਕੁਮਿਟਸ ਸੂਇਸਾਈਡ' ਵਰਗੀ ਚਰਚਿਤ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਲੇਖਕ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਮਸਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਗੰਭੀਰ ਤੇ ਤਰਕ ਭਰਪੂਰ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਡਾ. ਗੁਰਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ, ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੇ ਉਘੇ ਤੇ ਸੰਜੀਦਾ

ਖੋਜ ਭਰਪੂਰ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿਚ ਆਰ ਐਸ ਐਸ ਦੇ ਲੁਕਵੇਂ ਏਜੰਡੇ ਨੂੰ ਜਾਹਰ ਕਰ ਕੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਲਗਭਗ ਸਵਾ ਘੰਟਾ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਿਆਂ ਡਾ. ਢਿੱਲੋਂ ਨੇ ਜਿੱਥੇ ਆਰ ਐਸ ਐਸ ਵਲੋਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦ ਹਸਤੀ ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਮਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਤੱਥਾਂ ਸਮੇਤ ਦਿੱਤਾ, ਉਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ

ਆਪਸੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਅਤੇ ਸਾਂਝ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ। ਨੌਜਵਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਭਾਸ਼ਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲੀ ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਨ, ਮਨ ਤੇ ਰੂਹ ਰੌਸ਼ਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਰਾਜ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਰਮ ਦੀ ਹੋਂਦ ਲਈ ਰਾਜ ਕਿੰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜਜ਼ਬਿਆਂ ਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਡਾ. ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤਕਰੀਰ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਈ ਵਾਰ ਜੈਕਾਰਿਆਂ ਦੀ ਗੂੰਜ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਤੋਂ ਆਏ ਸੀਨੀਅਰ ਪੱਤਰਕਾਰ ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜੂਨ 1984 ਦੇ ਦਰਬਾਰ

ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਸਰੋਤੇ ਬੇਹੱਦ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ। ਜਸਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜੱਸੀ, ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਅਮਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਅਮਰ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਹੇਠ ਹੋਇਆ ਇਹ ਸੈਮੀਨਾਰ ਆਪਣਾ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇਣ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਮਯਾਬ ਰਿਹਾ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਸੰਗਤਾਂ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਸੈਮੀਨਾਰਾਂ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਲਗਾਤਾਰ

ਸਮਰਥਕ ਡਾ. ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ ਵਾਸਿੰਗਟਨ ਡੀ.ਸੀ., ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਫਰੇਜ਼ਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਸਿਹਤ ਤੇ ਭਲਾਈ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਮਨਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਮਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਚਿੰਤਕ ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਘੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੇ ਸਿੱਖ ਮਸਲਿਆਂ

ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੀ ਤਿੱਖੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ. ਬਾਦਲ ਆਰ ਐਸ ਐਸ ਦੇ ਏਜੰਡੇ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਆਰ ਐਸ ਐਸ ਦੀਆਂ ਲੁਕਵੀਆਂ ਸਾਜਿਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਚਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਲਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਜਥੇਬੰਦ ਹੋਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ

ਸੈਮੀਨਾਰ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਨੌਜਵਾਨ ਮਨਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੰਗਤਾਂ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖਿੱਚ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਸਲਾਈਡ ਸ਼ੋਅ ਰਾਹੀਂ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਜੁਝਾਰੂ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਇਕ ਨਵੇਂ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਕੁਝ ਇਸ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਰੋਤੇ ਹੈਰਾਨੀ

ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਾਕੇ ਪਿਛੋਂ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੇ ਦਰਦ ਦੀਆਂ ਕਈ ਪਰਤਾਂ ਨੂੰ ਫਰੋਲਿਆ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਰੋਲ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਸਾਂਝੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਸਿੱਖੀ ਦੀ ਰੂਹ ਦੇ ਕਰੀਬ ਹੈ ਪਰ ਕਈ ਵਾਰ ਨਾਇਕ ਵੀ

ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਨੌਜਵਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਰਸੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੀ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਖਸੀਅਤ ਵਿਚ ਹਾਂ ਪੱਖੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੁਲਾਰਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 14 ਜੂਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸਥਾਨਕ ਗੁਰੂ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਾਕੇ ਬਾਰੇ ਸੰਗਤਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਂਝੇ ਕੀਤੇ। ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖ ਸਤਿਸੰਗ ਵਿਚ ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਮੁਰਾਲੇਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਮਹਾਨ ਸੁਖਸੀਅਤ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਨਿਭਾਏ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੋਲ ਬਾਰੇ ਸੀਨੀਅਰ ਪੱਤਰਕਾਰ ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਡਾ. ਗੁਰਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਭਾਰੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਸੰਗਤ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ ਅਤੇ ਲੁਬਾਣਾ ਬਰਾਦਰੀ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਵਿਚ ਸੰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਮੁਰਾਲੇਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਰੋਲ, ਤਿਆਗ ਅਤੇ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾ ਤੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

Preet BOUTIQUE

ਹੁਣ ਗਰੀਨਵੁੱਡ 'ਚ ਹੀ ਨਵੀਂ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਥਾਂ

916 E. Main Street, #204, Greenwood, IN 46143
Vally Vista Plaza (Near Desi Bazar)

ਆਪਣੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਚਾਰ ਚੰਨ ਲਾਓ
Designer Lehngas, Suits, Sarees, Kids Wear

ਡਿਜ਼ਾਈਨਰ ਲਹਿੰਗੇ, ਸੂਟ ਤੇ ਸਾੜੀਆਂ
ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸ਼ਾਕਾਂ

ਵਿਆਹ-ਸ਼ਾਦੀ ਦੇ ਸ਼ਗਨਾਂ ਲਈ ਕਲੀਰੇ, ਗਾਨੇ, ਸੁਰਮੇਦਾਨੀ, ਕਿਰਪਾਨ, ਕਲਗੀ, ਸਿਹਰਾ, ਚੂੜਾ, ਜਾਗੇ ਮਟਕੀ, ਪਰਾਂਦੀ ਤੇ ਹੋਰ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਲਦਾ ਹੈ

Gidha Bhangra Dressess On Rent
ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸਾਈਜ਼ਾਂ ਦੇ ਰੁਮਾਲਾ ਸਾਹਿਬ, ਚੰਦੋਆ ਸਾਹਿਬ ਵੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ

Call: 317-603-4018
E-mail: preetboutique1973@gmail.com or spkaurus@yahoo.co.in
Facebook page (Preet Boutique USA & Canada)

ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਝੁਮ ਉਠੇ। ਮਨਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਯੂ ਐਨ ਓ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨੌਸ ਤੱਥ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਵਾਇਆ ਕਿ 'ਹਿੰਸਾ' ਦਾ ਮਾਰਗ ਕਿਵੇਂ ਤੇ ਕਦੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਜਾਇਜ਼, ਢੁਕਵਾਂ, ਪਵਿੱਤਰ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੇ ਸਹੀ ਰਸਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 'ਹਿੰਸਾ' ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਇਕ ਨਵੇਂ ਤੇ ਦਿਲਚਸਪ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਮਨਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਧ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੁਝਾਰੂ ਲਹਿਰ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਹ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੋਈ ਗਲਤ ਜਾਂ ਮਾੜੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ।

Matrimonial

ਵਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

ਜੱਟ ਸਿੱਖ ਤਲਾਕਸੂਦਾ (ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਨਹੀਂ) ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਸਿਟੀਜ਼ਨ ਲੜਕੀ 29 ਸਾਲ 5'4" ਲਈ ਅਮਰੀਕੀ ਸਿਟੀਜ਼ਨ/ਗਰੀਨ ਕਾਰਡ ਹੋਲਡਰ ਜੱਟ ਸਿੱਖ ਲੜਕੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਤਲਾਕਸੂਦਾ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ: 619-457-9270 ਅਤੇ 209-321-7121

Suitable match sought for Jatt Sikh U.S. Citizen girl, 27 yrs, 5'-6", Master's in Science & employed. The boy should be Jatt Sikh, well-educated, professionally employed from a well-settled family in California, preferably from Bay Area. Contact 510-331-4868 or email: kaur125@yahoo.com

Jatt Sikh parents seek match for US Citizen daughter, 28, 5'10", bachelors in marketing & employed. Family well settled in Wisconsin, US since 25 years. Boy should Jatt Sikh atleast 6", well-settled in career, preferably from the US or Canada. Contact: 1-414-982-5188 or wisconsinkaur@gmail.com.

ਕੰਨਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

ਰਵੀਦਾਸੀਆ ਸਿੱਖ 27 ਸਾਲ, 5'9", ਬੀ ਕਾਮ (ਅਕਾਉਂਟਿੰਗ), ਐਲ ਐਲ ਬੀ ਇੰਡੀਆ ਰਹਿੰਦੇ ਲੜਕੇ ਲਈ ਅਮਰੀਕਨ ਜਾਂ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਸਿਟੀਜ਼ਨ ਲੜਕੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਲੜਕੇ ਪਾਸ 15 ਕਿਲੋ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ। ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ, ਫੋਨ: 347-445-3381

punjabtimesusa.com

ਮੋਦੀ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਨਾ ਆਉਣ ਉਤੇ ਬਾਦਲਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਝਟਕਾ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਸਾਜਨਾ ਦਿਵਸ ਦੇ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਨਾ ਆਉਣ ਕਾਰਨ ਬਾਦਲ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਝਟਕਾ ਲੱਗਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਦਲ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮੋਦੀ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਐਲਾਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ।

ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਦੌਰਾ ਰੱਦ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਜਿਥੇ ਬਾਦਲ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਨਾਮੋਸ਼ੀ ਬਣੀ ਹੈ, ਉਥੇ ਹੀ ਭਾਈਵਾਲ ਬੀ.ਜੇ.ਪੀ. ਦੇ ਹੋਰ ਦਲਾਂ ਦੇ ਲੀਡਰ ਮੋਦੀ ਦੇ ਨਾ ਆਉਣ ਉਤੇ ਖੁਸ਼ ਹਨ। ਬੀ.ਜੇ.ਪੀ. ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਲੀਡਰ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਮੋਦੀ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਦੌਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੂੰ ਗਠਜੋੜ ਧਰਮ ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ ਸਹੀ ਸੁਨੇਹਾ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਕਾਲੀ

ਦਲ ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਮਸਲੇ ਵਿਚ ਪਿਛਾਂਹ ਧੱਕ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਏ.ਆਈ.ਸੀ.ਸੀ. ਮੈਂਬਰ ਕੁਲਜੀਤ ਨਾਗਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਤੇ ਬੀ.ਜੇ.ਪੀ. ਇਕ ਦੂਜੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਅਜਿਹੀ ਸਿਆਸਤ ਕਰਕੇ ਚਲਾਕ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਮੋਦੀ ਨਾਰਾਜ਼ ਹਨ ਤਾਂ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਤੇ ਬੀ.ਜੇ.ਪੀ. ਆਪਣਾ ਗਠਜੋੜ ਕਿਉਂ ਚਾਲ ਰਹੇ ਹਨ? ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚਲਾਕੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਤੇ 2017 ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣਗੇ।

ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸ਼ੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਛੋਟੇਪੁਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੋਦੀ ਤੇ ਬਾਦਲ ਇਕ ਹਨ ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੋਦੀ

ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੋਦੀ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਫੇਰੀ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਲੱਛੇਦਾਰ ਭਾਸ਼ਨ ਹੈ।

ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿਚ ਬਦਲਾਅ ਨਾਲ ਅਕਾਲੀਆਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਮੁਰਬਾ ਗਏ ਹਨ। ਕੇਂਦਰ ਤੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਭਾਈਵਾਲ ਦੋਹਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਟਕਰਾਅ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਹੁਣ ਅਕਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਨਮੋਸ਼ੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਦੌਰੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਪੱਕੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਗਵਾੜਾ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ

ਨੇ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਆਉਣ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਪਰ ਇੰਜ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਲਕ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਮੇਜ਼ਬਾਨੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀ ਬਾਦਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੈਅ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਮੁਤਾਬਕ ਹੀ ਤਿਆਰੀਆਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਕੌਮੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਹਰਚਰਨ ਬੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮੋਦੀ ਨੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਗਏ ਰਾਜ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰਨ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਮਰੀਕੀ ਫੌਜ ਖਿਲਾਫ 'ਜੰਗ' ਜਿੱਤਿਆ ਏਕਨੂਰ

ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ: ਫੈਡਰਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦਿਆਂ ਅਮਰੀਕੀ

ਫੌਜ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਏਕਨੂਰ ਸਿੰਘ ਨਾਮੀ ਸਿੱਖ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਕੇਸ ਕਤਲ ਕਰਨ ਤੇ ਦਸਤਾਰ ਲਾਹੁਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਆਫੀਸਰ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਕੇਂਦਰ (ਆਰ.ਓ.ਟੀ.ਸੀ.) ਵਿਚ ਦਾਖਲਾ ਦੇਵੇ। ਆਰ.ਓ.ਟੀ.ਸੀ. ਇਕ ਕਾਲਜ ਆਧਾਰਤ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਹੈ ਜਿਥੇ ਅਮਰੀਕੀ ਫੌਜ ਵਿਚ

ਅਫਸਰ ਪੱਧਰ ਦੀ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਫੌਜ ਨੇ ਏਕਨੂਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਸ ਤੇ ਦਾਤੀ ਕੱਟਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਏਕਨੂਰ ਨੇ 2013 ਵਿਚ ਯੂਨਾਈਟਡ ਸਿੱਖਜ਼ ਤੇ ਅਮਰੀਕਨ ਸਿਵਲ ਲਿਬਰਟੀਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਤੇ ਨਵੰਬਰ 2014 ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ।

ਅਮਰੀਕੀ ਫੌਜ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਏਕਨੂਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਧਾਰਮਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ, ਸਿਹਤ, ਫੁਰਤੀ ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣਗੇ। ਇਸ ਉਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ

ਕਿ ਅਮਰੀਕੀ ਫੌਜ ਵਿਚ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕਈ ਸਿੱਖ ਕੇਸ ਕਤਲ ਕਰਾਏ ਬਿਨਾਂ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਅ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਤੇ ਕਈ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਅਮਰੀਕੀ ਫੌਜ ਵਿਚ ਰਹਿ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਦਾਤੀ ਕੱਟਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਫੌਜ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਿਘਨ ਪੈਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਏਕਨੂਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫੌਜ ਵੱਲੋਂ

ਯੋਗ ਦਿਵਸ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਸੱਦਾ

ਸ਼੍ਰੀਕਾਗੋ (ਬਿਊਰੋ): ਗਲੋਬਲ ਆਗੇਨਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਆਫ ਪੀਪਲ ਆਫ ਇੰਡੀਅਨ ਉਰੀਜਨ (ਗੋਪੀਓ) ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਯੋਗ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ 21 ਜੂਨ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਯੋਗ ਦਿਵਸ ਮਨਾਉਣ ਕਾਰਨ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਉਤੇ ਚੇਤਨਾ ਫੈਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ-ਪ੍ਰਤੀਤ ਵਧੀ ਹੈ। ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਭਿਆਸ ਵਾਲੇ ਇਸ ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਵੀ ਖੂਬ ਮਾਨਤਾ ਮਿਲੀ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ 2 ਕਰੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਮਰੀਕਨ ਫਿੱਟ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਯੋਗ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਯੋਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਮੀ ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ, ਪਰਮਹੰਸ ਯੋਗੇਸ਼ਵਰ, ਮਹੇਸ਼ ਯੋਗੀ, ਯੋਗੀ ਭਜਨ ਵੱਲੋਂ ਪਾਏ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਯੋਗ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਅਤੇ 21 ਜੂਨ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਵਿਚ ਮਨਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਸੰਸਾਰ ਯੋਗ ਦਿਵਸ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਬਣਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ।

ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਨਾਂਹ ਕਰਨਾ, ਧਾਰਮਕ ਰਹੁ-ਰੀਤਾਂ ਮੰਨਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੰਦੇ ਕਾਨੂੰਨ-ਰਲੀਜੀਅਸ ਫਰੀਡਮ ਰੈਸਟੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

ਇਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁਣ ਏਕਨੂਰ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨਾਲ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਿਆਂ ਇਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਸਕੇਗਾ ਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਸਿੱਖ ਦਾ ਨਾਂ ਅਮਰੀਕੀ ਫੌਜ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਉਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਿਆਂ ਏਕਨੂਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਦਕਾ ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸੁਪਨਾ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਾਂਗਾ।

ਨਾਰਥ ਕਿਪਲਿੰਗ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਸੈਂਟਰ ਵਿਖੇ ਮੇਲਾ 21 ਜੂਨ ਨੂੰ

ਟੋਰਾਂਟੋ: ਡੈਮੋਕਰੈਟਿਕ ਸਾਊਥ ਏਸ਼ੀਅਨ ਸੀਨੀਅਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੀ ਪਹਿਲਕਦਮੀ ਨਾਲ ਇਕ ਰੰਗਾਰੰਗ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਆਉਂਦੀ 21 ਜੂਨ ਨੂੰ ਨਾਰਥ ਕਿਪਲਿੰਗ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਸੈਂਟਰ ਵਿਖੇ ਬਾਅਦ ਦੁਪਹਿਰ 2 ਵਜੇ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ 4 ਵਜੇ ਤੱਕ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਹ ਸੂਚਨਾ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਦੇਵ ਸੂਦ ਨੇ ਦਿੰਦਿਆਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੌਰਾਨ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਖਾਣ ਪੀਣ ਦਾ ਖੁਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਸੂਦ ਨਾਲ ਫੋਨ 416-553-0722 'ਤੇ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

INDIAN BAZAAR

334 S. Emerson Ave., GREENWOOD, IN 46143

ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਰਤੀ ਗਰੋਸਰੀ ਤੇ ਮਿਠਾਈਆਂ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ

- ਖਾਣਾ ਸੁੱਧ ਵੈਸ਼ਨੋ, ਤਾਜ਼ਾ ਸਮੋਸੇ, ਚਾਟ, ਥਾਲੀ
- ਕੈਟਰਿੰਗ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ
- ਵੱਡੇ ਆਰਡਰ ਲਈ ਸਪੈਸ਼ਲ ਰੇਟ
- ਤਾਜ਼ਾ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਹਰ ਵੀਰਵਾਰ

ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਸਾਫ਼ ਸੁਥਰਾ ਗਰੋਸਰੀ ਸਟੋਰ

ਇਕ ਵਾਰ ਜ਼ਰੂਰ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿਓ, ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਹੀ ਆਓਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਧੀਆ ਕੁਆਲਿਟੀ 'ਚ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਰੇਟ 'ਤੇ ਮਿਲੇਗੀ।

ਸੱਤੇ ਦਿਨ ਖੁੱਲ੍ਹਾ-ਸਵੇਰੇ 9 ਵਜੇ ਤੋਂ ਰਾਤ 9 ਵਜੇ ਤੱਕ

ਧਾਰਮਿਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਲਈ 10% ਛੋਟ

Ph: 317-534-5151, 916-524-0045

UMA TRAVELS

2535 W. Devon Ave., Chicago, IL 60659

For Lowest Fares & Reliable Service

Call For Special Sale Fares

Call: 773-338-5603

Flat Rate Funding Group

Are you tired of waiting to get paid on your outstanding freight invoices?

Get your \$\$\$ now!

At Flat Rate Funding Group, we offer the lowest fixed factoring rate in the transportation industry-

*****1.5%!*****

Call Goldy Dhillon 734-444-9625

sales@flatratefunding.com

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਫਰੇਟ ਇਨਵਾਇਸਾਂ ਦੀ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?

ਅੱਜ ਹੀ ਲੋੜੀਂਦਾ ਪੈਸਾ ਲਓ

ਫਲੈਟ ਰੇਟ ਫੰਡਿੰਗ ਗਰੁਪ ਵਲੋਂ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟੇਸ਼ਨ ਇੰਡਸਟਰੀ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਦਰਾਂ ਉਤੇ ਪੈਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਅੱਜ ਹੀ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ ਗੋਲਡੀ ਢਿੱਲੋਂ, ਫੋਨ: 734-444-9625

Punjab Times

Established in 2000
16th Year in Publication

Published every Saturday
by **A B Publication Inc.**
20451 N Plum Grove Rd.
Palatine, IL 60074-2018
Ph:847-359-0746
Fax:847-705-9388
Email: punjabtimes1@sbcglobal.net
www.punjabtimesusa.com

Editor:

Amolak Singh Jammu
Astt. Editors:
Jaspreet Kaur
Kuljeet Singh

Photographer

Kamaljit Singh Virdi
Ph. 847-502-2703

Our Columnists

Ashok Bhaura
Tarlochan Singh Dupalpur
Baljit Basi
Major Kular

Correspondents

Detroit, MI
Rajinder Syan
734-261-0936
New York
Iqbal S. Jabowalia
917-375-6395

Postmaster: Please send
address changes to Punjab Times,
20451 N. Plum Grove Rd., Palatine,
IL 60074

Distributed in:

California, Illinois, Indiana, Ohio,
Michigan, Wisconsin, Missisipi,
Iowa, Arkansas, Texas, Virginia, Ne-
vada, Washington, Oregon, Arizona,
Georgia, Florida, New York, New
Jersey, Connecticut, Oklahoma, Penn-
sylvania, Missouri, Kentucky

ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਪਰਚਾ ਮੰਗਵਾਉਣ ਲਈ
ਸਾਲਾਨਾ ਚੰਦਾ: 95 ਡਾਲਰ,
ਪੰਜ ਸਾਲ ਲਈ: 450 ਡਾਲਰ

ਨੋਟ: ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿਚ ਛਪੇ ਲੇਖਾਂ
ਵਿਚਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਅਦਾਰਾ ਪੰਜਾਬ
ਟਾਈਮਜ਼ ਦਾ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਇਹ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਮਹਿਜ਼ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਿੱਤ ਛਾਪੇ
ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਹੋਣ
ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿਚ ਛਪੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ
ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ
ਕਿ ਅਦਾਰਾ ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਤਾਈਦ ਕਰਦਾ
ਹੋਵੇ। ਪਾਠਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ
ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਆਪ ਕਰ ਲੈਣ।

Disclaimer

The views expressed in the
articles published in the columns
of Punjab Times are that of
their writers, and it is not
implied that Punjab Times
endorses them.

Sameway Punjab Times
does not necessarily endorses
the claims made in the
advertisements published in
Punjab Times.

All disputes subject to
Chicago jurisdiction.

ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮਿਆਨ ਸੂਤੀ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਲੋਕ ਸਭਾ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ
ਦੇ ਉਪ ਆਗੂ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ
ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਮਾਇਤੀਆਂ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਦੇ
ਅਹਿਮ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਦਿਨਾਂ
ਵਿਚ ਸੂਬੇ ਦੀਆਂ ਸਭਕਾਂ 'ਤੇ ਉਤਰਨ ਦਾ
ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਸਿਆਸਤ
ਦੀ ਥਾਂ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ
ਸੂਬੇ ਦੀ ਸਿਆਸਤ 'ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣਗੇ ਅਤੇ
ਕਾਂਗਰਸ ਵਰਕਰਾਂ ਦੇ ਮਸਲੇ ਪਹਿਲ ਦੇ
ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਣਨਗੇ।

ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀ
ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਵਿਧਾਇਕ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ
ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਕਤੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੀ ਥਾਂ ਸੂਬੇ
ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਲਈ ਪੂਰਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।
ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਕਾਲੀ-
ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਹਰ ਵਰਗ
ਦੀ ਹਾਲਤ ਖ਼ਰਾਬ ਹੈ। ਲੋਕ ਮੁੱਦੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ
'ਤੇ ਉਭਾਰੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਕਿਸਾਨ

ਖ਼ੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ ਕਰ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ
ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤੇ ਲੋੜ ਮੁਤਾਬਕ ਥਾਣਿਆਂ

ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਘਿਰਾਓ ਵੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।
ਇਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ
ਮਿਲਣਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ
ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਉਭਾਰਨਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਰੱਖੀ
ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ 37 ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ
ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 35 ਵਿਧਾਇਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ
ਪੁੱਜੇ। ਵਿਦੇਸ਼ ਗਏ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਨੇ ਉਲੀਕੇ
ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਲਈ ਫ਼ੌਨ 'ਤੇ ਆਪਣੀ
ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਨੇ ਕੈਪਟਨ
ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿਤੀ ਕਿ ਉਹ
ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪ੍ਰਤਾਪ
ਸਿੰਘ ਬਾਜਵਾ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਨਾ
ਕਰਨ। ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ
ਰਣਨੀਤੀਕਾਰ ਹੀ ਜੁਆਬ ਦੇਣਗੇ। ਮੀਟਿੰਗ
ਵਿਚ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸ
ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਹੀ ਲੜਾਈ ਲੜੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ
ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਭਗੋੜੇ ਲਲਿਤ ਦੀ ਮਦਦ ਤੋਂ ਘਿਰੀ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ

(ਸਫਾ ਇਕ ਦੀ ਬਾਕੀ)

ਕਿ ਦੇ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਵਸੁੰਧਰਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਸ ਦੀ
ਕੈਸਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਰ ਪਤਨੀ ਦਾ ਪੁਰਤਗਾਲ ਵਿਚ
ਇਲਾਜ ਦੌਰਾਨ ਸਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਲਲਿਤ ਮੋਦੀ
ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੁਲਾਸੇ ਬੇਹੱਦ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ
ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਮੀਡੀਆ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ
ਆਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਵਸੁੰਧਰਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸਾਲ 2011
ਦੌਰਾਨ ਬਰਤਾਨੀਆ ਵਿਚ ਲਲਿਤ ਮੋਦੀ ਲਲਿਤ
ਮੋਦੀ ਦੀ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਉਤੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ
ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਸੁੰਧਰਾ
ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ
ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ।

ਲਲਿਤ ਮੋਦੀ ਉਤੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹਨ ਕਿ ਉਸ
ਨੇ ਆਈ.ਪੀ.ਐਲ. ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰਨ ਲਈ ਵਰਲਡ
ਸਪੋਰਟਸ ਨੂੰ 425 ਕਰੋੜ ਦਾ ਠੇਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ 125 ਕਰੋੜ ਲਲਿਤ ਮੋਦੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ
ਸਨ। ਸਾਲ 2014 ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਸੁਸ਼ਮਾ ਸਵਰਾਜ
ਨੇ ਲਲਿਤ ਮੋਦੀ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ, ਉਸ
ਵੇਲੇ ਈ.ਡੀ. ਲਲਿਤ ਮੋਦੀ ਨੂੰ ਟੀ-20 ਕ੍ਰਿਕਟ
ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਪੈਸਿਆਂ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿਚ
ਬੇਨੇਮੀਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਭਾਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਵੇਲੇ
ਲਲਿਤ ਮੋਦੀ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਵਿਚ ਸੀ ਤੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸਰਕਾਰ
ਭਾਰਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਖਰਾਬ ਹੋਣ ਦੇ ਡਰੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ
ਪੁਰਤਗਾਲ ਦਾ ਵੀਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ
ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੁਸ਼ਮਾ ਸਵਰਾਜ ਨੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼
ਹਾਈਕਮਾਨ ਨਾਲ ਲਲਿਤ ਮੋਦੀ ਨੂੰ ਵੀਜ਼ਾ ਦੇਣ
ਬਾਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਦਿੱਲੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 35 ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਜਾਰੀ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਦਿੱਲੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ
ਬਣਾਈ ਗਈ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਬ੍ਰਾਂਚ ਨੇ
ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਹੇਠ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ
35 ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਸ਼ਰ ਕੀਤੀ
ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਬਾਰੇ
ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਭਾਜਪਾ ਵੱਲੋਂ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ ਜਾ
ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਬੁਲਾਰੇ ਨੇ ਮੀਡੀਆ ਦੇ

ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਭਾਜਪਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ
ਭਾਈਵਾਲ ਨੇ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਭਰੋਸੇ
ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ।

ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਵੱਲੋਂ ਸ੍ਰੀ
ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਦੌਰਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ
ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਵੇਖਿਆ
ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਭਾਜਪਾ ਆਗੂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ
ਆਖ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਮੋਦੀ ਦੀ ਨਾਂਹ ਅਕਾਲੀਆਂ
ਵੱਲੋਂ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਅਣਦੇਖੀ
ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ। ਦੌਰਾ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਹ ਆਗੂ
ਖੁਸ਼ ਹਨ, ਦੂਜੇ ਬੰਨੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਅੰਦਰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ
ਦਾ ਆਲਮ ਹੈ। ਯਾਦ ਰਹੇ, ਸ. ਬਾਦਲ ਨੇ 29
ਮਈ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਖੁਦ
ਮਿਲ ਕੇ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਮਹਿਮਾਨ ਵਜੋਂ
ਪੁੱਜਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ
ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਮੌਕੇ ਸੂਬੇ ਦੇ ਭਾਜਪਾ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ
ਪੁੱਛਿਆ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ
ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਨਾ ਆਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ
ਤਨਜ਼ਾਨੀਆ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਵੱਲੋਂ 19 ਜੂਨ ਨੂੰ
ਦਿੱਲੀ ਆਉਣਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਸਿਆਸੀ
ਗਲਿਆਰਿਆਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ
ਵਜ਼ਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਫ਼ੈਸਲੇ ਨੂੰ
ਅਕਾਲੀ-ਭਾਜਪਾ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ
ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਿਆਸੀ
ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੇ
ਭਾਜਪਾ ਨੂੰ ਉਸ ਵਕਤ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਹਮਾਇਤ

ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀਆਂ ਜਾਂ ਧਰਮ
ਨਿਰਪੱਖ ਕਹਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਭਾਜਪਾ
ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਇਸ ਨਾਲ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਮ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ
ਧਾਰਨਾ ਹੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸ. ਬਾਦਲ ਦੇ
ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਵੱਡੇ ਆਗੂਆਂ ਅਟਲ ਬਿਹਾਰੀ
ਵਾਜਪਾਈ ਤੇ ਨਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਡਵਾਨੀ ਨਾਲ
ਨੇਤਤਾ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਅਕਾਲੀ ਦਲ
ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਫ਼ੈਸਲੇ ਲੈਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ
ਪੰਜਾਬ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ
ਗੱਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ।

ਸੋਲ੍ਹਵੀਆਂ ਲੋਕ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਭਾਜਪਾ ਨੇ ਵੀ
ਤੇਵਰ ਦਿਖਾਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਂਦਰ
ਵਿਚ ਭਾਜਪਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਲਬੁੱਤੇ ਬਹੁਮਤ ਮਿਲ
ਗਿਆ ਸੀ। ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਬੇਸ਼ੱਕ ਕੌਮੀ ਜਮਹੂਰੀ
ਗੱਠਜੋੜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਛੋਟੇ
ਭਾਈਵਾਲ ਦੀ ਵੱਡੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਲੈਣ ਵਿਚ ਕੋਈ
ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ। ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪੰਥਕ
ਮੁੱਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਵਾਈ
ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅੰਦਰੋਂ-ਅੰਦਰ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵੀ
ਘੁਟਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹਰ ਮਹੀਨੇ 125 ਮੁੰਡੇ ਕੁੜੀਆਂ ਹੁੰਦੇ ਨੇ ਲਾਪਤਾ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹਰ ਮਹੀਨੇ
ਔਸਤਨ 125 ਨਾਬਾਲਗ ਕੁੜੀਆਂ-ਮੁੰਡੇ ਗੁੰਮ
ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਗੁੰਮ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਲੜਕੀਆਂ
ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਗੁੰਮ ਹੋਏ
ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਹਾਲੇ ਤੱਕ 80 ਫੀਸਦ ਨੂੰ ਹੀ
ਲੱਭ ਸਕੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਵਿਚੋਂ ਗੁੰਮ ਹੋਏ ਕਰੀਬ
20 ਫੀਸਦ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗਣਾ ਵੱਡੀ
ਸਮੱਸਿਆ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨੇ
ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਰੋਹਾਂ ਨੂੰ
ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਸ਼ਨ ਪਲਾਨ
ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਤੇ ਜਲੰਧਰ ਜਿਹੇ
ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚੇ
ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਗੁੰਮ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ।

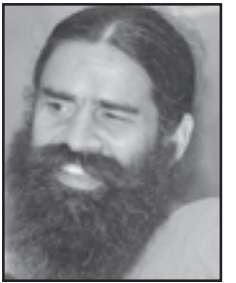
ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਗੁੰਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ
ਲੜਕੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਖੁਦ ਹੀ ਪਿਆਰ-
ਮੁਹੱਬਤ ਦੇ ਵਹਿਣ ਵਿਚ ਵਹਿ ਕੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ
ਚਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ
ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਫੇਲ੍ਹ ਹੁੰਦੇ ਮੁੰਡੇ-ਕੁੜੀਆਂ
ਵੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਗੁੰਮ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਈ
ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ
ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ ਲੋਪ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ
ਹੀਰੋ ਬਣਨ ਲਈ ਮੁੰਬਈ ਜਾਣ ਦੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲੇ
ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ। ਰਾਜ ਵਿਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ

ਵੱਖ ਵੱਖ ਮਕਸਦਾਂ ਲਈ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ
ਕੁਝ ਗਰੋਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਭਿਣਕ ਲੱਗੀ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਹੈਡਕੁਆਰਟਰ ਤੋਂ
ਹਾਸਲ ਕੀਤੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ
31 ਮਈ ਤੱਕ 514 ਨਾਬਾਲਗ ਮੁੰਡੇ ਤੇ
ਕੁੜੀਆਂ ਗੁੰਮ ਹੋਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ 339
ਬੱਚੇ ਬਰਾਮਦ ਕਰ ਲਏ ਹਨ ਜਦਕਿ 175 (34
ਫੀਸਦ) ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸੂਹ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ।
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਛਲੇ ਵਰ੍ਹੇ 1408 ਨਾਬਾਲਗ ਮੁੰਡੇ
ਅਤੇ ਕੁੜੀਆਂ ਗੁੰਮ ਹੋਏ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ
ਨੇ 3 ਜੂਨ ਤੱਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ 1172 ਬੱਚੇ
ਬਰਾਮਦ ਕਰ ਲਏ ਹਨ ਜਦਕਿ 236 (17
ਫੀਸਦ) ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਥਰੂ-ਪਤਾ ਨਹੀਂ
ਲੱਗਿਆ। ਸਾਲ 2013 ਵਿਚ 1220 ਬੱਚੇ ਗੁੰਮ
ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ 1121 ਬੱਚੇ ਹੀ
ਬਰਾਮਦ ਹੋ ਸਕੇ ਸਨ ਅਤੇ 99 (8 ਫੀਸਦ)
ਗੁੰਮ ਹੋਏ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ
ਲੱਗਿਆ। ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ
ਪੁਲਿਸ (ਅਪਰਾਧ) ਆਈ.ਪੀ.ਐਸ. ਸਹੋਤਾ ਨੇ
ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜੁਲਾਈ ਵਿਚ ਗੁੰਮ ਹੋਏ ਬੱਚਿਆਂ
ਨੂੰ ਬਰਾਮਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ
ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਨੌਡਲ ਅਫਸਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼
ਮੁਹਿੰਮ ਚਲਾਈ ਜਾਵੇਗੀ।

ਬਾਦਲ ਵੱਲੋਂ ਰਾਮਦੇਵ ਨੂੰ ਯੋਗ ਕੇਂਦਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਯੋਗ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਰਾਮਦੇਵ ਨੇ
ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ
ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ 350ਵੇਂ
ਸਥਾਪਨਾ ਦਿਵਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਕੀਤੀਆਂ।
ਗੱਲਬਾਤ ਦੌਰਾਨ ਸ. ਬਾਦਲ ਨੇ ਬਾਬਾ ਰਾਮਦੇਵ
ਨੂੰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ
ਨੇੜੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ
ਯੋਗ - ਕਮ -
ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ
ਸੈਂਟਰ ਸਥਾਪਤ
ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ
ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਨੂੰ ਮਦਦ ਦਿੱਤੇ
ਜਾਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼
ਕੀਤੀ। ਬਾਬਾ
ਰਾਮਦੇਵ ਨੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸੈਂਟਰ ਸਥਾਪਤ
ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ
ਆਖਿਆ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ
ਪਹਿਲਕਦਮੀ ਯੋਗ ਰਾਹੀਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਸਿਹਤਮੰਦ
ਜੀਵਨ ਜਿਉਣ ਲਈ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ
ਵਾਸਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਏਗੀ।

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਦਾ ਆਨਰੇਰੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ

(ਡਾ.) ਨਵਦੀਪ ਕੌਰ
ਬਲਵਿੰਦਰ (ਨਿੱਕੀ) ਕੌਰ ਸੇਖੋਂ
ਪ੍ਰੋ. ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰਮਦੇਵ
ਸਵਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਢਿਲੋਂ
ਅਮੋਲਕ ਸਿੰਘ ਗਾਖਲ
ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ
ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦਿਓਲ
ਡਾ. ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਬਸਰਾਨ

ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ
ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਾਹੀ
ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਟਿਵਾਣਾ
ਜੈਦੇਵ ਸਿੰਘ ਭੱਠਲ
ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਜੱਸੀ) ਗਿੱਲ

ਡਾ. ਹਰਗੁਰਮੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ
ਅਯੁਧਿਆ ਸਲਵਾਨ
ਡਾ. ਤੇਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੰਡੇਰ
ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਿਆੜਾ
ਜਗਦੀਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਕਲੇਰ

ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦਰਤ
ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ
ਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਭੂਰਾ
ਗੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ

ਹੁਣ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਤਰਸੇਰੀ ਆਪਣੀ ਪੰਜ ਆਬਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਸਾਫ਼ ਪਾਣੀ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਗੰਭੀਰ ਸਮੱਸਿਆ ਬਣਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਸੂਬੇ ਵਿਚ 30 ਤੋਂ 40 ਫੀਸਦੀ ਤੱਕ ਲੋਕ ਦੂਸ਼ਿਤ ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਨ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਕੇਂਦਰੀ ਜਲ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਨੈਸ਼ਨਲ ਗਰੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੂਬੇ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੇ 110 ਬਲਾਕਾਂ ਵਿਚ ਧਰਤੀ ਹੇਠਲੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬੇਹੱਦ ਤਰਸੇਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਧਰਤੀ ਹੇਠਲੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਮਾਤੀ ਹਾਲਤ ਤੇ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਇਕ ਰਿਪੋਰਟ ਮੁਤਾਬਕ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਕੁੱਲ ਵਾਹੀਯੋਗ ਰਕਬੇ ਦਾ 96 ਫੀਸਦੀ ਰਕਬਾ ਸਿੰਜਾਈ ਅਧੀਨ ਹੈ ਤੇ 80 ਫੀਸਦੀ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਕਬੇ ਵਿਚ ਹਾਲਤ ਨਾਜ਼ੁਕ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਵੰਗਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਰਾਹ ਫਤਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ 'ਜਲ ਸਰੋਤ ਸੈੱਲ' ਦੀ ਤਾਜ਼ਾ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਸੂਬੇ ਦੇ ਨੌਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿਚ ਪਿਛਲੇ ਇਕ ਸਾਲ ਵਿਚ ਜ਼ਮੀਨ ਹੇਠਲਾ ਪਾਣੀ ਔਸਤਨ 0.77 ਮੀਟਰ ਤੋਂ 1.59 ਮੀਟਰ (ਡੇਢ ਮੀਟਰ) ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੇਠਾਂ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਸਥਿਤੀ ਬਰਨਾਲਾ, ਬਠਿੰਡਾ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ, ਸੰਗਰੂਰ, ਪਟਿਆਲਾ, ਮੋਗਾ, ਜਲੰਧਰ ਤੇ ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਵਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿਚ ਸੇਮ ਕਾਰਨ ਤੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਬਾਰਿਸ਼ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਪਾਣੀ ਦਾ ਪੱਧਰ 0.16 ਮੀਟਰ ਤੋਂ 0.50 ਮੀਟਰ (ਔਸਤਨ) ਉੱਪਰ ਆਇਆ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਥੇ ਮਾਰਚ 2014 ਵਿਚ ਬਰਨਾਲਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਧਰਤੀ ਹੇਠਲਾ

ਬਹੁਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲਾਂ ਦਾ ਪਾਣੀ ਪੀਣਯੋਗ ਨਹੀਂ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵਿਚ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੂਬੇ ਭਰ ਵਿਚ 13,182 ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਲਏ ਗਏ ਪਾਣੀ ਦੇ ਨਮੂਨਿਆਂ ਵਿਚੋਂ 2035 ਤੇ ਅੱਪਰ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ 6487 ਨਮੂਨਿਆਂ ਵਿਚੋਂ 887 ਨਾਕਸ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿਚ ਭਲਾਈ ਫੰਡਾਂ ਜਾਂ ਜਨ ਸਿਹਤ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਸਾਫ ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਪਾਣੀ ਦੇ ਬਦਲਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਵੀ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਤੱਥ ਵਾਚਦਿਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ੁੱਧ ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਪਾਣੀ ਹਰੇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਤੇ ਅਧਿਆਪਕ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਆਰ.ਓ. ਸਿਸਟਮ ਜਾਂ ਹੋਰਨਾਂ ਯੋਗ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ੁੱਧ ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਹਿੱਤ ਫੌਰੀ ਕਾਰਗਰ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ।

ਪਾਣੀ ਔਸਤਨ 19.33 ਮੀਟਰ ਡੂੰਘਾ ਸੀ, ਉਥੇ ਲੰਘੇ ਮਾਰਚ ਮਹੀਨੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਪਾਣੀ ਦਾ ਪੱਧਰ ਔਸਤਨ 1.59 ਮੀਟਰ ਹੋਰ ਹੇਠਾਂ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਹੁਣ ਜ਼ਮੀਨਦੋਜ ਜਲ ਔਸਤਨ 20.92 ਮੀਟਰ ਡੂੰਘਾ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਾਰਚ 2014 ਵਿਚ ਬਠਿੰਡਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਧਰਤੀ ਹੇਠਲਾ ਪਾਣੀ 15.45 ਮੀਟਰ ਡੂੰਘਾ ਸੀ, ਉਥੇ ਲੰਘੇ ਮਾਰਚ ਮਹੀਨੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਪਾਣੀ ਦਾ ਪੱਧਰ 1.18 ਮੀਟਰ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਹੁਣ ਜ਼ਮੀਨਦੋਜ ਪਾਣੀ 1.18 ਮੀਟਰ ਡੂੰਘਾ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਰਚ 2014 ਵਿਚ ਲੁਧਿਆਣਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਦਾ ਪੱਧਰ 19.86 ਮੀਟਰ ਡੂੰਘਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 1.36 ਮੀਟਰ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗਣ ਕਾਰਨ ਹੁਣ 21.22 ਮੀਟਰ ਡੂੰਘਾ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਮਾਰਚ 2014 ਵਿਚ ਧਰਤੀ ਹੇਠਲੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਪੱਧਰ 15.08 ਮੀਟਰ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 0.04 ਮੀਟਰ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗਣ ਕਾਰਨ ਹੁਣ 15.12 ਮੀਟਰ ਡੂੰਘਾ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਟਿਆਲਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਜ਼ਮੀਨਦੋਜ ਪਾਣੀ 26.22 ਮੀਟਰ ਡੂੰਘਾ ਸੀ, ਜੋ 1.31 ਮੀਟਰ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗਣ ਕਾਰਨ ਹੁਣ 27.53

ਮੀਟਰ ਡੂੰਘਾ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਗਰੂਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਜ਼ਮੀਨਦੋਜ ਪਾਣੀ ਦਾ ਪੱਧਰ 27.22 ਮੀਟਰ ਸੀ, ਜੋ 1.25 ਮੀਟਰ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗਣ ਕਾਰਨ ਹੁਣ 28.47 ਮੀਟਰ ਡੂੰਘਾ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੋਗਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ

ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹਵਾ ਦੂਸ਼ਿਤ ਸ਼ਹਿਰਾਂ 'ਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸ਼ਹਿਰ

ਪਟਿਆਲਾ: ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਹਵਾ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਉੱਤੇ ਇਕ ਨਵਾਂ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵ ਸਿਹਤ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਤਾਜ਼ਾ ਅੰਕੜੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਕੜਿਆਂ ਮੁਤਾਬਕ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸ਼ਹਿਰ ਹਵਾ ਅਧਾਰਿਤ ਦੂਸ਼ਿਤ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸ਼ਹਿਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜਿਥੇ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਦਾ ਅੰਕੜਾ 210 ਮਾਈਕਰੋ ਗਰਾਮ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਊਬਕ ਮੀਟਰ ਮਾਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪੈਮਾਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਮੰਡੀ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਤੇ ਸਨਅਤੀ ਸ਼ਹਿਰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵੀ ਹਵਾ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਦਾ ਉਚਾ ਅੰਕੜਾ ਹੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਦਾ ਅੰਕੜਾ 200 ਮਾਈਕਰੋ ਦੇ ਕਰੀਬ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਰੋਕਥਾਮ ਬੋਰਡ ਜਿਸ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਛਤਵਾਲ ਹਨ, ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਰੋਕਥਾਮ ਬੋਰਡ ਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਰੋਕਥਾਮ ਬੋਰਡ ਦੀ ਅੱਧੇ ਅੱਧ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਹੈ।

ਜ਼ਮੀਨਦੋਜ ਪਾਣੀ 26.45 ਮੀਟਰ ਡੂੰਘਾ ਸੀ, ਜੋ 0.84 ਮੀਟਰ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗਣ ਕਾਰਨ ਹੁਣ 27.29 ਮੀਟਰ ਡੂੰਘਾ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਜ਼ਮੀਨਦੋਜ ਪਾਣੀ 20.22 ਮੀਟਰ ਡੂੰਘਾ ਸੀ, ਜੋ 0.99 ਮੀਟਰ

ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗਣ ਕਾਰਨ ਹੁਣ 21.21 ਮੀਟਰ ਡੂੰਘਾ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਲੰਧਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਜ਼ਮੀਨਦੋਜ ਪਾਣੀ 26.70 ਮੀਟਰ ਡੂੰਘਾ ਸੀ, ਜੋ 0.77 ਮੀਟਰ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗਣ ਕਾਰਨ ਹੁਣ 27.47 ਮੀਟਰ ਡੂੰਘਾ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪੁਲਿਸ ਫਾਇਰਿੰਗ 'ਚ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਹਲਾਕ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਇਥੇ ਪਿੰਡ ਮੂਧਲ ਨੇੜੇ ਮੰਗਲਵਾਰੀ ਦੇਰ ਸ਼ਾਮ ਇਕ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ ਗੋਲੀਆਂ ਮਾਰ ਕੇ ਹਲਾਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਆਗੂ ਦੀ ਸ਼ਨਾਖਤ ਮੁਖਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੇਰਕਾ ਵਜੋਂ ਹੋਈ ਜੋ ਵਾਰਡ ਨੰਬਰ 16 ਤੋਂ ਜ਼ਿਲਾ ਅਕਾਲੀ ਜਥੇ ਦਾ ਵਾਰਡ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ। ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਇਹ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਭਤੀਜੀ ਨੂੰ ਨਰਸਿੰਗ ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਘਰ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣ ਲਈ ਕਾਰ ਵਿਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਤਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਔਲਖ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਕਾਰ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਜੁਰਮ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਨੇੜੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਨਾਕਾ ਲਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਜਦੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨੰਬਰ ਵਾਲੀ ਕਾਰ ਰੋਕੀ ਤਾਂ ਕਾਰ ਵਿਚ

ਸਵਾਰ ਬੰਦੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਸਤੌਲ ਨਾਲ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਬਚਾਅ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਬੰਦਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਵਿਚ ਪੁਲਿਸ ਹੈਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਰਾਜੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾਖਲ ਕਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਕਾਲੀ ਜਥੇ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਜਨਰਲ ਕੁਲਜੀਤ ਸਿੰਘ 'ਸਿੰਘ ਬੁਦਰਜ' ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਵਧੀਕੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਮੁਖਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੇਰਕਾ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਕ ਪਿਛੋਕੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਧਾਰਨ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਕਿੱਤਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਡੀਲਿੰਗ ਦਾ

ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਾਮ ਸਮੇਂ ਕੰਮ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਘੇਰ ਕੇ ਗੋਲੀਆਂ ਮਾਰ ਕੇ ਹਲਾਕ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਅੱਠ ਗੋਲੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਪੁਲਿਸ ਖਿਲਾਫ਼ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਵੇਰਕਾ ਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਬਾਈਪਾਸ 'ਤੇ ਧਰਨਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਵਾਜਾਈ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਵੀ ਗ਼ਲਤ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵੇਰਕਾ ਦੀ ਕਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨੰਬਰ ਪਲੇਟ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਕੁਝ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਖਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੇਰਕਾ ਨੂੰ ਚਿੱਟ-ਕੱਪੜੀਏ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਗੋਲੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ। ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਮ ਵਾਹਨ ਵਿਚ ਸਵਾਰ ਸਨ।

Desi Bazar

916 E. Main Street #118, Greenwood, IN, 46143
Tel: 317-888-2040, Fax: 317-887-6116

We specialize in all kind of Indian Groceries and Sweets
J FRESH VEGETABLES EVERY THURSDAY
J FRESH GOAT MEAT

10% off on all Gurudwara supplies
and Religious programs!!

We Are Open 7 Days a Week

ਖੁਲ੍ਹਾ ਤੇ ਸਾਫ਼ ਸੁਥਰਾ ਸਟੋਰ, ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦਾ ਮਾਣ ਦੇਸੀ ਬਾਜ਼ਾਰ

ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ! ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ!! ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ!!

ਇੰਡੀਅਨਐਪੋਲਿਸ (ਇੰਡੀਆਨਾ) ਵਿਚ
ਨਵਾਂ ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਸਕੂਲ

ਖੁਲ੍ਹਾ ਗਿਆ ਹੈ

Truck Driving School

Lic. # 0027

A-One Truck Driving School

2302 South West Street, Indianapolis, IN 46225

Gurinder Nagra, Ben Singh Bashal, Gurnam Dhaliwal

Ph: 317-653-6666

24 ਘੰਟੇ
ਸੱਤੇ ਦਿਨ
ਸੁਣੋ

Listen on :Radio Sets (CA, WA, NV)
Dial in 832-551-5029 or 605-475-6868
Android & iPhone App

www.PunjabiRadioUSA.com
Ph: 408-272-5200

ਨਸ਼ਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੇਂਦਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੇ ਕੱਖੇਂ ਹੌਲਾ ਕੀਤਾ ਪੰਜਾਬ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਖਤਰੇ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਿਹੜੇ ਸੂਬੇ ਜੂਝ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਮਨੀਪੁਰ ਦਾ ਨਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅੰਕੜਿਆਂ ਮੁਤਾਬਕ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਤਕਰੀਬਨ 70 ਫ਼ੀਸਦੀ ਨੌਜਵਾਨ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹਨ। ਮਨੀਪੁਰ ਵਿਚ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ 72 ਫ਼ੀਸਦੀ ਨੌਜਵਾਨ ਏਡਜ਼ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਹਨ। ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਆਂ ਬਾਰੇ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀ ਥਾਵਰ ਚੰਦ ਗਹਿਲੋਤ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਘਟਾਉਣ ਬਾਰੇ ਨੀਤੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਰਗਰਮ ਹੈ ਤੇ ਛੇਤੀ ਹੀ ਖਰੜੇ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਗਹਿਲੋਤ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਰਾਜਾਂ ਦਾ ਉਚੇਚੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਮਨੀਪੁਰ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਸਰੋਤ ਸਿਖਲਾਈ ਕੇਂਦਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਨਸ਼ਿਆਂ ਬਾਰੇ ਤਫ਼ਸੀਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੇ ਤੱਥ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਸਰਵੇਖਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਏਮਜ਼ ਹਸਪਤਾਲ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਰਵੇਖਣ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਖ਼ਤਰੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਢੁੱਕਵੇਂ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣਗੇ।

ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਸ਼ਿਆਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਮੁਹਿੰਮ ਵਿੱਚੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਇਸ ਮੁਹਿੰਮ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪੜਾਅ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਤਕਰੀਬਨ 17 ਹਜ਼ਾਰ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਤੇ ਤਸਕਰ ਕਹਿ ਕੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਬੜੀ ਮਹਿੰਗੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਜਗਦੀਸ਼ ਭੋਲੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ੀ

ਪਟਿਆਲਾ: ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਡਰੱਗ ਤਸਕਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਘਿਰਿਆ ਸਾਬਕਾ ਪਹਿਲਵਾਨ ਜਗਦੀਸ਼ ਭੋਲਾ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਮਹਿੰਗਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਹੁਣ ਭੋਲਾ ਨੂੰ ਮੁੰਬਈ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਅਗਲੇ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੱਕ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਪੇਸ਼ੀ ਉੱਤੇ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਇਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਖਰਚਾ ਮੰਗਿਆ ਹੈ। ਨਾਭਾ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਾਲੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਬੰਦ ਭੋਲੇ ਨੂੰ ਸੜਕ ਰਸਤੇ ਰਾਹੀਂ ਮੁੰਬਈ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਵਾਹਨਾਂ ਵਿਚ ਦੋ ਦਰਜਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਜਾਣਗੇ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਰੋਲ ਜਾਂ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਲਿਜਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਕ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਭੋਲੇ ਨੂੰ ਸੜਕ ਰਸਤੇ ਲਿਜਾਏ ਜਾਣ

ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਮਨੀਪੁਰ ਵਿਚ 70 ਫ਼ੀਸਦੀ ਨੌਜਵਾਨ ਨਸ਼ਈ

ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪੜਾ ਦੀ ਮੁਹਿੰਮ ਤਹਿਤ 23 ਤੋਂ 31 ਮਈ ਤੱਕ ਕੁੱਲ 1181 ਮਾਮਲੇ ਦਰਜ ਕਰਕੇ 1243 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 83634 ਨਸ਼ੀਲੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਤੇ ਕੈਪਸੂਲ, 2305 ਕਿੱਲੋ ਭੁੱਕੀ, 36 ਕਿੱਲੋ ਅਫੀਮ, 10.47 ਕਿੱਲੋ ਹੈਰੋਇਨ, ਅੱਠ ਕਿੱਲੋ ਕੋਕੀਨ ਤੇ 32.5 ਕਿੱਲੋ ਸਮੇਕ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਇਹ ਮੁਹਿੰਮ 'ਮਾਤਿਆਂ' ਵਾਸਤੇ ਦੀ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਸਰਹੱਦ ਵੀ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਨਸ਼ਾ ਤਸਕਰੀ ਦਾ ਵੱਡਾ ਜ਼ਰੀਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਤਕਰੀਬਨ 553 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਭਾਰਤੀ ਸਰਹੱਦ ਉੱਤੇ ਇਸ ਵੇਲੇ ਵੱਡੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ

ਕੰਡਿਆਲੀ ਤਾਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਤਾਰ ਕਈ ਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਦਰਿਆਈ ਖੇਤਰ ਵਾਲੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਕਰੀਬਨ 21 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਇਹ ਕੰਡਿਆਲੀ ਤਾਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਜਾਂ ਲੱਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਤਕਰੀਬਨ ਨੌਂ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦਰਿਆਈ

ਸੁਖਬੀਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਕਾਰਨ ਕਸੂਤੇ ਫਸੇ ਵਜ਼ੀਰ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਆਪਣੇ ਮੰਤਰੀਆਂ, ਮੁੱਖ ਸੰਸਦੀ ਸਕੱਤਰਾਂ, ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਤੇ ਹਲਕਾ ਇੰਚਾਰਜਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰੇਗਾ। ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੇ ਕਈ ਮੰਤਰੀਆਂ ਤੇ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਨੂੰ ਕਸੂਤੇ ਫਸਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੁਤਾਬਕ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਸੱਤਾ ਦਾ ਨਿੱਘ ਮਾਣਦੇ ਆ ਰਹੇ ਉਕਤ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੱਸਣ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਪਾਰਟੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਮੁਤਾਬਕ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਕ ਫਾਰਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਫਾਰਮ ਰਾਹੀਂ ਸਵੈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਾਰਟੀ ਹਲਕਿਆਂ ਮੁਤਾਬਕ ਸਵੈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਹੀ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ 2017 ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੂੰ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪਹਿਲੀ ਮਸ਼ਕ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਵਿਦੇਸ਼ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਸਵੈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪ ਗਏ ਸਨ। ਪਾਰਟੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵੱਲੋਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਮੰਤਰੀਆਂ,

ਮੁੱਖ ਸੰਸਦੀ ਸਕੱਤਰਾਂ, ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਤੇ ਹਲਕਾ ਇੰਚਾਰਜਾਂ ਦੇ ਕੰਮਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੇ ਕਈ ਮੰਤਰੀਆਂ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਨੂੰ ਕਸੂਤੇ ਫਸਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਇਕ ਵਿਧਾਇਕ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰੋਫਾਰਮੇ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਮੰਤਰੀ, ਮੁੱਖ ਸੰਸਦੀ ਸਕੱਤਰ, ਵਿਧਾਇਕ ਤੇ ਹਲਕਾ ਇੰਚਾਰਜ ਵੱਲੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦਿਆਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ 2012 ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਹਲਕੇ ਦੇ ਵੋਟਰਾਂ ਨਾਲ ਕਿਹੜੇ-ਕਿਹੜੇ ਵਾਅਦੇ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੇ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਦੋ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਤਸਕਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਹੈਰੋਇਨ, ਭਾਰਤੀ ਕਰੰਸੀ ਤੇ ਪਿਸਤੌਲ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੁੱਛ ਪੜਤਾਲ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਤਸਕਰ ਅਜਨਾਲਾ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਪੈਂਦੇ ਦਰਿਆਈ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚੋਂ ਹੈਰੋਇਨ ਦੀ ਖੋਪ ਲੈ ਕੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਸਕਰਾਂ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਰਿਮਾਂਡ ਵਿਚ ਹੋਰ ਵੀ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਵਾਅਦਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿੰਨੇ ਵਾਅਦੇ ਪੂਰੇ ਹੋ ਗਏ ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਵਾਅਦੇ ਵਫਾ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਵਿਰੋਧੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿੱਤ ਹਾਰ ਦਾ ਕਿੰਨੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਦਾ ਅੰਤਰ ਸੀ। ਵਾਅਦੇ ਜੋ ਰਹਿ ਗਏ ਪੂਰੇ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਹਲਕੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਟਿਕਟ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੀਨੀਅਰ ਆਗੂਆਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਨਾਲ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਹੀ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ ਸਗੋਂ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਰਟੀ ਅੰਦਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁ ਗਿਣਤੀ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਤਸੱਲੀਬਖ਼ਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬਾਦਲ ਦਾ ਸੰਤ ਨਾਮਦੇਵ ਕੌਮੀ ਐਵਾਰਡ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨ

ਪੂਣੇ (ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ): ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੂੰ ਇਥੇ 'ਸਰਹੱਦ' ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਨੇ ਅਮਨ-ਸ਼ਾਂਤੀ, ਫਿਰਕੂ ਸਦਭਾਵਨਾ ਤੇ ਭਾਈਚਾਰਕ ਸਾਂਝ ਦੀ ਕਾਇਮੀ ਲਈ ਪਾਏ ਯੋਗਦਾਨ ਬਦਲੇ 14ਵੇਂ ਸੰਤ ਨਾਮਦੇਵ ਕੌਮੀ ਐਵਾਰਡ-2015 ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਤ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਐਵਾਰਡ ਸਰਹੱਦ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ

ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇਵਿੰਦਰ ਫਤਨਵੀਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ। ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਸ. ਬਾਦਲ ਨੂੰ 1,01,000 ਰੁਪਏ, ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਪੱਤਰ ਤੇ ਯਾਦਗਾਰੀ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਤ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਵਾਰਡ ਦੀ ਰਕਮ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਰਕਮ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸਮਾਜਿਕ-ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ ਵਰਤਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ।

ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਸੱਤਾ ਵਿਰੁਧ ਵਰਤੇਗਾ 'ਆਪ' ਦਾ ਬਾਗੀ ਧੜਾ

ਮੁਹਾਲੀ: ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ (ਆਪ) ਦਾ ਬਾਗੀ ਧੜਾ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਸੱਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਵਰਤਣ ਦੀ ਰਣਨੀਤੀ ਘੜ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਧੜੇ ਦੇ ਲੀਡਰ ਯੋਗੇਂਦਰ ਯਾਦਵ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਬੇਚੈਨੀ ਬਾਰੇ ਭਲੀਭਾਂਤ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਇਸ ਬੇਚੈਨੀ ਤੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਸੱਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਹਥਿਆਰ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਧੜੇ ਨੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਲਾਮਬੰਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਚੱਪੜਚਿੜੀ ਵਿਚ 'ਜੈ ਕਿਸਾਨ ਅੰਦੋਲਨ' ਦੇ ਬੈਨਰ ਹੇਠ ਮਹਾਂ ਕਿਸਾਨ ਸੰਮੇਲਨ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਸੰਮੇਲਨ ਵਿਚ ਸਵਰਾਜ ਅਭਿਆਨ ਦੀ ਨੈਸ਼ਨਲ ਵਰਕਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਸਮੇਤ ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ ਤੇ ਹੋਰ ਗੁਆਂਢੀ ਸੂਬਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੇ ਸ਼ਿਰਕਤ ਕੀਤੀ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਹੋਰ ਨਿੱਘਰਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਿਸਾਨ ਲਗਾਤਾਰ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਬਿੱਲ ਬਾਰੇ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੀਤੀ ਤੋਂ ਵੀ ਕਿਸਾਨ ਖਫ਼ਾ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਰੋਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਾਨ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ, ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੇ

ਚੱਪੜਚਿੜੀ ਵਿਚ ਮਹਾਂ ਕਿਸਾਨ ਸੰਮੇਲਨ

ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਪਾਰਟੀਬਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਉਪਰ ਉੱਠ ਕੇ ਸ਼ਿਰਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਹਾਮੀ ਭਰੀ ਹੈ। ਸਵਰਾਜ ਅਭਿਆਨ ਵੱਲੋਂ ਇਥੋਂ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਚੱਪੜਚਿੜੀ ਵਿਖੇ 'ਜੈ ਕਿਸਾਨ ਅੰਦੋਲਨ' ਦੇ ਬੈਨਰ ਹੇਠ ਕਿਸਾਨ ਸੰਮੇਲਨ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਈ ਕਿਸਾਨ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਸਮੇਤ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੇ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਕੀਤੀ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਜੰਗੀ ਯਾਦਗਾਰ

ਉੱਤੇ ਨਤਮਸਤਕ ਹੋ ਕੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਤੇ ਖੇਤ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਪਾਰਟੀਬਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਉਪਰ ਉੱਠ ਕੇ ਸਾਂਝੀ ਲੜਾਈ ਲੜਨ ਦਾ ਪ੍ਰਣ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਲੋਕ ਮਾਰੂ ਤੇ ਕਿਸਾਨ ਵਿਰੋਧੀ ਨੀਤੀਆਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ ਅਧੀਨ ਪਹਿਲੀ ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਠੀਕਰੀਵਾਲਾ ਤੋਂ ਮੁਹਾਲੀ ਤੱਕ ਰੋਸ ਮਾਰਚ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਮਾਰਚ ਠੀਕਰੀਵਾਲਾ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਬਰਨਾਲਾ,

ਦਸ ਅਗਸਤ ਤੋਂ ਦੇਸ਼ ਵਿਆਪੀ ਜਨ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਐਲਾਨ

ਯੋਗੇਂਦਰ ਧੜੇ ਵੱਲੋਂ 10 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਹੱਕੀ ਮੰਗਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਰੋਸ ਪ੍ਰਗਟਾਉਣ ਲਈ ਦੇਸ਼ ਵਿਆਪੀ ਜਨ ਅੰਦੋਲਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੇਂਦਰ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਲੋਕ ਮਾਰੂ ਤੇ ਕਿਸਾਨ ਵਿਰੋਧੀ ਨੀਤੀਆਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ ਅਧੀਨ ਪਹਿਲੀ ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਠੀਕਰੀਵਾਲਾ ਤੋਂ ਮੁਹਾਲੀ ਤੱਕ ਰੋਸ ਮਾਰਚ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਮਾਰਚ ਠੀਕਰੀਵਾਲਾ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਬਰਨਾਲਾ, ਸੰਗਰੂਰ, ਭਵਾਨੀਗੜ੍ਹ, ਪਟਿਆਲਾ, ਬਹਾਦਰਗੜ੍ਹ, ਰਾਜਪੁਰਾ, ਬਠੂੜ ਤੋਂ ਹੁੰਦਿਆਂ ਮੁਹਾਲੀ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਖ਼ਤਮ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸੰਗਰੂਰ, ਭਵਾਨੀਗੜ੍ਹ, ਪਟਿਆਲਾ, ਬਹਾਦਰਗੜ੍ਹ, ਰਾਜਪੁਰਾ, ਬਠੂੜ ਤੋਂ ਹੁੰਦਿਆਂ ਮੁਹਾਲੀ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਖ਼ਤਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਮਗਰੋਂ 10 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਹੱਕੀ ਮੰਗਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਰੋਸ ਪ੍ਰਗਟਾਉਣ ਲਈ ਦੇਸ਼ ਵਿਆਪੀ ਜਨ ਅੰਦੋਲਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਵਰਾਜ ਅਭਿਆਨ ਦੇ ਆਗੂ ਪ੍ਰੋ. ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਵਿਚ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਲੋੜੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਡੇ ਸਨਅਤੀ ਘਰਾਣਿਆਂ ਤੇ ਕਲੋਨਾਈਜ਼ਰਾਂ ਦੇ ਦਬਾਅ ਅੱਗੇ

ਝੁਕ ਗਈ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਨੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਬਦਲਣ ਲਈ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਵਿਚ ਬਹਿਸ ਕਰਾਉਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕਾਹਲੀ ਵਿਚ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਰਸਾਨੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਂਝੀ ਲੜਾਈ ਲੜਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਾਬਕਾ ਵਿਧਾਇਕ ਤਰਸੇਮ ਸਿੰਘ ਜੋਧਾਂ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਡੇ ਸਨਅਤੀ ਘਰਾਣਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸਾਨਾਂ ਤੋਂ ਜਬਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਖੋਹਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿਚ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਵੱਡਾ ਖਤਰਾ ਦੱਸਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸ ਵੀ ਦੁੱਧ ਧੋਤੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਹੀ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਮਨੀਪੁਰ ਨੇੜੇ ਫੌਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਕੂਟਨੀਤੀ

ਕਈ ਵਾਰੀ ਸਾਧਾਰਨ ਚੁਟਕਲੇ ਵੀ ਕਈ ਕੁਝ ਕਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਚੁਟਕਲਾ ਅਸੀਂ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਬੜੀ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹ ਚੁੱਕੇ ਸਾਂ ਕਿ ਲਾਲੂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਯਾਦਵ ਨੇ ਰਾਬਤੀ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਬੰਦ ਮੁੱਠੀ ਵਿਚ ਲੁਕਾ ਕੇ ਰੱਖੇ ਪੈਸਿਆਂ ਬਾਰੇ ਇਹ ਦੱਸ ਦੇਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜ ਰੁਪਏ ਹਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪੰਜ ਦੇ ਪੰਜ ਤੈਨੂੰ ਦੇ ਦੇਵਾਂਗਾ।' ਰਾਬਤੀ ਦੇਵੀ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦੱਸ ਸਕੀ। ਬਿਹਾਰ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿਚ ਲਾਲੂ ਦੀ ਭੰਡੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਸ ਚੁਟਕਲੇ ਤੋਂ ਹੱਸਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਹੁਣ ਇਸ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵਾਧਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਵਾਂ ਚੁਟਕਲਾ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਲੂ ਨੇ ਰਾਬਤੀ ਨੂੰ ਇਹੋ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ 'ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਬੰਦ ਮੁੱਠੀ ਵਿਚ ਲੁਕਾ ਕੇ ਰੱਖੇ ਪੈਸਿਆਂ ਬਾਰੇ ਇਹ ਦੱਸ ਦੇਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜ ਰੁਪਏ ਹਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪੰਜ ਦੇ ਪੰਜ ਤੈਨੂੰ ਦੇ ਦੇਵਾਂਗਾ', ਪਰ ਹੁਣ ਦੀ ਰਾਬਤੀ ਨੇ ਅੱਗੋਂ ਹੱਸ ਕੇ ਪੁੱਛਿਆ: 'ਇੱਕੋ ਮੁੱਠੀ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਹਰ ਬਾਰੇ, ਤੇਰਾ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਪੰਜ ਏਧਰ ਰੱਖ ਕੇ ਪੰਝੀ ਰੁਪਏ ਓਧਰ ਰੱਖੀ ਬੈਠਾ ਹੋਵੇਗਾ।'

ਚੁਟਕਲਿਆਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਬੇਅਕਲ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਰਾਬਤੀ ਦੇਵੀ ਹੁਣ ਅਕਲ ਦੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹ ਗਈ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਕੂਟਨੀਤੀ ਇਸ ਆਜ਼ਾਦ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੱਤਰ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਘੱਟ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਓਨੀ ਚੜ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਸ ਰਹੀ। ਲਾਲੂ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਹਾਸਾ-ਨੱਠਾ ਕਰਦਾ ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੀਰ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅੰਦਰ ਦੀ ਗੱਲ ਲੁਕਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਤਿਉੜੀਆਂ ਦਾ ਤ੍ਰਿਸ਼ੁਲ ਬਣਦਾ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਿੱਕਾਂ ਠੋਕ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੂਟਨੀਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬਕ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ। ਭਾਰਤੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਪਰਪੱਕ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਹਫ਼ਤੇ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਫੌਜ ਨੇ ਮਨੀਪੁਰ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਸਫਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਕੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਮਲਾਵਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਕੈਪ ਤਬਾਹ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕੂਟਨੀਤਕ ਪਰਪੱਕਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਮੁੜ ਕੇ ਨਜ਼ਰ ਆਈ ਹੈ।

ਹਾਲੇ ਕੁਝ ਦਿਨ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਮਨੀਪੁਰ ਵਿਚ ਜਾਂਦਾ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਫਲਾ ਘੇਰ ਕੇ ਅਤਿਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਤੇ ਡੇਢ ਦਰਜਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫੌਜੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਸੀ ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਆਉਣਾ ਸੁਭਾਵਕ ਸੀ। ਫੌਜੀ ਕਮਾਂਡਰ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਆਏ ਹੋਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਬਦਲਿਆ ਤੇ ਅਚਾਨਕ ਹਮਲਾ ਕਰ ਕੇ ਅਤਿਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਟਿਕਾਣਾ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ 'ਚ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤਿਵਾਦੀ ਮਾਰੇ ਗਏ। ਇਸ ਫੌਜੀ ਐਕਸ਼ਨ ਤੋਂ ਲੋਕ ਵੀ ਆਮ ਕਰ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਸਨ।

ਜਿੰਨਾ ਕੁਝ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਫੌਜ ਦੀ ਤਰਜਮਾਨ ਇੱਕ ਮਹਿਲਾ ਅਫਸਰ ਨੇ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਪੂਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰਹੀ। ਇਸ ਪਿੱਛੋਂ ਇੱਕ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਮੀਡੀਏ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿਚ ਕਈ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਗੱਲ

ਜਿੰਨਾ ਕੁਝ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਫੌਜ ਦੀ ਤਰਜਮਾਨ ਇੱਕ ਮਹਿਲਾ ਅਫਸਰ ਨੇ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਪੂਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰਹੀ। ਇਸ ਪਿੱਛੋਂ ਇੱਕ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਮੀਡੀਏ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿਚ ਕਈ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਗੱਲ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜ ਨੇ ਗਵਾਂਢੀ ਦੇਸ਼ ਮਾਇਨਾਮਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾ ਕੇ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤੇ ਉਥੋਂ ਦੀ ਫੌਜ ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।

ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜ ਨੇ ਗਵਾਂਢੀ ਦੇਸ਼ ਮਾਇਨਾਮਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾ ਕੇ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤੇ ਉਥੋਂ ਦੀ ਫੌਜ ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਅਗਲੀ ਗੱਲ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਹੁਣ ਦੂਸਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸਮਝ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਏਨੀ ਗੱਲ ਨੇ ਵੱਡੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।

ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਇਸ ਉੱਤੇ ਭੁਤਕਿਆ ਤੇ 'ਦੂਸਰੇ ਦੇਸ਼' ਕਹੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਬਾਕੀ ਦੇਸ਼ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਭੜਕੇ? ਭੜਕਣਾ ਸਿਰਫ ਓਸੇ ਨੇ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਿਚ ਚੋਰ ਵਾਲਾ ਤਿਨਕਾ ਸੀ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦਾਂ ਦੇ ਕੈਪ ਹਨ, ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਭੜਕਣਾ ਵੀ ਹੋਰਨਾਂ ਨੇ ਨਹੀਂ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੇ ਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਫੌਜ ਦੀ ਨੀਤੀ ਤੇ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਲਿਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੁੜ-ਮੁੜ ਉਹੋ ਗਿੱਲਾ ਪੀਹਣ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੇ ਉਤਲੇ ਸਦਨ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਦਾ ਕੁਝ ਵਿਗੜਨਾ ਨਹੀਂ, ਤੌਤੀ ਉਬਲੇਗੀ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਕੰਢੇ ਸਾੜ ਲਵੇਗੀ। ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੀ ਸੀ, ਜਿਹੜਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਜਸੀ ਲੀਡਰ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰਹਿ ਸਕਦਾ।

ਓਧਰ ਵਾਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਮੱਥਾ ਮਾਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਘਰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਇਸ ਬਿਆਨ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਸ ਗੱਲੋਂ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮਾਇਨਾਮਾਰ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਸਲ 'ਚ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਨਹੀਂ, ਉਸ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਦੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਉਦੋਂ ਮਾਇਨਾਮਾਰ ਦੀ ਫੌਜ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਚੁੱਪ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮਾਇਨਾਮਾਰ ਦੀ ਫੌਜ ਨੇ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕਈ ਉਲਝਣਾਂ ਖੜੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਜਸੀ ਆਗੂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਣ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਅਸੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਮੁਫਤ ਦਾ ਮਾਣ ਮਾਇਨਾਮਾਰ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਉਹ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਖ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਕਾਰ

ਤੇ ਫੌਜ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਮੂਹਰੇ ਉਸ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਜ਼ਾਹਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਏਦਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਦੇ ਕੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣਾ ਜਲੂਸ ਕਈ ਵਾਰ ਕੱਢਣਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਮਾਇਨਾਮਾਰ ਇਸ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਜਵਾਬ ਵੀ ਦੇਣਾ ਪੈ ਜਾਣਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਕੈਪ ਭਾਰਤ ਦੀ ਫੌਜ ਨੇ ਆਣ ਕੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤੋੜੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਥੇ ਚੱਲਦੇ ਕਿਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਅਤੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਨਾਲ ਸਨ? ਮਾਇਨਾਮਾਰ ਦੀ ਫੌਜ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਲੈਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਦਾ ਅੱਡਾ ਬਣਿਆ ਪਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਮੀਡੀਏ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮੌਕੇ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬ ਦੇਂਦੇ ਰਹੇ ਗਵਾਂਢੀ ਦੇਸ਼ ਮਾਇਨਾਮਾਰ ਨੂੰ ਚੋਵੀ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿਚ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਰਹੀ ਗੱਲ ਕੁਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਦੀ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਢੁਕਵੀਆਂ ਤੇ ਭੱਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਮਿਸਾਲਾਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਭੱਦੀਆਂ ਮਿਸਾਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਹੁਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮਨੀਪੁਰ ਸਰਹੱਦ ਟੱਪ ਕੇ ਫੌਜ ਨੇ ਮਾਇਨਾਮਾਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਚੋਵੀ ਘੰਟੇ ਪਿੱਛੋਂ ਮਾਇਨਾਮਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਪੈ ਗਿਆ ਕਿ ਸਾਡੀ ਹੱਦ ਅੰਦਰ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਸੱਟ ਵੱਜੀ। ਪਹਿਲੀ ਭੱਦੀ ਮਿਸਾਲ ਵਾਜਪਾਈ ਸਰਕਾਰ ਵੇਲੇ ਦੀ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਪੰਜ ਐਟਮੀ ਧਮਾਕੇ ਕਰਨ ਮਗਰੋਂ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਬਾਕਾਇਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਚ ਮੁਕੰਮਲ ਠਰੁੰਮਾ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਿੱਛੋਂ ਜੰਮੂ ਜਾ ਕੇ ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀ ਮਦਨ ਨਾਲ ਖੁਰਾਣਾ ਨੇ ਜਾਮੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਸਿੱਧੇ ਇਹ ਲਫਜ਼ ਬੋਲ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਭਾਰਤ ਹੁਣ ਐਟਮੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਤੇ ਅਸੀਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਤੈਅ ਕਰ ਕੇ ਜਦੋਂ ਚਾਹੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਲੜ ਕੇ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਕਲਮੰਦਾਂ ਨੇ ਉਦੋਂ ਖੁਰਾਣਾ ਦੇ ਇਸ ਬਿਆਨ ਦੀ ਨੁਕਤਾਚੀਨੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਛੋਟੇ ਭਾਂਡੇ ਵਾਂਗ ਛੋਟੀ ਉਬਾਲਾ ਖਾ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨੱਚਦੇ ਫਿਰਦੇ ਸਨ।

ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ? ਅਗਲੇ ਦਿਨੀਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਉਦੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੰਜ ਧਮਾਕਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਵਕਤ ਦਾ ਇੱਕ ਧਮਾਕਾ ਜੋੜ ਕੇ ਛੇ ਧਮਾਕੇ ਕਰ ਕੇ ਦੱਸ

ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਐਟਮੀ ਤਾਕਤ ਉਹ ਵੀ ਬਣ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਮਦਨ ਨਾਲ ਖੁਰਾਣਾ ਨੂੰ ਮੀਡੀਏ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਹੁਣ ਉਹ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੇਗਾ?

ਜਵਾਬ ਬੜਾ ਦਿਲਚਸਪ ਸੀ। ਖੁਰਾਣਾ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ: 'ਮੇਰੇ ਇੱਕੋ ਬਿਆਨ ਨੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਤੋੜਨ ਲਈ ਏਦਾਂ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੁੱਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਹੁਣ ਇਸ ਤੋਂ ਮੁੱਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ।' ਇਹ ਬਿਆਨ ਸਿਰਫ ਵੀਠਤਾਈ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਸੀ।

ਹੁਣ ਆਈਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਵੇਲੇ ਦੀ ਕੂਟਨੀਤੀ ਵੱਲ। ਨਰਸਿਮਹਾ ਰਾਓ, ਰਾਜੀਵ ਗਾਂਧੀ ਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਆਗੂ ਉਸ ਪੱਧਰ ਦਾ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਲੱਭਣਾ ਔਖਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਪੱਧਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਦਾ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਐਟਮੀ ਧਮਾਕਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਉਸ ਨੇ 1971 ਦੀ ਜੰਗ ਦੇ ਉਸ ਕੌੜੇ ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਛੋਹੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅਮਰੀਕੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਰਿਚਰਡ ਨਿਕਸਨ ਨੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਆਪਣਾ ਜੰਗੀ ਬੋਤਾ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਖਾੜੀ ਵੱਲ ਠੇਲ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਸੋਵੀਅਤ ਰੂਸ ਨੇ ਵਲਾਦੀਵੋਸਤਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪਣਭੂਈ ਏਧਰ ਨੂੰ ਠੇਲ੍ਹਣ ਦਾ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ ਤਾਂ ਅਮਰੀਕੀ ਬੋਝ ਨੂੰ ਬਰੇਕ ਲੱਗ ਗਈ। ਉਦੋਂ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਸੋਚ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਟਮੀ ਤਾਕਤ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕੰਮ ਉਸ ਨੇ ਰੋਲਾ ਪਾ ਕੇ ਸੂਰੂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਸੌ ਤੋਂ ਘੱਟ ਬੰਦਿਆਂ ਦੀ ਜਿਹੜੀ ਟੀਮ ਇਸ ਕੰਮ 'ਤੇ ਲਾਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੀ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਓਹਲਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

ਬੰਗਲਾ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਜੰਗ ਵੇਲੇ ਇਹ ਗੱਲ ਚਰਚਾ ਵਿਚ ਆਈ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਮੰਤਰੀ ਅੰਦਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਪੁਚਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਛਾਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤੀ, ਓਹਲਾ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਦਤ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਵਧਾ ਲਈ ਸੀ। ਐਟਮੀ ਧਮਾਕੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰੀ ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਅਗੇਤੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਪੈਣਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਧਮਾਕੇ ਦੇ ਅਠਤਾਲੀ ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਮੰਤਰੀ ਜਗਜੀਵਨ ਰਾਮ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਗਿਆ। ਕਾਰਨ ਵੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ

ਸਿਆਸਤ ਦਾ ਪਿੜ

ਜਤਿੰਦਰ ਪਨੂੰ
ਫੋਨ: 91-98140-68455

ਪਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਛੋਟਾ-ਵੱਡਾ ਆਗੂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਕਿੱਤੂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰ ਸਕਿਆ।

ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਧਮਾਕਾ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਪੋਖਰਨ ਵਿਚ ਵੀ ਕਈ ਉਲਝਣਾਂ ਪੇਸ਼ ਆਈਆਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਜਿਸ ਮਾਹਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਧਮਾਕਾ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਮਾਰੂਥਲ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਜੀਪ ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਰੋਤ ਵਿਚ ਫਸ ਗਈ। ਪੂਰੇ ਤਨਾਅ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਲੇਟ ਪੁੱਜਾ ਤੇ ਏਸੇ ਲਈ ਅੱਠ ਵਜੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਧਮਾਕਾ ਅੱਠ ਵਜੇ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਟੈਲੀਫੋਨ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਖਤ ਗਰਮੀ ਕਾਰਨ ਕੰਮ ਤੋਂ ਜਵਾਬ ਦੇ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇੱਕ ਜੀਪ ਉੱਤੇ ਨਾਲ ਦੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਡਾਕਖਾਨੇ ਤੋਂ ਕੋਡ ਵਰਡ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਏਨਾ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: 'ਦ ਬੁੱਧਾ ਹੈਜ਼ ਫਾਈਨਲੀ ਸਮਾਈਲਡ' (ਆਖਰਕਾਰ ਬੁੱਧ ਮੁਸਕਰਾ ਪਿਆ)। ਇਸ ਪਿੱਛੋਂ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਸੰਖੇਪ ਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਸੀ ਕਿ 'ਭਾਰਤ ਨੇ ਪੁਰਾਮਨ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਐਟਮੀ ਧਮਾਕਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।'

ਸਾਡੀ ਅੱਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਹਿਲਕਾਰਾਂ ਤੇ ਵਾਜਪਾਈ ਸਰਕਾਰ ਵੇਲੇ ਦੇ ਮਦਨ ਨਾਲ ਖੁਰਾਣੇ ਵਰਗਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਤੋਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਕੂਟਨੀਤੀ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੀ। ਜੇ ਕੁਝ ਲੱਭਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਏਨਾ ਨਿਗੂਣਾ ਕਿ ਚੁਟਕਲੇ ਵਿਚ ਸਿਆਣੀ ਹੋ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਰਾਬਤੀ ਦੇਵੀ ਨਾਲ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਤੋਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਏਨੀ ਸਮਝ ਆ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਕੂਟਨੀਤੀ ਦੇ ਮਹਾਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਸੀ ਕਿ ਬੰਦ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਮੁੱਠੀ ਵਾਲੀ ਕੂਟਨੀਤੀ ਵੱਧ ਅਸਰ ਵਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਅਕਲ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹ ਸਮਾਂ ਪਾ ਕੇ ਉਗਦੀ ਹੈ।

SUPER TRAVEL

847-676-9090, 773-465-5566

E-mail: supertravel2003@yahoo.com

Lowest Fares With Excellent Service

United Airlines
British Airways

Jet Airways, Air India,
KLM, Lufthansa,
Delta, Qatar Airlines.

For Emergency
Call anytime at
847-673-3825

EARLYBIRD SALE!!!!

Domestic fares
available

ਨੈਸ਼ਨਲ ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਸਕੂਲ

National Truck Driving School

ਸੈਕਰਾਮੈਂਟੋ ਅਤੇ ਯੂਬਾ ਸਿਟੀ
ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ

ਓਨਰ ਅਪਰੇਟਰ ਅਤੇ
ਡਰਾਈਵਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ
ਕੰਪਨੀ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ 35 ਸੈਂਟ
ਪ੍ਰਤੀ ਮੀਲ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ

*ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਸਕੂਲ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ
*ਲਾਇਸੈਂਸ ਲੈਣ ਉਪਰੰਤ ਕੰਮ/ਜੋਬ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ
*ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਏਅਰਪੋਰਟ ਤੋਂ ਚੁੱਕਣ ਤੇ ਛੱਡਣ ਦਾ ਖਾਸ ਪ੍ਰਬੰਧ
*2-3 ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਰ ਬਣੋ

Call For Special Price

Kashmir S. Thandi

Office: (866) 933-3038

Balhar S. Ranu Cell: 916-502-7733

Yuba City Ph: 530-419-5058

1816 Main Ave., Sacramento CA, 95838

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼

ਸਨਿਚਰਵਾਰ, 20 ਜੂਨ 2015

ਪ੍ਰੋ. ਭੁੱਲਰ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਤਬਾਦਲਾ

ਪ੍ਰੋ. ਦਵਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਭੁੱਲਰ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਤਬਾਦਲਾ ਆਖਰਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਵੀਹ ਸਾਲ ਤੋਂ ਕੈਦ ਦੀ ਇਕੱਲ ਝੱਲਦਿਆਂ, ਉਹਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੇਰਾ ਲੱਗਿਆ ਸੀ। ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੰਮੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਢਿੱਲੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਟੁੱਟ ਸਕੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਉਹ ਉਮਰ ਕੈਦ ਭੋਗ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਬਿਮਾਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਤਕਰੀਬਨ ਚਾਰ ਸਾਲ ਤੋਂ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਇਲਾਜ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਢਿੱਲੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਹੀ ਇਲਾਜ ਖਾਤਰ ਹੀ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਚੱਲੀ ਸੀ। ਨੁਕਤਾ ਇਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਜੀਅ ਉਸ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਿਲ ਸਕਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਇਲਾਜ ਲੀਹ ਉੱਤੇ ਪੈ ਸਕੇ, ਪਰ ਉਦੋਂ ਬਾਦਲ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭੁੱਲਰ ਖਤਰਨਾਕ ਦਹਿਸ਼ਤਪਸੰਦ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਆਮਦ ਸੂਬੇ ਦਾ ਅਮਨ-ਚੈਨ ਭੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਹਾਲਾਤ ਉਕਾ ਹੀ ਬਦਲ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਕ ਤਾਂ ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਬਾਦਲਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਖਿੱਚੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਤੇ ਬਾਦਲਾਂ ਨੂੰ ਅਣ-ਸਰਦੇ ਨੂੰ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸਿੱਖ ਤੇ ਪੰਥਕ ਮਸਲਿਆਂ ਦਾ ਚੇਤਾ ਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਦੂਜੇ, ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਚੁੱਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਮਸਲਾ ਭਖਣ ਕਾਰਨ ਸੱਤਾ ਧਿਰ ਲਈ ਭੁੱਲਰ ਦਾ ਮਸਲਾ ਦਰਕਿਨਾਰ ਕਰਨਾ ਹੁਣ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰਿਹਾ। ਇਕ ਨੁਕਤਾ ਹੋਰ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਮਾਂ ਜਥੇਬੰਦੀ ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ. ਦੇ ਕੁਝ ਆਗੂ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰ ਕੇ ਸਿੱਖ ਮਸਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਪੈਂਤੜਾ ਮੱਲਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਭੁੱਲਰ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਤਬਾਦਲਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਿਆ ਹੈ। ਇਕ ਦਲੀਲ ਮੁਤਾਬਕ ਭੁੱਲਰ ਉੱਜ ਵੀ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਚੁਕਾ ਹੈ, ਇਹ ਗੱਲ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਉੱਤੇ ਭਰਵੀਂ ਚਾਰਾਜੋਈ ਹੋਣੀ ਅਜੇ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਭੁੱਲਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਚਾਰਾਜੋਈ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਵੀ ਬੜਾ ਅਹਿਮ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਜਿਹੜੀ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਇਕ ਰਾਏ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਵਾਲੇ ਉਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਭੁੱਲਰ ਦੇ ਸੰਗੀ-ਸਾਥੀਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪੈਰਵੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਕੀ। ਖੈਰ, ਉਸ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਮਸਲਾ ਤਾਂ ਅਜੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪੈਰੋਲ ਮਿਲਣ ਲਈ ਰਾਹ ਪੱਧਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ-ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਬਿਤਾ ਸਕੇਗਾ। ਡਾਕਟਰਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਫਿਲਹਾਲ ਇਹੀ ਉਸ ਦੇ ਮਰਜ਼ ਦੀ ਦਵਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲਾ ਮਸਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭੁੱਲਰ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਬੰਨ੍ਹਣ-ਬੰਨ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਸਭ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਦੌੜ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਤਾਂਤਾ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਰ ਕੋਈ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲੁਆਉਣ ਲਈ ਕਾਹਲਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਇਕਾਈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕੁਝ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਭੁੱਲਰ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ. ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਜਥੇਬੰਦੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਕੇਂਦਰੀ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਰਾਜਨਾਥ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਬੰਦੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਮਸਲਾ ਉਠਾ ਕੇ ਆਈ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਉਪਰਲੀ ਤਹਿ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਵੱਖਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਗਰਮੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ. ਪੰਜਾਬ ਬਾਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਾਪ-ਤੋਲ ਕੇ ਕਦਮ ਉਠਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਜ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ. ਦੇ ਏਜੰਡੇ ਉੱਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੱਟੜ ਜਥੇਬੰਦੀ ਇਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਆਪਣੇ ਪੈਂਤੜੇ ਮੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੇ ਬੋਲੀ ਦਾ ਮਸਲਾ ਜ਼ੋਰ-ਸ਼ੋਰ ਨਾਲ ਉਭਾਰਿਆ, ਹੁਣ ਸਿੱਖ ਮਸਲਿਆਂ ਵਾਲੇ ਪਿੜ ਵਿਚ ਨਿੱਤਰ ਪਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਦਲ ਰਹੇ ਸਿਆਸੀ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਸੂਬੇ ਦੀ ਮੁੱਖ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦਾ ਧੜੇਬੰਦਕ ਕਲੇਸ਼ ਮੁੱਕਣ ਦਾ ਅਜੇ ਨਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਿਹਾ। ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹਾਈ ਕਮਾਨ ਵੱਲ ਬੜਾ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਝਾਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁਣ ਸ਼ਾਇਦ ਮਿਆਨ ਵਿਚੋਂ ਤਲਵਾਰ ਸੂਤ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਗਰਮੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਤਕਰੀਬਨ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਪਿਛਲੀਆਂ ਲੋਕ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਸਭ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਵਿਚ ਵੀ 'ਸਭ ਅੱਛਾ ਨਹੀਂ' ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਾਰਟੀ ਤੋਂ ਬਾਗੀ ਹੋਏ ਧੜੇ ਨੇ ਯੋਗੇਂਦਰ ਯਾਦਵ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਲਾਮਬੰਦੀ ਅਰੰਭ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਚਿਰਾਂ ਤੋਂ ਖਾਮੋਸ਼ ਬੈਠੀਆਂ ਖਾੜਕੂ ਧਿਰਾਂ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਸਿਆਸੀ ਪਿੜ ਵਿਚ ਹਰ ਦਾਈਆ ਵਰਤ ਕੇ ਦੇਖ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਸਿਆਸੀ ਖੜੋਤ ਤੋੜਨ ਵਿਚ ਨਾਕਾਮ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਕ ਖਾੜਕੂ ਧਿਰ ਦਾ ਜਿਹੜਾ ਖਾਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਚ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਓਂ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਆਸੀ ਮਾਹੌਲ ਵਿਚ ਭੁੱਲਰ ਦਾ ਕੇਸ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਭਰਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਉੱਤੇ ਤਰਦੀ ਜਿਹੀ ਨਿਗੂ ਵੀ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਕਈ ਲੜੀਆਂ ਖੁਦ-ਬਖੁਦ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਲਗਦੀਆਂ ਹਨ। ਖੈਰ! ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੇ ਦੱਸਣ ਮੁਤਾਬਕ ਭੁੱਲਰ ਦੀ ਸਿਹਤ ਵਿਚ ਸੁਧਾਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਦੇਖਣਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਸੁਧਾਰ ਕਿਸ ਬਿਧ ਆਵੇਗਾ।

ਬਦਿੰਤਜ਼ਾਮੀ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿਚ

ਵਿਆਹਾਂ ਦੀ ਮੰਡੀ ਅਤੇ ਪੁਲਾਂ ਦੀ ਸਿਆਸਤ

ਦੇਰਾਹਾ ਵਿਚ ਟੈਂਕਰ ਪੁਲ ਨਾਲ ਵੱਜਣ ਕਾਰਨ ਅਮੋਨੀਆ ਗੈਸ ਰਿਸ ਗਈ ਅਤੇ ਅੱਠ ਜੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਗੈਸ ਦੀ ਮਾਰ ਹੇਠ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪੀੜਤਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੀਆ-ਜੰਤ, ਮਾਲ-ਡੰਗਰ ਅਤੇ ਬੂਟਿਆਂ-ਵੇਲਾਂ ਤੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਮਨੁੱਖੀ ਹਮਦਰਦੀ ਤੋਂ ਇਲਾਜ ਜਾਂ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਿਆ। ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੇ ਹਾਦਸੇ ਦੀ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਹਰ ਜੀਅ ਨੂੰ ਦੋ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਅੱਧਾ-ਅੱਧਾ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਅਖਬਾਰਾਂ-ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨਾਂ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਟੈਂਕਰ ਦੀ ਉਚਾਈ ਵੱਧ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਲ ਨੀਵਾਂ ਸੀ। ਨੀਵੇਂ ਪੁਲ ਕਾਰਨ ਟੈਂਕਰ ਦੀ ਨੌਜਲ ਟੁੱਟ ਗਈ ਅਤੇ ਗੈਸ ਰਿਸ ਗਈ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੋਏ ਇਸ ਰਿਸਾਓ ਦਾ ਅਸਰ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਅਤੇ ਆਵਾਜਾਈ

ਦਲਜੀਤ ਅਮੀ

ਫੋਨ: +91-97811-21873

ਉੱਤੇ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਰਿਸਾਓ ਨੂੰ ਦੋ ਦਲੀਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹਾਦਸਾ ਕਰਾਰ ਦਿਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਇਹ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਪੁਲ ਹੇਠਾਂ ਸੜਕ ਉੱਚੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਇਹ ਕਿ ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਧੱਕੇ ਨਾਲ ਪੁਲ ਹੇਠੋਂ ਟੈਂਕਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜ਼ੋਰ-ਅਜ਼ਮਾਈ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੱਥਾਂ ਪੱਖੋਂ ਠੀਕ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸੁਆਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰਿਸਾਓ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਹਾਦਸਾ ਕਰਾਰ ਦਿਤਾ ਜਾਣਾ ਠੀਕ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਰਿਸਾਓ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਟੈਂਕਰ ਫਟਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਇਹ ਟੈਂਕਰ ਫਟ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਡਰਾਈਵਰ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਣੀ ਤਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਨੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਇਸ ਖ਼ਦਸੇ ਦਾ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਨੀਵੇਂ ਪੁਲ ਹੇਠੋਂ ਨਿਕਲਣ ਬਾਰੇ ਕਿਉਂ ਸੋਚੇਗਾ? ਕੀ ਇਸ ਗੈਸ ਲੀਕ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਜਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਾਲ ਕੋਈ ਰਿਸਤਾ ਬਣਦਾ ਹੈ? ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਧਾਰਨਾ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਰਫ਼ਤਾਰ ਅਤੇ ਮਿਕਦਾਰ ਨੂੰ ਸਮਾਜਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਕਿਵੇਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਮਿਕਦਾਰ ਅਤੇ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਮਸ਼ੀਨੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਚੇਤਨਾ, ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਤੰਤਰ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਗੱਡੀਆਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਧਣ ਨਾਲ ਭਾਰੇ ਟੈਂਕਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਟੈਂਕਰਾਂ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਹਿਰਾਂ ਅਤੇ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਦੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਗੱਡੀਆਂ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਉਚਾਈ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਤੈਅ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹਾਂ ਤੋਂ, ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਪੁਲਾਂ ਦੇ ਹੇਠੋਂ ਅਤੇ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪਰੋਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਟੈਂਕਰਾਂ ਨੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਢੇਰ-ਢੁਆਈ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਲਾਂ ਉਪਰ ਇਹ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਥੋਂ ਕਿੰਨੀ ਉੱਚੀ ਗੱਡੀ ਲੰਘ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਗੱਡੀ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਤੁਰਨ ਵੇਲੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਸ ਸੜਕ ਅਤੇ ਕਿਸ ਪੁਲ ਤੋਂ ਲੰਘਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਜਦੋਂ ਢੇਰ-ਢੁਆਈ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਮਾਨ ਦੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੱਡੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਉਚਾਈ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਯੰਤਰ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ? ਮੌਜੂਦਾ ਤਕਨੀਕ ਨਾਲ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ

ਘੱਟ ਉਚਾਈ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਗੱਡੀ ਆਪ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਜੇ ਕਰਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਕੰਪਿਊਟਰ ਰਾਹੀਂ ਗੱਡੀਆਂ ਦੇ ਇੰਜਣ ਸੀਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਕੰਮ ਤੰਗ ਪੁਲਾਂ ਉੱਤੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ? ਜੇ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਹਰ ਥਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਰਾਹ ਲੱਭੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਟੈਂਕਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਆਵਾਜਾਈ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਉਲੀਕੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ?

ਜਦੋਂ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਮਿਕਦਾਰ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਮਾਨ ਨੇ ਇਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹਾਦਸਿਆਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੀ ਵਿਉਂਤਬੰਦੀ ਤਾਂ ਹੋਣੀ ਹੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਾਜਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਚੇਤਨਾ ਦਾ ਪਸਾਰਾ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਦਸੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੇਤਨਾ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਘੱਟ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੁਚੇਤ ਸਰਕਾਰੀ ਮਹਿਕਮਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਚੇਤਨਾ ਫੈਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮੌਕੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲਕਦਮੀ ਬਚਾਓ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਦੇਰਾਹੇ ਵਾਲੇ ਗੈਸ ਹਾਦਸੇ ਨੇ ਇੰਤਜ਼ਾਮੀਆ ਵਿਉਂਤਬੰਦੀ ਦੀ ਦੋਵਾਂ ਪੱਖਾਂ ਤੋਂ ਘਾਟ ਉਜਾਗਰ ਕਰ ਦਿਤੀ ਹੈ। ਇਕ ਪਾਸੇ ਟਾਲੇ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਹਾਦਸਿਆਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਪੇਸ਼ਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹਾਦਸੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਚੇਤਨਾ ਦੀ। ਜੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਗੈਸ ਦੇ ਟੈਂਕਰ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰੀ ਆਬਾਦੀ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਕੇ ਪੇਂਡੂ ਆਬਾਦੀ ਨੇੜੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਗ਼ੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵੀ ਹਾਦਸੇ ਦੇ ਖੌਅ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਗ਼ੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਾਰਨ ਇਕ ਜਣਾ ਗੈਸ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਦਸੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਮਾਰ ਤੱਕ ਮਹਿਦੂਦ ਕਰਨਾ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਹਾਦਸੇ ਨਾਲ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਟੈਂਕਰਾਂ ਕਾਰਨ ਸੜਕਾਂ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹੇ ਖ਼ਦਸਿਆਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਕਾਸ ਮਾਡਲ ਜਾਂ ਵਿਕਾਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਤਰਜ਼-ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਵੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਮੰਡੀ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਹਾਦਸਿਆਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਧੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਘੱਟ ਆਬਾਦੀ ਵਾਲੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਲਈ ਬਣੀਆਂ ਮਹਿੰਗੀਆਂ ਗੱਡੀਆਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਬਾਦੀ ਵਾਲੇ ਭੀੜੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਅਤੇ ਤੰਗ ਸੜਕਾਂ ਉੱਤੇ ਆ ਚੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਕ ਪਾਸੇ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਰਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਵੱਡੀ ਮਿਕਦਾਰ ਵਿਚ ਸਮਾਨ ਢੋਣ ਵਾਲੇ ਟਰੱਕ ਹਨ। ਤੀਜੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਇਸ ਰਫ਼ਤਾਰ ਅਤੇ ਮਿਕਦਾਰ ਦਾ ਬੋਝ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲਾ ਢਾਂਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਰਫ਼ਤਾਰ ਅਤੇ ਮਿਕਦਾਰ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੇ ਸੜਕਾਂ ਅਤੇ ਪੁਲਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਗੱਡੀਆਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਮੁਤਾਬਕ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੱਦਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਕਾਸ ਦੀਆਂ ਬੇਮੇਲ ਤੰਦਾਂ ਸੜਕਾਂ ਉੱਤੇ ਜੁੜਦੀਆਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਕੋ ਸੜਕ ਉੱਤੇ ਰੇਹੜੇ-ਟਾਂਗੇ ਅਤੇ ਗੱਡੀਆਂ ਚੱਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਗੱਡੀਆਂ ਤੋਂ ਰਫ਼ਤਾਰ ਬੋਝੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਬਲਦਾਂ ਤੋਂ ਮਸ਼ੀਨੀ ਫੁਰਤੀ ਦੀ ਤਵੱਕੋਂ ਕੀਤੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੜਕਾਂ ਉੱਤੇ ਪੈਦਲ ਜਾਂ ਸਾਈਕਲਾਂ, ਮੋਟਰਸਾਈਕਲਾਂ ਅਤੇ ਸਕੂਟਰਾਂ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਮੌਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗੀਆਂ ਮਾਰੂ ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ।

ਸੜਕਾਂ ਉੱਤੇ ਪਸਰੀ ਇਸ ਬਦਿੰਤਜ਼ਾਮੀ ਦਾ ਸਮਾਜਕ ਪਸਾਰ ਨਿੱਤ ਵਧ ਰਹੇ ਪਾਤੇ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਵੱਡੀਆਂ ਤਨਖ਼ਾਹਾਂ ਵਾਲਿਆਂ

ਦੇ ਛਿਮਾਹੀ-ਸਾਲਾਨਾ ਵਾਧਿਆਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਚਾਰਾਜੋਈਆਂ ਹਨ। ਘੱਟ ਤਨਖ਼ਾਹਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦਾ ਤੋੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਉਜਰਤਾਂ ਬਾਬਤ ਸਰਕਾਰਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੱਕ ਭੁੱਲ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਰਫ਼ਤਾਰ, ਮਿਕਦਾਰ ਅਤੇ ਸਰਮਾਏ ਦੀ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਹਰ ਤਬਕੇ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚੁੰਧਿਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਮਾਪੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਲੈ ਕੇ ਵੱਡੀਆਂ ਨੌਕਰੀਆਂ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜਫ਼ਰ ਜਾਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਵੇਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਕਾਲਜਾਂ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵੱਡੀਆਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਾਲਜ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਡਿਗਰੀਆਂ ਵਾਲੇ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਠਿੰਡੇ ਫ਼ੌਜ ਵਿਚ ਸਫ਼ਾਈ ਸੇਵਕ ਦੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਡਿਗਰੀਆਂ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ। ਡਿਗਰੀਆਂ, ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਅਤੇ ਉਮੀਦਾਂ ਦਾ ਮੇਲ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਝਪੱਟਾ-ਮਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਏ.ਟੀ.ਐਮ. ਦੇ ਖੋਖਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਨ੍ਹਾਂ ਲਗਾਉਂਦੇ ਫੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਮੌਜੂਦਾ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹ, ਘਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਮੈਰਿਜ ਪੈਲੇਸਾਂ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ। ਮੈਰਿਜ ਪੈਲੇਸਾਂ ਦਾ ਕਚਰਾ ਸੁੱਟਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਨਹੀਂ। ਮੈਰਿਜ ਪੈਲੇਸਾਂ ਵਿਚੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਨੇ ਲਾਗਲੀਆਂ ਆਬਾਦੀਆਂ ਦਾ ਜੀਣਾ ਮੁਹਾਲ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਥਾਂਵਾਂ ਦਾ ਸ਼ੋਰ ਅਤੇ ਕਚਰਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਉੱਤੇ ਅਸਰਅੰਦਾਜ਼ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਸੁਣਵਾਈ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੈਰਿਜ ਪੈਲੇਸਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਫੈਲਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨਅਤਾਂ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸੋਮਿਆਂ ਨੂੰ ਪਲੀਤ ਕਰਦੀਆਂ ਨਿਕਾਸੀਆਂ ਦੀ ਨਵੀਂ ਕੜੀ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੈਰਿਜ ਪੈਲੇਸਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਰਾਬ ਸਰਕਾਰੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਪੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸੜਕ ਹਾਦਸਿਆਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤੇ ਆਪ ਵੀ ਇਸੇ ਮਾਰ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਹਿਕਮੇ ਸ਼ਰਾਬੀਆਂ ਅਤੇ ਸੜਕ ਹਾਦਸਿਆਂ ਦਾ ਰਿਸਤਾ ਸਮਝਣ ਵਿਚ ਨਾਕਾਮਯਾਬ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬੇਅਕਲੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਬਦਨੀਅਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਵਿਆਹਾਂ ਅਤੇ ਪੁਲਾਂ ਦੇ ਉਦਘਾਟਨ ਸਮਾਗਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਤੰਦਾਂ ਸਮਝਣੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਆਮ ਦਿਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁੰਡੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਫਲਾਣੇ ਪੈਲੇਸ ਵਿਚ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵਿਆਹ ਦਾ ਰੁਤਬਾ ਪੈਲੇਸ ਦੀ ਚੋਣ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਕੁੜੀ-ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਥਾਂ ਪੈਲੇਸ ਦਾ ਬੰਦੋਬਸਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਰਚਾ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਆਹਾਂ ਉੱਤੇ ਕੈਮਰੇ ਵਾਲੇ ਸ਼ਗਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਮਿਲਣੀਆਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਬੁਰਕੀਆਂ ਪਾਉਣ ਦਾ ਸਲੀਕਾ ਤੈਅ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਈ ਮਿਸਾਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਪੈਲੇਸਾਂ ਉੱਤੇ ਹੋਏ ਖਰਚੇ ਕੁੜੀ-ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਿਹਤਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਰੁਲਦੇ ਰਹੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪੁਲਾਂ ਦੇ ਉਦਘਾਟਨਾਂ ਲਈ ਮੁਕਾਮੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਲੋਕ ਸਭਾ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸੂਬੇ ਦੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਕਰਾਰਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਉਦਘਾਟਨ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਮਾਗਮ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਮਹਿੰਗੇ ਤੋਂ ਮਹਿੰਗੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਖ਼ਜ਼ਾਨਾ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਦਘਾਟਨੀ ਸਮਾਗਮਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਚੁੱਕਣਾ ਕਿੰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਦਘਾਟਨੀ ਸਮਾਗਮਾਂ ਨਾਲ

(ਬਾਕੀ ਅਗਲੇ ਸਫ਼ੇ 'ਤੇ)

ਠਾਹ-ਸੋਟਾ

-ਚਾਚਾ ਬੇਲਿਹਾਜ਼

ਸੰਗਤ ਦੀਆਂ ਕਚੀਚੀਆਂ!

‘ਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂ ਦੇ ਦੇਖ ਕੇ ਕਾਰਨਾਮੇ, ਪੂਜਾ-ਪਾਠ ਤੋਂ ਲੋਕ ਮੂੰਹ ਮੋੜਦੇ ਨੇ। ‘ਮਕੜ-ਜਾਲ’ ਬਣਾਉਂਦੇ ਨੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਹੀ, ਸ਼ਰਧਾ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਤੋੜਦੇ ਨੇ। ਚੜ੍ਹਨ ਵਾਸਤੇ ਰਾਜਸੀ ਅਹੁਦਿਆਂ ‘ਤੇ, ਧਰਮ ਪੌੜੀ ਬਣਾਇਆ ਹੀ ਲੋੜਦੇ ਨੇ। ‘ਧੂਮਾਂ’ ਪਾਉਂਦੇ ਨੇ ‘ਆਪਣੇ ਨਾਮ’ ਦੀਆਂ, ਕਲਪਿਤ ਸਾਖੀਆਂ ਕੋਲੋਂ ਹੀ ਜੋੜਦੇ ਨੇ। ਭੰਡੀ ਕਰਦੀ ਏ ਰੱਜ ਕੇ ਦੁਖੀ ਜਨਤਾ, ‘ਸੋਸ਼ਲ ਸਾਈਟਾਂ’ ‘ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਵੀ ਪੱਟਦੀ ਐ। ਧਰਮੀ ਆਗੂਆਂ ਮੂੰਹੋਂ ‘ਦੁਰਬਚਨ’ ਸੁਣ ਕੇ, ਸੰਗਤ ਖਿਝੀ ਕਚੀਚੀਆਂ ਵੱਟਦੀ ਐ!

ਅਮਰੀਕਾ ਵਲੋਂ ਸ਼ਿੰਗਾਰਿਆ ਨਵਾਂ ‘ਖੇਤਰੀ ਥਾਣੇਦਾਰ’

ਅਮਰੀਕਾ ਲਈ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ‘ਪੂਰਬ ਵਿਚ ਸਰਗਰਮ ਹੋਣ’ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੀ ਜੋ ਅਹਿਮੀਅਤ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰ ਕੇ, ਅਮਰੀਕੀ ਰੱਖਿਆ ਮੰਤਰੀ ਐਸਟਨ ਕਾਰਟਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਾ ਤਿੰਨ-ਰੋਜ਼ਾ ਦੌਰਾ ਵਿਸ਼ਾਖਾਪਟਨਮ ਸਥਿਤ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਸਮੁੰਦਰੀ ਫੌਜ ਦੀ ਪੂਰਬੀ ਕਮਾਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਆਖਿਰਕਾਰ, ਇਹ ਸਮੁੰਦਰੀ ਫੌਜ ਦੀ ਪੂਰਬੀ ਕਮਾਨ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਲੱਕਾ ਜਲ-ਡਮਰੂਆਂ ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਚੀਨ ਸਾਗਰ ਵਿਚ ਗਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ-ਅਮਰੀਕੀ ਯੁੱਧਨੀਤਕ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਣ

ਅਨੁਵਾਦ: ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ

ਨਾਲ, ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਸਮੁੰਦਰੀ ਫੌਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ‘ਏਸ਼ੀਆ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਸਾਗਰੀ ਖਿੱਤੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਤਰਤੀਬ ਦੇਣ’ ਦੇ ਕਾਜ ਨੂੰ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਚੀਨ ਦੇ ਉਭਰਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਨੀਤੀ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਵਲੋਂ ‘ਏਸ਼ੀਆ ਨੂੰ ਧੁਰਾ ਬਣਾਉਣ’ ਵਜੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਅਮਰੀਕੀ ਰੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਬਹੁਤ ਬੇਬਾਕੀ ਨਾਲ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਦੌਰਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ‘ਪੂਰਬ ਵਿਚ ਸਰਗਰਮ ਹੋਣ’ ਦੀ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਏਸ਼ੀਆ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਸਾਗਰੀ ਖਿੱਤੇ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਤਰਤੀਬ ਦੇਣ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਦਾ ਲਾਹਾ ਲੈਣ ਲਈ ਹੈ। ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਾਰਟਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ: “ਜਦੋਂ ਸਮੁੰਦਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਤੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਖੇਤਰ ਬਾਰੇ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।”

ਵਿਸ਼ਾਖਾਪਟਨਮ ਤੋਂ ਕਾਰਟਰ ਦਿੱਲੀ ਆ ਗਿਆ, ਜਿਥੇ ਉਸ ਨੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਹਮ-ਰੁਤਬਾ ਰੱਖਿਆ ਮੰਤਰੀ ਮਨੋਹਰ ਪਰੀਕਰ ਨੇ ਨਵੇਂ ਦਸ-ਸਾਲਾ ਰੱਖਿਆ ਚੌਖਟਾ ਸਮਝੌਤੇ ਉਪਰ ਸਹੀ ਪਾਈ। ਇਸ ਨੇ 2005 ਦੇ ‘ਅਮਰੀਕੀ-ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਰੱਖਿਆ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਨਵਾਂ ਚੌਖਟਾ’ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਥਾਂ ਲਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਦਸ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਵਲ ਪਰਮਾਣੂ ਸੌਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਦੋਹਾਂ ਮੁਲਕਾਂ ਦੀ ‘ਯੁੱਧਨੀਤਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ’ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। 2005 ਦੇ ਰੱਖਿਆ ਚੌਖਟਾ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿਚ ਵੀ ਹਿੰਦ ਸਾਗਰ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਾਰ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਫੌਜ ਦੀਆਂ ਮੁਹਿੰਮਾਂ ਵਿਚ ਹਿੰਦ-ਅਮਰੀਕੀ ਸਹਿਯੋਗ

ਹਿੰਦ-ਅਮਰੀਕੀ ਰੱਖਿਆ ਚੌਖਟਾ ਸਮਝੌਤਾ ਸਹੀਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਅਮਰੀਕਾ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਡਿਫੈਂਸ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ‘ਨਵੇਂ ਪੜਾਅ’ ਉਤੇ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਿਆਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਨੂੰ ‘ਖੇਤਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ’ ਭਾਵ ਥਾਣੇਦਾਰ ਸਟੇਟ ਵਜੋਂ ਸ਼ਿੰਗਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ, ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਆਲਮੀ ਯੁੱਧਨੀਤੀ ‘ਚ ਉਸ ਦਾ ਛੋਟਾ ਭਾਈਵਾਲ ਹੋਣ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ’। ਹੱਥਲੇ ਲੇਖ ਵਿਚ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਤਹਿਤ ਕੁਲ ਆਲਮ ਦੇ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਧੁਰੇ ਅਮਰੀਕਨ ਸਟੇਟ ਨਾਲ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਨਿਜ਼ਾਮ ਦੀ ਗੂੜ੍ਹੀ ਹੋ ਰਹੀ ਸਾਂਝ ਦੇ ਭਵਿੱਖੀ ਖ਼ਦਸ਼ਿਆਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਵੱਡੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰਸਾਲੇ ਇਕਨਾਮਿਕ ਐਂਡ ਪੋਲੀਟੀਕਲ ਵੀਕਲੀ ਦੇ ਇਸ ਸੰਪਾਦਕੀ ਦਾ ਤਰਜਮਾ ਪਾਠਕਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਤਰਜਮਾ ਸਾਡੇ ਕਾਲਮਨਵੀਸ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। –ਸੰਪਾਦਕ

ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਫੌਜੀ ਅਤੇ ਯੁੱਧਨੀਤਕ ਰਿਸ਼ਤਾ ਕਬੂਲ ਹੈ ਜੋ ਅਮਰੀਕਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ- ਪੇਇਚਿੰਗ ਨੂੰ ਘੇਰਨ ਦੀ ਅਮਰੀਕੀ ਯੁੱਧਨੀਤੀ ਵਿਚ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਛੋਟੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ, ਪਰ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਲੋਕ ਇਕ ਪਿਛੇ ਇੱਕ ਬਣਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹਕੂਮਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਕਿਉਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਅਮਰੀਕੀ-ਚੀਨੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਸਫਰ-ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹ ਦੇ ਦੇਣ ਕਿ ਹਿੰਦ-ਚੀਨ ਰਿਸ਼ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ?

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਕਾਰਟਰ ਨੇ ਮੋਦੀ ਦੀ ‘ਮੇਕ ਇਨ ਇੰਡੀਆ’ ਦੀ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ ਵਪਾਰ ਤੇ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਪਹਿਲਕਦਮੀ ਦੇ ਮੇਲ ਉਪਰ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਨਵੇਂ ਰੱਖਿਆ ਚੌਖਟਾ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਅਹਿਮ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਮੋਦੀ ਨੇ ਆਸ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਕਿ ਅਮਰੀਕੀ ਕੰਪਨੀਆਂ- ਭਾਵ, ਫੌਜੀ-ਸਨਅਤੀ ਢਾਂਚੇ ਦੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ, “ਮੇਕ ਇਨ ਇੰਡੀਆ ਪਹਿਲਕਦਮੀ ਵਿਚ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸਨਅਤੀ ਇਕਾਈਆਂ ਲਾਉਣਗੀਆਂ”, ਜਦਕਿ ਕਾਰਟਰ ਨੇ ਯੁੱਧਨੀਤਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਉਪਰ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੱਥੋਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਕਈ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸਮੂਹ- ਟਾਟਾ, ਰਿਲਾਇੰਸ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼, ਰਿਲਾਇੰਸ ਐਡਵਾਈਜ਼, ਮਹਿੰਦਰਾ ਅਤੇ ਐਲ. ਐਂਡ ਟੀ., ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਮੋਟੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਵਾਲੇ ਮੌਕੇ ਦੇਖ ਕੇ ਅਮਰੀਕੀ ਫੌਜੀ-

ਸਨਅਤੀ ਢਾਂਚੇ ਵਿਚਲੀਆਂ ਅਹਿਮ ਅਮਰੀਕੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤੇ ਗੰਢਣ ਦਾ ਸਿਰਤੋਂਤ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਨਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਚੌਖਟਾ ਸਮਝੌਤਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਪਤ ਹੈ, ਪਰ ਸਮੁੰਦਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਚ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਸਮੁੰਦਰੀ ਫੌਜ ਦੀ ਵਧਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਹਿੰਦ ਸਾਗਰ ਵਿਚ ਸਗੋਂ ਮਲੱਕਾ ਦੇ ਜਲ-ਡਮਰੂਆਂ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਚੀਨ ਸਾਗਰ ਵਿਚ ਵੀ।

ਇਵੇਂ ਹੀ “ਅਤਿ-ਆਧੁਨਿਕ ਸੂਖਮ ਤਕਨਾਲੋਜੀ, ਜਿਵੇਂ ਜੈਟ ਇੰਜਣ ਅਤੇ ਏਅਰ ਕਰਾਫ਼ਟ ਕੈਰੀਅਰ ਡਿਜ਼ਾਈਨ, ਬਾਰੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਨਵੇਂ ਮੌਕੇ” ਵੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹਨ। ਅਮਰੀਕਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮੁੱਖ ਛੋਟੇ ਭਾਈਵਾਲ ਜਪਾਨ, ਆਸਟਰੇਲੀਆ, ਸਿੰਗਾਪੁਰ, ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਅਤੇ ਵੀਅਤਨਾਮ ਸਮੁੰਦਰੀ ਫੌਜ ਦੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਮਸ਼ਕਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕਰਨ, ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਅਮਲ ਵਿਚ ਸਾਕਾਰ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਅਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਨਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ। ਅਹਿਮ ਗੱਲ, ਕਾਰਟਰ ਨੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ “ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਫੌਜੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ, ਸਗੋਂ ਨਾਲ ਹੀ ਅੱਜ ਵੀ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਵੀ ਇਕ ਖੇਤਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਉਭਰਨ” ਦੀ ਗੱਲ

ਕੀਤੀ (ਰੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਨਿਊਜ਼, ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ, 4 ਜੂਨ 2015)।

ਯਕੀਨਨ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚੀਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤੇਲ ਮੰਗਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮੁਲਕ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ 60 ਫੀਸਦੀ ਤੇਲ ਪੱਛਮੀ ਏਸ਼ੀਆ ਤੋਂ ਹਿੰਦ ਸਾਗਰ, ਮਲੱਕਾ ਦੇ ਜਲ-ਡਮਰੂਆਂ ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਚੀਨ ਸਾਗਰ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘ ਕੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਰੂਪ ਵਿਚ ਚੀਨ

ਸਮੁੰਦਰੀ ਰਸਤਾ ਲੱਭਣ ਦੇ ਵੱਡੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪੱਛਮੀ ਏਸ਼ੀਆ ਤੋਂ ਹੋਰਮੁਜ਼ ਦੇ ਜਲ-ਡਮਰੂ ਵਿਚੋਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਅਰਬ ਸਾਗਰ ਉਪਰ ਗਵਾਡਰ ਦੀ ਬੰਦਰਗਾਹ ਤਕ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਥੋਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਪਾਈਪ-ਲਾਈਨਾਂ, ਸੜਕਾਂ ਅਤੇ ਰੇਲਵੇ ਰਸਤਿਆਂ ਤੋਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਉਤਰ-ਪੱਛਮੀ ਚੀਨ ਵਿਚ ਸਿਨਜਿਆਂਗ ਉਗਹੁਰ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਕਾਸ਼ਗਰ ਤਕ। ਇਹੀ ਬਦਲ ਹੈ ਜੋ ਪਾਕਿਸਤਾਨ-ਚੀਨ ਆਰਥਿਕ ਲਾਂਘੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹੈ ਜੋ ਜਿਵੇਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ‘ਤੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ।

ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕੀ ਸਾਮਰਾਜਵਾਦ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਮਰੀਕਾ ਵਲੋਂ ਏਸ਼ੀਆ-ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਸਾਗਰ ਖਿੱਤੇ ਦੇ ਵੱਡੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਮਾਰਗਾਂ ਉਪਰ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੀਨ ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਜ਼ਰੀਏ ਚੀਨ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਤੇਲ ਸਪਲਾਈ ਰਸਤਿਆਂ ਦੀ ਨਾਕਾਬੰਦੀ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇਣ ਦੇ

ਸਿੱਟਿਆਂ ਬਾਰੇ ਫ਼ਿਕਰਮੰਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਮਾਲਾਬਾਰ ਅੰਦਰਲੀਆਂ ਸਮੁੰਦਰੀ ਫੌਜ ਦੀਆਂ ਮਸ਼ਕਾਂ (ਜੰਗੀ ਚਾਲਾਂ?) ਵਿਚ ਜਪਾਨ ਨੂੰ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੇ ਸੱਦੇ ਦੇਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਚਾਲਾਂ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕੌਮੀ ਹੱਦਾਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਰੁਝਾਨ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕੀ ਸਾਮਰਾਜਵਾਦ ਦੀ ਤੁੱਖਣਾ ਹੈ।

‘ਅਗਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ’ ਦੇ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਕਰੀਅਰ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਚ ਅਮਰੀਕੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੀਆਂ ਮੱਦਾਂ ਵਾਲਾ ਨਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਚੌਖਟਾ ਸਮਝੌਤਾ, ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਆਮ ਕਰ ਕੇ, ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀਆਂ ਸਮੁੰਦਰੀ ਫੌਜ ਦੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਦੀਆਂ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਨੂੰ ਇਕ ‘ਖੇਤਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ’ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਭੂਮਿਕਾ ਇਹਦੇ ਲਈ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਵਲੋਂ ਉਲੀਕੀ ਗਈ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਮਾਡਲ

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਅਰਥਚਾਰੇ ‘ਤੇ ਬਹਿਸ ਆਮ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਿੰਨਤਾ, ਸਨਅਤਾਂ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸਿਹਤਮੰਦੀ ਵਰਗੀਆਂ ਲੀਹਾਂ ਤਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਮਾਜਕ ਸਮਾਨਤਾ, ਖੇਤਰੀ ਅਸਮਾਨਤਾ, ਸ਼ਹਿਰੀ-ਪੇਂਡੂ ਪਾੜਾ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਉੱਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਰਗੇ ਹੋਰ ਅਹਿਮ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੀ ਬਣਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

ਮੈਕਿਨਜ਼ੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ‘ਇੰਡੀਆਜ਼ ਇਕੋਨੋਮਿਕ ਜਿਓਗ੍ਰਾਫੀ: ਸਟੇਟਜ਼, ਕਲੱਸਟਰਜ਼ ਐਂਡ ਸਿਟੀਜ਼-2014’ ਮੁਤਾਬਕ 1992 ਤੋਂ 2012 ਤਕ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਔਸਤ ਆਰਥਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦਰ

ਬੀ.ਐਸ. ਘੁੰਮਣ

5.6 ਫੀਸਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੱਠ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ, ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ੁਮਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕੀ ਹੁਣ ਤਕ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੀ ਹੈ? ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿਚ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਵਾਸਤੇ ਵਿਕਾਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਕਾਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਬਾਨੀ ਉਘੇ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਮਹਿਬੂਬ-ਉਲ-ਹੱਕ ‘ਦਿ ਪਾਵਰਟੀ ਕਰਟੇਨ’ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਪੂਰਕ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢਦਿਆਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ, “ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਮੰਤਵ ਨੂੰ ਅਤਿ ਦੀ ਗਰੀਬੀ ‘ਤੇ ਮਿੱਥੇ ਹਮਲੇ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਟੀਚੇ ਗਰੀਬੀ ਵਿਚ ਕਟੌਤੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕੁਪੋਸ਼ਣ, ਬਿਮਾਰੀ, ਅਨਪੜ੍ਹਤਾ, ਦਰਿੱਦਰਤਾ, ਬੇਕਾਰੀ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਦੇ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਤੈਅ ਕੀਤੇ

ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਵਧੇਰੇ ਪੈਦਾਵਾਰ ਤੇ ਬਿਹਤਰ ਵੰਡ ਦੇ ਸਰੋਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਪੈਟਰਨ ਦੇ ਜ਼ਿਮਨ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।”

ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਮਾਡਲ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਪੂਰਕ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮਿਸਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਈ ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਧੇਰੇ ਸਮਾਨਤਾਵਾਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਬੱਝਵਾਂ ਪੈਮਾਨਾ ਗਰੀਬੀ ਰੇਖਾ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਦਰ ਹੈ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ 8.26 ਫੀਸਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿਚ ਕੇਰਲਾ (7.06 ਫੀਸਦੀ) ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਹੈ। ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਖੁਰਾਕ ਨੀਤੀ ਖੋਜ ਸੰਸਥਾਨ ਮੁਤਾਬਕ ਭੁੱਖਮਰੀ ਸੂਚਕ ਅੰਕ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦਾ ਦਰਜਾ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ (ਭਾਵ 1) ਹੈ। ਗੁਜਰਾਤ, ਕਰਨਾਟਕ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ, ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਵਰਗੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਰਥਿਕ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾਂ ਦਾ ਭੁੱਖਮਰੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 13, 11, 10, 6 ਤੇ 5 ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਦੇਸ਼ ਭਰ 'ਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ (32 ਫੀਸਦੀ) ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਲਾਭ ਆਬਾਦੀ ਦੇ ਇਸ ਵਰਗ ਤਕ ਵੀ ਪਹੁੰਚ ਰਹੇ ਹਨ। 2011 ਦੀ ਮਰਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਤੋਂ ਮਿਲੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਜਿੱਥੋਂ ਤਕ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਕਾਰਕਰਦਗੀ ਹੋਰ ਰਾਜਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ, ਸਕੂਟਰ, ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ, ਰਸੋਈ ਗੈਸੀ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ,

ਪੱਕੇ ਘਰ, ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਗੰਦੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਨਿਕਾਸੀ ਆਦਿ ਪੱਖੋਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਰਾਜ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਘਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੀ ਅਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਧੁਰੀ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਲਾਭ ਦਿਹਾਤੀ ਵਸੋਂ ਤਕ ਪੁੱਜਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਸ਼ੂ ਪਾਲਣ, ਸ਼ਹਿਦ ਦੀਆਂ ਮੱਖੀਆਂ, ਮੁਰਗੀ ਤੇ ਮੱਛੀ ਪਾਲਣ ਵਰਗੇ ਸਹਾਇਕ ਪੰਦਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਦਿਹਾਤੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਵਿਚ ਯੋਗਦਾਨ ਰਿਹਾ ਹੈ। “ਭਾਰਤ ਵਿਚ 1951-52/2001-02 ਦਰਮਿਆਨ ਖੇਤੀਬਾੜੀ/ਗ਼ੈਰ-ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਆਮਦਨ ਪਾੜੇ ਅਤੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਟਰਨ” ਬਾਰੇ ਅਧਿਐਨ ਜੋ ਅਗਸਤ 2013 ਵਿਚ ‘ਭਾਰਤ ਦੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦਸ਼ਾ’ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਛਪਿਆ ਸੀ, ਮੁਤਾਬਕ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਤੇ ਗ਼ੈਰ-ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਵਸੋਂ ਦਰਮਿਆਨ ਆਮਦਨ ਦਾ ਪਾੜਾ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਭਾਵ 11 ਫੀਸਦੀ ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ, ਗੁਜਰਾਤ, ਤਾਮਿਲ ਨਾਡੂ, ਕਰਨਾਟਕ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਵਿਚ ਇਹ ਪਾੜਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਵ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 75.35, 74.11, 72.05, 61.04 ਅਤੇ 42.81 ਫੀਸਦੀ ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਤੇ ਉਪ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਸਾਵੀ ਵੰਡ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਲਿਹਾਜ਼ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਕਾਰਕਰਦਗੀ

ਬਹੁਤੀ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰੇ ਇਨਕਲਾਬ ਦੇ ਮਾਡਲ ਨੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਵਸੀਲਿਆਂ ਨਾਲ ਭਾਰੀ ਖਿਲਵਾੜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਝਾੜ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ, ਰਸਾਇਣਕ ਖਾਦਾਂ ਤੇ ਕੀੜੇਮਾਰ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਵਰਤੋਂ, ਟਿਊਬਵੈਲ ਸਿੰਜਾਈ, ਮਸ਼ੀਨੀਕਰਨ, ਕਣਕ ਤੇ ਝੋਨੇ ਦੇ ਦੋ ਫਸਲੀ ਚੱਕਰ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ।

ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤੇ ਖੋਜ ਸੰਸਥਾਨ, ਚੇਨਈ ਵੱਲੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ “ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਾਂ ਲਈ ਵਾਤਾਵਰਣਕ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਸੂਚਕ ਅੰਕ 2011: ਵਾਤਾਵਰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੂਚਨਾ” ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੁਲਨਾਤਮਿਕ ਅਧਿਐਨ ਤਹਿਤ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਥੇ ਸਮੁੱਚੀ ਵਾਤਾਵਰਨਕ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਬਿਹਾਰ, ਗੁਜਰਾਤ, ਹਰਿਆਣਾ, ਉਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਝਾਰਖੰਡ ਵਰਗੇ ਰਾਜ ਵੀ ਇਸ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਪਾਣੀ, ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਹਵਾ ਜਿਹੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ (ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਕਟਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਲੀਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਨਸਾਨਾਂ, ਜਾਨਵਰਾਂ ਤੇ ਬਨਸਪਤੀ ਦੀ ਸਿਹਤ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਹੇਠਲੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਬੇਤਹਾਸ਼ਾ ਵਰਤੋਂ ਵਾਤਾਵਰਨ ਦੇ ਲਿਹਾਜ਼ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਮਾਡਲ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਉਲਟ ਅਸਰ ਸਾਬਿਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ 148 ਬਲਾਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਲਗਪਗ 110 ਬਲਾਕਾਂ (ਲਗਪਗ 74 ਫੀਸਦੀ) ਵਿਚ ਜ਼ਮੀਨ ਹੇਠਲੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਰੱਜ ਕੇ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੋਈ ਹੈ।

ਵਿਆਹਾਂ ਦੀ ਮੰਡੀ ਅਤੇ ਪੁਲਾਂ ਦੀ ਸਿਆਸਤ

(ਪਿਛਲੇ ਸਫੇ ਦੀ ਬਾਕੀ)

ਜੁਤੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਅਤੇ ਪੁਲ ਗੱਡੀਆਂ ਦੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਅਤੇ ਵਜ਼ਨ ਨੂੰ ਬੋਧ ਸਕਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰੀ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੜਕਾਂ ਉੱਤੇ ਦੋ ਪਹੀਆਂ ਸਵਾਰ ਦੀ ਜਾਨ ਸਦਾ ਖਤਰੇ ਵਿਚ ਹੈ ਅਤੇ ਮਹਿੰਗੀ ਗੱਡੀ ਖਰੀਦਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਜੇ ਮਹਿੰਗੀ ਗੱਡੀ ਆਪਣੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਉੱਤੇ ਭੱਜੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ?

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਰਿਜ ਪੈਲੇਸਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਸ਼ਾਨੋ-ਸ਼ੌਕਤ ਘਰਾਂ ਦਾ ਤਵਾਜ਼ਨ ਵਿਗਾੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਦਇੰਤਜ਼ਾਮੀ ਹੈ ਜੋ ਦੁਰਾਹੇ ਵਿਚ ਗੈਸ ਬਣ ਕੇ ਰਿਸ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਰਿਜ ਪੈਲੇਸਾਂ ਤੋਂ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਕਰਜ਼ਾ ਬਣ ਕੇ ਪਸਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਦਇੰਤਜ਼ਾਮੀ ਹੈ ਜੋ ਸੜਕ ਹਾਦਸਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਰੋਜ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਤ੍ਰਿਆਂ-ਲਿਖਿਆਂ ਨੂੰ ਝੱਪੋਟੇ ਮਾਰਨੇ ਜਾਂ ਸੰਨ੍ਹਾਂ ਲਗਾਉਣੀਆਂ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਬੇਚੀ ਨਾ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਅਤੇ ਮਿਕਦਾਰ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀਅ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਮੰਡੀ ਦੇ ਵਸ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੋੜਾ ਜਿਹਾ ਤਵਾਜ਼ਨ ਡੋਲਣ ਉੱਤੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਮੂੰਹ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਗੱਡੀਆਂ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਰਿਜ ਪੈਲੇਸ ਜਾਂ ਕੋਮਰਿਆਂ ਵਾਲੇ ਵਿਆਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਬਣੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹਾਦਸਾ ਸਾਡੀਆਂ ਬਹੁਰਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਬਦਇੰਤਜ਼ਾਮੀ ਦਾ ਇਹ ਆਲਮ ਸਿਰਜਣ ਵਾਲੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਮੰਡੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਖੇਡ ਖੇਡਣ ਲੱਗੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਬਦਇੰਤਜ਼ਾਮੀ ਅਰਸੇਂ ਉਤਰੀ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮਰਨਾ ਬੰਦੇ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਸ਼ੌਕ ਹੋਵੇ।

ਇਕ ਬਰਖੁਰਦਾਰ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ

“ਡੈਡੀ ਜੀ, ਇਹ ਗੱਲ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਲਿਆਂਦੀ ਕਾਰ ਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਖਰੀਦੀ ਕਾਇਨੈਟਿਕ, ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ, ਅਮਰੀਕਾ ਰਹਿੰਦੇ ਮੇਰੇ ਹਸਬੈਂਡ ਨੇ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।”

ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਪੱਕਾ ਹੋ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਪਰਤੇ ਸੋਹਣੇ ਸੁਨੱਖੇ ਸਰਦਾਰ ਲੜਕੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਆਪਣੀ ਬੇਟੀ ਮੂੰਹੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਡੈਡੀ, ਮੰਮੀ ਤੇ ਕੁੜੀ ਦੇ ਭੈਣ-ਭਰਾ ਚੁੱਪ ਜਿਹੇ ਹੋ ਗਏ। ਸਾਰਾ ਟੱਬਰ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਹੀ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਹੱਦ ਹੋ ਗਈ! ਇਹ ਗੱਲ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿ ਕਿਵੇਂ ਦਿੱਤੀ?... ‘ਅਸੀਂ ਪੁਰਾਣੀ ਕਾਰ ਵੇਚੀ ਐ, ਕੋਲੋਂ ਹੋਰ ਪੈਸੇ ਪਾ ਕੇ ਪੰਜ-ਛੇ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਾਰ ਲਈ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਕਰ ਰਹੀ ਇਸ ਕੁੜੀ ਦਾ ਦਫ਼ਤਰ ਦੁਰੇਡੇ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਕਾਇਨੈਟਿਕ ਵੀ ਅਸੀਂ ਲੈ ਕੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਕੁੜੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਸੀਂ ਚੁਕਾਈ ਹੈ। ਬੈਂਕ ਵਿਚੋਂ ਪੈਸੇ ਕਢਾਉਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਗੱਡੀਆਂ ਦੀ ਪੇਮੈਂਟ ਤੇ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਵਗੈਰਾ ਕਰਵਾਉਣ ਤੱਕ ਇਕ ਇਕ ਗੱਲ ਦਾ ਸਾਡੀ ਧੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਅੱਜ ਇਸ ਨੇ ਮੂੰਹ ਭਰ ਕੇ ਹੋਰ ਬੀ ਗੱਲ ਕੱਢ ਮਾਰੀ। ਅਖੇ, ਦੋਵੇਂ ਗੱਡੀਆਂ ਅਮਰੀਕਾ ਰਹਿੰਦੇ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਨੇ ਲੈ ਕੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਚੱਲਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਅਚਾਨਕ ਚੋਤੇ ਆ ਜਾਣ ਵਾਂਗ, ਨਵ-ਵਿਆਹੀ ਕੁੜੀ ਵੱਲੋਂ ਕਹੀ ਗੱਲ ਨੇ ਘਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜੀਆਂ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਉਤੇ ਸਵਾਲੀਆ ਚਿੰਨ੍ਹ ਗੱਭ ਦਿੱਤੇ। ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਜੀਆਂ ਕੁੜੀ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਕੋਈ ਅਗਲੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਕਾਹਲੇ ਜਿਹੇ ਪੈਣ ਲੱਗੇ।

ਇਸ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਪਿਛੋਕੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅੱਠ-ਦਸ ਕੁ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲੋਂ ਇਸ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚੋਂ ਪੱਕਾ ਹੋ ਕੇ ਆਏ ਗੁਰਸਿੱਖ ਲੜਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਬੇਟੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ। ਦੋ-ਵਾਈ ਕੁ ਮਹੀਨੇ ਪੰਜਾਬ ਬਿਤਾ ਕੇ, ਵਿਆਹ ਉਪਰੰਤ ਲੜਕਾ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਧਰ ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਲਈ।

ਕੁੜੀ ਦੇ ਪੇਕਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਕਾਇਨੈਟਿਕ ਲੈ ਦਿੱਤੀ। ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ

ਪੁਰਾਣੀ ਛੋਟੀ ਕਾਰ ਵੇਚ ਕੇ ਵੱਡੀ ਕਾਰ ਵੀ ਖਰੀਦ ਲਈ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਲੋਕੀਂ ਚੁਰ-ਚੁਰ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ, ਜਾਂ ਵੈਸੇ ਹੀ ਇਕ ਸ਼ਾਮ ਘਰ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਗੱਡੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇਖ ਕੇ ਕੁੜੀ ਦੇ ਬਾਪ ਨੇ ਸਹਿਵਨ ਹੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, “ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਲੋਕੀਂ ਗੱਲਾਂ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ‘ਬਾਹਰਲੇ ਮੁੰਡਿਆਂ’ ਨਾਲ ਕੁੜੀਆਂ ਵਿਆਹ ਕੇ ਕਈ ਕਈ ਸਾਲ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀਆਂ ਪੰਡਾਂ ਸਿਰ ਚੜ੍ਹੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ...ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋ ਗੱਡੀਆਂ ਲੈ ਲਈਆਂ, ਐਨੀ ਛੋਟੀ...ਜ਼ਰੂਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਾਹੁਣੇ ਨੇ ਗੱਡੀਆਂ ਲੈ ਕੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।”

ਘਰ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਟੱਬਰ ਦੇ ਬਾਕੀ ਜੀਆਂ ਨੇ ਤਾਂ ਹਾਸੇ-ਭਾਣੇ ਵਜੋਂ ਹੀ ਲਿਆ, ਪਰ ਵਿਆਹੁੰਦੜ ਕੁੜੀ ਦੇ ਉਤਰ ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫੁਕਰੀ ਜਿਹੀ ਫਿਤਰਤ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਚੜ੍ਹੀ-ਲੱਬੀ ਦਾ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਪਰ ਜਿਹੜੇ ਇੱਜ਼ਤ ਤੇ ਸਵੈਮਾਣ ਵਾਲੇ ਕਬੀਲਦਾਰ ਲੋਕ ਜਵਾਈਆਂ-ਭਾਈਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਰਿਸ਼ਤੇ ਕਾਰਨ ਧੋਲੇ ਦੀ ਰਵਾਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਹਿੱਕ ‘ਤੇ ਤੀਰ ਵੱਜਣ ਵਾਂਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਬਾਪ ਨੂੰ ‘ਠਾਹ ਸੋਟੇ’ ਵਰਗਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਕੇ ਕੁੜੀ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਜੇਤੂ ਜਰਨੈਲ ਵਾਂਗ ਮੰਦ-ਮੰਦ ਮੁਸਕਰਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਟੱਬਰ ਦੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਜੀਆਂ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਦੀ ਪ੍ਰੋੜਤਾ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਸੁਣਨ ਦੀ ਆਸ ਰੱਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਮਰੀਕਨ ਜਵਾਈ ਵੱਲੋਂ ਗੱਡੀਆਂ ਲੈ ਕੇ ਦੇਣ ਦੀ ਗੱਲ ਝੂਠੀ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚੀ, ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਅਗਲਾ-ਪਿਛਲਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਹੋਰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪਵੇਗਾ।

ਪੰਜਾਬ ਵਸਦੇ ਇਸ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਵਿਆਹਿਆ ਨੌਜਵਾਨ ਹੋਰ ਅਨੇਕਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਗੱਭਰੂਆਂ ਵਾਂਗ ਜਵਾਨੀ ਦੀ ਦਹਿਲੀਜ਼ ‘ਤੇ ਪੈਰ ਧਰਨ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਮਰੀਕਾ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਉਹ ਵਰ੍ਹੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਦੀ ਝਿੜਕ-ਝਿੜਕ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ-ਸੁੰਦਿਆਂ ਵੀ ਅਕਸਰ ਨਿਆਣਿਆਂ ਦੇ ਵਿਗੜਨ-ਤਿਗੜਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਗੱਭਰੂ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਰਿਹਾ। ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ‘ਰੰਗੀਨ’

ਇਕੱਲ ਹੰਢਾਉਂਦਿਆਂ ਵੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਦੇ ਕਹਿਣ ਅਨੁਸਾਰ ‘ਕਾਜਰ ਕੀ ਕੋਠੜੀ’ ਵਿਚ ਪੈਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਆਪਣੇ ‘ਤੇ ਕਾਲਖ ਨਹੀਂ ਲੱਗਣ ਦਿੱਤੀ। ਟੈਕਸੀ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਬਚਦਾ ਸਮਾਂ ਇਹ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਲੇਖੇ ਲਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ-ਇਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਸਰਗਰਮ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਕੇ ਵੀ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਉਤੇ ਆਪਣੇ ਵੱਖਰੇ ਯਤਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵੀ। ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖੀ ਸਰੂਪ ਦੀ ਹੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖ ਪਿਛੋਕੜ ਵਾਲੇ ਗੱਭਰੂਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਹਿਤ-ਬਹਿਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਕਿਰਤ ਕਰਦਿਆਂ ਵੀ ਇਹ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਸਾਜੇ ਨਿਰਮਲ ਪੰਥ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ-ਪਸਾਰ ਲਈ ਤਤਪਰ ਰਿਹਾ।

ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਪੱਕੇ ਕਾਗਜ਼ ਮਿਲ ਜਾਣ ‘ਤੇ ਇਹ ਲੜਕਾ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣ ਪੰਜਾਬ ਗਿਆ। ਤਕਰੀਬਨ ਦੋ ਦਹਾਕਿਆਂ ਬਾਅਦ ਪਿੰਡ ਪਹੁੰਚੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲੇ ਦੋ ਦਸਤਾਰਧਾਰੀ ਗੱਭਰੂ ਵੱਲ ਦੇਖ ਕੇ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਹੁਣ ਪੱਗਾਂ ਵੀ ਲੱਪ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਉਥੇ ਅਮਰੀਕਾ ਜਿਹੇ ਮੁਲਕ ਤੋਂ ਸਿੱਖੀ ਸਰੂਪ ਵਾਲਾ ਮੁੰਡਾ ਪਰਤਿਆ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਣੀ ਕੁਦਰਤੀ ਹੀ ਸੀ।

ਖੈਰ! ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਘਰੇ ਜਾ ਕੇ ‘ਬਾਹਰਲੇ’ ਮੁੰਡਿਆਂ ਵਾਂਗ ਅਮੀਰੀ ਚੋਚਲੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ। ਦਰਜਨਾਂ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇਖ ਦੇਖ ਕੇ ਨਾਂਹ ਕਰੀ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸ ਨੇ ਮਾਪਿਆਂ ਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸੁਝਾਏ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਬੇਟੀ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ। ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਅਰੰਭਤਾ ਤੋਂ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਗੁਰਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਵਨ ਜਿਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਵਿਆਹ ਸ਼ਾਦੀਆਂ ਸਮੇਂ ਤਿਲਕ ਲਾਉਣੇ, ਲਾਲ ਗਾਨੇ ਬੰਨ੍ਹਣੇ, ਤੋਲ ਚੋਣੇ, ਸਿਹਰੇ ਬੰਨ੍ਹਣੇ ਤੇ ਹਾਰ ਪਾਉਣ ਵਰਗੇ ‘ਛੰਗਣ-ਮੰਗਣ’ ਕਰਨ ਤੋਂ ਉਸ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਲੜਕੀ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਨੇਹੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿ ਉਹ ਮੈਰਿਜ ਪੈਲੇਸ ਨਾ ਬੁੱਕ ਕਰਦੇ ਫਿਰਨ, ਸਗੋਂ ਬਰਾਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਤੇ ਅਨੰਦ ਕਾਰਜ ਵਾਸਤੇ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਹੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ।

ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਖੱਟੀ ਕਮਾਈ ਕਰ ਕੇ ਫਿਰ

ਪੰਜਾਬ ਜਾ ਕੇ ਖਰਚੀਲੇ ਤੇ ਭੜਕੀਲੇ ਵਿਆਹ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੇ ਉਲਟ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਵੱਖਰੀ ਰੀਤ ਅਪਣਾਈ। ਕਬਿਤ ਸਿੰਗਰਾਂ ਦੇ ਅਖਾੜੇ ਲਾ ਕੇ ਗੰਦ-ਮੰਦ ਸੁਣਨ/ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਥਾਂ ਇਸ ਨੇ ਸਿੱਖ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਲੁਧਿਆਣਾ ਤੋਂ ਚੋਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਤੇ ਕੀਰਤਨੀਏ ਬੁਲਾਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਘਰੇ ਵੀ, ਤੇ ਅਨੰਦ ਕਾਰਜ ਮੌਕੇ ਵੀ ਤਤਿ-ਗੁਰਮਤਿ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤੇ ਸਹੁਰੇ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਾਰੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਇਸ ਨਿਵੇਕਲੇ, ਪਰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵਿਆਹ ਦੀ ਚਰਚਾ ਹੋਈ। ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਪਿੰਡਾਂ ਤੇ ਸਾਰੀ ਸਕੀਰੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ ਵਿਚ ਸੱਚੇ ਮਾਰਗ ‘ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਗੱਭਰੂ ਦੀ ਭਰਪੂਰ ਉਸਤਤਿ ਹੋਈ।

...ਤੇ ਇਸ ਇਨਕਲਾਬੀ ਬਰਖੁਰਦਾਰ ਦੀ ਹਮਸਫ਼ਰ ਬਣੀ ਸੁਘੜ ਸਿਆਣੀ ਲੜਕੀ ਨੇ ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਚੋਣਵੇਂ ਵੇਰਵੇ ਦਿੰਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, “ਡੈਡੀ ਜੀ, ਜੇ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਆਇਆ ਮੇਰਾ ਸਰਦਾਰ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਮੈਰਿਜ ਪੈਲੇਸ ਵਿਚ ਵਿਆਹ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ, ਮੁੰਦੀਆਂ-ਕੰਬਲਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਣੀਆਂ ਲਿਖਾਉਂਦਾ, ਗਹਿਣੇ ਤੇ ਮੂੰਹੋਂ ਮੰਗ ਕੇ ਦਾਜ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਆਈਟਮਾਂ ਗਿਣਾਉਂਦਾ, ਗਿਣਵੇਂ ਬੰਦਿਆਂ ਦੀ ਬਰਾਤ ਦੀ ਥਾਂ ਜੇ ਉਹ ਪੂਰਾ ਵੱਗ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਲਿਆਉਂਦਾ, ਤੇ ਮੰਗ ਰੱਖਦਾ ਉਹ ‘ਨੌਨ-ਵੈਜ ਸੇਵਾ’ ਦੀ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਲਿਆਉਂਦਾ ਅਸ਼ਲੀਲ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਾਲੀਆਂ ਡਾਂਸਰਾਂ ਤੇ ਨਾਲੇ ਆਖਦਾ ਕਿ ਹੇਤੂ ਨੂੰ ਪਰੇਸੇ ਸ਼ਰਾਬ...ਚਾਹੁੰਦਿਆਂ ਜਾਂ ਨਾ ਚਾਹੁੰਦਿਆਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਕਰਿਆ ਹੁੰਦਾ...ਭਲਾ ਪਿਤਾ ਜੀ, ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਨੀ ਜਲਦੀ ਗੱਡੀਆਂ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ ਸੀ?...ਇਸ ਬਿਨਾਅ ‘ਤੇ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਡੀਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤਾਰਨ ਵਾਲਾ, ਆਪਣੇ ਅਸੂਲ-ਪ੍ਰਸਤ ਸਰਦਾਰ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਮੈਂ ਕੋਈ ਗਲਤ ਸਮਝਦੀ ਹਾਂ?”

ਅੰਤਿਕਾ: ਪਾਠਕੋ! ਇਹ ਕੋਈ ਮਨ-ਘੜਤ ਕਹਾਣੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਪਾਤਰ ਹਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੇਖਾ ਨਾਂ ਦਾ ਹਸਮੁਖ ਨੌਜਵਾਨ ਹੈ ਜੋ ਸੈਨ ਹੋਜੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਹੀ ਵਸਨੀਕ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਕੁ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿਚ

ਲਿਖਤਮ

ਤਰਲੋਚਨ ਸਿੰਘ ਦੁਪਾਲਪੁਰ

ਫੋਨ: 408-915-1268

ਆਏ ਇਸ ਗੱਭਰੂ ਬਾਰੇ ਇਹ ਲੇਖ, ਉਸ ਦੀ ਚਾਪਲੂਸੀ ਜਾਂ ਫੋਕੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ। ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਮਕਸਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਿਹਾਰਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਅਜੋਕੇ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਖੋਟਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ੁੱਧ ਸੋਨਾ ਬਣਾ ਕੇ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੂਲ-ਪ੍ਰਸਤ ਤੇ ਸਿਰਤੀ ਸਿਦਕੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜ ਤੇ ਕਿਰਤ ਅਣਗੋਲੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਹੀ ‘ਲਕੀਰ ਦੇ ਫਕੀਰ’ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਵਿਰਲੇ ਹੁੰਦੇ ਨੇ ਜੋ ਨਵੀਆਂ ਲੀਹਾਂ ਪਾ ਕੇ ‘ਸੱਚ ਦਾ ਦੀਵਾ’ ਜਗਦਾ ਰੱਖਣ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਐਸੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਤੋਂ ਹੋਰ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਦੂਜਾ ਕਾਰਨ ਇਹ, ਕਿ ਹਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਤੇ ਸਹੁਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮਿਲ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਪਿੱਛੇ ਥੋੜ੍ਹਾ-ਬਹੁਤਾ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਸਹੁਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਹੋਈ ਉਪਰੋਕਤ ਵਾਰਤਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰਦਿਆਂ ਉਸ ਨੇ ਬੜੇ ਮੋਹ ਨਾਲ ਕਿਹਾ: “ਬੁੜ੍ਹਿਆ ਕੋਲ ਬੈਠਣ-ਉਠਣ ਨਾਲ ਹੀ ਮਾੜੀ-ਮੋਟੀ ਸੋਝੀ ਆਈ ਹੈ ਜੀ।” ਮੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਹਾਣੀ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ, ਉਹ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਮੈਨੂੰ ਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ‘ਬੁੜ੍ਹਿਓ’ ਵੀ ਕਹਿ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਰੱਬ ਕਰੇ! ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਸ਼ੁੱਧ-ਬੁੱਧ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਘਰ ਘਰ ਹੋਣ।

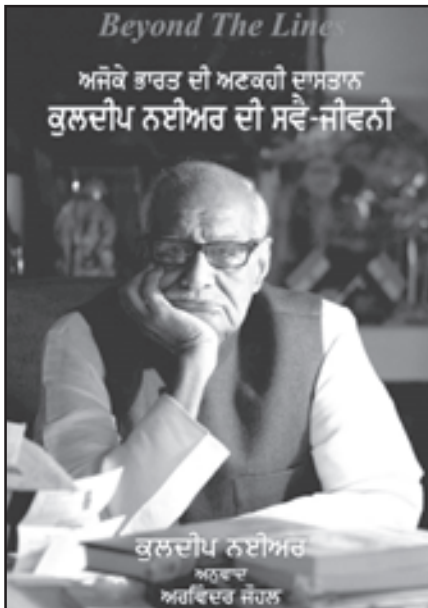
ਸਮਕਾਲੀ ਭਾਰਤ ਦੀ ਕਹਾਣੀ, ਕੁਲਦੀਪ ਨਈਅਰ ਦੀ ਜ਼ੁਬਾਨੀ

ਕੁਲਦੀਪ ਨਈਅਰ ਅਜੋਕੇ ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੁਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪੱਤਰਕਾਰ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਸਵੈ-ਜੀਵਨੀ ਦਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਕੀਲ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਹਾਲਾਤ ਨੇ ਇਧਰ ਧੱਕ ਮਾਰਿਆ ਜੇ ਇੰਜ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਅੱਜ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਸਨ ਹੋਣੇ:

ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਪੁਨਰਵਸੇਬਾ ਮੰਤਰੀ ਇਫਤਿਖਾਰ-ਉਦ-ਦੀਨ ਅਤੇ ‘ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਟਾਈਮਜ਼’ ਦੇ ਸੰਪਾਦਕ ਮਜ਼ਹਰ ਅਲੀ ਖਾਨ ਨੇ ਮੁਹੰਮਦ ਅਲੀ ਜਿਨਾਹ ਨਾਲ ਇਕ ਦਿਨ ਜਹਾਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਲਾਹੌਰ ਤੋਂ ਡਕੋਟਾ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਹਵਾਈ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ। ਜਿਨਾਹ ਨੇ ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਵਾਲੇ ਪਾਸਿਓਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵੱਲ ਆ ਰਹੀ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੀ ਅਮੁੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਲੜੀ ਉਪਰੋਂ ਦੇਖੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ ‘ਤੇ ਹੱਥ ਮਾਰਦਿਆਂ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ‘ਚ ਆਖਿਆ, “ਇਹ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਬੈਠਾ।” ਇਫਤਿਖਾਰ ਅਤੇ ਮਜ਼ਹਰ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਸਹੁੰ ਪਾਈ ਕਿ ਉਹ ਜਿਨਾਹ ਵਲੋਂ ਆਖੀ ਗਈ ਇਹ ਗੱਲ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਮਜ਼ਹਰ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਤਾਹਿਰਾ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਕਈ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਅਦ ਇਹ ਗੱਲ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੀ।

ਮੈਂ ਦੇਰ ਸ਼ਾਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਪੁੱਜਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਚੋਣ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਹੋਵੇ।” ਥੋੜ੍ਹਾ ਰੁਕਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ, “ਜੇਕਰ ਮੁਕਾਬਲਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੀ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮੋਰਾਰਜੀ ਭਾਈ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਚੋਣ ਲੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਇੰਦਰਾ ਜੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ।” ਇਸ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਮੌਕੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ

ਗੱਲ ਇਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਜੈਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਰਾਇਣ ਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਮੁਰਾਰਜੀ ਭਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਕਾਇਮ

ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇ ਦੇਵਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਦਾ ਨਾਂ ਸੁਝਾਇਆ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ, ਮਸਜਿਦ ਢਾਹੁਣ ਲਈ ਤਤਕਾਲੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰਸਿਮਹਾ ਰਾਓ ਦੀ ਵੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਸੀ। ਕਾਰ ਸੇਵਕਾਂ ਨੇ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਬਾਬਰੀ ਮਸਜਿਦ ਢਾਹੁਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਪੂਜਾ ‘ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਉਠਿਆ ਜਦੋਂ ਮਸਜਿਦ ਦੀ ਆਖਰੀ

ਇੱਟ ਵੀ ਪੁੱਟੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੋਸ਼ਲਿਸਟ ਆਗੂ ਮਧੂ ਲਿਮਬੇ ਨੇ ਮਗਰੋਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਓ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਨੇ ਪੂਜਾ ‘ਤੇ ਬੈਠਿਆਂ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਆਖਿਆ ਸੀ, “ਮਸਜਿਦ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।” ਉਸ ਦੇ ਏਨਾ ਕਹਿਣ ਦੀ ਦੇਰ ਸੀ ਕਿ ਝਟਪਟ ਪੂਜਾ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਸਲਮ ਲੀਗ ਨੂੰ ਦੋ ਸੀਟਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੁਸਲਮ ਭਾਈਚਾਰੇ (ਅਬੁਲ ਕਲਾਮ ਆਜ਼ਾਦ ਸਮੇਤ) ਨੂੰ ਏਨੀ ਠੋਸ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਵਖਰਾ ਮੁਲਕ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਰਾਹ ਪੈ ਤੁਰੇ। ਨਹਿਰੂ ਨੇ 1959 ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਨੂੰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਹਾ। ਉਹ ਆਜ਼ਾਦ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ (ਨਹਿਰੂ) ਨੂੰ ਫਜ਼ੂਲ ਬੰਦਾ ਆਖੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਵੀ ਦੁਖੀ ਸੀ। ਨਹਿਰੂ ਬਾਰੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਆਜ਼ਾਦ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 30 ਪੰਨਿਆਂ ਵਿਚ ਵੀ ਵਾਰ ਵਾਰ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਆਜ਼ਾਦ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਕਈ ਵਰ੍ਹੇ ਪਿੱਛੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਨਹਿਰੂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ 24 ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਅਦ 1988 ਵਿਚ।

ਉਪਰੋਕਤ ਟੁਕੜੇ ਕੁਲਦੀਪ ਨਈਅਰ ਦੀ ਸਵੈ-ਜੀਵਨੀ-ਅਜੋਕੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਅਣਕਹੀ ਦਾਸਤਾਨ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਐਡੀਸ਼ਨ ਅਨੁ-ਅਰਵਿੰਦਰ ਜੋਹਲ (ਯੂਨੀਸਟਾਰ ਬੁਕਸ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪੰਨੇ 664, ਮੁੱਲ 595) ਵਿਚੋਂ ਹਨ। ਪੁਸਤਕ ਇਹ ਵੀ ਦਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਜ਼ਾਦ ਪਟੇਲ ਨੂੰ ਅੰਤ ਦਾ ਹਿੰਦੂ ਪੱਖੀ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ-ਮੈਨਨ ਨੂੰ ਓਨਾ ਹੀ ਅਣਭਰੋਸੇਯੋਗ ਮੰਨਦਾ ਸੀ। ਏਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਨਹਿਰੂ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 1954 ਵਿਚ ਪਟੇਲ ਨੂੰ ਕੈਬਨਿਟ ਮੰਤਰੀ ਲੈਣਾ ਚਾਹਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਆਜ਼ਾਦ ਨੇ ਨਹਿਰੂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਨਿੱਕ ਸੁੱਕ

ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ

Sandhugulzar@yahoo.com

ਸਨ ਚੁੱਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਤੇ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਲਦੀਪ ਦੀ ਝੋਲੀ ਸੁੱਟਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਕਹਿ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਸੀਮਾ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਉਹ ਖੁਦ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਭ ਲੈਣਗੀਆਂ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਬੇਬਸ ਸਨ ਉਹ। ਮੇਜਰ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੇ ਕੁਲਦੀਪ ਨਈਅਰ ਨੇ ਵੀ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸੁਖ ਦਾ ਸਾਹ ਲਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਸ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਲੰਘ ਆਏ ਸਨ। ਸੀਮਾ ਕੀ ਸੀ ਬਸ ਤਾਜ਼ਾ ਕਲੀ ਕਰਕੇ ਮੂਧੇ ਮਾਰੇ ਡਰੌਮ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਲਹਿਰਾਉਂਦਾ ਤਿਰੰਗਾ ਝੰਡਾ। ਅਸੀਂ ਏਧਰ ਨੂੰ ਆ ਰਹੇ ਸਾਂ ਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਓਧਰ ਨੂੰ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਉਚਰੇ ਬਿਨਾ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸਾਂ। ਚੁੱਪ ਚੁੱਪ ਲਾਈਨਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ। ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਸਵੀਰਾਂ ਸਮੇਤ। ਪੁਸਤਕ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੀ ਹੈ।

ਅੰਤਿਕਾ: ਮਿਰਜ਼ਾ ਗਾਲਿਬ ਹਜ਼ਾਰੋਂ ਖਵਾਹਿਸ਼ੇ ਐਸੀ ਕਿ ਹਰ ਖਵਾਹਿਸ਼ ਪੇ ਦੱਮ ਨਿਕਲੇ। ਬਹੁਤ ਨਿਕਲੇ ਮੇਰੇ ਅਰਮਾਨ ਲੇਕਿਨ ਫਿਰ ਭੀ ਕਮ ਨਿਕਲੇ। ਨਿਕਲਨਾ ਖੁਲਦ ਸੇ ਆਦਮ ਕਾ ਸੁਨਤੇ ਆਏ ਹੈਂ, ਬਹੁਤ ਬੇਆਬਰੂ ਹੋ ਕੇ ਤੇਰੇ ਕੂਚੇ ਸੇ ਹਮ ਨਿਕਲੇ।

ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਬਸਾਤੀ ਪੀ.ਓ.ਸੀ. ਦੇ ਮੁੜ ਮੈਂਬਰ ਬਣੇ

ਸ਼ਿਕਾਗੋ (ਬਿਊਰੋ): ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਸਰਗਰਮ ਕਾਰਕੁਨ ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਬਸਾਤੀ ਪੈਲਾਟਾਈਨ ਅਪਰਚਿਊਨਿਟੀ ਸੈਂਟਰ (ਪੀ.ਓ.ਸੀ.) ਦੇ ਦੋ ਸਾਲ ਲਈ ਮੁੜ ਮੈਂਬਰ ਬਣੇ ਗਏ ਹਨ। ਸ. ਬਸਾਤੀ ਗ੍ਰੇਟਰ ਪੈਲਾਟਾਈਨ ਏਰੀਆ ਡੈਮੋਕਰੈਟਿਕ ਵਿਚ ਵੀ ਸਰਗਰਮ ਹਨ। ਉਹ ਉਸ ਕਮੇਟੀ ਵਿਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਸ ਨੇ ਮੇਅਰ ਮਿਸ ਰੀਟਾ ਮੁਲਿਨਜ਼ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ

ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਬਸਾਤੀ

ਇਹ ਇਮਾਰਤ ਹਾਸਿਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਰਹੇ, ਹੋਫਮੈਨ ਐਸਟੇਟਸ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮਲਗਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਦਾ ਘੇਰਾ ਵਧਣ ਕਰਕੇ ਪੈਲਾਟਾਈਨ ਅਪਰਚਿਊਨਿਟੀ ਸੈਂਟਰ ਦਾ ਨਾਂ ਹੁਣ ਬਦਲ ਕੇ 'ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਫਾਰ ਅਵਰ

ਕਮਿਊਨਿਟੀਜ਼' ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪੀ.ਓ.ਸੀ. ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਦੇ ਲੋੜਵੰਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਪੀ.ਓ.ਸੀ. ਮਾਂਵਾਂ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ, ਕੰਪਿਊਟਰ ਤੇ ਹੋਰ ਹੁਨਰ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਅਹੁਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਬੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪੀ.ਓ.ਸੀ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੁਫਤ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲੀਨਿਕ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਵੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋੜਵੰਦ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਰਸਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਲਈ ਵੀ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। ਤਾਜ਼ਾ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਉਗਾਉਣ ਬਾਰੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਵਾਈ.ਐਸ.ਸੀ.ਏ. ਨੇ ਰਲ ਕੇ ਕਰੀਬ 350 ਸਕੂਲੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਲੋੜਵੰਦ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣਾ, ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਫਰਨੀਚਰ ਵੀ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਪੀ.ਓ.ਸੀ. ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਫੋਨ 847-776-9564 ਰਾਹੀਂ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਬਸਾਤੀ ਨਾਲ ਫੋਨ 847-736-6092 'ਤੇ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਰੋਜ਼ਾਨਾ 36 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਿਜਲੀ ਖਰੀਦਦਾ ਹੈ ਨਿਗਮ

ਪਟਿਆਲਾ: ਪੰਜਾਬ ਬਿਜਲੀ ਨਿਗਮ ਆਪਣੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਵਿਘਨ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਵਾਲੇ ਵਾਅਦੇ ਪੂਰੇ ਕਰਨ ਲਈ ਰੋਜ਼ਾਨਾ 1058 ਲੱਖ ਯੂਨਿਟ ਬਿਜਲੀ ਖਰੀਦ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸਾਢੇ 36 ਕਰੋੜ ਬਣਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਵੇਲੇ ਪੰਜਾਬ ਬਿਜਲੀ ਨਿਗਮ ਕੇਂਦਰੀ ਸੈਕਟਰ ਵਿੱਚੋਂ 631 ਲੱਖ ਯੂਨਿਟ ਬਿਜਲੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਬਿਜਲੀ ਨਿਗਮ ਬੈਂਕਿੰਗ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ 23.65 ਲੱਖ ਯੂਨਿਟ ਬਿਜਲੀ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਵਪਾਰੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਵੀ 240 ਲੱਖ ਯੂਨਿਟ ਬਿਜਲੀ ਖਰੀਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅੰਕੜਿਆਂ ਮੁਤਾਬਕ 3 ਫੇਸ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਜਨਰਲ ਵਰਗ ਨੂੰ ਹਾਲੇ ਵੀ 13.50 ਘੰਟੇ, ਸਰਹੱਦੀ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਅੱਠ ਘੰਟੇ ਤੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਤੇ ਨਿਯਮਤ ਲੋਡ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਲੇ ਫੀਡਰਾਂ ਨੂੰ ਛੇ ਘੰਟੇ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਬਜ਼ੁਰਗ ਕਾਂਗਰਸ ਆਗੂ ਸ਼ੀਲਾ ਕੌਲ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ

ਗਾਜ਼ੀਆਬਾਦ: ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਬਿਰਧ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਤੇ ਪੰਡਿਤ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਨਹਿਰੂ ਦੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸਾਬਕਾ ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀ ਸ਼ੀਲਾ ਕੌਲ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ 101 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਿਮਾਰ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਵਿਮੈਨ ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਗਰੈਜੂਏਸ਼ਨ ਤੇ ਸਰ ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਟਰੇਨਿੰਗ ਕਾਲਜ ਲਾਹੌਰ ਤੋਂ ਅਧਿਆਪਨ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਕੀਤੀ।

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪੈਲਾਟਾਈਨ 'ਚ ਫਿਲਮ 'ਰਬਾਬ ਤੋਂ ਨਗਾਰੇ ਤਕ' ਨੂੰ ਭਰਵਾਂ ਹੁੰਗਾਰਾ

ਸ਼ਿਕਾਗੋ (ਬਿਊਰੋ): ਧਾਰਮਿਕ ਫਿਲਮ 'ਰਬਾਬ ਤੋਂ ਨਗਾਰੇ ਤਕ' ਦਾ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ੋਅ ਇਥੇ ਸਿੱਖ ਰਿਲੀਜੀਅਸ ਸੁਸਾਇਟੀ, ਸ਼ਿਕਾਗੋ (ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪੈਲਾਟਾਈਨ) ਵਿਖੇ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਗਤਾਂ ਨੇ ਭਰਪੂਰ ਹੁੰਗਾਰਾ ਦਿੱਤਾ। ਨਿਰਮਾਤਾ ਹਰਬਕਸ਼ ਸਿੰਘ ਲਾਟਾ ਵਲੋਂ ਦਸ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨਕਾਲ 'ਤੇ ਝਾਤ ਪਾਉਂਦੀ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਫਿਲਮ ਨੂੰ ਸੰਗਤਾਂ

ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਬਸਾਤੀ ਨੇ ਹਰਬਕਸ਼ ਸਿੰਘ ਲਾਟਾ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦਾ 'ਰਬਾਬ ਤੋਂ ਨਗਾਰੇ ਤਕ' ਦਾ ਸਫਰ ਇੰਨੇ ਸੁਚੱਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਗਤਾਂ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਐਤਵਾਰੀ ਸਕੂਲ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਮਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਬੰਦੇਸ਼ਾ ਨੇ ਫਿਲਮ ਦੀ ਸਰਾਹਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਕ ਘੰਟੇ ਵਿਚ 240 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ

ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਗਿਣਤੀ ਕਾਰਨ ਇਕੋ ਦਿਨ ਦੇ ਵਾਰ ਵਿਖਾਉਣਾ ਪਿਆ।

ਗੁਰੂਘਰ ਦੀ ਮੁੱਖ ਸੇਵਾਦਾਰ ਬੀਬੀ ਜਸਬੀਰ ਕੌਰ ਸਲੂਜਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਫਿਲਮ ਨੇ ਹਰ ਇਕ ਦੇ ਮਨ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਕੰਮ ਸਿੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਹਰਬਕਸ਼ ਲਾਟਾ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਚੱਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਪਰਦੇ 'ਤੇ ਵਿਖਾਏ ਜਾਂਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਸਬ ਟਾਈਟਲ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਜੰਮੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਸਹਾਈ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਨੇ ਫਿਲਮ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤਕ ਦਰਸ਼ਕਾਂ 'ਤੇ ਪਕੜ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ।

ਸੰਗਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬੀਬੀ ਨੇ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਫਿਲਮ ਨੂੰ ਹਿਸਟਰੀ ਚੈਨਲ 'ਤੇ ਦਿਓ। ਇਕ ਬੱਚੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਜੋ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਫਿਲਮ ਦੇਖ ਕੇ ਆਈ ਹੈ, ਉਹ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆ ਸਕਦੀ। ਸੰਗਤਾਂ 'ਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੇ ਫਿਲਮ ਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਵੇਖਿਆ।

ਇਹ ਫਿਲਮ 21 ਜੂਨ, ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਸੁਸਾਇਟੀ ਆਫ ਮਿਨੀਸੋਟਾ ਵਿਖੇ ਵਿਖਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਫਿਲਮ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਲਾਟਾ ਨਾਲ ਫੋਨ 917-520-9655 'ਤੇ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੇ ਮੋਦੀ ਦੀ ਸਬਸਿਡੀ ਛੱਡਣ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲ ਅਣਗੌਲੀ

ਬਠਿੰਡਾ: ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਦੀ ਸਬਸਿਡੀ ਛੱਡਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਕੋਈ ਰੰਗ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕੀ ਹੈ। ਸਰਦੇ ਪੁੱਜਦੇ ਘਰ ਵੀ ਰਸੋਈ ਗੈਸ ਦੀ ਸਬਸਿਡੀ ਛੱਡਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੂਬੇ ਦੇ ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸਕੱਤਰਾਂ ਨੇ ਵੀ ਸਬਸਿਡੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਿਰਫ 12,471 ਸਰਦੇ ਪੁੱਜਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਰਸੋਈ ਗੈਸ

ਦੀ ਸਬਸਿਡੀ ਤਿਆਗੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਇਸ ਵੇਲੇ 72.65 ਲੱਖ ਘਰੇਲੂ ਗੈਸ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਹਨ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਬਸਿਡੀ ਛੱਡਣ ਵਾਲੇ ਸਿਰਫ 0.17 ਫੀਸਦੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਅਗਸਤ 2014 ਵਿਚ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਚੰਗੀ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਬਸਿਡੀ ਵਾਲਾ ਗੈਸ ਸਿਲੰਡਰ ਲੈਣ ਦੀ ਥਾਂ ਮਾਰਕੀਟ ਭਾਅ 'ਤੇ ਗੈਸ ਖਰੀਦਣ ਤਾਂ ਜੋ

ਸਬਸਿਡੀ ਦੀ ਬੱਚਤ ਵਾਲਾ ਪੈਸਾ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਭਲਾਈ ਉੱਤੇ ਖਰਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਇੰਡੇਨ ਗੈਸ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚਲੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 8862 ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਰਸੋਈ ਗੈਸ ਉੱਤੇ ਸਬਸਿਡੀ ਛੱਡੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਪੈਟਰੋਲੀਅਮ ਦੇ 2277 ਅਜਿਹੇ ਖਪਤਕਾਰ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਬਸਿਡੀ ਤਿਆਗੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਗੈਸ ਦੇ ਸਿਰਫ 1332 ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਸਬਸਿਡੀ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਸਬਸਿਡੀ ਛੱਡਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਜ਼ੀਰ ਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸਕੱਤਰ ਦਾ ਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਿਆਸੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਤੀਕਸ਼ਣ ਸੂਦ ਨੇ ਰਸੋਈ ਗੈਸ ਉੱਤੇ ਸਬਸਿਡੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਜ਼ੀਰ ਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸਕੱਤਰ ਕਰੋੜਪਤੀ ਹਨ ਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਰੇਟ ਉੱਤੇ ਸਿਲੰਡਰ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਸਬਸਿਡੀ ਛੱਡਣ ਵਾਲਾ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੇਤਾ ਨੇ ਸਬਸਿਡੀ ਨਹੀਂ ਤਿਆਗੀ ਹੈ। ਵਪਾਰਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਜੇ.ਐਲ. ਓਸਵਾਲ ਨੇ ਰਸੋਈ ਗੈਸ ਦੀ ਸਬਸਿਡੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਕੋਲ ਘਰੇਲੂ ਰਸੋਈ ਗੈਸ ਦੇ 4 ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਹਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸਿਲੰਡਰ ਹੁਣ ਮਾਰਕੀਟ ਕੀਮਤ ਉੱਤੇ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਦਿਲਚਸਪ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇਕ ਹੌਲਦਾਰ ਅਸ਼ਵਨੀ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਵੀ ਸਬਸਿਡੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਮਲੇਟ ਤੇ ਗਿੱਦੜਗਾਹ ਦੇ ਅੱਧੀ ਦਰਜਨ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਵੀ ਸਬਸਿਡੀ ਤਿਆਗੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਗੈਸ ਦੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾ ਨੰਬਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪਟਿਆਲਾ ਦਾ ਹੈ ਜਿਥੋਂ ਦੇ 520 ਸਰਦੇ ਪੁੱਜਦੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਸਬਸਿਡੀ ਛੱਡੀ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਸਿਰਫ ਇਕ ਖਪਤਕਾਰ ਨੇ ਸਬਸਿਡੀ ਛੱਡੀ ਹੈ। ਐਚ.ਪੀ. ਦੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੋਗਾ ਦੇ 671 ਤੇ ਫਤਿਹਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਦੇ 670 ਸਰਦੇ ਪੁੱਜਦੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਰਸੋਈ ਗੈਸ ਦੀ ਸਬਸਿਡੀ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਬਠਿੰਡਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਗੈਸ ਤੇ ਐਚ.ਪੀ. ਦੇ 158 ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਸਬਸਿਡੀ ਛੱਡੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਜਲੰਧਰ ਦੇ 410 ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹੁਣ ਤੱਕ 5.16 ਲੱਖ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਰਸੋਈ ਗੈਸ ਦੀ ਸਬਸਿਡੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

Now Open

Desi Bazar

Indian Groceries and Sweets
(Intersection of hwy 37 and 146 street)

ਕੁਕ, ਹਲਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ: 508-410-2244

- ਤਾਜ਼ਾ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਹਰ ਵੀਰਵਾਰ
- ਵਧੀਆ ਸਰਵਿਸ, ਫਰੈਸ਼ ਸਨੈਕਸ, ਮਿਠਾਈਆਂ ਅਤੇ ਗਰੋਸਰੀ 'ਤੇ ਵਾਜਬ ਰੇਟ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ
- ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਸਾਫ਼ ਸੁਥਰਾ ਗਰੋਸਰੀ ਸਟੋਰ
- ਅਸੀਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਾਸਤੇ ਆਰਡਰ ਵੀ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ

Open
7 days
a week
10am to 9pm

10% discount on groceries for religious programs!!
Kitchen is opening soon!!
Ph: 317-214-7401
14350 Mundy Drive, suite #200, Noblesville, IN 46060

Prestige

Insurance Agency

5820 N Canton Center Rd, Suite#115, Canton, MI 48187

We do Property and Casualty Insurance, Both Commercial and personal lines.

ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੀ ਇੰਸੂਰੈਂਸ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਫਿਰ ਗੱਡੀਆਂ ਦੀ, ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਅਤੇ ਪਰਸਨਲ ਬਿਹਤਰੀਨ ਸੇਵਾ ਲਈ ਮੌਕਾ ਦਿਓ

ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ: ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ
ਫੋਨ: 734-560-2886

ਇੰਡੀਆ ਕਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਸਰਵਿਸ

www.011india.com

- ✓ ਵਧੀਆ, ਸਾਫ਼ ਆਵਾਜ਼
- ✓ ਬਗੈਰ ਪਿੰਨ ਤੋਂ ਵਰਤੋ
- ✓ ਸਪੀਡ ਵਾਲੇ ਨੰਬਰ ਸੈਟ ਕਰੋ

\$25

2,800 Minutes

ਅਮਰੀਕਾ ਜਾਂ ਕੈਨੇਡਾ ਤੋਂ ਇਕੋ ਰੇਟ
ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਫੋਨ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪੈਸੇ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ
ਸਾਡੀ ਸਰਵਿਸ ਹਰ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੋ।

Limited Time Offer. Restrictions & Additional Fees Apply.

800.914.1013 • 408.659.9400

ਡੈਲਸ ਵਿਚ ਦਿਲਜੀਤ ਦੋਸਾਂਝ ਦੇ ਸ਼ੋਅ 'ਤੇ ਭਰਵਾਂ ਇਕੱਠ

ਡੈਲਸ, ਟੈਕਸਸ: ਗਲੋਬਲ ਪੰਜਾਬ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ ਵਲੋਂ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨੀਂ ਇਥੇ ਗਾਇਕ ਅਤੇ ਅਦਾਕਾਰ ਦਿਲਜੀਤ ਦੋਸਾਂਝ ਦੇ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਲਾਈਵ ਸ਼ੋਅ ਵਿਚ ਸਥਾਨਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੇ ਵਹੀਰਾਂ ਘੱਤ ਕੇ ਸ਼ਿਰਕਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਖੂਬਸੂਰਤ ਤੇ ਸੰਧੂਰੀ ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਬੱਝਵਾਂ ਅਨੰਦ ਮਾਣਿਆ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਦਿਲਜੀਤ ਦੋਸਾਂਝ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ-ਪੁਰਾਣੇ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਕਮਾਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਆਏ ਮਹਿਮਾਨ ਵਜਦ ਵਿਚ ਆ ਗਏ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੂਬ ਭੰਗੜਾ ਪਾਇਆ।

ਸ਼ੋਅ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਕਾਫੀ

ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਦਾ ਵੀ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੀ। ਸ਼ੋਅ ਦੌਰਾਨ ਸਪਾਂਸਰਾਂ ਦਾ ਮਾਣ-ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਗਰੈਂਡ ਸਪਾਂਸਰ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਜਗਰਾਜ ਸਿੰਘ; ਪਲਾਟੀਨਮ ਸਪਾਂਸਰ ਪੈਨੀ ਸੰਧੂ, ਡਾਇਮੰਡ ਸਪਾਂਸਰ ਰੂਬਲ ਨੱਤ ਤੇ ਸੀਜਰ ਨੱਤ; ਗੋਲਡ ਸਪਾਂਸਰ ਪਾਲ ਉਪਲ, ਬੋਬੀ ਉਪਲ ਤੇ ਹਰਭਜਨ ਨਿੱਝਰ; ਪਰਾਊਡ ਸਪਾਂਸਰ ਹਰਜਿੰਦਰ ਹੁੰਦਲ; ਸਿਲਵਰ ਸਪਾਂਸਰ ਤਜਿੰਦਰ ਰੰਧਾਵਾ ਤੇ ਅਭੀਸ਼ੇਕ ਗੋਇਲ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਮਹਿਮਾਨ ਬੀਬੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਸ਼ੋਅ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਰੋਤੇ ਹਿਊਸਟਨ ਤੋਂ ਵੀ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਉਘੀ ਰੰਗ-ਮੰਚ ਕਰਮੀ

ਬੀਬੀ ਜਸਮੀਤ ਸਿੰਘ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।

ਗਲੋਬਲ ਪੰਜਾਬ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ ਟੀਮ ਦੇ ਮੁੱਖ ਬੁਲਾਰੇ ਸੋਨੂੰ ਢਿੱਲੋਂ ਨੇ ਸਭ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਦਾ ਉਚੇਰਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ੋਅ ਦੌਰਾਨ ਰਹਿ ਗਈ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰੁਟੀ ਲਈ ਖਿਆ ਮੰਗੀ। ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਟੀਮ ਵਿਚ ਸੋਨੂੰ ਢਿੱਲੋਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਵਾਲੀਆ, ਜਸਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ, ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਕੁਲਜੀਤ ਚੀਮਾ ਅਤੇ ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਥਾਨਕ ਪੰਜਾਬੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ 'ਹੱਸਦਾ ਪੰਜਾਬ' ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ। ਪੱਤਰਕਾਰ ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਢੇਸੀ ਦਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਦਿਲਜੀਤ ਦੋਸਾਂਝ ਗੀਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ

ਕੈਂਸਰ ਰਾਹਤ ਫੰਡ ਯੋਜਨਾ ਤਹਿਤ ਮੁਫਤ ਇਲਾਜ ਤੋਂ ਮਿਲਣ ਲੱਗਾ ਜਵਾਬ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੈਂਸਰ ਰਾਹਤ ਫੰਡ ਯੋਜਨਾ ਵੀ ਦਮ ਤੋੜਨ ਲੱਗੀ ਹੈ। ਸੂਬੇ ਵਿਚਲੇ ਕਈ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਨੇ ਪਿਛਲਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਮੁਫਤ ਇਲਾਜ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਾਲ 2015-16 ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਆਮ ਬਜਟ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੈਂਸਰ ਰਾਹਤ ਫੰਡ ਯੋਜਨਾ ਤਹਿਤ 19713 ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ 235 ਕਰੋੜ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਨਾਲ ਹੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਚਾਲੂ ਵਿੱਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਲਈ 25 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਇਲਾਜ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵ ਰੱਖੇ ਹਨ ਪਰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਸਥਿਤ ਓਸਵਾਲ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਨਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪੋਲ ਖੁੱਲ ਗਈ ਹੈ।

ਹਸਪਤਾਲ ਨੇ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਤਹਿਤ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਲਾਜ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤਕਰੀਬਨ ਚਾਰ ਕਰੋੜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਫਸੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਹਸਪਤਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਰਕਾਰ ਇਹ ਅਦਾਇਗੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਨਵੇਂ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਚ ਹਸਪਤਾਲ ਨਾਲ 1500 ਮਰੀਜ਼ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗਿਣਤੀ ਕਾਰਨ ਰੋਡੀਏਸ਼ਨ ਮਸ਼ੀਨ 'ਤੇ ਵੀ ਲੋੜ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਨਵੇਂ ਮਰੀਜ਼ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹਨ।

ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ.ਐਮ.ਸੀ.ਐਚ ਤੇ ਡੀ.ਐਮ.ਸੀ.ਐਚ. ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਅਦਾਇਗੀ ਪੈਂਡਿੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੂਬੇ ਦੇ ਸਿਹਤ ਮੰਤਰੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੁਮਾਰ ਜਿਆਣੀ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪੰਜਾਬ ਕੈਂਸਰ ਰਾਹਤ ਕੋਸ਼ ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ ਹੋ ਰਹੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਕੀਮ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਦੇ ਬਿੱਲ ਸਮਾਂ ਰਹਿੰਦੇ ਕਲੀਅਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ

ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮਰੀਜ਼ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਕੈਂਸਰ ਦੇ 24 ਹਜ਼ਾਰ ਮਰੀਜ਼

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 2013 ਵਿਚ ਡੋਰ ਟੂ ਡੋਰ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਰਵੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਕੈਂਸਰ ਦੇ 20 ਹਜ਼ਾਰ ਮਰੀਜ਼ ਮਿਲੇ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ 84453 ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਦੀ ਲਿਸਟ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੈਂਸਰ ਨਾਲ ਮਾਲਵਾ ਬੈਲਟ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ। ਕੈਂਸਰ ਦਾ ਇਲਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਬੜੀ ਚੁਣੌਤੀ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੈਂਸਰ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਪੂਰੇ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਨਿੱਜੀ ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਨਾਲ ਟਾਈਅੱਪ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਥੇ ਗਰੀਬ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਡੇਢ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਕੈਸ਼ਲੈੱਸ ਇਲਾਜ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਹਨ। ਜੇਕਰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਚ ਓਸਵਾਲ ਹਸਪਤਾਲ ਨੇ ਕੈਂਸਰ ਦੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੈਂਸਰ ਰਾਹਤ ਫੰਡ ਵਿਚੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦਸੰਬਰ 2011 ਤੋਂ ਦਸੰਬਰ 2012 ਤੱਕ 6027 ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ 64,93,85,163 ਰੁਪਏ, ਜਨਵਰੀ 2012 ਤੋਂ ਦਸੰਬਰ 2013 ਤੱਕ 5561 ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ 61,32,51,364 ਰੁਪਏ ਤੇ ਜਨਵਰੀ ਤੋਂ ਪੰਜ

ਨਵੰਬਰ 2014 ਤੱਕ 6809 ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ 92,2042,740 ਰੁਪਏ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਅੰਕੜੇ ਫੰਡ ਵਿਚੋਂ ਰਿਲੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਚ ਕੈਂਸਰ ਦੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੈਂਸਰ ਰਾਹਤ ਫੰਡ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਕੈਂਸਰ ਦੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਲਾਜ ਲਈ ਡੇਢ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿਚ ਘਿਰੀ ਰਹੀ ਹੈ ਯੋਜਨਾ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੈਂਸਰ ਰਾਹਤ ਫੰਡ ਯੋਜਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿਚ ਘਿਰੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਰਹੀ ਸਰਕਾਰੀ ਰਕਮ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਲੁਕੋਅ ਰੱਖਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲੱਗਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਿਹਤ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਕੈਂਸਰ ਦੇ ਮਰੀਜ਼ ਦੇ ਇਲਾਜ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਇਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਇਲਾਜ, ਟੈਸਟਾਂ ਜਾਂ ਅਪਰੇਸ਼ਨ ਆਦਿ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮਰੀਜ਼ ਤੋਂ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਓਹਲਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਮਰੀਜ਼ ਤੋਂ ਇਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਾ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪੈਸੇ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਿਹਤ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਫੰਡ ਦੇ ਲਾਭਪਾਤਰਾਂ ਲਈ ਛਪਵਾਏ ਫਾਰਮਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਓਹਲਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਆੜ ਹੇਠ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਮੌਜਾਂ ਬਣ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਫਾਰਮ ਵਿਚ ਵੀ ਇਲਾਜ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮਾਲਵੇ ਵਿਚ ਕੈਂਸਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਹਿਰ

ਕੈਂਸਰ ਦਾ ਕਹਿਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮਾਲਵੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਪਾਣੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਰਮਨ ਦੀ ਇਕ ਲਬਾਰਟਰੀ ਮਾਈਕਰੋਟਰੇਸ ਮਿਨਰਲ ਵੱਲੋਂ ਖੋਜੀ ਵਿਰਾਸਤ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕੈਂਸਰ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਤੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਹੁੰ ਤੇ ਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਟੈਸਟ ਵਿਧੀ ਖੋਜ ਤੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਯੂਰੇਨੀਅਮ ਸਮੇਤ ਭਾਰੀ ਧਾਤਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤਾਤ ਨੇ ਮਾਲਵਾ ਖੇਤਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਖੋਜ ਲਈ ਨਮੂਨੇ ਬਠਿੰਡਾ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ 12 ਪਿੰਡਾਂ ਤੇ ਫਰੀਦਕੋਟ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚੋਂ ਲਏ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮਾਹਿਰਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਰਪੀਅਨਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਮਲਵੇਈਆਂ ਵਿਚ ਭਾਰੀ ਧਾਤਾਂ ਕਾਰਨ 23 ਫੀਸਦੀ ਵੱਧ ਛਾਤੀ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਫਿਰ ਯੂਰਪੀਅਨ ਤੇ ਖਾਣੇ ਵਾਲੀ ਨਲੀ ਵਿਚ ਵੱਧ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਰਕਮ ਕੈਂਸਰ ਦੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ ਹੈ ਪਰ ਬਹੁਤੀ ਦਫਤਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਰਨ ਸਹਾਇਤਾ ਰਾਸ਼ੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਮਿਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਨਵੰਬਰ 2013 ਤੋਂ ਮੁਫਤ ਇਲਾਜ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ 16 ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਪੈਨਲ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸੱਤ ਸਰਕਾਰੀ ਤੇ ਨੌਂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਹਸਪਤਾਲ ਹਨ। ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕੈਂਸਰ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਦਿਆਂ ਹੀ ਮਰੀਜ਼ ਦਾ

ਮੁਫਤ ਇਲਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਵਿੱਤੀ ਮਦਦ ਲਈ ਸਿਹਤ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਕੇਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਨੂੰ ਫੰਡ ਵਿਚੋਂ ਅਗਾਊਂ ਪੰਦਰਾਂ-ਪੰਦਰਾਂ ਲੱਖ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮਰੀਜ਼ ਦਾ ਇਲਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮੁਕਰਰ ਰੋਟ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਹਸਪਤਾਲ ਮਰੀਜ਼ ਦੇ ਇਲਾਜ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਤਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਇਲਾਜ ਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

Syan Video Production, Inc.

ਵਿਆਹ-ਸ਼ਾਦੀ ਹੋਵੇ, ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮੌਕਾ ਜਾਂ ਫਿਰ
ਯਾਦਗਾਰੀ ਪਲ-ਆਪਣੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰੀਨ ਤਰੀਕੇ
ਨਾਲ ਸਾਂਭਣ ਲਈ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿਓ

ਮਿਸ਼ੀਗਨ, ਇੰਡੀਆਨਾ, ਇਲੀਨਾਏ, ਓਹਾਇਓ, ਆਇਓਆ

Professional HD Video & Digital Photo Production

Multiple Camera shooting/Digital Still Photography
(with flush mount album)

Live Video Display With Large Screens

DJ Service with Laser Lights

ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ

Call Toll Free:
1-800-RAJ-SYAN
(with 17 years Experienced)

Call: 734-261-0936
734-890-1767

e-mail: raj@syanvideo.com
visit at: www.syanvideo.com

Madan Khatri

**Want to Buy/Sell
Homes, THs, Condos,
Apartments, Motels!**

Call Madan Khatri

847-530-1550

www.PropertyZoo.com

Top Producer at the office in 2011-2013-2014

*****A Broker who can work with you
from Beginning to End, Call Now!!!*****

BHHS American Heritage

25 Turner Ave, Elk Grove Village, IL

Sistar Mortgage

Minimizing Cost, Maximizing Investment

www.SistarMortgage.com

Balbir (Bill) Grewal, Loan Officer
Residential & Commercial Loans

(734) 330-8859 Mobile

(586) 802-7385 Fax

Balbir.Grewal@SistarMortgage.com

*Refinance up to 125% value of the house.

> 100% FHA Financing > Residential (Purchase & *Refinance) > Self Employed > Cash
Out Refinance > Investment Property Loans > Jumbo Loans > Commercial Property
With Business or Business Only

Loans
Available
In
Most
States!

ਖੇਡਾਂ: ਕਬੱਡੀ, ਵਾਲੀਬਾਲ, ਸੌਕਰ, ਅਥਲੈਟਿਕਸ

ਇਨਾਮ

ਕਬੱਡੀ ਓਪਨ

ਪਹਿਲਾ ਇਨਾਮ-\$8000
(ਚੈਨ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਵਲੋਂ)
ਦੂਜਾ ਇਨਾਮ-\$6500
(ਜੈਰੀ ਸਿੰਘ ਵਲੋਂ)
ਤੀਜਾ ਇਨਾਮ-\$5000
(ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਵਲੋਂ)

ਕਬੱਡੀ-21

ਪਹਿਲਾ ਇਨਾਮ-\$2500
ਦੂਜਾ ਇਨਾਮ-\$1500

ਕਬੱਡੀ-19

ਪਹਿਲਾ ਇਨਾਮ-\$800
ਦੂਜਾ ਇਨਾਮ-\$500

ਵਾਲੀਬਾਲ

ਪਹਿਲਾ ਇਨਾਮ-\$2100
ਦੂਜਾ ਇਨਾਮ-\$1500

ਸੌਕਰ

ਪਹਿਲਾ ਇਨਾਮ-\$2100
ਦੂਜਾ ਇਨਾਮ-\$1500

ਰੱਸਾ ਕਸ਼ੀ

ਪਹਿਲਾ ਇਨਾਮ-\$800
ਦੂਜਾ ਇਨਾਮ-\$500

ਦੋੜਾਂ: ਪਹਿਲਾ ਇਨਾਮ-\$500

ਪੰਜਾਬ ਸਪੋਰਟਸ ਐਂਡ ਕਲਚਰਲ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ

ਸ਼ੋਹਰਤ ਦੇ ਦੀਵੇ ਵਿਚ ਖੂਨ ਜਿਗਰ ਦਾ ਪੈਂਦਾ ਏ, ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਨਾਮ ਕਮਾਉਣਾ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।
ਕਾਮਯਾਬ ਨੇ ਜਿਹੜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਦਕੇ ਜਾਵਾਂ ਮੈਂ, ਬਾਹਰਲੇ ਮੁਲਕ 'ਚ ਪੈਰ ਜਮਾਉਣਾ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

8ਵਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਖੇਡ ਮੇਲਾ

18 ਜੁਲਾਈ 2015 (ਸਨਿਚਰਵਾਰ, ਸਵੇਰੇ 8:30 ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ 8:00 ਵਜੇ ਤੱਕ)

Canton Sports Center - Victory Park: 46555 W. Michigan Ave. Rd., Canton, MI 48188 (Near Beck Rd.)

ਯਾਰੋ ਫੜਨੇ ਸੌਖੇ ਨਹੀਂ-ਮਿਰਗ ਦੀ ਲੱਤ, ਸ਼ੇਰ ਦਾ ਨੱਕ, ਉਡਣੇ ਸੱਪ, ਕਬੂਤਰ ਚੀਨੇ।

***Free Entry *Free Food
*Free Entertainment**

ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਸਮੇਤ ਆਓ ਤੇ ਮੇਲੇ ਦਾ ਲੁਤਫ ਉਠਾਓ

ਕਬੱਡੀ ਰੈਫਰੀ: ਨਰਿੰਦਰ ਮੁੰਦਰ ਤੇ ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਕਿੰਦਾ
ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਤੇ ਗਿੱਧਾ-ਭੰਗੜਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮੇਲਾ-ਗੇਲਾ, ਖੇਡਾਂ, ਨੱਚਣ-ਟੱਪਣ,
ਗਾਉਣ-ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਖਾਣ-ਪੀਣ
ਆਓ ਤੇ ਮੌਜ ਮਨਾਓ

ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੱਦਾ

ਰਾਖੇ ਵਿਰਸੇ ਦੇ ਮਿਸ਼ੀਗਨ ਟੀਮ ਭੰਗੜੇ ਦੇ
ਜੌਹਰ ਵਿਖਾਏਗੀ

ਕੁਮੈਂਟੇਟਰ

ਸੁਖਚੈਨ ਬਰਾੜ

ਕਾਮੇਡੀਅਨ ਜਗਤਾਰ ਜੱਗੀ
(ਜਲਵੇ ਜੱਗੀ ਦੇ) ਆਪਣੀ
ਅਦਾਕਾਰੀ ਦੇ ਜਲਵਿਆਂ
ਨਾਲ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦਾ ਭਰਪੂਰ
ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰੇਗਾ

ਲੰਗਰ ਦਾ ਖਰਚਾ ਤੇ ਸੇਵਾ ਆਗੇਨਾਈਜ਼ਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੇ
ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਲੋਂ ਹੋਣਗੇ

PSCA Committee Members and Gold Sponsors

ਕਰਮਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਰਜੁਨ ਗਿੱਲ ਰਾਜ ਨਿੱਜਰ ਜਸਵਿੰਦਰ ਧਾਲੀਵਾਲ ਅਮਰਜੀਤ ਗਿੱਲ ਰਵਿੰਦਰ ਬਿੰਦ ਅਮਰੀਕ ਰਾਏ ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਗਿੱਲ

ਰਾਜ ਜਾਮਾਰਾਏ ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਸੁਖਦੇਵ ਸੇਖੋਂ ਕੇਵਲ ਗਿੱਲ ਕੁਲਬੀਰ ਗਿੱਲ ਸੁੱਖਾ ਸੇਖੋਂ ਬਲਕਾਰ ਗਿੱਲ ਕਰਨ ਗਿੱਲ

ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਕਾਲ ਕਰੋ

Karn Gill (Mela, Sponsors) 734-612-9984
Karmbir Singh (Mela, Volleyball) 734-558-3151
Arjun Gill (Kabaddi) 734-231-3576
Raj Jamarai (Kabaddi, Singer) 734-644-1010
Raj Nijjar (Cultural Program, Singer, Stalls) 734-637-7540
Sukhdev Sekhon (Soccer) 248-431-9678

WWW.PSCA-MI.COM

ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਸਖਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕ ਆਪਣੇ
ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਸਮੇਤ ਮੇਲੇ ਦਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਾਹੌਲ ਵਿਚ ਅਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕਣ।

ਆਰਗੇਨਾਈਜ਼ਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਵਲੋਂ ਸਾਲ 2015 ਮਿਸ਼ੀਗਨ ਮੇਲੇ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ

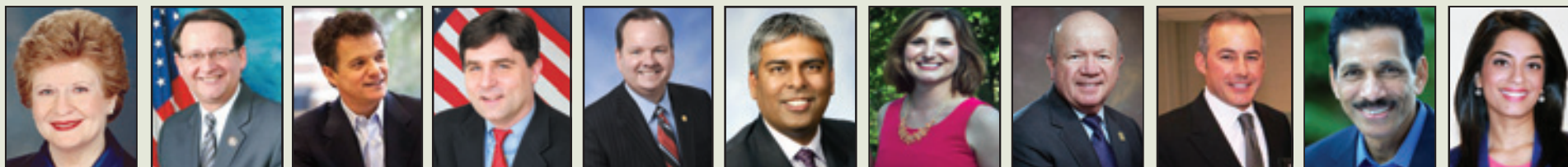
ਆਓ, ਰਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸਾਲ 2015 ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਯਤਨ ਕਰੀਏ ਕਿ ਮਿਸ਼ੀਗਨ
ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਇਕੱਠਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਵੇ,
ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਬਹੁਤੀ ਵਰਤੋਂ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦਾ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਨਾਂਗ-
ਪੱਖੀ ਅਕਸ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੀ ਅਗਲੀ ਪੀੜੀ ਸਾਡੇ
ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਦਾ ਹੋਰ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਵੇ।

ਮੁੱਖ ਸਪਾਂਸਰ

ਚੈਨ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਜੈਰੀ ਸਿੰਘ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਰਤਨ ਸੇਖੋਂ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ ਜਤਿੰਦਰਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਕਰਨ ਗਿੱਲ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਵਰਲਡਵਾਈਡ ਟਰੇਵਲ ਸੁੱਖੀ ਨਰਵਾਲ ਚਰਨਜੀਤ ਰਸਦੀ ਗੋਲਡੀ ਢਿੱਲੋਂ

Invited Honorable Public Officials

Debbie Stabenaw US Senator Gary Peters US Senator David Trott US Congressman Patrick Colbeck Michigan Senator Kurt Heise Michigan Representative Sam Singh Michigan Representative Kristy Pagan Michigan Representative Philip Lajoy Canton Township Superintendent William Wild Westland City Mayor Ravi Yalamanchi Rochester Hill City Mayor Candidate Priya Mann Detroit TV Channel 4

ਸਾਡੇ ਗੋਲਡ ਸਪਾਂਸਰ

ਜੱਸ ਸੋਹੀ (ਰਿਐਲਟਰ) ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਧੂ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਡਾ. ਸੱਈਅਦ ਡਾ. ਮੁਖਤਿਆਰ ਨਿੱਜਰ ਰਾਜ ਸਿਆਨ ਬਲਬੀਰ ਗਰੇਵਾਲ ਰਾਜ ਸ਼ੇਰਗਿੱਲ ਬਲਵਿੰਦਰ ਬਾਠ ਅਮਰੀਕ ਮਾਹਲ ਜੈਕ ਸੰਧੂ ਰੇਣੂ ਤੱਖਰ ਦਵਿੰਦਰ ਗਰੇਵਾਲ ਨਵਦੀਪ ਗਿੱਲ ਹਰਜਿੰਦਰ ਗਿੱਲ

ਬਲਜੀਤ ਬੈਂਸ ਗੁਰਿੰਦਰ ਧਨੇਆ ਬਿਕਰਮ ਗਰੇਵਾਲ ਰਾਜਵਿੰਦਰ ਬੈਂਸ ਤਰਲੋਚਨ ਭੁੱਲਰ ਚਮਕੌਰ ਗਿੱਲ ਹਰਪਾਲ ਸੰਘਾ ਭੁਪਿੰਦਰ ਪੇਲੀਆ ਦੀਪਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜਗਤਾਰ ਜੱਗਾ ਮਨਜਿੰਦਰ ਸਿੰਧੂ ਰੂਪੀ ਰੰਧਾਵਾ ਇੰਦਰਜੀਤ ਗਿੱਲ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸੰਧੂ

ਸੰਨੀ ਧੂੜ ਮਨਜੀਤ ਨੰਨਣ ਰਾਜਵਿੰਦਰ ਗਰੇਵਾਲ ਗੁਰਜਿੰਦਰ ਡਿੱਪਲ ਨਰਿੰਦਰ ਮੁੰਦਰ ਹਰਪਾਲ ਪੰਮਾ ਨਿਰਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਰੂਬੀ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸ਼ੈਲੀ ਮੁਖਵਿੰਦਰ ਹੈਪੀ ਜਸਪਾਲ ਟਿੱਕੂ ਲਾਲੀ ਧਾਲੀਵਾਲ ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਗਿੱਲ ਦਲਬਾਰਾ ਮਾਂਗਟ ਸਰਬਜੀਤ ਵਿਰਕ ਤੇਜਿੰਦਰ ਰੰਧਾਵਾ ਟੈਕਸਸ

ਅਮਜਦ ਚੌਧਰੀ ਇਕਬਾਲ ਬੋਪਾਰਾਏ ਹਰਵਿੰਦਰ ਗਿੱਲ ਗੱਗੀ ਗਿੱਲ ਹਰਮੋਹਨਜੀਤ ਬੈਂਸ ਸੁਖਦੇਵ ਬਰਾੜ ਜਸਵੀਰ ਰੰਧਾਵਾ ਕਲੀਵਲੈਂਡ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਧੂ ਜਗਦੇਵ ਗਰੇਵਾਲ ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਗਿੱਲ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸੁਖਜੀਤ ਸਿੰਘ

ਪਾਲ ਸੇਖੋਂ ਰਾਣੀ ਕਪਿਲਾ ਅਵਤਾਰ ਭੱਟੀ ਰਸ਼ਮਿੰਦਰ ਗਿੱਲ ਰੇਸ਼ਮ ਗਿੱਲ ਸਨਦੀਪ ਢਿੱਲੋਂ ਸਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਦੁਰਲਾਭ ਪੰਨੂ ਮਨਦੀਪ ਗਿੱਲ ਵਿਜੇ ਜੋਸ਼ੀ ਪਰਵੇਕ ਸੈਲੂਨ ਹਰਜੋਤ ਮਾਨ ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ ਸਰਾ ਇੰਦਰਜੀਤ ਬਾਠ ਜਗੀਰ ਸਿੰਘ ਰਿਆੜ ਟੋਰਾਂਟੋ ਹਿੰਪੀ ਡੀਨਾ ਸਾਵਨ ਸਿੰਘ ਗੁਰਮੇਲ ਮਾਨ

ਸਿਲਵਰ ਸਪਾਂਸਰ: ਲਾਲੀ ਮਾਂਗਟ, ਦਲਜੀਤ ਰੰਧਾਵਾ, ਲਖਵਿੰਦਰ ਰਾਏਭੱਟੀ, ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ ਭੱਠਲ, ਅਜੈ ਗਰੇਵਰ।
ਸਮਰਥਕ ਸੱਜਣ: (ਮਿਸ਼ੀਗਨ): ਤੇਜਕਰਨ ਢਿੱਲੋਂ, ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਰਚਾ, ਸਤਵੀਰ ਸਵੈਚ, ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਧੂ, ਪਰਦੀਪ ਸੰਘਾ, ਸੁੱਖੀ ਧਾਲੀਵਾਲ, ਇੰਦਰਜੀਤ ਵਿਰਕ, ਗੁਰਮੀਤ ਸੰਧੂ, ਬਲਦੇਵ ਧਾਲੀਵਾਲ, ਗੁਰਦਾਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਉਧਮ ਸਿੰਘ, ਸੁਖਪਾਲ ਢਿੱਲੋਂ, ਸੁਰਜੀਤ ਗਿੱਲ, ਗੁਰਭਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ ਸਰਾ, ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਢੇਲੀ, ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਬੱਬੂ, ਸੁਰਿੰਦਰਜੀਤ ਕਾਹਲੋਂ, ਗੁਰਦੇਵ ਗਿੱਲ, ਇੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਜਤਿੰਦਰ ਬੱਤਰਾ, ਜੋਲੀ ਸਿੰਘ, ਸੁਭਦੇਵ ਮਾਰਾਹਰ, ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸੰਧੂ, ਸੁਖਵੀਰ ਭੱਟੀ, ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੰਨਣ, ਪਾਲ ਖਲੀਲ, ਰਿੱਕੂ, ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਲੈਨਸਿੰਗ, ਲਾਡੀ ਮੁਲਤਾਨੀ, ਰੇਸ਼ਮ ਸਿੰਘ ਸੈਣੀ, ਬਲਵਿੰਦਰ ਰਾਏਭੱਟੀ, ਬਲਬੀਰ ਵਿਰਦੀ, ਚਰਨਪ੍ਰੀਤ ਧਾਲੀਵਾਲ, ਬੰਟੀ ਭੰਗੂ, ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਜਸਵਿੰਦਰ ਜੱਗੀ, ਲਖਵੀਰ ਲੌਕੀ। (ਸ਼ਿਕਾਗੋ): ਸਤਿੰਦਰ ਸੁਸਾਣਾ, ਜਸਕਰਨ ਧਾਲੀਵਾਲ, ਹੈਪੀ ਹੀਰ, ਡਾ. ਹਰਜਿੰਦਰ ਖਹਿਰਾ, ਦਰਸ਼ਨ ਬਸਰਾਓ, ਅਮਰਦੇਵ ਬਦੇਸਾ, ਲਵਦੀਪ ਦੁੱਲਤ, ਅਜੈਬ ਲੱਖਣ, ਮਿੱਕੀ ਕਾਹਲੋਂ, ਵਿਕਰਾਂਤ ਸਿੰਘ, ਦੀਪਾ ਬੰਦੇਸਾ, ਸੋਨੀ ਕੁਲਾਰ, ਬਲਵਿੰਦਰ ਗਿਰਨ, ਪਰਮਿੰਦਰ ਵਾਲੀਆ, ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਧੂ, ਅਜਮੇਰ ਪੰਨੂ, ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੋਤਤਾ, ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਡੀ ਸੀ, ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਰਾ, ਟੋਨੀ ਸੰਘੇਤਾ, ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਭੁੱਲਰ, ਜੇਰਾਮ ਸਿੰਘ ਕਾਹਲੋਂ, ਜੱਸੀ ਪਰਮਾਰ, ਬੇਅੰਤ ਬੋਪਾਰਾਏ, ਗੁਲਜਾਰ ਸਿੰਘ ਮੁਲਤਾਨੀ, ਲਵ ਮਿਨਹਾਸ, ਮਨਜੀਤ ਧਨੇਆ, ਸੁਰਿੰਦਰ ਕਾਲਤਾ, ਰਫ਼ਪਾਲ ਬੰਗੂਤਾ, ਨਾਕਰ ਬਸਾਨੀ, ਰਾਜਿੰਦਰ ਮਾਗੋ, ਨਿੱਕ ਗਾਥਲ, ਗੁਰਮੀਤ ਬਾਠ। (ਇੰਡੀਆਨਾ): ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਟਿਵਾਣਾ, ਗੁਰਿੰਦਰ ਢਿੱਲੋਂ, ਬਲਦੇਵ ਸੰਧੂ, ਪ੍ਰਿਥਪਾਲ ਘੋਤਤਾ, ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦਰਦ, ਕਿੱਟੂ ਬਾਦਾ, ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ, ਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਭੁਰਾ, ਲਾਲੀ ਸਿੰਧੂ, ਵਰਿੰਦਰ ਸਾਹੀ, ਮਨਜੀਤ ਨਗਰਾ। (ਓਹਾਇਓ): ਹਰਵਿੰਦਰ ਵਾਲੀਆ, ਸੁਰਜੀਤ ਮਾਵੀ, ਇਕਬਾਲ ਬੋਪਾਰਾਏ, ਹਰਜੀਤ ਢਿੱਲੋਂ, ਮਹਿੰਦਰ ਭੇਲਾ, ਅਮਰਜੀਤ ਕੰਗ, ਪਲਵਿੰਦਰ ਸੋਹਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਲ ਗਰੇਵਾਲ, ਸੁਖਜੀਤ ਗਿੱਲ, ਦਲਜੀਤ ਢਿੱਲੋਂ। (ਵਿਡਸਰ, ਓਹਾਇਓ): ਗੁਰਬਖ਼ਸ਼ ਭੁੱਲਰ, ਜੇਰਾ ਸਿੰਘ, ਜੀਵਨ ਗਿੱਲ, ਜੈਸਨ ਸੇਖੋਂ, ਗੁਰਬਖ਼ਸ਼ ਵਾਹਿਦ, ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੰਦੇਲਾ, ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ।
ਸਮਰਥਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ: ਕਲੀਵਲੈਂਡ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ, ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ, ਇੰਡੀਆਨਾ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ, ਪੰਜਾਬ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ-ਸਿਨਸਿਨੇਟੀ, ਸ਼ੇਰੇ ਪੰਜਾਬ ਸਪੋਰਟਸ ਐਂਡ ਕਲਚਰਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਸਿਨਸਿਨੇਟੀ (ਓਹਾਇਓ), ਐਨ ਵਾਈ ਐਕਸ ਕੰਪਨੀ, ਪੀ ਸੀ ਐਸ ਸ਼ਿਕਾਗੋ, ਪੀ ਐਚ ਓ ਸ਼ਿਕਾਗੋ, ਪੀ ਸੀ ਐਸ ਕਲੀਵਲੈਂਡ, ਸ਼ੇਰੇ ਪੰਜਾਬ ਸਪੋਰਟਸ ਐਂਡ ਕਲਚਰਲ ਕਲੱਬ ਸ਼ਿਕਾਗੋ, ਪੰਜਾਬ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਮਿਡਵੈਸਟ, ਰੇਡੀਓ ਚੈਨ ਪ੍ਰਦੇਸੀ।

ਚੰਦ ਲੋਕ ਹੀ ਬਣਦੇ ਨੇ ਨੇਕ ਚੰਦ

ਚੌਕ ਗਾਰਡਨ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਸਦੀਵੀ ਪਛਾਣ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਕਬਾੜ ਨਾਲ ਚੌਕ ਗਾਰਡਨ ਨੂੰ ਸਿਰਜ ਕੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਉਪਰ ਉਭਾਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇਕ ਚੰਦ ਸੈਣੀ ਇਸ ਫਾਨੀ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਆਖ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 11-12 ਜੂਨ ਦੀ ਦਰਮਿਆਨੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਪੀ.ਜੀ.ਆਈ. ਵਿਚ ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਲਿਆ। ਨੇਕ ਚੰਦ ਨੂੰ ਨਵੰਬਰ 2014 ਵਿਚ ਕੈਂਸਰ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਭੇਤ ਲੁਕਾਈ ਰੱਖਿਆ। ਨੇਕ ਚੰਦ ਦਾ ਜਨਮ 15 ਦਸੰਬਰ, 1924 ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਬਾਰੀਆਂ ਕਲਾਂ, ਸੰਕਰਗੜ੍ਹ (ਜੋ ਹੁਣ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਹੈ) ਵਿਖੇ ਹੋਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਚਪਨ ਆਮ ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਬੀਤਿਆ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਟੁੱਟੀਆਂ-ਫੁੱਟੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਘਰ ਲਿਆਉਣ ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਖਿਡੌਣੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਦਤ ਉਸ ਵੇਲੇ ਵੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਮੈਗਤੀ ਹਾਈ

ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਦਸਵੀਂ ਜਮਾਤ ਪਾਸ ਕੀਤੀ। 1947 ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਵੰਡ ਸਮੇਂ ਹੋਏ ਦੰਗਿਆਂ ਦਾ ਸੇਕ ਨੇਕ ਚੰਦ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਝੱਲਣਾ ਪਿਆ ਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਤ-ਭੂਮੀ ਛੱਡ ਕੇ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਨੇੜੇ ਪਿੰਡ ਪੀਰੋ-ਚੇਚੀ ਆ ਵਸੇ। ਇਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਨੌਕਰੀ ਮਿਲ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਨਵੀਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਉਸਾਰਨ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ 1952 ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਦਲੀ ਬਤੌਰ ਰੋਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਕੈਪੀਟਲ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਿਚ ਹੋ ਗਈ। ਇਥੇ ਬਦਲੀ ਨੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਛੁਪੀ ਕਲਾ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਰਾਹਾਂ ਤੇ ਸੜਕਾਂ ਦਾ ਸਰਵੇ ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਚੌਕ ਗਾਰਡਨ ਵਾਲੀ ਜੰਗਲੀ ਤੇ ਸੁੰਨਸਾਨ ਥਾਂ ਉਤੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਲੋਕ ਦੇ ਢੋਲ ਲਗਾ ਕੇ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਸਟੋਰ ਬਣਾ

ਲਿਆ। ਇਥੇ ਵਿਚਰਦਿਆਂ ਹੀ ਨੇਕ ਚੰਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਛੁਪੇ ਕਲਾਕਾਰ ਮਨ ਨੇ ਚੌਕ ਗਾਰਡਨ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਤੁਰਦੇ-ਫਿਰਦੇ, ਆਉਂਦੇ-ਜਾਂਦੇ, ਪਹਾੜਾਂ ਤੇ ਚੋਆਂ ਵਿਚੋਂ ਵਿਲੱਖਣ ਪੱਥਰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਕੇ ਇਥੇ ਲਿਆ ਢੇਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਗਏ ਤੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਬਣਾਉਂਦੇ ਗਏ। ਮਨਸਾ ਦੇਵੀ ਦੇ ਮੇਲੇ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨ ਉਤੇ ਪਈਆਂ ਟੁੱਟੀਆਂ ਚੂੜੀਆਂ, ਉਜੜੇ ਘਰਾਂ ਦਾ ਸਾਜ਼ੇ ਸਾਮਾਨ ਤੇ ਨਵੀਆਂ ਉੱਸਰ ਰਹੀਆਂ ਕੋਠੀਆਂ ਦਾ ਫ਼ਾਲਤੂ ਸਾਮਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਲਾ ਕ੍ਰਿਤਾਂ ਦਾ ਕੱਚਾ ਮਾਲ ਬਣੇ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦਾ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਭਵਨ ਨਿਰਮਾਤਾ ਲੀ ਕਾਰਬੂਜੇ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਨੇਕ ਚੰਦ ਨੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੁਖਨਾ ਝੀਲ ਨੇੜੇ ਇਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਕੇ ਇਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬਗੀਚਾ ਬਣਾ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਨੋਖੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਰੂ-ਬ-ਰੂ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਸੜਕ ਨਿਰੀਖਕ ਦੇ ਤੌਰ ਉਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਨੇਕ ਚੰਦ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖਾਲੀ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਦੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਬੇਕਾਰ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸੁੱਟਿਆ ਸਾਮਾਨ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਨੇਕ ਚੰਦ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਬਣਾਈ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿਚ ਚੁੱਪ-ਚੁਪੀਤੇ ਰੀਸਾਈਕਲ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਤਕਰੀਬਨ ਦੋ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੱਕ ਰਾਤ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਸਾਈਕਲ ਉਤੇ ਬੇਕਾਰ ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਜੰਗਲ ਤੇ ਹੋਰ ਥਾਈਂ ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ। ਨੇਕ ਚੰਦ ਦੇ ਇਸ ਵਿਲੱਖਣ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਉਤੇ ਇਕ ਵਾਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕੁਹਾੜਾ ਵੱਜਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਭਾਰੀ ਜਨਤਕ ਹਮਾਇਤ ਕਾਰਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹਾਕਮ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਕਲਾ ਦੇ ਪਾਰਖੂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਨੇਕ ਚੰਦ ਦੀ ਇਸ ਵਿਲੱਖਣ ਕਲਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਹੀ ਕੀਤੀ ਬਲਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਮਦਦ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਅਮਲਾ ਫੈਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਸਦਕਾ 40 ਏਕੜ ਵਿਚ ਫੈਲਿਆ ਮੌਜੂਦਾ ਚੌਕ ਗਾਰਡਨ ਵਿਸ਼ਵ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਵਾਲਾ ਸਥਾਨ ਬਣ ਸਕਿਆ।

ਨੇਕ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ

- ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਚ ਰੋਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵਜੋਂ 1951 ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ
- 1958 ਦੇ ਨੇੜੇ ਤੇੜੇ ਚੌਕ ਗਾਰਡਨ ਦਾ ਕੰਮ ਅਰੰਭਿਆ
- ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਈ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਜਾਇਬ ਘਰਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਗਾਰ ਬਣੇ
- ਚੌਕ ਗਾਰਡਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਫਰਾਂਸ ਵਿਚ ਇਕ ਫਿਲਮ ਵੀ ਬਣੀ
- 1974 ਵਿਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਬਦਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
- 1976 ਨੂੰ ਉਦਘਾਟਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਕਬਾੜ ਨਾਲ ਸਿਰਜੀਆਂ ਕ੍ਰਿਤੀਆਂ ਦੇਖ ਕੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੰਗ ਰਹਿ ਗਈ
- ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਮਹੱਤਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਲਈ 1980 ਵਿਚ ਪੈਰਿਸ ਵਿਚ ਸਨਮਾਨ
- ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 1983 ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਡਾਕ ਟਿਕਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ
- 1984 ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨੇਕ ਚੰਦ ਨੂੰ ਪਦਮਸ਼੍ਰੀ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜਿਆ
- ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਵਿਚ ਫੈਟੇਸੀ ਸਕਲਪਚਰ ਗਾਰਡਨ ਕੈਪੀਟਲ ਚਿਲਡਰਨ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ
- ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਿਚ ਅਮਰੀਕਨ ਫੋਕ ਆਰਟ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ

ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ 18 ਵਰ੍ਹੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਰੱਖ ਉਸਾਰਦੇ ਰਹੇ 'ਸੁਫ਼ਨਿਆਂ ਦਾ ਮਹੱਲ'

ਆਮ ਤੇ ਖ਼ਾਸ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਵੀ ਤਕਰੀਬਨ 18 ਵਰ੍ਹੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਨੇਕ ਚੰਦ ਇਸ ਸੁੰਨਸਾਨ, ਵੀਰਾਨ ਤੇ ਜੰਗਲਾਤ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਉਤੇ ਆਪਣੇ 'ਸੁਫ਼ਨਿਆਂ ਦਾ ਮਹੱਲ' ਉਸਾਰਦੇ ਰਹੇ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਜੰਗਲਾਂ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਨੇਕ ਚੰਦ ਦੀਆਂ ਕਲਾਕ੍ਰਿਤਾਂ ਦੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਝਲਕ ਮਿਲੀ। ਨੇਕ ਚੰਦ ਦੇ ਸਿਰਜੇ ਅਦਭੁੱਤ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਇਲਮ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 1973 ਵਿਚ ਸਿਹਤ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖ ਕੇ ਦੰਗ ਰਹਿ ਗਏ ਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਡਾ. ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ ਨੂੰ ਜਾ ਦੱਸਿਆ। ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਮਲੀਆ ਮੇਟ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਪਰ ਸ. ਰੰਧਾਵਾ ਦੀ ਪਾਰਖੂ ਅੱਖ ਨੇ ਨੇਕ ਚੰਦ ਦੀਆਂ ਕਲਾਕ੍ਰਿਤਾਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਪਛਾਣ

ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ 'ਚੌਕ ਗਾਰਡਨ' ਦਾ ਸਰੂਪ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਸਾਲ 1985 ਵਿਚ ਨੇਕ ਚੰਦ ਰੋਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਨੂੰ ਚੌਕ ਗਾਰਡਨ ਦਾ ਕੰਸਲਟੈਂਟ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ-ਕਮ-ਕ੍ਰੀਏਟਰ ਚੌਕ ਗਾਰਡਨ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਬਖਸ਼ਿਆ। ਨੇਕ ਚੰਦ ਭਾਵੇਂ ਅੱਜ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੂਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਲਾਕ੍ਰਿਤਾਂ ਦੇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਹੀ ਰਹੇਗੀ।

ਰੋਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁਣਿਆ ਪਥਰੀਲਾ ਰਾਹ...

ਨੇਕ ਚੰਦ ਨੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਮਿਲਣੀ ਦੌਰਾਨ ਸਹਿ ਸੁਭਾਅ ਹੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਤਾਂ ਸੁਗਲ-ਸੁਗਲ ਵਿਚ ਹੀ ਚੌਕ ਗਾਰਡਨ ਸਿਰਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਨਵੀਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਉਸਾਰਨ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ 1952 ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਦਲੀ ਬਤੌਰ ਰੋਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਕੈਪੀਟਲ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਿਚ ਹੋ ਗਈ। ਇਥੇ ਬਦਲੀ ਨੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਛੁਪੀ ਕਲਾ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਹਸੀਨ ਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸ਼ਹਿਰ ਬਣਨ ਲੱਗਿਆ ਤਾਂ ਨੇਕ ਚੰਦ ਨੂੰ ਟੁੱਟ ਭੱਜ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨਾਲ ਪੁਤਲੇ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਫੁਰਨਾ ਫੁਰਿਆ। ਉੱਚੀਆਂ ਨੀਵੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਲਾਤਮਕ ਛੋਹਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ ਲੱਗੀਆਂ। ਨੇਕ ਚੰਦ

ਸਾਈਕਲ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਿਵਾਲਿਕ ਦੇ ਪਹਾੜਾਂ, ਸੁਖਨਾ ਚੌਮ, ਪਟਿਆਲਾ ਕੀ ਰਾਓ ਤੇ ਘੱਗਰ ਦਰਿਆ ਵੱਲ ਘੁੰਮਦਾ-ਫਿਰਦਾ ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਟਟੋਲਦਾ ਤੇ ਜਿਹੜਾ ਪੱਥਰ ਉਸ ਨੂੰ ਟੁੱਟਦਾ, ਉਹ ਪਹਾੜ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਠਾਂ ਸਾਈਕਲ ਵੱਲ ਰੋੜ੍ਹ ਦਿੰਦਾ। ਫਿਰ ਪਹਾੜਾਂ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਆ ਕੇ ਸਾਈਕਲ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਛਾਟਦਾ ਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਊ.ਡੀ. ਦੇ ਸਟੋਰ ਵਿਖੇ ਲਿਜਾ ਕੇ ਢੇਰੀ ਕਰ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮਨਸਾ ਦੇਵੀ ਦੇ ਮੇਲੇ ਪਿੱਛੇ ਉਥੋਂ ਟੁੱਟੀਆਂ ਚੂੜੀਆਂ ਤੇ ਹੋਰ ਟੁੱਟ-ਭੱਜ ਝੋਲੇ ਭਰ ਕੇ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਨੇਕ ਚੰਦ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਨ ਨੇ ਸਟੋਰ ਦੇ ਇਰਦ-ਗਿਰਦ ਪਿੱਪਲ-ਬੋਹੜ ਆਦਿ ਦੇ ਦਰੱਖਤ ਲਾਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ।

ਸਿਰਜਣਾ ਨੂੰ ਸਲਾਮ

ਨੇਕ ਚੰਦ ਨੂੰ ਕੌਮੀ ਤੇ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਮਹੱਤਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਲਈ 1980 ਵਿਚ ਪੈਰਿਸ ਵਿਚ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 1983 ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਡਾਕ ਟਿਕਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ। 1984 ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਵਿਲੱਖਣ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਲਈ ਪਦਮਸ਼੍ਰੀ ਐਵਾਰਡ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਮੁਲਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕਲਾ ਸੰਸਾਰ ਸਿਰਜਣ ਲਈ ਵੀ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀਆਂ ਕੋਠੀਆਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਅਕਸਰ ਗਮਲੇ ਸੁੱਟੇ ਮਿਲਦੇ ਅਤੇ ਉਹ ਗਮਲਿਆਂ ਵਿਚਲੇ ਬੂਟੇ ਕੱਢ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਲਦੇ। ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 24 ਜਨਵਰੀ 1973 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਦਰੱਖਤਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਮੁੱਢਲੇ ਚੌਕ ਗਾਰਡਨ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਖਬਰ ਬਣੀ ਸੀ। 10 ਦਸੰਬਰ 1983 ਨੂੰ ਵਾਟਰ ਫਾਲ ਤੇ 23 ਸਤੰਬਰ 1993 ਨੂੰ ਤੀਸਰੇ ਫੇਜ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਥੇ ਸਟੋਰਨੁਮਾ ਕੁਟੀਆ ਵਿਚ ਅਕਸਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਕਮਲਾ ਸੈਣੀ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਪੱਥਰਾਂ ਤੇ ਕਬਾੜ ਨੂੰ ਫਰੋਲਦੇ ਕਲਾਕ੍ਰਿਤਾਂ ਸਿਰਜਦੇ ਸਨ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਇਥੇ ਅੱਗ ਬਾਲ ਕੇ ਸੱਪਾਂ ਤੇ ਮੱਛਰਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।

ਜਦੋਂ 20 ਸਾਲ ਦੀ ਘਾਲਣਾ ਰੰਗ ਲਿਆਈ

ਨੇਕ ਚੰਦ ਦੀ 20 ਸਾਲ ਦੀ ਘਾਲਣਾ ਆਖਰ ਰੰਗ ਲਿਆਈ ਤੇ ਚੌਕ ਗਾਰਡਨ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ 1976 ਵਿਚ ਚੀਫ਼ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਕੁਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਟੀ.ਐਨ. ਚਤੁਰਵੇਦੀ ਨੇ ਨੇਕ ਚੰਦ ਨੂੰ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਨਕਦ ਤੇ ਇਕ ਸਰਟੀਫੀਕੇਟ ਦਿੱਤਾ। 1980 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੌਕ ਗਾਰਡਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਮਿਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਤੇ ਨੇਕ ਚੰਦ ਨੂੰ ਸਾਲ 1984 ਵਿਚ ਪਦਮ ਸ਼੍ਰੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜਿਆ ਗਿਆ। ਚੌਕ ਗਾਰਡਨ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਬੂਟੇ ਬਾਰੇ ਭਾਰਤੀ ਡਾਕ ਟਿਕਟ ਵੀ ਛਾਪੀ ਗਈ ਹੈ ਤੇ ਕਈ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਛਪ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਚੌਕ ਗਾਰਡਨ ਵਿਚ ਚੀਨੀ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਟੁੱਟੇ ਬਰਤਨਾਂ, ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਸਾਮਾਨ, ਟੁੱਟੀਆਂ ਚੂੜੀਆਂ, ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਸਵਿੱਚ, ਪਲੱਗ, ਟਿਊਬ ਲਾਈਟ, ਮਾਰਬਲ, ਪੱਥਰ, ਇਸ਼ਨਾਨ ਘਰ ਦੀਆਂ ਟਾਇਲਾਂ, ਸਾਈਕਲ ਦੇ ਫਰੇਮ ਵਰਗੇ ਬੇਕਾਰ ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਲਿਆ ਕੇ ਮਨੁੱਖਾਂ, ਔਰਤਾਂ, ਜਾਨਵਰਾਂ ਤੇ ਭਗਵਾਨ ਦੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਹਨ। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਸੈਕਟਰ ਇਕ ਵਿਚ ਸਥਿਤ ਚੌਕ ਗਾਰਡਨ ਹੁਣ 40 ਏਕੜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਫੈਲਿਆ ਹੈ ਜਿਥੇ ਪੂਰੇ ਮੁਲਕ ਸਮੇਤ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿਚੋਂ ਹਰ ਸਾਲ ਢਾਈ ਲੱਖ ਤੋਂ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਸੈਲਾਨੀ ਵੇਖਣ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਟਿਕਟਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਤਕਰੀਬਨ 1.8 ਕਰੋੜ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲੱਗੀਆਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਵਿਰਾਸਤੀ ਥਾਂਵਾਂ

ਪਟਿਆਲਾ: ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਅਮੀਰ ਵਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਤੱਕਣ ਲਈ ਹਰ ਸਾਲ ਸਵਦੇਸ਼ੀ ਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਦੀ ਆਮਦ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਸ਼੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮੋਹਰੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਟੂਰਿਜ਼ਮ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਮੁਤਾਬਕ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਜਿਥੇ ਸਾਲ 2009 ਵਿਚ 53,69,995 ਸਵਦੇਸ਼ੀ ਤੇ 1,10,404 ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਨੇ ਸੈਰ ਸਪਾਟਾ ਕੀਤਾ, ਉਥੇ ਸਾਲ 2014 ਵਿਚ ਸਵਦੇਸ਼ੀ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧ ਕੇ 2,42,71,302 ਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 2,55,449 ਹੋ ਗਈ ਹੈ। 2009 ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਮੁਤਾਬਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਦੀ ਆਮਦ 22,58,402 ਸੀ। ਇਹ ਗਿਣਤੀ ਵਧ ਕੇ ਸਾਲ 2014 ਵਿਚ 1,53,68,340 ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

2014 ਵਿਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਮੁਤਾਬਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਸਵਦੇਸ਼ੀ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 15144395 ਤੇ 1,37,188 ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਦੀ ਆਮਦ

ਹੋਈ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਸਾਲ 2014 ਦੌਰਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਾਰ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਦੀ ਆਮਦ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਵਿਚ ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ ਉੱਤੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਹੈ ਜਿਥੇ 2985499 ਸਵਦੇਸ਼ੀ ਤੇ 12215 ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਨੇ ਪੈਰ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ ਵਿਚ ਸਵਦੇਸ਼ੀ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 1213681

ਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 2429 ਰਹੀ ਹੈ। ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਸਵਦੇਸ਼ੀ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 927577, ਜਲੰਧਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ 820322 ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵੱਧ ਹੈ ਪਰ ਜਲੰਧਰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਦੀ 7896 ਦੀ ਆਮਦ ਨਾਲ ਤੀਸਰੇ ਨੰਬਰ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਚ ਸਵਦੇਸ਼ੀ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 844624 ਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ

ਪਰਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਵੀਂ ਜੁਗਤ

ਵਰਤੇਗਾ ਬਰਤਾਨੀਆ

ਲੰਡਨ: ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਯੂਰਪੀ ਸੰਘ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਪਰਵਾਸੀਆਂ ਉੱਤੇ ਰੋਕ ਲਾਉਣ ਲਈ ਹੁਨਰਮੰਦ ਕਾਮਿਆਂ ਲਈ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਵਧਾਉਣ ਤੇ ਵਰਕ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਡੇਵਿਡ ਕੈਮਰੋਨ ਨੇ ਸੰਸਦ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਥਾਨਕ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਮਾਰ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਦੀ ਰਣਨੀਤੀ ਹੈ।

ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਵਧਾਉਣਾ, ਵਰਕ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਤੇ ਪਰਵਾਸੀ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਉੱਤੇ ਨਵੇਂ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਕਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਯੋਜਨਾ ਨਾਲ ਕਈ ਕੰਪਨੀਆਂ ਭਾਰਤ ਵਰਗੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਣਗੀਆਂ। ਪਰਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਘਟਾ ਕੇ ਇਕ ਲੱਖ ਕਰਨ ਦੇ 2010 ਦੇ ਕੈਮਰੋਨ ਦੀ ਚੋਣ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸ਼ੁੱਧ ਅਵਾਸ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਇਆ।

ਅਖੇ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹੀਆਂ ‘ਚ ਹੈ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਵਾਸਾ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਲੋਕ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁਸ਼ ਹਨ ਜਦ ਕਿ ਅਸਾਮ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਗੁਹਾਟੀ ਦੇ ਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਉਦਾਸੀ ਛਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਦੱਖਣੀ ਕੋਰੀਆ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਐਲ.ਜੀ. ਵੱਲੋਂ ਕਰਵਾਏ ਸਰਵੇਖਣ ਤੋਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮਹਾਨਗਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਹਾਕੇ ਲਗਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦਾ ਭਾਰ ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ ਉੱਤੇ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲੀ ਫਿਲਮ ਨਗਰੀ ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਤੋਂ ਹਾਸਾ ਹਵਾ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ।

ਸਰਵੇ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਜ਼ੋਨ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਤਰੀ ਭਾਰਤ ਸਭ ਤੋਂ

ਖੁਸ਼ਮਿਜਾਜ਼ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹੀਏ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਬਾਜ਼ੀ ਮਾਰ ਗਏ ਤੇ ਗੁਲਾਬੀ ਸ਼ਹਿਰ ਜੈਪੁਰ ਫਾਡੀ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਪੂਰਬੀ ਜ਼ੋਨ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਉਦਾਸ ਜ਼ੋਨ ਹੈ, ਵਿਚੋਂ ਪਟਨਾ ਦੇ ਲੋਕ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਜਦ ਕਿ ਗੁਹਾਟੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਹਾਸਾ ਪਾਸਾ ਵੱਟ ਗਿਆ ਹੈ। ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਖਨਊ, ਦਿੱਲੀ, ਚੇਨਈ ਤੇ ਬੰਗਲੌਰ ਦਾ ਨੰਬਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਰਵੇ ਮੁਤਾਬਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਰਾਜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਆਪਣਾ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਗੁਜ਼ਾਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੋਸਤਾਂ ਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵੀ ਆਣਾ ਜਾਣਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਉਦਾਸੀ ਭਰੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਗੁਹਾਟੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੰਬਈ, ਜੈਪੁਰ, ਕੋਚੀ ਤੇ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਦਾ ਨੰਬਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਐਲ.ਜੀ. ਦੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਐਨ ਦੱਤਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿਚ 18 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕੰਮ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਰਵੇ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਬੇਹਤਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਇਹ ਸਰਵੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤੇ ਇਸ ਰਾਹੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ। ਅਗਲੇ ਸਰਵੇ ਵਿਚ ਹੋਰ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਰਵੇ 16 ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਹਰ ਵਰਗ ਦੇ ਹਰੇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ 150-150 ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰਾਇ ਲਈ ਗਈ। ਐਲ.ਜੀ. ਦੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚਲੇ ਐਮ.ਡੀ. ਸੁਨ ਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਰਵੇ ਨਾਲ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇਗਾ।

ਬਈ ਸੁਪਰ ਗਏ ਔਰਬਿਟ ਵਾਲੇ!

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਮੋਗਾ ਬੱਸ ਕਾਂਡ ਉਪਰੰਤ ਬਾਦਲ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਔਰਬਿਟ ਬੱਸ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬੱਸਾਂ ਉੱਤੇ ਸਟਾਫ਼ ਵਿਚ ਭਾਰੀ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਬੱਸਾਂ ਦੇ ਸੀਟਿਆਂ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹੀਆਂ ਕਾਲੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਤੇ ਪਰਦੇ ਵੀ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਸਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਡੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਮੋਬਾਈਲ ਨੰਬਰ ਤੇ ਮੇਲ ਆਈ.ਡੀ. ਵਾਲੀ ਪਲੇਟ ਵੀ ਹਰ ਇਕ ਬੱਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਬੱਸਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੀ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੰਬਰ ਤੇ ਮੇਲ ਆਈ.ਡੀ. ਨੰਬਰ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ

ਵੀ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਬੱਸਾਂ ਉੱਤੇ ਲੱਗੇ ਸਾਰੇ ਡਰਾਈਵਰਾਂ, ਕੰਡਕਟਰਾਂ ਦੀ ਖੂਫੀਆ ਵਿੰਗ ਰਾਹੀਂ ਸਾਰੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਲ ਚਲਣ ਬਾਰੇ ਵੀ ਰਿਪੋਰਟ ਲਈ ਗਈ ਹੈ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਫਸੇ ਕਈ ਡਰਾਈਵਰਾਂ, ਕੰਡਕਟਰਾਂ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਛੁੱਟੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਬਾਦਲ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਇਸ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਬੱਸ ਵਿਚੋਂ ਪਿਛਲੇ ਮਹੀਨੇ ਮਾਂ-ਧੀ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਲੜਕੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਪਿੱਛੋਂ ਬਾਦਲ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਨਮੋਸ਼ੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ।

ਨਕਲੀ ਗੌਰਮਿੰਟ ਏਜੰਟਾਂ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ! ਖਬਰਦਾਰ!

ਸ਼ਿਕਾਗੋ (ਬਿਊਰੋ): ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨੀਂ ਨੌਸਰਬਾਜ਼ਾਂ ਵਲੋਂ ਟੈਕਸ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਇਮੀਗਰੇਸ਼ਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਨਕਲੀ ਏਜੰਟ ਬਣ ਕੇ ਫੋਨ ਕਾਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦਾ ਡਰਾਵਾ ਦੇ ਕੇ ਇਹ ਪੈਸਾ ਤੁਰੰਤ ਵੈਸਟਰਨ ਯੂਨੀਅਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਏਜੰਸੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਖਾਤੇ ਵਿਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਡਾਲਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੇ ਡਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਜਿਹੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤੀ ਲੋਕ ਇਸ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਫੋਨ ਉੱਤੇ ਆਈ ਡੀ ਵੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਕੋਈ ਨਕਲੀ ਆਈ ਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਦੀ ਅਜਿਹੀ ਫੋਨ ਕਾਲ ਆਵੇ ਤਾਂ ਡਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਤੁਰੰਤ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਈ ਵਾਰ ਫੋਨ ਕਾਲ ‘ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਸਕਾ-ਸਬੰਧੀ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਣ ਪਿੱਛੋਂ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾਖਲ ਹੋ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਪੈਸਾ ਫਲਾਣੇ ਖਾਤੇ ਵਿਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਓ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਆਈ ਆਰ ਐਸ ਵਲੋਂ ਕਈ ਵੀ ਫੋਨ ਕਰਕੇ ਪੈਸਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਪੁਲਿਸ ਵੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਫੋਨ ਕੰਪਿਊਟਰ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਨਵਾਂ ਗੁਰੂ ਘਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖਰੀਦ

ਫੋਰਟ ਵਰਥ, ਟੈਕਸਸ (ਬਿਊਰੋ): ਸਥਾਨਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੇ ਇਥੇ ਨਵਾਂ ਗੁਰੂ ਘਰ ਉਸਾਰਨ ਲਈ ਦੋ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਕ ਘਰ ਵੀ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਸੋਨੂੰ ਢਿੱਲੋਂ, ਬਿੰਦਾ ਮਾਨ,

ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਘਰ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਤਨ, ਮਨ, ਧਨ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਸੋਨੂੰ ਢਿੱਲੋਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਗੁਰੂ ਘਰ ਵਿਚ ਪੰਥ ਪ੍ਰਸਿਧ ਕਥਾਵਾਚਕਾਂ, ਰਾਗੀ

ਅਮਨ ਸੰਘਾ, ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਹਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰੰਗੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ, ਮਨਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਜਸਕਰਨ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ ਅਤੇ ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨੀਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਲੋਜਿੰਗ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਗੁਰੂ ਘਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਪਵਿੱਤਰ ਕਾਰਜ ਲਈ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲਗਨ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾ ਬਖਸ਼ੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਥਾਨਕ ਸਿੱਖ

ਜਥਿਆਂ ਅਤੇ ਬੁਲਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਗੁਰੂ ਆਸ਼ੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਸਿੱਖ ਪਹਿਚਾਣ ਲਈ ਅਸਰਦਾਰ ਉਪਰਾਲੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਇਥੋਂ ਦੀਆਂ ਲਾਅ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨਾਲ ਰਾਬਤਾ ਕਾਇਮ ਕਰਕੇ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਬਾਰੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਗੁਰੂ ਘਰ ਦਾ ਪਤਾ 10260 ਬਲ ਮੌਊਡ ਰੋਡ, ਫੋਰਟਵਰਥ, ਟੈਕਸਸ 76052 ਹੈ।

Khehra Productions

ਮਿਸ਼ੀਗਨ, ਇੰਡੀਆਨਾ, ਇਲੀਨਾਏ, ਓਹਾਇਓ, ਆਇਓਆ, ਕੈਨਸਸ ਅਤੇ ਕਨਟੱਕੀ ਵਿਚ

ਵਿਆਹ-ਸ਼ਾਦੀ ਜਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰੀਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਾਂਭਣ ਲਈ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿਓ

Professional HD Video & Digital Photo Production
Multiple Camera Shooting/Digital Still Photography
(With Flush Mount Album)

Call For Enquiry

Sonu Khehra
734-394-9998

Bob Khehra
734-925-0177

E-mail: sonu@khehraproductions.com
www.khehraproductions.com

WEBSITE - DHOLRADIO.CO

DHOL RADIO

ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪੰਜਾਬੀ ਰੇਡੀਓ

REQUEST SONG
MUSIC 24/7

LISTEN ON PHONE

Application For Android and iPhone - Dhol Radio

LIVE CALLS ➔ USA 951-824-6365

skype - DHOLRADIO.ORG

LISTEN BY CALL ➔ USA 702-489-0211

ਹੁਣ
ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਤੇ

Sukhpal Gill
10 pm to 12 am (IST)

Puran singh waraich
2:30 pm to 4 pm (IST)

ਗਜ਼ਲ ਨਾਜ਼

ਪੀਨਾਜ਼
ਮਸਾਨੀ

ਕਲਾ
ਪਰਿਕਰਮਾ

ਪੀਨਾਜ਼ ਮਸਾਨੀ ਅਤੇ ਗਜ਼ਲ, ਮੁੱਢ ਤੋਂ ਹੀ ਇਕਸੁਰ ਹਨ। ਉਹਦੀ ਪਹਿਲੀ ਐਲਬਮ 1982 ਵਿਚ ਆਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀਆਂ 20 ਐਲਬਮਾਂ ਆ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਆਪ ਕੀ ਬਜ਼ਮ ਮੇਂ, ਦਿਲਰੁਬਾ, ਖਜ਼ਾਨਾ, ਨਸ਼ਾ, ਤਿਸ਼ਨਗੀ, ਦਿਲ ਕੇ ਕਰੀਬ, ਤੂ ਹੀ ਮੇਰਾ ਦਿਲ, ਮੁਹੱਬਤ ਕੇ ਸਾਗਰ ਆਦਿ ਮੁੱਖ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਪੌਪ ਵੀ ਗਾਇਆ ਅਤੇ ਦੋ ਪੌਪ ਐਲਬਮਾਂ- ਤੂ ਦਿਲ ਦੇ ਦੇ ਅਤੇ ਚੈਨਲ ਹਿਟਸ-2, ਰਿਲੀਜ਼ ਕੀਤੀਆਂ। ਆਪਣੇ ਕਰੀਅਰ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੇ ਕਈ ਪੁਰਸਕਾਰ ਹਾਸਲ ਕੀਤੇ। 1996 ਵਿਚ ਉਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ 'ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੀ ਤਰਨਮ' ਦੇ

ਕੀਰਤ ਕਾਸ਼ਣੀ

ਖਿਤਾਬ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜਿਆ। ਪੀਨਾਜ਼ ਨੇ ਗਜ਼ਲਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਫਿਲਮਾਂ ਲਈ ਵੀ ਗਾਇਆ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਹ 50 ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਗੀਤ/ਗਜ਼ਲ ਗਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ 10 ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿਚ ਗੀਤ ਗਾਏ। ਜਰਮਨੀ, ਦੱਖਣੀ ਅਫਰੀਕਾ, ਨਾਈਜੀਰੀਆ, ਘਾਨਾ, ਸੈਨੇਗਲ ਅਤੇ ਵੀਅਤਨਾਮ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਬੜੇ ਸਫਲ ਰਹੇ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 26 ਜਨਵਰੀ 2009 ਉਸ ਨੂੰ ਪਦਮਸ਼੍ਰੀ ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਦਿੱਤਾ।

ਪੀਨਾਜ਼ ਮਸਾਨੀ ਨੇ ਜਦੋਂ ਗਜ਼ਲਾਂ ਗਾਉਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ, ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਅਤੇ ਰੇਸ਼ਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਤਾਂ ਸਰੋਤਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੀ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਦੀ ਵੀ ਖੂਬ ਚਰਚਾ ਹੋਈ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਵਾਲ ਕਿਸੇ ਪੌਪ ਗਾਇਕਾ ਵਰਗੇ ਹਨ। ਵਾਲਾਂ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਉਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਿਰਫ ਇੰਨਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇੰਦਾਂ ਦੇ ਵਾਲ ਚੰਗੇ ਲਗਦੇ ਹਨ, ਬੱਸ...। ਪੀਨਾਜ਼ ਨੇ ਸੁਗਮ ਸੰਗੀਤ (ਲਾਈਟ ਕਲਾਸੀਕਲ) ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਦਾ ਘੇਰਾ ਬਹੁਤ ਮੋਕਲਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਵੀ ਉਸ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ ਬੜਾ ਵਿਲੱਖਣ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਆਮ ਗਜ਼ਲ ਗਾਇਕਾਵਾਂ ਵਾਂਗ ਸਾਦਗੀ ਦੀ ਥਾਂ ਉਸ ਦਾ ਲਿਬਾਸ ਰਤਾ ਚਮਕੀਲਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਗਜ਼ਲਾਂ

ਪੀਨਾਜ਼ ਮਸਾਨੀ ਦੀਆਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਗਜ਼ਲਾਂ

- ਜ਼ੁਲਫੇ ਕਾ ਅੰਧੇਰਾ ਹੈ...
- ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਪਿਆਰ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ...
- ਨਹੀਂ ਜਾਨਾ...
- ਧੀਰੇ ਧੀਰੇ ਸ਼ਾਮ...
- ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਕੇ ਆਜ਼ਮਾ ਲੇ...
- ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ ਜ਼ਾਲਿਮ...
- ਤੁਮ ਕੋ ਹਮ ਦਿਲ ਮੇਂ...
- ਖਿਆਲ ਆਪ ਕਾ ਹਮ ਕੋ ਬਹੁਤ ਸਤਾਤਾ ਹੈ...

ਉਮਦਾ ਗਜ਼ਲ ਗਾਇਕ ਹਰੀਹਰਨ ਨਾਲ ਪੀਨਾਜ਼ ਮਸਾਨੀ।

ਰਾਹੀਂ ਸੁਰਾਂ ਦੀ ਛਹਿਬਰ ਲਾਉਂਦੀ, ਤਾਂ ਸਰੋਤੇ ਆਪ ਮੁਹਾਰੇ ਅਸ ਅਸ ਕਰ ਉਠਦੇ। ਉਸ ਨੇ ਆਗਰਾ ਵਿਚ ਤਾਜ ਮਹਾਂ ਉਤਸਵ, ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਕੁਤਬ ਉਤਸਵ, ਵਾਰਾਣਸੀ ਵਿਚ ਗੰਗਾ ਮਹਾਉਤਸਵ, ਕਾਲੀਕੱਟ ਵਿਚ ਮਾਲਾਬਾਰ ਮਹਾਉਤਸਵ, ਔਰੰਗਾਬਾਦ ਵਿਚ ਅਜੰਤਾ-ਇਲੋਰਾ ਉਤਸਵ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਵਿਚ ਗੋਲਕੋਂਡਾ ਉਤਸਵ, ਪੁਣੇ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਗਣੇਸ਼ ਉਤਸਵ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਕੁੱਲ ਦੁਸਹਿਰਾ ਮੇਲਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਮਲਾ ਵਿਚ ਸਮਰ ਫੈਸਟੀਵਲ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਫਨ ਦਾ ਮੁਜ਼ਾਹਰਾ ਕੀਤਾ।

ਇਸੇ ਅਪਰੈਲ ਵਿਚ ਉਹ ਪਠਾਨਕੋਟ ਵਿਚ ਸੁਰਾਂ ਦੀ ਛਹਿਬਰ ਲਾ ਕੇ ਗਈ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੀਨਾਜ਼ ਮਸਾਨੀ ਗਾਇਕਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਡਾਂਸਰ ਵੀ ਹੈ। 2007 ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵੀਅਤਨਾਮ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਸਭ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਹ ਇਕੱਲੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਹੀ 500 ਸੈਲੋ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਸੰਗੀਤ ਜਗਤ ਵਿਚ ਉਹਦੇ ਲਈ ਰਾਹ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਜੈਦੇਵ ਨੇ ਖੋਲ੍ਹੇ ਸਨ। ਗੱਲ 1978 ਦੀ ਹੈ, ਪੀਨਾਜ਼ ਨੇ 'ਸੁਰ ਸਿੰਗਰ ਸੰਸਦ' ਮੁਕਾਬਲਾ ਜਿੱਤਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੈਦੇਵ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਲੀਡ ਉੱਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਂਜ ਪੀਨਾਜ਼ ਦੇ ਪਿਤਾ ਆਗਰਾ ਘਰਾਣੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫੱਯਾਜ਼ ਖਾਨ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸ਼ਾਗਿਰਦ ਸਨ। ਪੀਨਾਜ਼ ਨੇ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਵਿਦਿਆ ਉਸਤਾਦ ਅਮਾਨਤ ਹੁਸੈਨ ਖਾਨ ਤੋਂ ਲਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਗਜ਼ਲ ਗਾਇਕਾ ਮਧੂ ਰਾਨੀ ਦੇ ਚਰਨੀਂ ਲੱਗ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨੇ ਗਜ਼ਲ ਗਾਇਨ ਨੂੰ ਕਰੀਅਰ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਹੁਣ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਲੜ ਲੱਗੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਸਰੋਤੇ ਉਹਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰਦੇ ਰਹਿਣ।

ਪੀਨਾਜ਼ ਮਸਾਨੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰੇਸ਼ਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਨਾਲ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮੋਹ ਲਿਆ।

ਆਖ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬੋਲਦੀਆਂ

ਕਾਲਮ 'ਆਖ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬੋਲਦੀਆਂ' ਨੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਅੰਦਰ ਬੈਠੇ ਸ਼ਾਇਰ ਨੂੰ ਖੂਬ ਹਲੂਣਿਆ ਹੈ। ਤਸਵੀਰ ਦੇਖ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿਚ ਜੋ ਵਲਵਲੇ ਉਠਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਵਿਤਾ ਦੀਆਂ ਇਕ-ਦੋ ਸਤਰਾਂ 'ਚ ਸਾਨੂੰ ਤਸਵੀਰ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੇਜੇ। 'ਗਾਗਰ ਵਿਚ ਸਾਗਰ' ਭਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਮਿਲੇਗੀ। ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਮਿਸਾਲ ਵਜੋਂ ਫੋਟੋ ਨਾਲ ਕਾਵਿ ਟੋਟਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਪੰਜਾਬੀ ਸਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਕੋਈ ਵਧੀਆ ਤਸਵੀਰ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਵੀ ਇਸ ਕਾਲਮ ਲਈ ਭੇਜ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਾਰ ਕੈਪਸ਼ਨ ਭੇਜਣ ਲਈ ਆਖਰੀ ਤਾਰੀਖ 27 ਜੂਨ 2015 ਹੈ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਕੈਪਸ਼ਨ ਮੁਕਾਬਲਾ-174

ਨੰਗ ਧੜੰਗਾ, ਗਰਮੀ ਵਾਹਲੀ, ਤਾਂ ਹੀ ਤਨ ਨਾ ਕੱਜਾਂ।
ਗਰਮੀ ਨੇ ਹੀ ਖੂਬ ਸਤਾਈਆਂ, ਬਾਪੂ ਦੀਆਂ ਇਹ ਮੱਝਾਂ।
ਬੱਘੀ ਵਾਂਗੂੰ ਖਿੱਚ ਲਗਾਮਾਂ, ਤੁਣਕੇ ਮੈਂ ਵੀ ਲਾਵਾਂ।
ਕਦੇ ਮੱਝਾਂ 'ਤੇ, ਕਦੇ ਛੱਪੜ ਵਿਚ, ਕੁੱਦ ਕੁੱਦ ਮਿੱਤਰੇ ਨਾਹਵਾਂ।

ਕੈਪਸ਼ਨ ਮੁਕਾਬਲਾ-172

ਨਾਂ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਧਰਮ ਨੇ ਚਲਦੇ
ਸਾਡੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਸਿਆਸਤ ਚੱਲੇ।
ਕਿਉਂ ਨਾ ਮਨ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਕਰੀਏ
ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਬੱਲੇ ਬੱਲੇ।
ਜਿੱਥੇ ਚਾਹੀਏ ਖੜ੍ਹੀਏ ਬੈਠੀਏ
ਸੜਕਾਂ ਚੋਕ ਅਸਾਂ ਨੇ ਮੱਲੇ।

-ਜਗਮੀਤ ਸਿੰਘ ਪੰਧੋਰ
ਪਿੰਡ ਕਲਾਹੜ (ਲੁਧਿਆਣਾ)
ਫੋਨ: 91-98783-37222

ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਰਹੇ ਪਰਿਵਾਰ ਪਾਲਦੀ
ਗਊ ਮਾਤਾ ਅਖਵਾਉਂਦੀ।
ਅਕ੍ਰਿਤਘਣ ਡੰਡੇ ਮਾਰ ਕੱਢ ਦਿੰਦੇ
ਪਰ ਜਦੋਂ ਬੁੱਢੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ।
ਤੱਕ ਗਲੀਆਂ ਵਿਚ ਰੁਲਦੀ ਫਿਰਦੀ
ਤਰਸ ਕੋਈ ਨਾ ਥਾਵੇ।
ਗਊ ਰੱਖਿਆ ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਲਾ ਨੇਤਾ
ਸਿਆਸੀ ਰੋਟੀਆ ਸੇਕੀ ਜਾਵੇ।
ਪਰ ਬੰਦੇ ਦੀ ਖੁਦਗਰਜ਼ੀ ਦੀ
ਸ਼ਾਇਦ! ਸਮਝ ਹੈ ਗਾਂ ਨੂੰ ਆਈ।
ਤਾਹੀਓਂ ਆ ਕੇ ਰਸਤਾ ਰੱਕਿਆ
ਬਿਰਾਦਰੀ ਲਿਆ ਚੋਕ 'ਚ ਬਿਠਾਈ।
ਨਾ ਮਿਊਂਸਪੈਲਟੀ ਨਾ ਲੋਕੀਂ
ਧਿਆਨ ਇਸ ਦਾ ਕਰਦੇ।
ਔਖੇ ਸੌਖੇ ਲੰਘੀ ਜਾਂਦੇ
ਉਂਜ ਜਾਨ ਜਾਣ ਤੋਂ ਡਰਦੇ।

-ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਨਰਪੁਰੀ
ਸੈਨ ਹੋਜ਼ੇ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ।

ਮਿੱਟੀ

“ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ, ਇਹ ਘੜਿਆਂ ਦਾ ਕੀ ਰੋਟ ਹੈ?” ਇਕ ਬੰਦੇ ਨੇ ਘੁਮਿਆਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ। “ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੋਟ ਤਾਂ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜੇ ਘੜੇ ਦਾ ਰੋਟ ਪੁੱਛ ਰਹੇ ਹੋ?” ਅਗੋਂ ਘੁਮਿਆਰ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ। “ਚਲੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਰੋਟ ਹੀ ਦੱਸ ਦਿਓ।” “ਜਨਾਬ, ਇਹ ਘੜੇ ਤਾਂ 15-15 ਰੁਪਏ ਦੇ ਨੇ, ਆਹ 20-20 ਰੁਪਏ ਦੇ, ਤੇ ਅਹੁ 25-25 ਰੁਪਏ ਦੇ।”

“ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ, ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਹੀ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਬਣੇ ਨੇ ਫਿਰ ਰੋਟ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਕਿਉਂ?” “ਜਨਾਬ, ਇਹ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਬਣੇ ਨੇ, ਕੋਈ ਘੜਾ ਰੇਤਲੀ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਲਾਲ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇ ਕੋਈ ਚਿਕਣੀ ਮਿੱਟੀ ਦਾ।” ਘੁਮਿਆਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। “ਪਰ

ਮਿੱਟੀ ਕਹਾਣੀ

ਦਿਸਦੇ ਸਾਰੇ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਨੇ, ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੇ।” “ਹਾਂ ਜਨਾਬ, ਇਹ ਪੱਕ ਕੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਲੱਗਦੇ ਨੇ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੋਟ ਕਿਉਂ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਨੇ।”

“ਹਾਂ, ਇਹ ਗੱਲ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ, ਬੰਦਾ ਵੀ ਤਾਂ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਹੀ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਵਰਤਣ ਤੋਂ ਜਰੂਰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੰਦਾ ਕਿਹੜੀ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਚਲੋ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਘੜਾ ਦੇ ਦਿਓ ਆਪੇ ਵਰਤ ਕੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜੂ, ਮਿੱਟੀ-ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਫਰਕ। ਉਹ ਹੱਸਦਾ ਹੋਇਆ ਇਕ ਘੜਾ ਲੈ ਗਿਆ।

-ਨਾਇਬ ਸਿੰਘ 'ਸੈਂਪਲੇ'
ਫੋਨ: 91-98724-05203

ਸਫਰੀ, ਚੰਨ, ਦੇਵ ਥਰੀਕੇ ਤੇ ਇੰਦਰਜੀਤ ਹਸਨਪੁਰੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ

ਪਰਛਾਵੇਂ ਵੱਡੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਵੇਲੇ ਹੁੰਦੇ ਨੇ, ਤੇ ਜਾਂ ਫਿਰ ਭੁੱਬਣ ਵੇਲੇ। ਸਿਖਰ ਦੁਪਹਿਰੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਗਰਮੀ ਵੱਧ ਲਗਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿੱਘ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਨੀ ਵਿਚ ਬਹੁਤੇ ਕ੍ਰਿਸਮੇ ਜਿਸਮਾਨੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਲਾ ਤਾਂ ਨਿਖਰਦੀ ਹੀ ਤਜਰਬੇ ਨਾਲ ਬੁਢਾਪੇ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਿੰਨਾ ਤਿੰਨ ਕੁ ਦਹਾਕੇ ਗਾਇਕਾਂ ਵਿਚ ਵਿਚਰਿਆ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਗੀਤਕਾਰਾਂ ਤੇ ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਵਿਚ।

ਦੋ ਹਸਤੀਆਂ-ਕੁਲਦੀਪ ਮਾਣਕ ਅਤੇ ਜਗਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੱਸੋਵਾਲ ਜੋ ਹੁਣ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਫੋਟੋ ਦੇਵ ਥਰੀਕੇ ਤੇ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਸਮੇਤ 2010 ਵਿਚ ਐਸ. ਅਸ਼ੋਕ ਭੋਰਾ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਹੈ।

ਢੋਲਕੀਆਂ, ਵਾਜੇ, ਘੜੇ ਤੇ ਤੁੰਬੀ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤੇ ਜਣੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ; ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਫਤਰੀ ਕਲਰਕਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਵੀ ਪੂਰੇ ਯਾਦ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜਵਾਨੀ ਵਿਚ ਸਾਂ ਤਾਂ ਕਈ ਗੀਤਕਾਰ ਬੁਢਾਪੇ ਵੱਲ ਖਿਸਕ ਗਏ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਸਫਰੀ, ਸਾਜਨ ਰਾਏਕੋਟੀ ਤੇ ਇੰਦਰਜੀਤ ਹਸਨਪੁਰੀ ਤੁਰ ਗਏ ਹਨ, ਚੰਨ ਗੁਰਾਇਆ ਵਾਲਾ ਤਕੜਾ ਹੈ ਤੇ ਦੇਵ ਥਰੀਕਿਆਂ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬੁਢਾਪਾ ਚੁੰ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਘੇਰਾ ਘੱਤੀ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਦਿਲਚਸਪ ਯਾਦਾਂ ਦੀ ਪਟਾਰੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਬੀਨ ਨਾਲ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਾਂਗਾ।

ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਸਫਰੀ ਕਦੇ ਬੋਦਲੀ, ਕਦੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੀਆਂ ਸਾਹਿਤ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿਚ, ਕਦੇ ਨਰਿੰਦਰ ਬੀਬਾ ਦੇ ਘਰੇ, ਕਦੇ ਨਵੇਂ ਸ਼ਹਿਰ 'ਨਾਨਕ ਦੀਆਂ ਗੁੱਝੀਆਂ ਰਮਜ਼ਾਂ' ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੋ. ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦਫਤਰ, ਕਦੇ ਰੇਡੀਓ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਫਿਰ ਜਲੰਧਰ ਦੂਰਦਰਸ਼ਨ, ਸੈਕਤੇ ਵੇਰਾਂ ਮਿਲਦਾ ਰਿਹਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਸਮਾਨਤਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੁੰਦੀ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਘੁੱਟ ਲਾਈ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂ ਲਾਉਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ, ਤੇ ਜਾਂ ਫਿਰ ਰਾਤ ਦੀ ਪੀਤੀ ਜਾਹਿਰ ਹੋ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਜੇ ਉਹਦੇ ਕੋਲੋਂ ਉਠਣ ਨੂੰ ਜੀਅ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਦੇਵਤਾ ਬੰਦਾ ਸੀ; ਦੂਜਾ, ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਗੀਤਾਂ ਵਿਚ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਸੀ, ਉਦਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। 'ਸਾਕਾ ਸਰਹਿੰਦ' ਵਰਗੀਆਂ ਨਰਿੰਦਰ ਬੀਬਾ ਦੇ ਗਾਏ ਅਮਰ ਗੀਤ ਸਫਰੀ ਦੇ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਕੀਹਨੂੰ ਭੁੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ- 'ਚੰਨ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਦਾ, ਸੁੱਤਾ ਕੰਡਿਆਂ ਦੀ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ।' ਇਕ ਵਾਰ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਪਰਤਦਿਆਂ ਮੈਂ ਲੁਧਿਆਣੇ ਬੱਸ ਅੱਡੇ ਉਤਰਿਆ ਤਾਂ ਚਿੱਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੁਪਹਿਰਾ ਨਰਿੰਦਰ ਬੀਬਾ ਦੀ ਨਾਲ ਲਗਦੀ ਪੀਲੀ ਕੋਠੀ ਵਿਚ ਗੁਜ਼ਾਰ ਕੇ ਚਲਦੇ ਆਂ। ਬੀਬਾ ਘਰੇ ਸੀ, ਮੈਂ ਸਾਧਾਰਨ ਹੀ ਪੁੱਛਿਆ, "ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ?" ਉਹ ਹੱਸ ਪਈ।

"ਤੁਸੀਂ ਹੱਸ ਕਿਉਂ ਪਏ?" ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਜਿਹਾ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ।
"ਸਫਰੀ ਸਾਹਿਬ ਆਏ ਹੋਏ ਨੇ।"
"ਹੱਸਣ ਦਾ ਭੇਤ ਖੋਲ੍ਹੋ।"
"ਸਫਰੀ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਨਾ ਕਹਿਣਾ, ਉਹ ਹੁਣੇ ਟਿਕੇ ਹਨ।"
"ਪੀ ਲਈ?"
"ਹਾਂ।"
"ਇੰਨੀ ਗਰਮੀ ਵਿਚ?"
"ਗਰਮੀ ਨੂੰ ਤੂੰ ਛੱਡ, ਪੀ ਕੇ ਗੀਤ ਲਿਖਣ ਦੀ ਜਿਹੜੀ ਗਰਮੀ ਉਹਨੇ ਲਿਆਂਦੀ ਪਈ ਐ, ਉਹਦਾ ਜੁਆਬ ਨਹੀਂ। ਉਂ ਰਾਤ ਦੀ ਬੋਤਲ ਪੀ ਲਈ ਆ।"

ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਹਾਸਾ ਮੇਰਾ ਵੀ ਨਿਕਲ ਗਿਆ, ਸਫਰੀ ਸਾਹਿਬ ਘੁਰਾਤੇ

ਮਾਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਰੇਡੀਓ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸਾਡੀ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਸੀ। ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਕਤ ਘਟਨਾ ਦੱਸੀ। ਉਹ ਹੱਸ ਪਿਆ, "ਸਾਲਾ ਖਚਰਾ ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਦਾ।"

ਅਸਲ ਵਿਚ ਸਫਰੀ ਦੀਆਂ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਵੀ ਉਹਦੇ ਗੀਤਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ।

ਕੁੜੀ ਨੇ ਗਾਇਆ ਤਾਂ ਠੀਕ-ਠੀਕ ਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਖੁਸ਼ ਬਹੁਤ ਸੀ।

ਕਹਾਣੀ ਵਿਚੋਂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀ ਤਾਂ ਘਰ ਭੁੱਲ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਹਥਿਆਰਾਂ ਵਾਂਗ ਨਾਲ ਉਹਦੇ ਕਹਿਣ ਅਨੁਸਾਰ 'ਫੁੱਲ ਪਟਾਕੇ' ਰੱਖਣੇ ਹੀ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

1998-99 ਦੀ ਇਸ ਮੁਲਾਕਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਫਿਰ ਨਾ ਟੱਕਰਿਆ, ਤੇ ਜਿੰਦਗੀ ਉਹਦੇ ਤੁਰ ਜਾਣ ਦੀ ਖਬਰ ਆਈ, ਮੈਂ ਲੰਡਨ ਸੀ। ਲੇਖ ਤਾਂ ਭੋਗ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ 'ਅਜੀਤ' ਵਿਚ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਇਸ ਮਹਾਨ ਗੀਤਕਾਰ ਦਾ ਮੂੰਹ ਵੇਖਣਾ ਨਸੀਬ ਨਾ ਹੋਇਆ।

'ਨੈਣ ਪ੍ਰੀਤੋ ਦੇ, ਬਹਿ ਜਾ ਬਹਿ ਜਾ ਕਰਦੇ' ਜਾਂ 'ਘੁੰਡ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲੁਕਦੇ, ਸੱਜਣਾਂ ਨੈਣ ਕੁਆਰੇ' ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਸਾਜਨ ਰਾਏਕੋਟੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਆਮ ਕਰ ਕੇ ਬਹੁਤੀ ਸੁਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਦਰਜਨਾਂ ਹਿੱਟ ਗੀਤ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਇਹ ਗੀਤਕਾਰ ਸਦਾ ਉਦਰਿਆ ਹੀ ਰਿਹਾ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਹਦੇ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ, ਦੀਦਾਰ ਸੰਧੂ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਟੱਕਰ ਗਿਆ। ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਉਹਨੇ ਮੱਥੇ ਨੂੰ ਲਾਇਆ ਤੇ ਫਿਰ ਚੁੰਮ ਲਿਆ, ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, "ਅੱਜ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਐ ਕਿ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵੀ ਸਾਜਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀਆਂ ਨੇ।" ਉਹ ਪੀ ਲੈਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਪਿਆਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਹੜੀ ਗੱਲ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੁੰਦਾ, 'ਅੱਜ ਮੇਥੇ ਕੱਲ੍ਹ ਦੂਜਾ ਦਿਨ, ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਣਾ', ਉਹੀ ਸੱਚੀ ਹੋ ਗਈ, ਉਹ ਵੀ ਉਹਦੇ ਭੋਗ ਵਾਲੇ

ਚੰਨ ਗੁਰਾਇਆ ਵਾਲਾ (ਵਿਚਕਾਰ), ਐਸ. ਅਸ਼ੋਕ ਭੋਰਾ ਤੇ 'ਜੱਗ ਬਾਣੀ' ਵਾਲਾ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ (ਸੱਜੇ)

ਦਿਨ। ਉਦੋਂ ਸਰਦੂਲ ਸਿਕੰਦਰ ਦਾ ਰਾਏਕੋਟੀ ਵਾਲਾ ਗੀਤ 'ਸਿੱਖ ਲੈ ਕਲਿਹਰੀਆ ਮੇਰਾ ਵੇ ਤੁਰਨਾ ਤੋਰ ਪੰਜਾਬਣ ਦੀ' ਵੀ ਹਿੱਟ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਸਰਦੂਲ, ਬਲਕਾਰ ਤੇ ਹਾਕਮ ਬਖਤੀਵਾਲਾ ਸਮੇਤ ਉਹਦੇ ਬੜੇ ਸ਼ਾਗਿਰਦ ਪੁੱਜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਲੁਧਿਆਣੇ ਉਹਦੇ ਘਰ ਦੀ ਹਾਲਤ ਦੇਖ ਕੇ ਸਾਰੇ ਸਲਾਹ ਕਰਨ ਲੱਗੇ, ਪੈਸਿਆਂ ਨਾਲ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ। ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਧੂ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ, 'ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇਹ', ਜਦੋਂ ਹਾਕਮ ਨੇ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਕਿਹਾ, ਗੱਲ ਬਲਕਾਰ ਨੇ ਵੀ ਆਈ-ਗਈ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਘੰਟਾ ਭਰ ਲੂਣ ਵਾਲੀ ਖਿਚੜੀ ਪੱਕਦੀ ਰਹੀ, ਤੇ ਆਖਰ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਹਜ਼ਾਰ ਉਹਦੇ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਹੱਥ ਧਰ ਕੇ ਪਰਤ ਆਇਆ। ਫਿਰ ਐਲਾਨ ਸ਼ਾਗਿਰਦਾਂ ਨੇ ਪੰਜ ਲੱਖ ਦਾ ਕੀਤਾ, ਤੇ ਸੰਦੀਲੇ ਦੇ ਦੱਸਣ ਮੁਤਾਬਕ, ਦਿੱਤੀ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਦੁਆਨੀ ਨਹੀਂ। ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਬਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੋਉ, '...ਫਿੱਟੇ ਮੂੰਹ ਤੁਹਾਡੇ।'

ਲੁਧਿਆਣੇ ਤੋਂ ਮੁੱਲਾਪੁਰ ਵੱਲ ਜਾਓ ਤਾਂ ਥਰੀਕੇ, ਇਅਲੀ ਦੇ ਮੋਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਕੋਠੀ ਉਤੇ 'ਗੜਵਾ ਚਾਂਦੀ ਦਾ' ਦਿੱਸੇਗਾ। ਇਹ ਘਰ ਇੰਦਰਜੀਤ ਹਸਨਪੁਰੀ ਦਾ ਹੈ ਜਿਹਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, 'ਜੇ ਮੁੰਡਿਆ ਸਾਡੀ ਤੋਰ ਤੂੰ ਵੇਖਣੀ, ਗੜਵਾ ਲੈ ਦੇ ਚਾਂਦੀ ਦਾ।' ਅਸਲ ਵਿਚ ਫਿਲਮ ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਰਨ ਹਸਨਪੁਰੀ ਵਪਾਰਕ ਵੀ ਬੜਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਨਮਾਨ ਕਿਤੇ ਵੀ ਸੁੱਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲੈਣ ਜਾਂਦਾ, ਨਾਲ ਨਗਦ ਵੀ ਮੰਗ ਲੈਂਦਾ ਸੀ। ਕਵੀ ਦਰਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਉਹ ਤਰੰਮ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਤਾਂ ਰੰਗ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਹਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਵਾਰ ਵੀ ਸੱਦਿਆ, ਪੰਜ ਸੌ ਤੋਂ ਹਜ਼ਾਰ ਤੱਕ ਦੇਣਾ ਹੀ ਪਿਆ। ਤਰਲਾ ਉਹਨੇ ਬੁੱਢੇ ਵਾਰੇ 'ਸੋਂਕੀ ਮੇਲੇ' ਵਿਚ ਵੀ

ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਕੱਤੀ ਸੌ ਲੈਣ ਦਾ। ਜਵਾਨੀ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਬੁੱਢੇ ਵਾਰੇ ਲੱਤਾਂ ਵਿਚ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਫਰਤ ਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਪੈ ਗਿਆ ਸੀ, ਤੁਰਨ ਵੇਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਲਿਉਂ ਸੋਹਾ ਨਹੀਂ, ਬੱਚਾ ਲੰਘ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜੱਸੋਵਾਲ ਵਾਂਗ ਗਲਾਸੀ ਉਹ ਵੀ ਨੱਕੋ-ਨੱਕ ਭਰ ਕੇ ਚੁੱਕਦਾ ਸੀ, ਤੇ ਗੁਰਦੇਵ ਨਗਰ ਵਿਚ ਉਹਦੇ ਘਰ ਕਿਤੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਜੱਸੋਵਾਲ ਨੇ ਚੁਟਕੀ ਲੈ ਕੇ ਆਖਣਾ, "ਬਈ ਹਸਨਪੁਰੀ, ਹੁਣ ਬੰਨ੍ਹ ਰੰਗ। ਇਹ ਉਹ ਗੀਤਕਾਰ ਹੈ ਜੀਹਨੇ ਗੁੱਲੀ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਗੀਤ ਘੜੇ ਨੇ, ਤੇ ਐਨੇ ਮੁਰਗੀ ਆਂਡੇ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਜਿੰਨੇ ਹਸਨਪੁਰੀ ਗੀਤ ਲਿਖੀ ਜਾਂਦੇ।"

ਕਵੈਂਟਰੀ (ਇੰਗਲੈਂਡ) ਬਲਦੇਵ ਮਸਤਾਨੇ ਹੋਰਾਂ ਭੰਗਤੇ-ਗਿੱਧੇ ਤੇ ਗਾਉਣ-ਵਜਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਰੱਖਿਆ। ਫਖਰ ਜ਼ਮਾਨ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ਵ ਕਾਨਫਰੰਸ ਤੋਂ ਵਿਹਲਾ ਹੋ ਕੇ ਮੈਂ ਵੀ ਉਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿਚ ਪੁੱਜ ਗਿਆ, ਹਸਨਪੁਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਾਰ 'ਤੇ ਬੀਅਰ ਪੀ ਹਟਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਇਕ ਹੋਰ?" ਜਵਾਬ ਦੇਖੋ, "ਮਾਤਾ ਇੰਜਣ ਸਟਾਰਟ ਤਾਂ ਹੋ ਲੈਣ ਦੇ, ਦੇਖੀਂ ਬੱਝਦੇ ਰੰਗ।" ਉਹੀ ਗੱਲ ਹੋਈ, ਗੁਰਚਰਨ ਮੱਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਟੀਮ ਨਾਲ ਜਦੋਂ ਇਕੱਤੀ ਢੋਲ ਨੱਚ ਨੱਚ ਕੇ ਵਜਾਏ ਤਾਂ ਸਿਖਰ ਹੋ ਗਈ; ਤੇ ਨਾਲ ਲਗਦਾ ਸੱਦਾ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਆਉਣ ਦਾ ਹਸਨਪੁਰੀ ਨੂੰ ਆ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਸੀ, ਉਖਤ ਜੂ ਕੰਮ; ਇਹ ਕੀ ਕਰੂ ਪਰ ਯਕੀਨ ਕਰਿਓ, ਇਹ ਗੀਤ ਸ਼ਾਇਦ ਹੰਸ ਰਾਜ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਵੀ ਇੰਨਾ ਨਾ ਜਚਿਆ ਹੋਵੇ, ਹਸਨਪੁਰੀ ਨੇ ਤਾਂ ਲੋਕ ਲੁੱਟ ਲਏ:

ਪੀਲਾ ਸੂਟ ਪਾ ਕੇ ਤੂੰ
ਸਰੋਂ ਦਾ ਫੁੱਲ ਲਗਦੀ
ਲਾਲ ਪਾ ਕੇ ਲਗਦੀ
ਗੁਲਾਬ ਨੀ ਪੰਜਾਬਣੇ
ਤੇਰਾ ਨਹੀਂ ਜੱਗ 'ਤੇ
ਜਵਾਬ ਨੀ ਪੰਜਾਬਣੇ...

ਪੈਸੇ ਮਾੜੇ ਗਵੱਈਏ ਜਿੰਨੇ ਬਣ ਗਏ, ਪਰ ਪਿੱਛੇ ਫਿਰ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨਾਲ ਬਾਰ 'ਤੇ ਬੀਅਰ ਦਾ ਤੀਜਾ ਗਲਾਸ ਡਕਾਰਦਿਆਂ ਬੋਲਿਆ, "ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਭਰ ਦਿਓ ਕੁਛ ਹਸਨਪੁਰੀ ਦੀ ਜੇਬ, ਘਰ ਹਾਲੇ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।" ਸੱਚ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਤੇ ਘਰ ਵੀ, ਇਥੇ ਹੀ ਛੱਡ ਗਿਐ ਪਰ ਆਪਣਾ 'ਘਰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ' ਵਾਲਾ ਤਕੀਆ ਕਲਾਮ ਮਰਦੇ ਦਮ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਿਆ। ਉਹ ਨਵੇਂ ਤੇ ਪੁੱਠਾ-ਸਿੱਧਾ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਗੀਤਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਾਂ ਲੈ ਕੇ ਦੰਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਪੀਂਹਦਾ ਸੀ। ਇਕ ਵਾਰ ਉਹ ਪ੍ਰੋ. ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਮੇਲੇ ਤੋਂ ਸਨਮਾਨ ਲੈ ਕੇ ਪੰਜਾਬੀ ਭਵਨ ਦੇ ਬਾਹਰ ਪਾਰਕ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, "ਅਸ਼ੋਕ ਤੇਰੀਆਂ ਵਧਾਈਆਂ ਸਿਰ ਮੱਥੇ, ਪਰ ਘਰ ਹਾਲੇ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਕਿਤੇ ਸਾਹਿਤ ਅਕੈਡਮੀ ਜਾਂ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਦੇਵੇ ਨਾ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਵਾਰਡ।"

ਤਮ੍ਹਾਂ ਤਾਂ ਚਲੇ ਬੰਦੇ ਦੀ ਮਰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਪਰ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਹਸਨਪੁਰੀ ਦੀ ਸ਼ਾਇਰੀ ਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸਰਵੇਖਣ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹਦੇ ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਨਾਲ ਵੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਲਾਲਸਾ ਬਾਹਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਆਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਝੋਰਾ ਉਂ ਉਹਨੂੰ ਇਕੋ ਸੀ ਕਿ ਉਹਦਾ ਕੋਈ ਪੁੱਤਰ ਸ਼ਾਇਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਿਆ। ਚੋਰ ਗੀਤਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਉਹ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਵੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, "ਸਾਲੇ ਕੁੱਤੇ।"

ਸਨਅਤੀ ਸ਼ਹਿਰ ਗੁਰਾਇਆ, ਟੋਕੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਹੂਰ; ਤੇ ਉਥੇ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਰੁੜਕਾ ਰੋਡ 'ਤੇ ਰੰਗ-ਰੋਗਨ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਹੁੰਦੀ

**ਐਸ. ਅਸ਼ੋਕ ਭੋਰਾ
ਫੋਨ: 510-415-3315**

ਸੀ, ਚੰਨ ਗੁਰਾਇਆ ਵਾਲੇ ਦੀ। ਫਗਵਾਤੇ ਕਾਲਜ ਪੜ੍ਹਦੇ ਅਸੀਂ ਕਈ ਮੁੰਡੇ ਉਹਨੂੰ ਵੇਖਣ ਚਲੇ ਗਏ ਸਾਂ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ, ਮਿਲੇ ਨਹੀਂ ਦੂਰੋਂ ਹੀ 'ਅਹੁ ਬੈਠਾ, ਅਹੁ ਚੱਲਿਆ, ਸੁਨੱਖਾ, ਆਖਾਂ ਛੋਟੀਆਂ' ਵਰਗੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰ ਕੇ ਆ ਗਏ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਰੇਲਵੇ ਲਾਈਨ ਨਾਲ ਪੈਂਦੀ ਉਸ ਦੀ ਕੋਠੀ ਕਈ ਵਾਰ ਗਿਆ, ਕਈ ਵਾਰ ਰਿਹਾ।

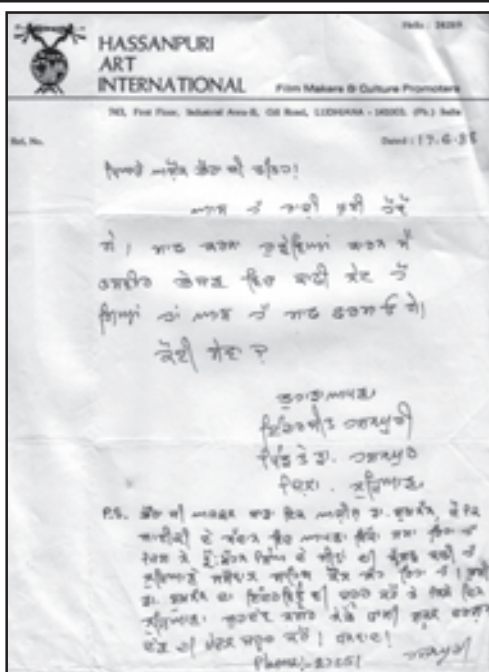
ਸਾਲ 1990 ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਮੈਂ 'ਅਜੀਤ' ਲਈ ਗੀਤਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਦਾ ਮਸਾਲਾ ਇਕੱਤਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸਾਂ, ਉਹਨੂੰ ਮਿਲਣ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਕਹਿੰਦਾ, "ਰਾਤ ਰਹਿ", ਮੈਂ ਮੰਨ ਗਿਆ। ਉਹਨੇ ਆਪ ਤਾਂ ਨਾ ਕਦੇ ਮੀਟ ਤੇ ਆਂਡਾ ਖਾਧਾ, ਤੇ ਨਾ ਪੀਤੀ ਕਦੇ। ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਗੱਲਾਂ-ਬਾਤਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, "ਲਾਉਣੀ ਘੁੱਟ?" ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਪੀਂਦਾ ਨਹੀਂ।" ਗਰਮੀ ਕਰ ਕੇ ਬੀਅਰ ਮੰਗਵਾ ਲਈ। ਦੋ ਪੀ ਲਈਆਂ, ਨਾਲ ਕੱਚੇ ਪਨੀਰ ਦੀਆਂ ਟੁਕੜੀਆਂ। ਘਰ ਤਾਂ ਚਲੇ ਗਿਆ, ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਪਾ'ਤਾ। ਪੈਂਦੇ ਸਾਰ ਮੰਜਾ ਘੁੰਮਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਤੇ ਫਿਰ ਜਿਵੇਂ ਉਲਟੀਆਂ ਨਾਲ ਭਾਖੜਾ ਡੈਮ ਦੇ ਗੇਟ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਏ ਹੋਣ। ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਦੀ ਸਿੱਕ ਭਰੀ, ਤੇ ਫਿਰ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਪਾਣੀ ਪਾ-ਪਾ ਸਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਠੀਕ ਵੀ ਸੀ, ਤੇ ਉਹਨੂੰ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲੱਗਾ।

ਇਕ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਚੰਨ ਜਾਣੀ, ਭੁੱਲਾ ਰਾਮ ਚੰਨ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਰੱਜ ਕੇ ਨਾਰਾਜ਼ ਵੀ ਰਿਹਾ ਤੇ ਗੁੱਸੇ ਵੀ। ਮੈਂ ਕਿਤੇ ਉਹਨੂੰ ਪੁੱਛ ਬੈਠਾ, 'ਕੱਟੇ ਦਾ ਕਸੂਰ ਕੋਈ ਨਾ, ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਕੱਟੀ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਲੈ' ਲਿਖਣ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਉਹਦਾ ਪਾਰਾ, "ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਏ...ਤੈਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ, 'ਸਰਪੰਚ' ਦੇ ਗੀਤ ਭੁੱਲ ਗਏ, ਨਰਿੰਦਰ ਬੀਬਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਰੱਜ ਕੇ ਗਾਇਆ, ਕੁਲਦੀਪ ਮਾਣਕ ਨੇ ਵੀ...ਜਵਾਨੀ ਵਿਚ ਸੈਤਾਨੀ ਹੋ ਗਈ, ਫਿਰ ਕੀ ਹੋਇਆ...ਜਿਹੜਾ ਉਠਦਾ ਕੱਟੇ ਤੋਂ ਗਾਹਾਂ ਨਹੀਂ ਤੁਰਦਾ..." ਰਾਜ਼ੀ ਵੀ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਛੋਟੀ ਹੋ ਗਏ ਤੇ ਇਸ ਵੇਲੇ ਚੰਨ ਮੇਰੇ ਕਾਫੀ ਨੇੜਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਹੈ। ਕੁਲਦੀਪ ਮਾਣਕ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲ ਉਹਨੂੰ ਬਹੁਤ ਭੰਡਦਾ ਸੀ, ਫਿਰ 'ਬਲਬੀਰੇ ਭਾਬੀ' ਜਦੋਂ ਰਲ ਕੇ ਬਣਾਈ ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਕਰੀਬ ਹੋ ਗਏ। 'ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਦੁੱਲੇ ਨੂੰ ਮਿਹਰੂ ਮਾਰੇ ਬੋਲੀਆਂ' ਵਰਗੀਆਂ ਗਾਥਾਵਾਂ ਚੰਨ ਤੋਂ ਲਿਖਾ ਕੇ ਮਾਣਕ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਵਾਈਆਂ।

ਚੰਨ ਸੱਚੀ ਚੰਨ ਵਰਗਾ ਹੀ ਹੈ, ਸੁਨੱਖਾ ਵੀ, ਚੰਗਾ ਵੀ, ਮਿੱਠਾ ਵੀ, ਕੌੜਾ ਵੀ ਤੇ ਕਦੇ ਭਲੇ ਵੇਲਿਆਂ ਵਿਚ ਉਹਦੇ ਵੀ ਟਰੱਕ ਚੱਲਦੇ ਸਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲ ਤਾਂ ਉਹ ਝੂਰਦਾ ਲਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਘਰ ਵਿਚ ਨਾ ਪੁੱਤ ਨਾ ਧੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦਾ, "ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਵੈਲੀ ਜੰਮ ਪਏ ਨੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਈ ਆ।"

ਕਦੇ ਗੁਰਾਇਆ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘੇ ਤਾਂ ਚੰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਹੱਥ ਮਿਲਾ ਕੇ ਵੇਖਿਓ, ਉਹ ਘੁੱਟ ਕੇ ਆਪਣੇ ਗਲ ਨਾਲ ਲਾ ਲਵੇਗਾ।

ਦੇਵ ਥਰੀਕੇ ਵਰਗਾ ਕੱਦ ਗੀਤਕਾਰੀ ਵਿਚ ਕੱਢਣਾ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਹੈ। ਮਾਣਕ ਤੇ ਦੇਵ ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਦੋਂ (ਬਾਕੀ ਸਫਾ 28 ਉਤੇ)

ਗੀਤਕਾਰ ਇੰਦਰਜੀਤ ਹਸਨਪੁਰੀ ਦੀ ਸੰਭਾਲੀ ਹੋਈ ਇਤਿਹਾਸ ਵਰਗੀ ਯਾਦਗਾਰੀ ਚਿੱਠੀ

ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਬਣਨ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕੀ ਹਿੰਦੂਸਤਾਨੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਸਿਰ ਹੈ? ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਭਾਰਤੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ 1945 ਵਿਚ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਬਣ ਗਿਆ, ਉਹ ਸੁੰਨ ਹੋ ਗਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਨਿਕਲ ਗਈ। ਹਿੰਦੂ ਲੀਡਰਾਂ ਨੇ ਜਿਨਾਹ ਦੀ ਦੇਸ਼-ਵੰਡ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਿਉਂ ਮੰਨੀ? ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕੌਮੀਅਤ ਦਾ ਆਧਾਰ ਧਰਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧਰਮ ਆਧਾਰਤ ਬਣਵਾਰਾ ਕਿਉਂ ਮੰਨ ਲਿਆ? ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨਾਲ ਧਰੋਹ ਕਮਾਇਆ ਜਿਹੜੇ ਦੇਸ਼-ਵੰਡ ਖਿਲਾਫ ਸਨ। ਭਾਰਤੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਅੰਦਰ 1947 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦਾ ਯੁਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਬਣ ਗਿਆ, ਉਹ ਸੁੰਨ ਹੋ ਗਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਨਿਕਲ ਗਈ।

ਹਿੰਦੂ ਲੀਡਰਾਂ ਨੇ ਜਿਨਾਹ ਦੀ ਦੇਸ਼-ਵੰਡ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਿਉਂ ਮੰਨੀ? ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕੌਮੀਅਤ ਦਾ ਆਧਾਰ ਧਰਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧਰਮ ਆਧਾਰਤ ਬਣਵਾਰਾ ਕਿਉਂ ਮੰਨ ਲਿਆ? ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨਾਲ ਧਰੋਹ ਕਮਾਇਆ ਜਿਹੜੇ ਦੇਸ਼-ਵੰਡ ਖਿਲਾਫ ਸਨ। ਭਾਰਤੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਅੰਦਰ 1947 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦਾ ਯੁਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

-ਰਾਹੀ ਮਾਸੂਮ ਰਜ਼ਾ
ਸ਼ਾਇਰ, ਅਫਸਾਨਾ ਨਵੀਸ, ਫਿਲਮ 'ਮੁਗਲ-ਏ-ਆਜ਼ਮ' ਅਤੇ ਲੜੀਵਾਰ 'ਮਹਾਂਭਾਰਤ' ਦਾ ਸੰਵਾਦ ਲੇਖਕ।

ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ: ਸਰਧਾਵਾਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਜੰਮਿਆ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਕੁਦਰਤੀ ਮੈਂ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ, ਹਿੰਦੂ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਰਵਾਇਤਾਂ ਦਾ ਅਦਬ ਕਰਦਾ ਸਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਮੱਤ ਉਪਰ ਮਾਣ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਸੁਰਤ ਸੰਭਲੀ, ਮੈਂ ਧਾਰਮਿਕ ਤੇ ਸਿਆਸੀ ਵਿਵਾਦਾਂ, ਅੰਧ-ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਲੱਗਾ। ਜਨਮ ਆਧਾਰਤ ਉਚ-ਨੀਚ, ਜਾਤ-ਪਾਤ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਵਾਸਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਉਚ-ਨੀਚ ਦਾ ਰੁਤਬਾ ਬੰਦੇ ਦੇ ਕੰਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ

ਅਨੁਵਾਦ: ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪੰਨੂ
ਫੋਨ: 91-94642-51454

ਹਨ, ਜਨਮ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਮੈਂ ਛੂਆ-ਛੂਟ ਵਿਰੋਧੀ ਸੰਗਠਨ ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ. ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਗਿਆ।

ਮੈਂ ਜਾਤ ਮੁਕਤ ਲੰਗਰ ਵਿਚ ਭੋਜਨ ਛਕਦਾ ਜਿਥੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਖੱਤਰੀ, ਵੈਸ਼, ਚਮਾਰ ਅਤੇ ਭੰਗੀ ਇਕੱਠੇ ਖਾਣਾ ਖਾਂਦੇ। ਜਾਤ-ਪਾਤ ਦੇ ਨਿਯਮ ਤੋੜ ਕੇ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਬੈਠਦੇ। ਮੈਂ ਰਾਵਣ, ਚਾਣਕਯ, ਦਾਦਾਭਾਈ ਨਾਰੋਜੀ, ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ, ਗੋਖਲੇ ਅਤੇ ਤਿਲਕ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ। ਭਾਰਤ, ਇੰਗਲੈਂਡ, ਫਰਾਂਸ, ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਰੂਸ ਦਾ ਪੁਰਾਤਨ ਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਇਤਿਹਾਸ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਮੈਂ ਸਮਾਜਵਾਦ ਅਤੇ ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਬਾਰੇ ਜਾਣਿਆ। ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਕ ਨੀਝ ਨਾਲ ਮੈਂ ਵੀਰ ਸਾਵਰਕਰ ਅਤੇ ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਅਤੇ ਤਕਰੀਰਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ-ਸੁਣੀਆਂ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿਚ ਪਿਛਲੇ 30 ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਭਾਰਤੀਆਂ ਦਾ ਮਨ ਅਤੇ

ਵੀਰ ਸਾਵਰਕਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਕੇਸ ਵਿਚੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਗਾਂਧੀ ਨੂੰ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਕਤਲ ਕੀਤਾ?

ਨੱਥੂ ਰਾਮ ਗੋਡਸੇ ਦਾ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ

ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਕਾਤਲ ਨੱਥੂ ਰਾਮ ਗੋਡਸੇ ਨੇ ਇਹ ਬਿਆਨ 5 ਮਈ 1949 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ। ਵਾਰਦਾਤ ਮਗਰੋਂ ਨੰਦਲਾਲ ਮਹਿਤਾ ਵਲੋਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਤੁਗਲਕ ਰੋਡ ਬਾਣੇ ਵਿਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 27 ਮਈ 1948 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਤੇ 10 ਫਰਵਰੀ 1949 ਨੂੰ ਮੁੱਕੀ। ਗੋਡਸੇ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਈ। ਗੋਡਸੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਬਾਰੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਇਕ ਜੱਜ ਜੀ.ਡੀ. ਖੋਸਲਾ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਕਿ “ਜੇ ਕਿਤੇ ਗੋਡਸੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ, ਪਬਲਿਕ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਦੇਹ; ਤੇਰੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਬਲਿਕ ਕਰੇ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਭਾਰੀ ਬਹੁਮਤ ਨਾਲ ਗੋਡਸੇ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦੇਣਾ ਸੀ।” ਸੱਚਮੁੱਚ ਗੋਡਸੇ ਦਾ ਇਹ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਬੜਾ ਕੁਝ ਬਿਆਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਅਣਕਿਹਾ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਘੁੰਡੀਆਂ ਫਿਰ ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ. ਦੀਆਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀਆਂ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ। ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦ ਦਾ ਜਨੂੰਨ ਉਹਦੇ ਸਿਰ ਚੜ੍ਹ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਤ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਹ ਲਿਖਤ ਛਾਪ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਦਾ ਤਰਜਮਾ ਪ੍ਰੋ. ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪੰਨੂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਕਾਰਜ ਘੜਨ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਖਸਾਂ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਕ ਅਸਰ ਪਾਇਆ।

ਉਕਤ ਅਧਿਐਨ ਪਿਛੋਂ ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਣਿਆ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਨਾਗਰਿਕ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਹੋਣ ਨਾਤੇ ਮੈਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਮੱਤ ਵਾਸਤੇ ਕੁਝ ਕਰਾਂ। ਤੀਹ ਕਰੋੜ ਹਿੰਦੂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਵਸੋਂ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਹਿਤਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹਿੰਦੂਸਤਾਨ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਸੋਚ ਸਦਕਾ ਮੈਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਸੰਗਠਨਵਾਦੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਤੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਖਿਚ ਪਾਉਂਦਾ।

1920 ਵਿਚ ਲੋਕਮਾਨਿਆ ਤਿਲਕ ਦੇ ਦੇਹਾਂਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿਚ ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਧਣ ਲੱਗਾ ਤੇ ਆਖਰ ਸਿਖਰ ‘ਤੇ ਪੁੱਜ ਗਿਆ। ਲੋਕ-ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਵਾਸਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੀਤੇ ਕੰਮ, ਸੱਚ ਅਤੇ ਅਹਿੰਸਾ ਦੇ ਨਾਅਰੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚ ਧੂਹ ਪਾਉਂਦੇ ਸਨ ਤੇ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਖਿਆਲਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਲਾਉਣ ਵਿਚ ਪੂਰਾ ਉਸਤਾਦ ਸੀ। ਸਮਝਦਾਰ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਅਰਿਆਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲਗਦਾ ਭਾਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਨਾ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਸੀ, ਨਾ ਮੌਲਿਕ। ਲੋਕ ਲਹਿਰ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਈ ਕਰਦੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਅਰਿਆਂ ਸਦਕਾ ਰੋਜ਼ਮੱਰਾ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਆਮ ਜਨਤਾ ਭਲੀਮਾਣਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਮਹਿਜ਼ ਖਾਬੋ-ਖਿਆਲ ਹੈ।

ਸਨਮਾਨ, ਫਰਜ਼, ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਦਰਅਸਲ ਅਹਿੰਸਾ ਦੀ ਬਾਂਸਾਨੂੰ ਤਾਕਤ ਵਰਤਣ ਵਾਸਤੇ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਮਲਾਵਰ ਨਾਲ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ? ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਪਛਾਤਨ ਅਤੇ ਹਮਲਾਵਰ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਮੈਂ ਨੈਤਿਕ ਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਫਰਜ਼ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਰਾਮਾਇਣ ਵਿਚ ਸੀਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਖੋਨਾਕ ਯੁੱਧ ਲੜ ਕੇ ਰਾਵਣ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੰਸ ਦੀ ਬੰਦੀ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਉਸ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਕੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੋਸਤਾਂ, ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਸਮੇਤ ਅਰਜਨ ਨੂੰ ਪੂਜਨੀਕ ਭੀਸ਼ਮ ਪਿਤਾਮਾ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗਲਤ ਧਿਰ ਨਾਲ ਜਾ ਖਲੋਤੇ ਸਨ। ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਵਲੋਂ ਰਾਮ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਰਜਨ ਨੂੰ ਹਿੰਸਾ ਲਈ ਕਸੂਰਵਾਰ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨੁੱਖੀ ਕਰਮ ਦੇ ਝਰਨੇ ਦੀ ਰੰਗੀਨੀ ਤੋਂ ਅਗਿਆਨੀ ਹੋਣਾ ਹੈ।

ਛਤਰਪਤੀ ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਨੇ ਮੁਸਲਿਮ ਜਬਰ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿਚੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੋਕਿਆ, ਫਿਰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ। ਹਮਲਾਵਰ ਅਫਜ਼ਲ ਖਾਨ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨਾ ਤੇ ਫਿਰ ਕਤਲ ਕਰਨਾ ਨਿਹਾਇਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਖੁਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਸ਼ਿਵਾਜੀ, ਰਾਣਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਵਰਗੇ ਬੁਲੰਦ ਜੰਗਬਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਭਟਕੇ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਗਾਂਧੀ ਅੰਦਰਲੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਜੱਗ ਜਾਹਰ ਹੋ ਗਈ। ਲੱਗੇਗਾ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਪਰ ਗਾਂਧੀ ਹਿੰਸਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੂਤ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸੱਚ ਅਤੇ ਅਹਿੰਸਾ ਸਦਕਾ ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀ ਅਣਕਹੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਏ ਜਦਕਿ ਰਾਣਾ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚ ਵਸਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਦਕਾ ਗੁਲਾਮਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਮਿਲੀ।

ਬੱਤੀ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਉਕਸਾਹਟ ਉਦੋਂ ਸਿਖਰ ‘ਤੇ ਪੁੱਜੀ ਜਦੋਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਵਰਤ ਰੱਖ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ‘ਤੇ ਪੁੱਜਾ ਕਿ ਇਹ ਤਮਾਸ਼ਾ ਬੰਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੱਖਣੀ

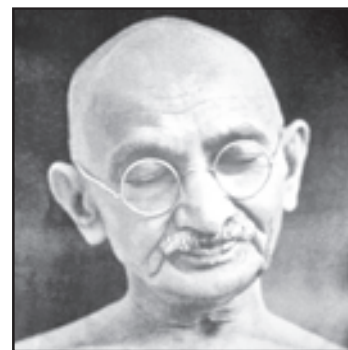
ਅਫਰੀਕਾ ਵਿਚ ਭਾਰਤੀਆਂ ਦੇ ਭਲੇ ਵਾਸਤੇ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਕਾਫੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਭਾਰਤ ਪਰਤਿਆ ਉਸ ਅੰਦਰ ਭਰਮ ਕਾਇਮ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਗਲਤ ਅਤੇ ਸਹੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜੱਜ ਉਹ ਖੁਦ ਇਕੱਲਾ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਅਭੁੱਲ ਹੈ, ਜੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ, ਉਹ ਕਾਂਗਰਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਰਹਿ ਕੇ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਤੈਅ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਵਤੀਰੇ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਸੋਧ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਗੂੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਾਂਗਰਸ ਉਸ ਅੱਗੇ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰੇ, ਉਸ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ‘ਤੇ ਨੱਚੇ, ਉਸ ਦੇ ਆਦਿਵਾਸੀ ਫਲਸਫੇ, ਪਾਗਲਪਣ ਤੇ ਪਿਛਾਧੜੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਸੱਤ ਕਰਕੇ ਜਾਣੇ, ਨਹੀਂ ਫਿਰ ਉਸ ਬਗ਼ੈਰ ਕੰਮ ਚਲਾ ਕੇ ਦੇਖ ਲਏ।

ਹਰ ਮਸਲੇ ਦਾ ਜੱਜ ਉਹੀ ਸੀ ਕੇਵਲ। ਸਿਵਲ ਨਾਫਰਮਾਨੀ ਕਿਵੇਂ ਚਲਾਉਣੀ ਹੈ, ਉਹ ਦੱਸੇਗਾ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਕਦੋਂ ਅੰਦੋਲਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇ, ਕਦੋਂ ਮੁਕਾਏ, ਬੇਸ਼ਕ ਸਫਲ ਹੋਏ ਜਾਂ ਫੇਲ੍ਹ, ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਘਾਣ ਹੋਏ ਜਾਂ ਸਿਆਸੀ ਨੁਕਸਾਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਮਹਾਤਮਾ ਉਪਰ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਭੁੱਲ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਭੁੱਲ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਨਾਹਰਾ ਘੜਿਆ, ‘ਸਤਿਆਗ੍ਰਹਿ ਕਦੀ ਫੇਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ’ ਸਤਿਆਗ੍ਰਹਿ ਹੁੰਦਾ ਕੀ ਹੈ? ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਇਉਂ ਮਹਾਤਮਾ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਜੱਜ ਆਪ ਬਣ ਗਿਆ। ਬਚਗਾਨਾ ਪਾਗਲਪਣ ਤੇ ਸਖਤ ਆਤਮ-ਸੰਜਮ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਅਮੋੜ ਅਤੇ ਅਪਹੁੰਚ ਹੋ ਗਿਆ।

ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸ ਦੀ

ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਹਿੰਦੂਸਤਾਨੀ ਨਾਮ ਦੀ ਕੋਈ ਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਆਕਰਣ ਨਹੀਂ, ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਉਪ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਕੇਵਲ ਬੋਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਲਿਖੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਹਿੰਦੀ-ਉਰਦੂ

ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇਣਾ ਮੰਨ ਲਿਆ, ਯਾਨਿ ਜਿਨਾਹ ਦੇ ਨੇਜੇ ਅਗੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਦਿੱਤੇ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਜਿਉਂਦਾ ਵਸਦਾ ਤੀਜਾ ਹਿੱਸਾ ਕੱਟ ਵੱਢ ਕੇ 15 ਅਗਸਤ 1947 ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ

ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਅਤੇ ਨੱਥੂ ਰਾਮ ਗੋਡਸੇ।

ਮਿਲਾਪ ਤੋਂ ਬਣੀ ਇਹ ਦੋਗਲੀ ਬੋਲੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਹਾਤਮਾ ਦੀ ਸਿਆਣਪ ਦੀ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕੀ। ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਚਾਹਿਆ, ਹਿੰਦੂਸਤਾਨੀ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਕੌਮੀ ਜ਼ਬਾਨ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਦੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਮੁਰੀਦਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਮੰਨਣੀ ਹੀ ਸੀ, ਦੋਗਲੀ ਬੋਲੀ ਉਹ ਵੀ ਬੋਲਣ ਲਗ ਪਏ। ਹਿੰਦੀ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਪਾਕੀਜ਼ਗੀ ਕੋਠੇ ‘ਤੇ ਬਿਠਾ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਕਿ ਮੁਸਲਮਾਨ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਣ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਤਜਰਬੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤਾਰ ਕੇ ਕੀਤੇ। ਅਗਸਤ 1946 ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਫੌਜਾਂ ਨੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਕਤਲੇਆਮ

ਪਰਦੇਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਾਊਂਟਬੈਟਨ ਵਰਗਾ ਮਹਾਨ ਵਾਇਸਰਾਏ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸੱਤਾ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਤਰੀਕ 30 ਜੂਨ 1948 ਮਿਥੀ ਗਈ ਪਰ ਮਾਊਂਟਬੈਟਨ ਨੇ ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਰ ਕੇ ਵਢਿਆ ਭਾਰਤ ਦਸ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਹੈ ਉਹ ਤੋਹਫਾ, ਜਿਹਤਾ ਤੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਕਰਨ ਮਗਰੋਂ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਂਗਰਸ ਆਜ਼ਾਦੀ ਆਖਦੀ ਹੈ, ‘ਸੱਤਾ ਦਾ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਤਬਾਦਲਾ’ ਹਿੰਦੂ-ਮੁਸਲਿਮ ਏਕਤਾ ਦਾ ਬੁਲਬੁਲਾ ਆਖਰ ਫਟ ਗਿਆ। ਨਹਿਰੂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜੁੰਡਲੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਸਟੇਟ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਨਾਲ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਹੈ। ਕਿਸ ਦੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਨਾਲ? ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਸਿਖਰਲੇ ਲੀਡਰਾਂ ਨੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਵੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪੂਜਦੇ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਪੂਰਨ ਕਰੋਧ ਜਾਗਿਆ।

ਹਿੰਦੂ ਰਿਫਿਊਜੀਆਂ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਇਕ ਮਸਜਿਦ ਵਿਚ ਟਿਕਾਣਾ ਕਰ ਲਿਆ ਤਾਂ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਮਰਨ ਵਰਤ ਰੱਖ ਲਿਆ। ਵਰਤ ਛੱਡਣ ਵਾਸਤੇ ਜੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਰੱਖੀਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇਕ, ਇਸ ਮਸਜਿਦ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨਾ ਵੀ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂਆਂ ਖਿਲਾਫ ਹਿੰਸਾ ਭੜਕੀ, ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਖਿਲਾਫ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਉਚਾਰਿਆ ਕਿ ਜ਼ੁਲਮ ਰੁਕੇ। ਮਰਨ ਵਰਤ ਛੱਡਣ ਵਾਸਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਉਸ ਨੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਉਪਰ ਨਹੀਂ ਲਾਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਗਾਂਧੀ ਇੰਨਾ ਚਤੁਰ ਸੀ, ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕੋਈ ਅਫਸੋਸ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ। ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ‘ਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਠੋਸਣ ਤੋਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ ਸਦਕਾ ਟਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਜਾਣ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਨਾਹ ਉਪਰ ਵਰਤਾਂ ਦਾ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਮੁਸਲਿਮ-ਲੀਗ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਆਤਮਾ ਬਾਰੇ ਲਾਪ੍ਰਵਾਹ ਸੀ।

ਹੁਣ ਗਾਂਧੀ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰ ਪਿਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਣ ਲੱਗਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਰਾਸ਼ਟਰ ਪਿਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਦੇਸ਼ ਵੰਡ ਵਾਸਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਿਉਂ ਕਰਦਾ? ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਥਨ ਉਪਰ ਕਾਇਮ ਹਾਂ ਕਿ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਕੋਤਾਹੀ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦਾ (ਬਾਕੀ ਅਗਲੇ ਸਫੇ ‘ਤੇ)

27 ਮਈ 1948 ਨੂੰ ਗਾਂਧੀ ਕਤਲ ਕੇਸ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਮੌਕੇ ਨੱਥੂ ਰਾਮ ਗੋਡਸੇ (ਖੱਬੇ) ਅਤੇ ਵਕੀਲ ਸਫਾਈ ਐਲ.ਬੀ. ਭੱਪਾਟਕਰ।

ਸਿਆਸਤ ਤਰਕ ਵਿਗੂਣੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਣ ਜਾਂ ਫਿਰ ਸਿਰ ਸੁੱਟ ਕੇ ਆਪਣੀ ਅਕਲ ਉਸ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਵਿਚ ਅਰਪਣ ਕਰਨ, ਉਹ ਜਿਵੇਂ ਚਾਹੇ ਵਰਤੇ। ਅਨੰਤ ਗੈਰਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਸਿਖਰ ਉਪਰ ਪੁੱਜ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਕਦਮ ਕਦਮ ‘ਤੇ ਗਲਤੀਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ, ਅਸਫਲਤਾ-ਦਰ-ਅਸਫਲਤਾ, ਬਰਬਾਦੀ-ਦਰ-ਬਰਬਾਦੀ।

ਭਾਰਤ ਦੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮਸਲੇ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੁਸਲਿਮ ਪੱਖੀ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਘਟੀਆ ਰਵੱਈਏ ਦੀ ਸਮਝ ਆ ਗਈ। ਹਿੰਦੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਥਮ ਸਥਾਨ ਕਿਉਂ ਨਾ ਮਿਲੇ? ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਉਹ ਹਿੰਦੀ ਦਾ ਹਮਾਇਤੀ ਸੀ ਪਰ ਜਦੋਂ ਦੇਖਿਆ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਹਿੰਦੀ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਹਿੰਦੂਸਤਾਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਹੋ ਗਿਆ। ਹਰ ਭਾਰਤੀ

ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਤਤਕਾਲੀ ਵਾਇਸਰਾਏ ਲਾਰਡ ਵੇਵਿਲ, ਗੌਰਮੈਂਟ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ 1935 ਲਾਗੂ ਕਰ ਕੇ ਬਲਾਤਕਾਰ, ਕਤਲ ਅਤੇ ਲੁਟੇਰੇ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਰੋਕੇ। ਬੰਗਾਲ ਤੋਂ ਕਰਾਚੀ ਤੱਕ ਹਿੰਦੂ ਖੂਨ ਵਗਿਆ ਭਾਵੇਂ ਕਿਤੇ ਕਿਤੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਵੀ ਕੀਤਾ। ਸਤੰਬਰ ਵਿਚ ਅੰਤ੍ਰਿਮ ਸਰਕਾਰ ਬਣੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੀ ਮੁਸਲਿਮ ਲੀਗੀ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਸਾਬੋਤਾਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਮੁਸਲਮਾਨ, ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਦਗ਼ਾ ਕਰਦੇ ਗਏ, ਗਾਂਧੀ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਹੇਜ਼ ਵਧਦਾ ਗਿਆ। ਲਾਰਡ ਵੇਵਿਲ ਕੋਈ ਹੱਲ ਨਾ ਕੱਢ ਸਕਿਆ ਤਾਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਗਿਆ ਤੇ ਲਾਰਡ ਮਾਊਂਟਬੈਟਨ ਆ ਗਿਆ। ਬਾਬਾ ਮਰਿਆ ਗੁਲਾਬੋ ਜੰਮੀ।

ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦ ਤੇ ਸਮਾਜਵਾਦ ਦਾ ਵੰਡੋਰਾ ਪਿੱਟਣ ਵਾਲੀ ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਅੰਦਰਖਾਤੇ

ਦੇਵਿੰਦਰ ਸਤਿਆਰਥੀ-2

ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਭੁੱਲਰ

ਫੋਨ: 01191-11425-02364

bhullargs@gmail.com

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਲਿਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਸਵੈਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇਕ ਗੱਲ ਇਹ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਦੇਵਿੰਦਰ ਸਤਿਆਰਥੀ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦਾ ਹਾਂ। ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਮਗਰੋਂ ਮੈਂ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਦੁਤਾਵਾਸ ਦੇ ਸੂਚਨਾ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਦਿੱਲੀ ਜਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਿਥੇ ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਸਤਿਆਰਥੀ ਉਤੇ ਸਤਿਆਰਥੀ ਜੀ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਰੂਸੀ ਰਸਾਲਾ ਭਾਪਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਵਯੁਗ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿਚ ਛਪਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ ਉਥੇ ਆਉਣਾ-ਜਾਣਾ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਸਤਿਆਰਥੀ ਜੀ ਦੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦਰਸ਼ਨ ਉਥੇ ਹੀ ਹੋਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੇੜਿਉਂ ਦੇਖ ਕੇ ਇਉਂ ਲਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਗੁਰੂਦੇਵ ਰਾਬਿੰਦਰਨਾਥ ਟੈਗੋਰ ਹੁਣੇ-ਹੁਣੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਕੇਤਨ ਤੋਂ ਪੈਦਲ ਤੁਰ ਕੇ ਆਏ ਹੋਣ—ਘਸੇ ਹੋਏ ਬੂਟ, ਲੰਮੇ ਸਫ਼ਰ ਤੋਂ ਆਇਆਂ ਵਰਗੇ ਕਪੜੇ, ਦਾੜ੍ਹੀ ਉਤੇ ਧੂੜ, ਪਰ ਕੁਝ-ਕੁਝ ਵਿਰਲੇ ਰੋਸ਼ਮੀ ਕੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਝਾਲਰ ਹੇਠ ਚੌੜਾ ਨੂਰਾਨੀ ਮੱਥਾ!

ਲਾਹੌਰ ਵੇਲੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਦੁੱਧ-ਚਿੱਟੀ ਰੋਸ਼ਮੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲੇ ਟੈਗੋਰ ਨਾਲ ਉਹੋ ਜਿਹੀ ਕਾਲੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲੇ ਸਤਿਆਰਥੀ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਦੇਖ ਕੇ ਪਿਤਰਸ ਬੁਧਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਖਿਜਾਬ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਖਿਜਾਬ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ।” ਪਰ ਹੁਣ ਇਹ ਵੀ ਗੁਰੂਦੇਵ ਵਾਂਗ “ਖਿਜਾਬ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ” ਹੋ ਚੁਕੇ ਸਨ। ਇਸ ਇਕਰੂਪਤਾ ਕਰਕੇ ਹੀ ਤਾਂ ਟੈਗੋਰ-ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਦੇ ਮੌਕੇ ਉਤੇ ਕਲਕੱਤੇ ਦੇ ਇਕ ਟੈਕਸੀ ਵਾਲੇ ਨੇ ਸਤਿਆਰਥੀ ਜੀ ਨੂੰ ਤੁਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਦੇਖ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਵੇਖ ਓਏ ਨਰੈਣ ਸਿਆਂ, ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਵਿਚ ਤਾਂ ਹਾਲੇ ਸੱਤ ਮਹੀਨੇ ਪਏ ਨੇ, ਗੁਰੂਦੇਵ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆ ਪਹੁੰਚੇ।”

ਭਾਪਾ ਜੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਤਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀ ਨੇੜਤਾ ਸੁਣ ਕੇ ਉਹ ਗਦਗਦ ਹੋ ਗਏ, “ਲਓ ਜੀ, ਪਿਥੇ ਤਾਂ ਸਾਡੇ

ਮਹਾਂਰਿਸ਼ੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਰਸ਼ਨ

ਦੇਵਿੰਦਰ ਸਤਿਆਰਥੀ ਨੇ ਹਿੰਦੀ, ਉਰਦੂ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ-ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿਚ ਸਾਹਿਤ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਨਾਂ ਦੇਵਿੰਦਰ ਬੱਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੋਨੇ ਕੋਨੇ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਕੇ ਉਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕ ਜੀਵਨ, ਲੋਕ ਸਾਹਿਤ, ਗੀਤਾਂ ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਕੱਤਰ ਕਰਕੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਵਾਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚ ਸਾਂਝ ਦਿੱਤਾ। ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸਾਹਿਤਕ ਹਲਕਿਆਂ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਹਿਤ ਰਚਨਾ ਲਈ ਖਬਰ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕਈ ਲਤੀਫੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਭੁੱਲਰ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ‘ਸਤਿਯੁਗੀ ਬੰਦੇ’ ਨਾਂ ਦੀ ਲੇਖ ਲੜੀ ਵਿਚ ਇਕ ਲੇਖ ਪਾਠਕ ਪਹਿਲਾਂ ਪੜ੍ਹ ਚੁਕੇ ਹਨ। ਭੁੱਲਰ ਹੋਰਾਂ ਮਰਹੂਮ ਸਤਿਆਰਥੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਲੇਖ ਭੇਜੇ ਹਨ ਜੋ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਹਨ। —ਸੰਪਾਦਕ

ਭਦੌਂਤ ਦਾ ਇਕ ਅਗਵਾਤ ਹੀ ਸਮਝੋ। ਭਾਪਾ ਜੀ, ਇਹਨੂੰ ਮੇਰੇ ਗੁਆਂਢੀ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾ ਕਹੋ, ਮੇਰੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਹੀ ਕਹੋ।”

ਭਾਪਾ ਜੀ ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ ਉਤੇ ਕੰਮ ਖਿਲਾਰੀ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਕੁਝ ਕੁਝ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਲਹਿਜ਼ੇ ਵਿਚ ਬੋਲੇ, “ਜੇ ਇਹ ਗੱਲ ਹੈ ਤਾਂ ਭੁੱਲਰ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਲਿਜਾ ਕੇ ਚਾਹ ਵੀ ਪਿਆਓ ਤੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਰਚਨਾ ਵੀ ਸੁਣਾਓ।”

ਰਚਨਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਸਤਿਆਰਥੀ ਜੀ ਦੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਤੇ ਬਹੁਚਰਚਿਤ ਆਦਤ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਕੋਈ ਇਲਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵੱਡੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨਾਲ ਅਜੇ ਮੇਰਾ ਵਾਹ ਪੈਣਾ ਸੀ। ਵਾਹ ਪੈਣ ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਪਹਿਲੀ ਮਿਲਣੀ ਵਿਚ ਹੀ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਚਾਂਦਨੀ ਚੌਕ ਦੀ ਇਕ ਭੀੜੀ ਜਿਹੀ ਵੀਹੀ ਵਿਚਲੇ ਇਕ ਅੱਧ-ਹਨੇਰੇ ਤੇ ਬਿਧੇ ਜਿਹੇ ਚਾਹ-ਖਾਨੇ ਵਿਚ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ‘ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਰਚਨਾ’ ਆਖ ਕੇ ਸਾਰਾ ‘ਸੂਈ ਬਾਜ਼ਾਰ’ ਸੁਣਾ ਛੱਡਿਆ।

ਉਸ ਪਿੱਛੋਂ ਦੇ ਲੰਮੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਇਕ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਸਾਹਿਤਕ ਸਨਮਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਲੇਖ ਤੁਰਤ ਲਿਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਲੰਮੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੀ ਲੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ। ਤਦ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ, ਲੱਭਿਆ ਕਿਥੇ ਜਾਵੇ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਲਪਣ ਵਿਚ, ਹਰ ਮਾਂ ਵਾਂਗ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਲੀ ਉਤੇ ਉਂਗਲ ਫੇਰ ਕੇ ਗਾਉਂਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਆਲੀਓ-ਪਾਲੀਓ, ਇਕ ਕੱਟਾ ਸੀ, ਇਕ ਵੱਡਾ ਸੀ, ਸਾਡਾ ਦੇਵ ਚਾਰਨ ਗਿਆ, ਹੱਥ ਖੁੰਡੀ ਸੀ, ਸਿਰ ਭੁੰਗੀ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੋਵੇ, ਆਹ ਜਾਂਦੀ ਪੈੜ, ਆਹ ਜਾਂਦੀ ਪੈੜ...। ਤੇ ਫੇਰ ਉਹ ਕੱਛ ਵਿਚ ਕੁਤਕੁਤਾਤੀ ਕੱਛ ਕੇ ਖਿੜ-ਖਿੜ ਹੱਸ ਪੈਂਦੀ ਸੀ, “ਬਿਆ ਗਿਆ, ਬਿਆ

ਗਿਆ, ਬਿਆ ਗਿਆ।” ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੈੜਾਂ ਤਾਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਹਰੇਕ ਸੜਕ ਉਤੇ, ਪਾਰਕਾਂ ਵਿਚ, ਕਾਫੀ ਹਾਊਸਾਂ ਤੇ ਚਾਹ-ਖਾਨਿਆਂ ਵਿਚ, ਆਰਟ ਗੈਲਰੀਆਂ ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਵਿਚ, ਸਭਾਵਾਂ ਵਿਚ ਤੇ ਗੋਸ਼ਟੀਆਂ ਵਿਚ, ਨਵਯੁਗ ਤੇ ਜਨਤਕ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿਖੇ, ਅਨੇਕ ਥਾਵਾਂ ਉਤੇ ਹਨ, ਪਰ “ਬਿਆ ਗਿਆ, ਬਿਆ ਗਿਆ” ਕਿਥੇ ਹੋਵੇ?

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੌਖ ਵਾਲੀ ਇਕ ਥਾਂ ਮਿਲਣ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੱਤਾ, ਪਰਵਾਨਗੀ ਵੀ ਆਈ, ਪਰ ਉਡੀਕਦਿਆਂ ਸ਼ਾਮ ਹੋ ਗਈ। ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਮਗਰੋਂ

ਦੇਵਿੰਦਰ ਸਤਿਆਰਥੀ

ਭਾਪਾ ਜੀ ਹੱਥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਮੇਰੇ ਘਰ ਆਉਣ ਦਾ ਆ ਗਿਆ। ਭਾਪਾ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ, “ਜੀ ਉਸ ਦਿਨ ਮੈਂ ਭੁੱਲਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰ ਕੇ ਉਡੀਕਦਾ ਰਖਿਆ, ਹੁਣ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਵਜੋਂ ਮੈਂ ਆਪ ਉਹਦੇ ਘਰ ਜਾਵਾਂਗਾ।” ਆਏ ਤਾਂ ਕੱਛੇ ਮਾਰੀ ਹੋਈ ਫਾਈਲ ਨਾਲ ਇਕ ਬਹੁਤ ਮੋਟਾ ਖਰੜਾ ਵੀ ਸੀ। ਚਾਹ-ਪਾਣੀ ਮਗਰੋਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਵਿਚ-ਵਿਚ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਸੁਤੇਸਿਧ ਹੀ ਉਸ ਖਰੜੇ ਉਤੇ ਵੀ ਪੈਂਦੀ ਰਹੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਹਰ ਹੱਥ ਆਏ ਬੰਦੇ ਨੂੰ, ਉਹ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਨਪੜ੍ਹ, ਉਹਨੂੰ ਸਾਹਿਤਕ ਮੱਸ ਹੋਵੇ ਭਾਵੇਂ ਨਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖਰੜਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਲਤ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਲੋਕ-ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਮਹਾਂਰਥੀ ਬਾਰੇ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ-ਲਤੀਫੇ ਤੇ ਲੋਕ-ਅਖਾਣ ਜੁੜੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਅਨੇਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਰੜਾ ਸੁਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਹੀ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਿੱਖੀ ਸਰੂਪ ਦਾ ਸਵਾਲ

ਸੰਪਾਦਕ ਜੀ,

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਦੀ ਇਸ ਗੱਲੋਂ ਤਾਰੀਫ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਇਸ ਪਰਚੇ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਮਿਆਰੀ ਰਚਨਾਵਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। 30 ਮਈ ਦੇ ਅੰਕ ਵਿਚ ਸ. ਤਰਲੋਚਨ ਸਿੰਘ ਦੁਪਾਲਪੁਰ ਦਾ ਲੇਖ ‘ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਿੱਖੀ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਾ ਸਵਾਲ’ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਹਰਲੇ ਦੇਸ਼ਾਂ, ਗੁਆਂਢੀ ਸੂਬਿਆਂ-ਹਰਿਆਣਾ, ਹਿਮਾਚਲ ਤੇ ਜੰਮੂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਹਾਲ ਬਾਖ਼ੂਬੀ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਜੰਮੂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿਚ 70-80 ਹਜ਼ਾਰ ਸਿੱਖ ਵੱਸਦੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਬਿਜਲੀ ਮਹਿਕਮੇ ਵਿਚ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਨਾਂ ਦਾ ਇਕ ਸਿੱਖ ਅਟਾਰੀ ਸਭ ਡਵੀਜ਼ਨ ਵਿਚ ਜੇ.ਈ. ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਡਿਉਟੀ ਕਰਨ ਅਕਸਰ ਆਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ। ਉਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ

ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰ ਸਾਹਿਤ ਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਨੇ ਭਾਰਤ-ਪਾਕਿ ਸਭਾਵਨਾ ਵਧਾਉਣ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਉਂਤ ਬਣਾਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਸਾਹਿਤਕ-ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਇਕ ਬਿਆਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਉਤੇ ਲੇਖਕਾਂ, ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਾਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਉਤੇ ਸਤਿਆਰਥੀ ਜੀ ਨੇ ਤਾਂ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨੇ ਹੀ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਾਸਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਲੋਕ ਵੀ ਓਨੇ ਹੀ ਆਪਣੇ ਸਨ ਜਿੰਨੇ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਦੇ। ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਮਗਰੋਂ ਸੀ.ਆਈ.ਡੀ. ਦਾ ਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਵੀਂ ਫਾਈਲ ਵਿਚ ਇਕ ਕੋਰੇ ਕਾਗਜ਼ ਉਤੇ ਇਕ ਅਖ਼ਬਾਰੀ ਖ਼ਬਰ ਦੀ ਕਤਰਨ ਚੋਪ ਕੇ ਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਬਿਆਨ ਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਉਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੋਟੇ ਮੋਟੇ ਨਾਂਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸੀ। ਉਹ ਇਕ ਇਕ ਕਰ ਕੇ ਅਨੇਕ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੀ ਗਿਆ, “ਬਿਆਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੌਣ ਹੈ? ਕਿਉਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ? ਅਸਲ ਮਨੋਰਥ ਕੀ ਹੈ? ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕੀ ਲੈਣਾ ਹੈ?” ਖ਼ਾਨਪੂਰੀ ਕਰਨ ਮਗਰੋਂ ਫਾਈਲ ਬੰਦ ਕਰ ਕੇ ਉਹ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ।

ਤੁਰਨ ਲਗੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਤਿਆਰਥੀ ਜੀ ਬੋਲੇ, “ਹਜ਼ੂਰ, ਇਹ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਮੈਂ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਜੀ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਧੂਰੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਦੇਣ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਟੋਕ ਟੋਕ ਕੇ ਚੁੱਪ ਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਇਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਰਚਨਾ ਸੁਣਦੇ ਜਾਵੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਟਿੱਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤੇ ਸਹੀ ਲਿਖਣ ਵਿਚ ਜ਼ਰੂਰ ਸਹਾਈ ਹੋਵੇਗੀ।”

ਉਹ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਥਾਂਏ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਸਤਿਆਰਥੀ ਜੀ ਨੇ ਚੋਪੀਆਂ ਲਗੀਆਂ ਵਾਲਾ ਇਕ ਮੋਟਾ ਖਰੜਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਪਾਠ ਅਰੰਭ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਰਚਨਾ ਦਾ ਭਾਰਤ-ਪਾਕਿ ਸਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਦੂਰ ਦੂਰ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਵਾਸਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੁਝ ਚਿਰ ਪਿੱਛੋਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਬੇਬੈਨੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਫੇਰ ਉਹ ਸਿਰ ਖੁਰਕਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਆਖ਼ਰ ਉਹਨੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਕੇ ਜਾਣ ਲਈ ਹੱਥ ਜੋੜੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹਦੇ ਜੋੜੇ ਹੋਏ ਹੱਥ ਫੜੇ ਅਤੇ “ਬੱਸ ਜੀ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਰਹਿ ਗਿਆ” ਆਖਦਿਆਂ ਉਹਨੂੰ ਕੁਰਸੀ ਉਤੇ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੁੱਟ ਹੀ ਲਿਆ। ਉਹ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਮਗਰੋਂ ਉਠਣ

ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ, ਇਹ ਫੜ ਕੇ ਫੇਰ ਬਿਠਾ ਲੈਣ।

ਆਖ਼ਰ ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਖ਼ਰੀ ਸਤਰਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਫਾਈਲ ਸੰਤੋਖੀ, ਤੁੱਲੀਓ-ਤੁੱਲੀ ਹੋਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪੈਰੀਂ ਡਿਗ ਕੇ ਰੋਣਹਾਕੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਕਿਹਾ, “ਗੁਰੂ ਜੀ, ਜੋ ਬਿਆਨ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇਵੋ। ਲੇਖਕਾਂ ਦੇ ਤਾਂ ਕੀ, ਭਾਵੇਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਫ਼ੌਜ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿਚ ਬੋਲੋ। ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਸਰਕਾਰ ਨੌਕਰੀਉਂ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਕੱਢ ਦੇਵੇ, ਮੈਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਤੁਹਾਡਾ ਬੂਹਾ ਤਾਂ ਅਗੇ ਤੋਂ ਵਤਨੋਂ ਰਿਹਾ!” ਤੇ ਉਹ ਫੇਰ ਕਦੀ ਸਤਿਆਰਥੀ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਵਾਲੀ ਗਲੀ ਤਾਂ ਕੀ, ਘਰ ਦੇ ਨੇੜਿਉਂ ਲੰਘਦੀ ਵੱਡੀ ਸੜਕ, ਰੋਹਤਕ ਰੋਡ ਦੇ ਨੇੜੇ-ਤੇੜੇ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

ਇਕ ਦਿਨ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਰੂਸੀ ਦਫ਼ਤਰੋਂ ਆ ਕੇ ਕਨਾਟ ਪਲੇਸ ਦੇ ਪਲਾਜ਼ਾ ਸਿਨੇਮੇ ਕੋਲੋਂ ਚਾਂਦਨੀ ਚੌਕ ਵਾਲੇ ਫਟਫਟੇ ਉਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਲਗਿਆ। ਨੇੜੇ ਹੀ ਖਲੋਤੇ ਸਤਿਆਰਥੀ ਜੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰਚਨਾ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਰੋਤਾ ਤਪੀ ਹੋਈ ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਖਲੋਤਿਆਂ ਵਾਂਗ ਕਦੀ ਖੱਬਾ ਪੈਰ ਚੁਕ ਲਵੇ, ਕਦੀ ਸੱਜਾ। ਉਹਦੇ ਚਿਹਰੇ ਉਤੇ ਪਰੋਸ਼ਾਨੀ ਮੁੜ੍ਹਕਾ ਬਣ-ਬਣ ਚੋਂ ਰਹੀ ਸੀ। ਨਵਯੁਗ ਚਲਣ ਦੇ ਸੱਦੇ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਉਹ ਬੋਲੇ, “ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਕ ਸੀਟ ਰੱਖ ਛੱਡਣੀ” ਅਤੇ ਫੇਰ ਖਰੜੇ ਦੇ ਪਾਠ ਵਿਚ ਮਗਨ ਹੋ ਗਏ। ਇਕ-ਇਕ ਕਰ ਕੇ ਸਵਾਰੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਜਦੋਂ ਆਖ਼ਰੀ ਸੀਟ ਰਹਿ ਗਈ, ਮੇਰੇ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੱਤਿਆਂ ਉਹ ਮੂੰਹ ਵਿਚਲੇ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਹੀ ਭੋਗ ਪਾ ਕੇ ਤੁਰ ਪਏ ਅਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸਰੋਤਾ ਟੋਕਰੇ ਹੇਠੋਂ ਛੁੱਟੇ ਕਾਂ ਵਾਂਗ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿਧਰ ਉਡਾਰੀ ਲਾ ਗਿਆ।

ਆ ਕੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਦੀ ਸੀਟ ਉਤੇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ, “ਸਤਿਆਰਥੀ ਜੀ, ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਸਰੋਤਾ ਕੌਣ ਸੀ?” ਬੋਲੇ, “ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਜੀ ਕੌਣ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ ਜੀ ਉਹਨੇ ਮੈਥੋਂ ਰੀਗਲ ਬੇਟਰ ਦਾ ਰਾਹ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਰੀਗਲ ਦਾ ਰਾਹ ਵੀ ਦਸਦੇ ਹਾਂ, ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦੋ ਕੁ ਪੰਨੇ ਤਾਂ ਸੁਣੋ!”

ਤੇ ਫੇਰ ਉਹ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਘਟਨਾ, ਜਦੋਂ ਲਾਲ ਕਿਲੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਘਾਹ ਉਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕ ਸਰੋਤਾ ਲੱਭ ਲਿਆ ਸੀ। ਪਿਆਨ ਖਰੜੇ ਵਲ ਲਗਿਆ ਦੇਖ ਸਰੋਤਾ ਦਾ ਖਿਸਕ ਜਾਣਾ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹਦੀ ਜਾਕਟ ਦਾ ਬਟਨ ਘੁੱਟ ਕੇ ਫੜ ਲਿਆ। ਨਿਸਚਿੰਤ ਹੋ ਕੇ, ਮਚਾਕੇ ਲਾ-ਲਾ ਕੇ ਪਾਠ ਮੁਕਾਇਆ ਤਾਂ ਦੋਖਿਆ ਸਰੋਤਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਦੋਂ ਜਾਨ ਬਚਾ ਕੇ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਤਿਆਰਥੀ ਜੀ ਦੇ ਖਰੜਾ-ਪਾਠ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਨੇੜੇ ਹੀ ਰੋੜ੍ਹੀ ਲਾ ਕੇ ਖਲੋਤੇ ਅਮਰੂਦ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਚਾਕੂ ਲੈ ਕੇ ਉਹਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਕਟ ਦੀ ਟਾਕੀ ਹੀ ਲਾਹ ਛੱਡੀ ਸੀ ਅਤੇ ਵੱਢੀ ਹੋਈ ਉਹ ਗਿੱਠ-ਭਰ ਟਾਕੀ ਸਤਿਆਰਥੀ ਜੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਫੜੇ ਹੋਏ ਬਟਨ ਨਾਲ ਲਾਲ ਕਿਲੇ ਦੇ ਝੰਡੇ ਵਾਂਗ ਝੂਲ ਰਹੀ ਸੀ।

ਖਰੜਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਦਤ ਦੀਆਂ ਅਨੇਕ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰ ਕਹਾਣੀ ਪਹਿਲੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿਲਚਸਪ ਤੇ ਹੈਰਾਨਕੁਨ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰਚਨਾ ਸੁਣਾਉਣੀ ਮੁੱਢੋਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ। ਜਿਥੋਂ ਖਰੜਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ, ਉਥੋਂ ਹੀ ਠੀਕ ਸੀ। ਜੋ ਸਰੋਤਾ ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾ ਕੇ ਜਾਂ ਤਰਲਾ-ਮਿਨਤ ਕਰ ਕੇ ਵਿਦਾ ਹੋਣ ਵਿਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਉਥੋਂ ਤੁਰਨਾ ਪੈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਪੰਨਾ ਜਾਂ ਪੈਰਾ ਮੁਕਾਉਣਾ ਵੀ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦਾ। ਜੋ ਸ਼ਬਦ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਹੈ, ਉਥੇ ਹੀ ਸ਼ੁਭ-ਸਮਾਪਤੀ!

ਸੰਪਾਦਕ ਦੀ ਡਾਕ

ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕੇ ਬਿਨਾ ਰੋਟੀ ਨਹੀਂ ਸਾਂ ਖਾਂਦਾ, 8 ਦਿਨ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਭੁੱਖਾ ਹੀ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ। ਜਦ ਮੇਰੀ ਹਾਲਤ ਖਰਾਬ ਹੋਈ ਤਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦਾ ਬੂਹਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿਤਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਪਾਠ ਕੀਤਾ ਤੇ ਘਰ ਆ ਕੇ ਰੋਟੀ ਖਾਧੀ।

ਸ. ਦੁਪਾਲਪੁਰ ਦੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਸੋਮੇ ਸਿਆਸਤ ਦੇ ਜੂਲੇ ਬੋਲੇ ਨਪੀੜੇ ਗਏ ਹਨ। ਅੱਜ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਭਾਈ ਲਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ‘ਚੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਮਲਕ ਭਾਗੋਆਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤ ਵਿਚ ਆ ਚੁਕਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ‘ਸਚੇ’ ਉਰੇ ਸਭ ਕੇ, ਉਪਰ ਸਚ ਆਚਾਰ’ ਦੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਅਸੂਲ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਾਂ।

—ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ (ਘਰਿੰਡਾ)

ਯੂਨੀਅਨ ਸਿਟੀ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ।

ਫੋਨ: 510-516-5971

ਗਾਂਧੀ ਨੂੰ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਕਤਲ ਕੀਤਾ?

(ਪਿਛਲੇ ਸਫ਼ੇ ਦੀ ਬਾਕੀ)

ਪਿਤਾਮਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼, ਰੂਹਾਨੀ ਤਾਕਤ, ਅਹਿੰਸਾ ਦਾ ਫਲਸਫਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਬੋਧੇਰਾ ਬਾਤ ਦਾ ਬੜੇਗੜ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਨਾਹ ਦੇ ਫੌਲਾਦੀ ਇਰਾਦੇ ਅੱਗੇ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਹੋ ਗਏ, ਚੂਰ ਚੂਰ ਹੋ ਗਏ।

ਗਾਂਧੀ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ, ਲੋਕ ਮੈਨੂੰ ਨਫਰਤ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਣਗੇ; ਆਤਮ ਸਨਮਾਨ ਜਾਨ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਖੁੱਸ ਜਾਏਗਾ। ਉਸੇ ਵਕਤ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਲੱਗਾ ਕਿ ਗਾਂਧੀ ਨਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਭਾਰਤੀ ਸਿਆਸਤ ਵਧੀਕ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋਵੇਗੀ, ਦੁਸ਼ਮਣ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰ ਸਕੇਗੀ, ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸੈਨਾ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੇਰਾ ਭਵਿੱਖ ਪੂਰਨ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ਪਰ ਮੇਰੀ ਸਟੇਟ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਸਹਿਮ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ, ਲੋਕ ਮੈਨੂੰ ਗਾਲਾਂ ਦੇਣ, ਅਕਲ ਤੋਂ ਸੌਖਣਾ ਸਿਰ ਫਿਰਿਆ ਕਹਿਣ ਪਰ ਰਾਸ਼ਟਰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਰਾਹ ‘ਤੇ ਚਲੇਗਾ ਜਿਹੜਾ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੈ, ਇਸੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

ਸਾਰੀ ਉਧੇੜ-ਬੁਣ ਕਰਨ ਪਿੱਛੋਂ ਮੈਂ ਆਖਰ ਫੈਸਲੇ ਉਪਰ ਪੁੱਜ ਗਿਆ ਪਰ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਭਿਣਕ ਨਹੀਂ ਪੈਣ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਹੌਸਲਾ ਦੇ ਕੇ 30 ਜਨਵਰੀ 1948 ਨੂੰ ਬਿਰਲਾ ਭਵਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸਭਾ ਵਿਚ ਗਾਂਧੀ ਉਪਰ ਗੋਲੀਆਂ ਦਾਗ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਉਸ ਬੰਦੇ ਉਪਰ ਗੋਲੀਆਂ ਦਾਗੀਆਂ ਜਿਸ ਦੀ ਨੀਤੀ

ਸਦਕਾ ਲੱਖਾਂ ਹਿੰਦੂ ਬਰਬਾਦ ਹੋਏ। ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਮੁਜਰਿਮ ਨੂੰ ਸਬਕ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਘਾਤਕ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ। ਕਿਸੇ ਬੰਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਉਸ ਸਰਕਾਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਤਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਦੀ ਪਾਲਿਸੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਹਿਤ ਪੂਰੇ ਕਰੇ। ਸਾਫ ਦਿਸ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇਹ ਪਾਲਿਸੀ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਕਾਰਨ ਸੀ।

ਮੈਨੂੰ ਅਫਸੋਸ ਨਾਲ ਕਹਿਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਹਿਰੂ ਗਾਹੇ-ਬਗਾਹੇ ਕਹਿੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਸਟੇਟ ਹੈ ਪਰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਸਟੇਟ ਬਣਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਨਹਿਰੂ ਨੇ ਲੀਡਿੰਗ ਰੋਲ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਤੇ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਮੁਸਲਿਮ ਹਿਤੈਸ਼ੀ ਪਾਲਿਸੀ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਖਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜੇ ਮੈਂ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਬੂਲਦਾ ਹੋਇਆ ਮੈਂ ਅਦਾਲਤ ਸਾਹਮਣੇ ਖਲੋਤਾ ਹਾਂ, ਜੱਜ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ, ਯੋਗ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ। ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਰਹਿਮ ਦਿਲ ਨਾ ਹੋਣ, ਨਾ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਰਹਿਮ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਿਆਂਗਾ। ਸਾਰੇ ਪਾਸਿਓਂ ਮੇਰੀ ਆਲੋਚਨਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਜੇ ਮੈਂ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਬਿਤਕਿਆ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ, ਇਮਾਨਦਾਰ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਮੇਰੇ ਕਾਰਜ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਕਰਨਗੇ ਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਕਦੀ ਸਹੀ ਕੀਮਤ ਪਾਉਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ ਇਤਿਹਾਸ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏਗਾ। ਜੇ ਹਿੰਦ।

ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿੱਕਾ ਜਿਹਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਹਾਜ਼ਰ ਹੈ।

1971-72 ਦਾ ਸਾਲ ਸੀ ਸ਼ਾਇਦ। ਨਕੋਦਰ ਵਿੱਚ 'ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਲੇਖਕਾਂ' ਵੱਲੋਂ ਕਾਨਫਰੰਸ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪਰਚੇ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ, ਗਰਮ-ਗਰਮ ਤਕਰੀਰਾਂ ਹੋਈਆਂ। ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੀਆਂ ਵਧੀਕੀਆਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਰੋਹਦਾਰ ਆਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਹੋਈ। ਫਿਰ ਨਕੋਦਰ ਦੇ ਬਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਨਾਅਰੇ ਲਾਉਂਦਾ ਲੇਖਕਾਂ ਦਾ ਜਲੂਸ ਨਿਕਲਿਆ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ ਸੀ। ਸਵੇਰ ਵਾਲੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਤੇ ਰਾਤ ਵਾਲੇ ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ ਦੀ ਸਟੇਜ ਨਕੋਦਰ ਦੇ ਬਾਣੇ ਨਾਲ ਲੱਗਵੀਂ ਕੰਧ ਨਾਲ ਬਣੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਕਵੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਵੀ ਰੋਹ ਤੇ ਰੰਜ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਗੀਤ ਗਾ ਕੇ ਪੜ੍ਹਿਆ।

ਇਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਰਨਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਵੀ ਸੀ। ਉਹ ਕੁਝ ਚਿਰ ਹੋਇਆ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚੋਂ ਰਿਹਾ ਹੋ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨੀਂ ਉਹਦੀ ਬੜੀ ਚੜ੍ਹਤ ਸੀ। ਕਵੀ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਉਹਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਵੇਰ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਬੋਲਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਕਿ ਰਾਤ ਦੇ ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਵਿਤਾ ਸੁਣਾਏਗਾ; ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਸਾਂਝੇ ਕਰੇਗਾ। ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਪੁੱਜਾ ਤਾਂ ਸਟੇਜ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਪਾਸ ਦਾ ਨਾਂ ਲਿਆ। ਪਾਸ ਬਾਣੇ ਦੀ ਕੰਧ ਨਾਲ ਲੱਗੀ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ। ਇਹੋ ਬਾਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨੂੰ ਕਵੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਕੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਤੀ

ਵਰਿਆਮ ਸੰਧੂ

e-mail: waryamsandhu@gmail.com

ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਝੂਠਾ ਕਤਲ ਕੇਸ ਉਹਦੇ ਨਾਂ ਮੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਪੀਕਰ ਦਾ ਮੂੰਹ ਵੀ ਬਾਣੇ ਵੱਲ ਸੀ। ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ, ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਬਾਣੇ ਵਾਲੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸੁਣਦੇ ਰਹੇ ਸਨ।

ਹੁਣ ਸਰੋਤੇ ਸੁਣਨਾ ਤੇ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਪਾਸ ਕੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਪਾਸ ਨੇ ਕੋਈ ਭਾਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਕੋਈ ਕਵਿਤਾ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਈ। ਉਸ ਨੇ ਅਸਮਾਨ ਵੱਲ ਬਾਂਹ ਉੱਚੀ ਚੁੱਕੀ ਤੇ ਗਰਜਵੀਂ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾ ਕੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਿਹਾ:

ਗਾਲੂ ਕੱਢੀਆਂ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹ ਕੇ,
ਮਾਣ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ।

ਇੰਨੀ ਆਖ ਕੇ ਉਹ ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਉਤਰ ਆਇਆ। ਤਾੜੀਆਂ ਦੀ ਗੜਗੜਾਹਟ ਨਾਲ ਮੈਦਾਨ ਤੇ ਅਸਮਾਨ ਗੂੰਜ ਉਠਿਆ। ਇਕੋ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਆਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਣ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬੰਦਾ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਲੜਾਈ ਬੁਲੰਦ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨਾਲ ਲੜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਚ ਅੱਖਾਂ ਪਾ ਕੇ ਲਲਕਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਰਾ ਨਾਲ ਨਾ ਹੋਣ ਤਾਂ ਮਿਰਜ਼ੇ ਵਰਗੇ ਜਵਾਨ ਦੀ ਵੀ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੇ ਵਾਰ ਸਹਿੰਦਿਆਂ ਧਾਹ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, “ਜੱਟ ਬਾਝ ਭਰਾਵਾਂ ਮਾਰਿਆ, ਕੋਈ ਨਾ ਮਿਰਜ਼ੇ ਸੰਗ।”

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨੀਂ ਮੈਂ ਵੀ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਗ-ਸਾਥ ਵਿੱਚ ਵਿਚਰ ਰਿਹਾ ਸਾਂ।

ਉਸ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸੰਗ-ਸਾਥ ਵਿੱਚ ਜੀ-ਵਿਚਰ ਕੇ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾੱਘ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਮੁੱਢ ਤੋਂ ਸੀ। 16-17 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਗੁਦਰੀ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਤੇ ਦੇਸ਼ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ 'ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਯਾਦਗਾਰ ਲਾਇਬਰੇਰੀ' ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਕਮਰਾ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਫਰਨੀਚਰ ਰਖਵਾਇਆ। ਕਿਤਾਬਾਂ ਖਰੀਦੀਆਂ। ਅਖਬਾਰਾਂ ਤੇ ਰਸਾਲੇ ਮੰਗਵਾਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ। ਲਾਇਬਰੇਰੀ ਦੀ ਆਪ ਹੀ ਦੇਖ ਭਾਲ ਕਰਦਾ। ਲੋਕ ਆਉਂਦੇ, ਲਾਇਬਰੇਰੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਪੜ੍ਹਦੇ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਨੂੰ ਠੰਢ ਪੈਂਦੀ। ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਆਪ ਹੀ ਅਦਾਕਾਰੀ ਕਰ ਕੇ ਡਰਾਮੇ ਕਰਨ ਦੀ ਰਵਾਇਤ ਮੇਰੇ ਸੀਨੀਅਰਾਂ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਡਰਾਮੇ ਸਾਰਾ ਪਿੰਡ ਹੁੰਮ-ਹੁਮਾ ਕੇ ਵੇਖਦਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਰੀਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਅੱਗੇ ਤੋਰਿਆ। ਫਿਰ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ 'ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ

ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਣ-1

ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਗ-ਸਾਥ

ਪੰਜਾਬੀ ਕਥਾ ਜਗਤ ਦੇ ਮਿਸਾਲੀ ਹਸਤਾਖਰ ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਦੇ ਭਰੇ-ਭੁਕੰਨੇ ਬੋਰੀਏ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਯਾਦਾਂ 'ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਣ' ਨਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਪਰੋਈਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦਾਂ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਕਹਾਣੀ ਰਸ ਦੇ ਵਲਟੋਹੇ ਤਾਂ ਵਰਤਾਉਂਦਾ ਹੀ ਹੈ, ਨਾਲ ਦੀ ਨਾਲ ਸਰੋਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸੁਨੇਹਿਆਂ ਦਾ ਝੰਡਾ ਵੀ ਬੁਲੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਰਿਆਮ ਦੀ ਹਰ ਰਚਨਾ ਬਹੁ-ਪਾਸਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸੇ ਕਰ ਕੇ ਹੀ ਪਾਠਕ ਨੂੰ ਉਹ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਤੋਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲੇਖ ਲੜੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕੜੀ 'ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਗ-ਸਾਥ' ਵਿੱਚ ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਸੰਗ-ਸਾਥ ਅਤੇ ਏਕੇ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨਕਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਉਹਦਾ ਪਿੰਡ, ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵਸਦੇ ਜੀਅ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜੀਅਾਂ ਦੀਆਂ ਤਾੱਘਾਂ, ਤੱਦੀਆਂ ਤੇ ਤੌਖਲੇ ਹਰ ਮੋੜ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਆਪ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਵਰਿਆਮ ਨੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਜੀਅਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਗੀ-ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਕੀਤੀ ਸਰਗਰਮੀ ਦੀ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਪੂਰੀ ਰੀਝ ਨਾਲ ਸੁਣਾਈ ਹੈ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਮਿੱਤਰ-ਮੰਡਲਾਂ ਨਾਂ ਦੀ ਜਥੇਬੰਦੀ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ। ਪਿੰਡ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ। ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਹਫ਼ਤੇ ਪਿੰਡ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਬਾਜ਼ਾਰ ਸਾਫ਼ ਕਰਦੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਮੈਥੋਂ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਦੇ ਲੋਕ ਵੀ ਹੁੰਦੇ, ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਵੀ ਹੁੰਦੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨੀਂ ਹੀ ਯੁਵਕ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਅਸੀਂ ਆਸ ਪਾਸ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗਦੇ ਮੇਲਿਆਂ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਲਾਉਂਦੇ। ਆਪਣੇ ਇਨਕਲਾਬੀ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਂਦੇ।

ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਇਨਕਲਾਬੀ ਤਹਿਰੀਕ ਚੱਲੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ-ਲੈਨਿਨਵਾਦੀ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਹਮਦਰਦ ਬਣ ਗਿਆ। ਇਨਕਲਾਬੀ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਂਭਦਾ, ਸੇਵਾ-ਪਾਣੀ ਕਰਦਾ, ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਕਰਵਾਉਂਦਾ, ਇਸਤਿਹਾਰ ਲਵਾਉਂਦਾ, ਹੋਰ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ, ਪਰ ਛੋਟੀ ਹੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਲਹਿਰ ਦੇ ਰੂਪੋਸ਼ ਹੋਣ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਸੰਪਰਕ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ। ਪਿੰਡ ਦੇ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਅਗਾਂਹਵਧੂ ਨੌਜਵਾਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣਦੇ-ਪਛਾਣਦੇ

ਸੱਕ-ਸੁਬੂ ਵਾਲਾ ਰਵੱਈਆ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਕੇ ਆਪਣੀ ਮਾੜੀ-ਮੋਟੀ ਪੈਂਠ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਹੁਣ ਵੀ ਅਸੀਂ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਝੋਨੇ ਦੀ ਫਸਲ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਖਾਦ ਮਿਲਣੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਖਾਦ ਦੀ ਨਕਲੀ ਥੋੜ ਦਾ ਢਕਵੰਜ ਰਚ ਕੇ ਆੜਤੀਏ ਤੇ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਖਾਦ ਬਲੈਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਰਹੇ ਸਨ। ਦੋ-ਦੋ ਚਾਰ-ਚਾਰ ਬੋਰੀਆਂ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਛੋਟੇ ਕਿਸਾਨ ਤਾਂ ਲਿਲਕਤੀਆਂ ਲੈਂਦੇ ਫਿਰਦੇ ਸਨ ਪਰ ਤਕੜੇ ਲੋਕ ਬਲੈਕ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਲੈ ਕੇ ਫਸਲਾਂ ਨੂੰ ਪਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਕਾਲੀ ਭਾਅ ਮਾਰਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਝੋਨੇ ਹੱਸਣ ਲੱਗੇ। ਛੋਟੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਫਸਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਵਾਂਗ ਪੀਲੀ ਪੈ ਗਈ। ਛੋਟੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਬੇਨਿਆਈ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਆੜਤੀ ਤੇ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਵੱਡੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਰਾਤ-ਬਰਾਤੇ ਬਲੈਕ ਦੀ ਖਾਦ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਰਾਹਵਾਂ 'ਤੇ ਲੁਕਵੇਂ ਨਾਕੇ ਲਾਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਇਕ ਰਾਤ ਪਿੰਡ ਦੀ

“ਤੁਹਾਡਾ ਕਸੂਰ ਨਾ ਸਹੀ, ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਦ ਮਿਲਦੀ ਈ ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕੀ ਕਸੂਰ? ਜੇ ਇਹ ਕੰਮ ਠੀਕ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਖਾਦ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲਾ ਭੱਜਦਾ ਕਿਉਂ?”

ਮੁੱਕਦੀ ਗੱਲ, ਅਸੀਂ ਉਹ ਖਾਦ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਈ ਤੇ ਸਵੇਰੇ ਪੁਲਿਸ ਚੌਕੀ ਕੋਲ ਬੈਠ ਕੇ ਛੋਟੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਦੋ ਬੋਰੀਆਂ ਖਾਦ ਲਾਗਤ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਵੇਚੀ। ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਖਾਦ ਦਾ ਭਰਿਆ ਟਰੱਕ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲਿਆ। ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਚੋਲ ਵਜਵਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਜਦੋਂ ਆ ਕੇ ਨਾਂ ਲਿਖਵਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਉਹਨੂੰ ਉਹਦੇ ਨਾਂ ਦੀ ਤਰਤੀਬ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗਤ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਖਾਦ ਮਿਲੇਗੀ। ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਤੀਬ ਅਨੁਸਾਰ ਲੰਮੀ ਲਾਈਨ ਲੱਗ ਗਈ। ਵਾਰੀ 'ਤੇ ਬੰਦਾ ਆਉਂਦਾ ਜਾਵੇ, ਸਾਨੂੰ ਪੈਸੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਤੇ ਦੋ ਦੋ ਬੋਰੀ ਖਾਦ ਚੁੱਕੀ ਜਾਵੇ। ਛੋਟੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਲਈ ਇੰਨਾ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸੀ। ਕੁਝ ਨਾ ਮਿਲਣ ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਤਾਂ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਲੋਕ ਆਖਣ, “ਉਏ ਭਾਊ! ਨਹੀਂ ਰੀਸਾਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਤੇਰਾਂ ਤੇਰਾਂ ਤੋਲਾਂ ਤਾਂ।”

ਸਾਡੇ ਏਕੇ ਅਤੇ ਵਜ਼ੂਕੇ ਕਰ ਕੇ ਪੁਲਿਸ ਆੜਤੀਆਂ, ਦੁਕਾਨਦਾਰਾਂ ਤੇ ਧਨੀ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ

ਇਤਿਹਾਸਕ ਪਿੰਡ ਸੁਰਸਿੰਘਵਾਲਾ ਦੇ ਬਾਹਰਵਾਰ ਖਲੇ ਨੇ ਖਿੱਚੀ ਤਸਵੀਰ ਜੋ ਸਮੁੱਚੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਜ਼ਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।

ਸਨ; ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ; ਹੁਣ ਕੁਝ ਕੁਝ ਸੱਕ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਲੱਗੇ। ਮੈਂ ਲਹਿਰ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾਕਸ਼ੀ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਨਾਗੀ ਰੈਡੀ ਗਰੁਪ ਵਾਲੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਜਨਤਕ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਬਣਾ ਕੇ ਕਿਸਾਨਾਂ, ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ, ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਤੋਰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਮੇਰੇ ਮਾਫ਼ਕ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਧਿਆਪਕ ਯੂਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲੱਗਾ। ਨਾਲ ਦੀ ਨਾਲ 'ਨੌਜਵਾਨ ਭਾਰਤ ਸਭਾ' ਦੇ ਝੰਡੇ ਹੇਠਾਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਨਾਲ ਸਰਗਰਮ ਨਾਤਾ ਜੋੜ ਲਿਆ। ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ 'ਨੌਜਵਾਨ ਭਾਰਤ ਸਭਾ' ਦੀ ਬਰਾਂਚ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ।

ਮੈਂ ਪਿੰਡ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਪਿੰਡ ਸੁਧਾਰ ਤੇ ਸਮਾਜ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਦਕਾ ਆਮ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧਿਰ ਸਮਝਣ ਤੇ ਸਾਡੇ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ

ਪਹੁੰਚ-ਸੜਕ 'ਤੇ ਖਾਦ ਦਾ ਲੱਦਿਆ ਰੇਤ੍ਹਾ ਅਸੀਂ ਹੱਥ ਦੇ ਕੇ ਰੋਕ ਲਿਆ। ਰੇਤ੍ਹੇ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਆੜਤੀਆ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਸਮਝ ਕੇ ਰੇਤ੍ਹਾ ਛੱਡ ਕੇ ਦੌੜ ਗਿਆ। ਬੰਦਾ ਅਸੀਂ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਸੀ। ਰੇਤ੍ਹੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਬਲੈਕ ਦੀ ਖਾਦ ਢੋਅ ਕੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਰਲੇ ਲੈਣ ਲੱਗਾ। ਅਸੀਂ ਉਹਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਸ ਥਾਂ ਖਾਦ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਉਥੇ ਰੇਤ੍ਹਾ ਲੈ ਚੱਲੇ, ਅਸੀਂ ਉਹਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਕੁਝ ਨੌਜਵਾਨ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਤੋਰ ਦਿੱਤੇ ਤੇ ਮੈਂ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਪੁਲਿਸ ਸਾਡਾ ਭੈਅ ਮੰਨਦੀ ਸੀ। ਛੋਟਾ ਬਾਣੇਦਾਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਦੋ ਸਿਪਾਹੀ ਲੈ ਕੇ ਤੁਰ ਪਿਆ।

ਅਸੀਂ ਉਸ ਹਵੇਲੀ ਵਿੱਚ ਜਾ ਪੁੱਜੇ ਜਿੱਥੇ ਖਾਦ ਰਖਵਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਖਾਦ ਵਾਲਾ ਕਿਸਾਨ ਆਖੇ, “ਜੀ: ਸਾਡਾ ਕੀ ਕਸੂਰ! ਅਸੀਂ ਨਾਲੇ ਬਲੈਕ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੀਏ ਤੇ ਨਾਲੇ ਗੁਨਾਹਗਾਰ ਅਖਵਾਈਏ। ਹੁਣ ਖਾਦ ਤਾਂ ਪੈਂਦੀ ਏ ਨਾ ਜੀ ਫਸਲ ਨੂੰ। ਸਮੇਂ ਮਾਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਨਾ ਕਰਨੀ।” ਅਸੀਂ ਆਖੀਏ,

ਹਮਾਇਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੋਈ ਵੀ ਸਾਡਾ ਸਾਥ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਸੀ। ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਸਾਡੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਖ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਚੱਲਦਾ। ਆੜਤੀਏ ਤੇ ਧਨੀ ਕਿਸਾਨ ਵੀ ਸਾਡੇ ਜਾਣੂ ਹੀ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਇੰਨਾ ਕੁ ਰਾਹ ਰੱਖ ਲੈਂਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰਨ 'ਤੇ ਬਹੁਤਾ ਜ਼ੋਰ ਨਾ ਦਿੰਦੇ। ਇੰਜ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਓਹਲਾ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਵੇਖੋ! ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ। ਅਸੀਂ ਵੇਚੀ ਖਾਦ ਦੇ ਪੈਸੇ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦੇ ਕੇ ਦਸਤਖ਼ਤ ਕਰਵਾ ਲੈਂਦੇ। ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ। ਆੜਤੀਆ ਜਾਂ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਇੰਨੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ। ਅੰਦਰੋਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਨਾਹਾਜ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਉੱਤੇ ਉੱਤੇ ਸਾਡੇ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੀ ਹੁੰਦੇ।

ਲੋਕ ਭਲਾਈ ਦਾ ਇਹ ਪੈਂਤੜਾ ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਆਗੂ ਰੋਲ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਆਮ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਤੇ ਸਤਿਕਾਰ

ਸਰੋਤੇ ਸੁਣਨਾ ਤੇ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਪਾਸ ਕੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਪਾਸ ਨੇ ਕੋਈ ਭਾਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਕੋਈ ਕਵਿਤਾ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਈ। ਉਸ ਨੇ ਅਸਮਾਨ ਵੱਲ ਬਾਂਹ ਉੱਚੀ ਚੁੱਕੀ ਤੇ ਗਰਜਵੀਂ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾ ਕੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਿਹਾ:

ਗਾਲੂ ਕੱਢੀਆਂ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹ ਕੇ,
ਮਾਣ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ।

ਇੰਨੀ ਆਖ ਕੇ ਉਹ ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਉਤਰ ਆਇਆ। ਤਾੜੀਆਂ ਦੀ ਗੜਗੜਾਹਟ ਨਾਲ ਮੈਦਾਨ ਤੇ ਅਸਮਾਨ ਗੂੰਜ ਉਠਿਆ। ਇਕੋ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਆਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਣ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬੰਦਾ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਲੜਾਈ ਬੁਲੰਦ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨਾਲ ਲੜ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਦੇਣ ਲੱਗ ਪਏ ਸਨ। ਪਿੰਡ ਦੇ ਕਹਿੰਦੇ ਕਹਾਉਂਦੇ ਬੰਦੇ, ਅੰਦਰੋਂ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋਣ, ਪਰ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਮੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨੋਂ ਨਾ ਉਕਦੇ। ਪਿੰਡ ਵਾਲੇ ਮੇਰਾ ਇੰਨਾ ਮਾਣ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਕਿ ਕੋਈ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਜਾਂ ਮੰਤਰੀ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਅੱਗੇ ਪਿੰਡ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਪਿੰਡ ਦਾ ਸਰਪੰਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰੱਖਦਾ; ਮੰਗਾਂ ਰੱਖਣ ਤੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਬਾਰੇ ਬੋਲਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਪੰਚਾਇਤ ਵੀ ਇਹ ਮਾਣ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੀ। ਮੈਂ ਸਭ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸਾਂ।

ਆਪਣੀ ਵਧਦੀ ਸਾਖ਼ ਕਾਰਨ ਅਸੀਂ ਥੋੜਾ ਹੋਰ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ। ਸੋਚਿਆ; ਕੁਝ ਪਿੰਡ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਕੰਮ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦਸਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਜਿੱਡਾ ਤਾਂ ਪਿੰਡ ਸੀ। ਬਾਰਾਂ ਪੱਤੀਆਂ ਵਾਲਾ ਵੱਡਾ ਪਿੰਡ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਵਣ-ਵਣ ਦੀ ਲੱਕੜੀ ਨੂੰ ਇਕ ਸੂਤਰ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਰੱਖਣਾ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਕ ਜਣਾ ਜਾਂ ਇਕ ਧਿਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਉਸ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਪੈਂਤੜਾ ਮੱਲਣ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਗੇਟਾ ਕੱਸੀ ਖੜੋਤੀ ਹੁੰਦੀ। ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੀਤੀ ਗੱਲ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਨਾ ਸਮਝਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਾਂ ਬੱਸ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਵਿਰੋਧ ਨਿਜੀ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਤੇ ਰਾਜਸੀ ਵੀ। ਚੋਧਰੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਲੋਕ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੋਚਦੇ ਸਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪੰਚਾਇਤ ਤੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਵਗਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਰਾਹ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਦਮ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ। ਸਾਡੀ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਸਮੂਹਕ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਮਿਲ ਸਕੇ, ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਮੈਂ ਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਪਤਵੰਤੇ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਘਰ-ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਮਿਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਮਿਲਣੀਆਂ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਕਈ ਦਿਨ ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ। ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੁਧਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਪਤਵੰਤਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦੇ। ਪਿੰਡ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਸਰਪੰਚ, ਪੰਚਾਂ ਤੇ ਰਹਿ ਚੁੱਕੇ ਪਹਿਲੇ ਸਰਪੰਚਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਕਹਾਉਂਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਤੇ ਵਿਭਿੰਨ ਸਿਆਸੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਾਲੇ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਮਿਲ ਮਿਲ ਕੇ ਆਪਣਾ ਏਜੰਡਾ ਦੱਸਿਆ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਥ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸਾਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਿੰਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਲੱਗੇ ਕਿ 'ਮੱਛਰੀ ਹੋਈ ਮੁੰਡੀਰ ਹਿੱਕ ਦੇ ਧੱਕੇ ਨਾਲ ਮਨਆਈਆਂ ਕਰਨ ਲੱਗੀ ਹੈ।'

ਇਕੱਲੇ ਇਕੱਲੇ ਜਣੇ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਬੇਨਤੀ ਕਾਰਨ ਹਰ ਬੰਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਹਿਮ ਸਮਝਦਾ। ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਠੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਿਰੇ ਚਾੜ੍ਹਨ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸੁਹਿਰਦਤਾ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਸਲਾਹ ਵੀ ਲੈਂਦੇ। ਉਸ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਵਚਨ ਵੀ ਦਿੰਦੇ। ਉਸ ਦੀ ਰਾਇ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਕਰ ਕੇ ਉਹ ਅੰਦਰੇ ਅੰਦਰ

(ਬਾਕੀ ਅਗਲੇ ਸਫ਼ੇ 'ਤੇ)

ਰੁਸਤਮੇ ਹਿੰਦ ਤੇ ਹਿੰਦ ਕੇਸਰੀ-ਭਲਵਾਨ ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ

ਪੱਦੀ ਜਗੀਰ ਵਾਲੇ ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਦਾ ਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਲਵਾਨਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਂਝੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕਿੱਕਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗਾਮੇ ਵਰਗੇ ਭਲਵਾਨਾਂ ਦੇ ਕਦਮਾਂ 'ਤੇ ਚਲਦਿਆਂ ਭਾਰਤੀ ਭਲਵਾਨੀ ਨੂੰ ਬੁਲੰਦੀਆਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। ਉਹ ਮੇਹਰਦੀਨ ਦਾ ਸਾਥੀ ਬਣ ਕੇ ਅਖਾੜਿਆਂ ਵਿਚ ਚਮਕਿਆ।

ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਜਨਮ 1944 ਵਿਚ ਚੱਕ ਨੰਬਰ 361, ਝੰਗ ਬ੍ਰਾਂਚ, ਟੋਭਾ ਟੇਕ ਸਿੰਘ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲਾਇਲਪੁਰ (ਪਾਕਿਸਤਾਨ) ਵਿਚ ਪਿਤਾ ਸ. ਭਗਤਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਹਰਕਿਸ਼ਨ ਕੌਰ ਦੇ ਘਰ ਹੋਇਆ। ਨਾਨਕੇ ਪਿੰਡ ਪੰਡੋਰੀ ਗੰਗਾ ਸਿੰਘ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿਚ ਸਨ। ਨਾਨਾ ਮੋਤੀ ਸਿੰਘ ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਤੇ ਸਰਕਾਰੇ-ਦਰਬਾਰੇ ਉਚੀ ਪਹੁੰਚ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵੱਡਾ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਸੀ। 1947 ਦੀ ਵੰਡ ਪਿਛੋਂ ਸੁਖਵੰਤ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪੱਦੀ ਜਗੀਰ (ਨੇੜੇ ਗੁਰਾਇਆਂ) ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਹੋ ਗਈ।

ਸੁਖਵੰਤ ਦਾ ਕੱਦ

ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਜੱਬੋਵਾਲੀਆ
ਫੋਨ: 917-375-6395

ਛੇ ਫੁੱਟ ਤਿੰਨ ਇੰਚ ਹੈ ਤੇ ਇੰਨੇ ਹੀ ਲੰਮੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਦਾਦਾ ਸ. ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਸਨ। ਦਾਦੀ ਬਸੰਤ ਕੌਰ ਵੀ ਉਚੀ-ਲੰਮੀ ਸੀ। ਸੁਖਵੰਤ ਨੇ ਦਸਵੀਂ ਅੱਤੇ ਤੋਂ ਅਤੇ ਬੀ.ਏ. ਸਪੋਰਟਸ ਕਾਲਜ ਜਲੰਧਰ ਤੋਂ 1967 ਵਿਚ ਕੀਤੀ। ਕਾਲਜ ਵਿਚ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦਾਖਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਉਥੋਂ ਹੀ ਸੁਖਵੰਤ ਦੀਆਂ ਨਾਮੀ ਭਲਵਾਨਾਂ ਨਾਲ ਕੁਸ਼ਤੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਕਾਲਜ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਵੱਡੇ ਮੱਲਾਂ ਨਾਲ ਟਾਕਰੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ। ਕਾਲਜ ਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਵਿਚ ਕਾਲਜ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਸੁਖਵੰਤ ਦੇ ਸਿਰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਫਰੀ-ਸਟਾਇਲ ਤੇ ਗਰੀਕੋ-ਰੋਮਨ ਚੈਂਪੀਅਨਸ਼ਿਪ ਕੁਸ਼ਤੀਆਂ ਵਿਚ ਮੰਨੇ-ਪ੍ਰਮੰਨੇ ਭਲਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਵਾਲਾ ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਕੁਸ਼ਤੀ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਕਾਲਜ ਦਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਣ ਸਿਰਫ ਉਸੇ (ਸਪੋਰਟਸ ਕਾਲਜ) ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਸੁਖਵੰਤ ਨੇ ਨਾਨਕੇ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਨਾਨਾ ਮੋਤੀ ਸਿੰਘ ਨੇ ਡੰਡ-ਬੈਠਕਾਂ ਕਢਾਉਣੀਆਂ। ਪਿਤਾ ਵੀ ਭਲਵਾਨੀ ਦਾ ਸ਼ੌਕੀਨ ਸੀ। ਸਾਂਝੇ ਪੰਜਾਬ ਸਮੇਂ ਉਹ ਜਲੰਧਰ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਵਿਚ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਰੱਸਾਕਸ਼ੀ ਟੀਮ ਦਾ ਕਪਤਾਨ ਵੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਾਰ ਵੀ 140 ਕਿਲੋ ਸੀ (ਮੇਹਰਦੀਨ ਤੇ ਸੁਖਵੰਤ ਭਰ ਜਵਾਨੀ ਵਿਚ 125-125 ਕਿਲੋ ਭਾਰੇ ਸਨ)। ਖੂਹ 'ਤੇ ਅਖਾੜਾ ਸੀ। ਪੱਟਾਂ 'ਚ ਜਾਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਪਿਤਾ ਜੀ ਬਲਦਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਹਲਟ ਆਪ ਗੇਤਦੇ। ਉਹ ਪੁੱਤ ਸੁਖਵੰਤ ਨੂੰ ਵੀ ਵੱਡਾ ਮੱਲ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਛਾ ਸੀ ਜਿਸ ਮੁਕਾਮ 'ਤੇ ਉਹ ਆਪ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਿਆ, ਬੇਟਾ ਜਰੂਰ ਪਹੁੰਚੇ। ਸੁਖਵੰਤ ਨੂੰ ਭਲਵਾਨੀ ਦਾ ਜਾਗ ਲੱਗਿਆ। ਐਨ ਆਈ ਐਸ ਪਟਿਆਲਾ ਤੋਂ ਕੁਸ਼ਤੀ ਕੋਚਿੰਗ ਲਈ ਤੇ ਪਟਿਆਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਇਰਾਨੀ ਕੋਚ ਅਮੀਰ ਹਮੀਦੀ ਕੋਲੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਦੇਵੀ ਤਲਾਬ ਮੰਦਰ ਕੋਲ ਕੁਸ਼ਤੀ ਅਖਾੜੇ ਵਿਚ ਘੁੱਲਤ ਭਲਵਾਨ ਨੂੰ ਉਸਤਾਦ ਧਾਰਿਆ।

ਸੁਖਵੰਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਚ ਪਿਤਾ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹੱਥ ਹੈ, ਸਵੇਰੇ ਉਠਾ ਲੈਣਾ ਤੇ ਡੰਡ-ਬੈਠਕਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾ ਦੇਣੀਆਂ। ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਸਵੇਰੇ ਸਵੇਰੇ ਮੱਝਾਂ ਚੋਣ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਪਸੀਨੇ-ਪਸੀਨੀ ਹੋਏ ਪੁੱਤ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ, “ਸਰਦਾਰ ਜੀ! ਆਪ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਰਜਾਈ 'ਚ ਵੜ ਕੇ ਬੈਠੋ ਓ, ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਨੰਗਾ ਕੱਢਿਆ ਹੋਇਐ।”

“ਭਾਗਵਾਨੇ, ਕੋਈ ਗੱਲ ਨੀ, ਏਹ ਕੰਮ ਐਵੇਂ ਨੂੰ ਹੁੰਦੇ, ਜੇ ਰਜਾਈਆਂ 'ਚ ਬੈਠੇ ਭਲਵਾਨ ਬਣਨ ਲੱਗਣ ਤਾਂ ਅਮੀਰਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਆਣੇ ਭਲਵਾਨ ਨਾ ਬਣ

ਜਾਣ?” ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਹਿਣਾ।

ਪਿਤਾ ਜੀ ਦਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਚਲਦਾ ਸੀ। ਤਰੀਕੇ ਜਾਣ ਲੱਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਹ ਖੁਆ ਕੇ ਜਾਣਾ ਕਿ ਐਨੀਆਂ ਬੈਠਕਾਂ ਕਢਾਉਣੀਆਂ। ਨਰਮ ਦਿਲ ਮਾਤਾ ਨੇ ਕਹਿਣਾ, “ਸੁੱਖੇ ਪੁੱਤ! ਮਾਲਸ਼ ਕਰਕੇ ਦਸ-ਪੰਦਰਾਂ ਕੁ ਬੈਠਕਾਂ ਕੱਢ ਲੈ, ਮੈਂ ਸੌਂਹ ਖਾਣ ਜੋਗੀ ਤਾਂ ਹੋ ਜਾਉਗੀ! ਜੇ ਪੁਛਣਗੇ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿਆਂਗੀ, ਕੱਢਦਾ ਤਾਂ ਸੀ ਪਰ ਮੈਂ ਗਿਣੀਆਂ ਨੂੰ।” ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਖਵੰਤ ਦੇ ਦਸਵੀਂ-ਗਿਆਰਵੀਂ 'ਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸੁਖਵੰਤ ਨੇ ਸਵੇਰੇ ਚਾਰ ਵਜੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ 4-5 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੌੜ ਲਾਉਣੀ, ਫਿਰ 'ਖਾੜੇ ਜਾ ਕੇ ਜੋਰ ਕਰਨਾ। ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਡੰਡ ਬੈਠਕਾਂ ਮਾਰ ਕੇ ਫਿਰ 'ਖਾੜੇ ਜੋਰ ਕਰਨਾ। ਪੁਲਿਸ ਮਹਿਕਮੇ ਵਲੋਂ ਪੂਰੀ ਛੁੱਟੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿਤੇ ਪਿੰਡ ਛੁੱਟੀ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਪਿੰਡ ਬੋਪਾਰਾਏ (ਨੇੜੇ ਗੁਰਾਇਆਂ) ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਭਲਵਾਨ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਬੀ ਏ (ਮੇਹਰਦੀਨ ਦਾ ਸਾਗਿਰਦ) ਦੇ 'ਖਾੜੇ ਜਾ ਕੇ ਜੋਰ ਕਰਨਾ। ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਬੀ.ਏ. ਵੀ ਉਸ ਦਾ ਉਸਤਾਦ ਹੈ। ਉਥੇ 'ਖਾੜੇ 'ਚ ਉਸ ਵੇਲੇ ਅੱਪਰੇ ਵਾਲਾ ਭੱਜੀ, ਨਿੱਮਾ ਚੱਕ ਬੋਬੜਾਂ, ਜੱਜਿਆਂ ਵਾਲਾ ਸਰਦਾਰਾ ਅਤੇ ਭਜਨਾ ਰੁਤਕੀ ਵਾਲਾ ਭਲਵਾਨ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਸਨ।

ਜਦੋਂ ਸੁਖਵੰਤ ਹਿੰਦ ਕੇਸਰੀ ਬਣਿਆ, ਸਿਰ 'ਤੇ ਜੂੜਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੁਰਖੀਆਂ ਸਨ 'ਭਾਰਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸਰਦਾਰ ਹਿੰਦ ਕੇਸਰੀ ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ'। ਫਿਰ ਚਾਰ ਕੁ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਕੇਸ ਕਟਾਉਣੇ ਪਏ। ਕਾਰਨ ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਸਖਤ ਮੌਸਮ ਸੀ। ਗਰਮੀਆਂ ਵਿਚ ਬੋਹਰ ਗਰਮੀ ਅਤੇ ਸਰਦੀਆਂ ਵਿਚ ਬੋਹਰ ਸਰਦੀ। ਬਰਫ ਵਾਂਗ ਠੰਡਾ ਪਾਣੀ। ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਨੌਕਰੀ ਤਾਂ ਵਧੀਆ ਮਿਲੀ ਸੀ ਪਰ ਗਰਮ ਪਾਣੀ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਖਾੜੇ 'ਚੋਂ ਜਦੋਂ ਜੋਰ ਕਰਕੇ ਹਟਣਾ ਤਾਂ ਕੇਸ ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਲਿੱਬੜੇ ਹੁੰਦੇ। ਕੇਸ ਬਹੁਤ ਭਾਰੇ ਸਨ। ਬਰਫੀਲੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਕੇਸੀਂ ਨਹਾਉਣਾ ਤਾਂ ਕਈ ਵਾਰ ਸਾਬਣ ਵਿਚੇ ਜੰਮ ਜਾਣਾ। ਨਾਲ ਦੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਕਹਿਣਾ ਕੇਸ ਕਟਾ ਲੈ। ਉਹ ਵਾਲ ਕਟਾਉਣੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਪਰ ਮਜਬੂਰੀ ਵੱਸ ਕਟਾਉਣੇ ਪਏ। ਮਾਤਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋਈ।

ਨੌਕਰੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ ਪਰ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਪੱਕੀ ਦਿੱਲੀ ਸੀ। ਦਿੱਲੀ ਰਹਿਣ ਦੇ ਕਈ ਫਾਇਦੇ ਸਨ। ਇਕ ਤਾਂ ਦਿੱਲੀ ਅਖਾੜੇ ਬਹੁਤ ਸਨ। ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਅਖਾੜਿਆਂ ਵਿਚ ਜੋਰ-ਅਜ਼ਮਾਈ ਚੰਗੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।

‘ਰੁਸਤਮੇ ਹਿੰਦ’ ਖਿਤਾਬ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਸੁਖਵੰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ‘ਰੁਸਤਮੇ ਹਿੰਦ’ ਕੁਸ਼ਤੀਆਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਹੁਣ ਥਾਂ ਥਾਂ ‘ਰੁਸਤਮੇ-ਹਿੰਦ’ ਕੁਸ਼ਤੀਆਂ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ

ਹਨ।

ਮੇਹਰਦੀਨ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ 'ਚ ਪੂਰੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਸੀ। ਪਾਸਲੇ ਵਾਲਾ ਗੋਜਾ, ਰਾਮਾ ਖੋਲਾ ਵਾਲਾ ਸਰਬਣ, ਭੱਜੀ ਚੱਕ ਅੱਪਰਾ ਅਤੇ ਚੱਕ ਬੋਬੜਾਂ ਵਾਲੇ ਨਿੱਮੇ ਵਰਗੇ ਭਲਵਾਨਾਂ ਦੀ ਵੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪੂਰੀ ਚੜ੍ਹਤ ਸੀ। ਪਰ ਪੂਰੇ ਕੱਦ-ਕਾਠ ਕਰਕੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਆਸਾਂ ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਘ 'ਤੇ ਬੱਝਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਮੇਹਰਦੀਨ ਨਾਲ ਪੰਜ ਕੁਸ਼ਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ। ਦੋ ਬਰਾਬਰ ਤੇ ਤਿੰਨਾਂ 'ਚ ਮੇਹਰਦੀਨ ਤੋਂ ਪਛੜਿਆ। ਆਮ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਚ ਦੋਨਾਂ ਦਾ ਬੜਾ ਪਿਆਰ, ਅਖਾੜੇ 'ਚ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਵਿਰੋਧੀ। ਮੇਹਰਦੀਨ ਕਹਿੰਦਾ, ਅਖਾੜੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਯਾਰੀ

ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਕਮਾਂਡੇਂਟ (ਰਿਟਾਇਰਡ)
ਸੀ ਆਰ ਪੀ ਐਫ 1969-2001

ਨਹੀਂ। ਯਾਰੀ-ਦੋਸਤੀ ਬਾਹਰੋਂ ਬਾਹਰ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ‘ਕੱਠੇ ਦੁਬੱਈ ਵੀ ਘੁਲਣ ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ। ਦੋਨਾਂ ਨੇ ਇਕੋ ਕਮਰੇ 'ਚ ਰਹਿਣਾ।

ਅਜ਼ਮੇਰ ਨੈਸ਼ਨਲ ਗੇਮਾਂ 'ਚ ਉਹ ਡੀ ਏ ਵੀ ਕਾਲਜ ਜਲੰਧਰ ਵਲੋਂ ਘੁਲਣ ਗਿਆ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਹੋਰਨਾਂ ਸੂਬਿਆਂ ਦੇ ਭਲਵਾਨ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਥੇ ਤਿੰਨ ਕੁਸ਼ਤੀਆਂ ਲੜੀਆਂ। ਫਰੀ ਸਟਾਈਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕੁਸ਼ਤੀ ਮਿਲਟਰੀ ਦੇ ਹਰਬੰਸ ਭਲਵਾਨ ਨਾਲ ਹੋਈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੂਜੇ ਥਾਂ ਰਹਿ ਕੇ ਸਿਲਵਰ ਮੈਡਲ ਜਿੱਤਿਆ। ਦੂਜੀ ਓਰੀਐਂਟਲ (ਮਿੱਟੀ ਵਾਲੀ) ਕੁਸ਼ਤੀ 'ਚ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਗਿਰਜਾ ਨੂੰ ਹਰਾ ਕੇ ਗੋਲਡ ਮੈਡਲ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਗਰੀਕੋ-ਰੋਮਨ ਵਿਚ ਵੀ ਗਿਰਜਾ ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਹਰਾ ਕੇ ਗੋਲਡ ਮੈਡਲ ਜਿੱਤਿਆ। ਸੁਖਵੰਤ ਨੂੰ ‘ਬੈਸਟ ਰੈਸਲਰ’ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੇਡਾਂ 'ਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਲਈ ਮੇਹਰਦੀਨ ਵੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹਨੇ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਗਿਰਜਾ ਸ਼ੰਕਰ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ ਨੂੰ ਹਰਾ ਕੇ ਗੁਰਜ਼ ਜਿੱਤੀ। ਸੁਖਵੰਤ ਅਤੇ ਮੇਹਰਦੀਨ ਨੂੰ ਇਹ ਮਾਣ-ਸਨਮਾਨ 1968 ਵਿਚ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਮੋਹਣ ਲਾਲ ਸੁਖਾਡੀਆ, ਭਾਰਤੀ ਰੈਸਲਿੰਗ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਜੀਠੀਆ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਦੀਵਾਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਚੰਦ ਨੇ ਬਖਸ਼ਿਆ ਸੀ।

1963 ਤੋਂ 1976 ਤੱਕ ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਅਖਾੜਿਆਂ ਵਿਚ ਪੂਰਾ ਚਮਕਿਆ। 1962 ਤੋਂ 1965 ਤੱਕ ਸਪੋਰਟਸ ਕਾਲਜ ਜਲੰਧਰ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਕੁਸ਼ਤੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਅਨੇਕਾਂ ਮੈਡਲ ਜਿੱਤੇ। ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਇੰਟਰਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੁਸ਼ਤੀ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ 'ਚ ਚੈਂਪੀਅਨਸ਼ਿਪ ਬਣਦਾ ਰਿਹਾ। ਬੀ.ਏ. ਫਾਈਨਲ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ 1966 ਵਿਚ ਯਾਦਵਿੰਦਰਾ ਸਟੇਡੀਅਮ, ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਚ ਹੋਈ ਵੇਟ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਭਲਵਾਨ ਸੂਬੇਦਾਰ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਹਰਾ ਕੇ ਗੋਲਡ ਮੈਡਲ ਜਿੱਤਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਧੰਨ ਧੰਨ ਹੋ ਗਈ।

ਭਲਵਾਨੀ ਕਰਕੇ ਸੰਨ 1969 ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਭਾਰਤੀ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਸੰਨ 1970-71 ਵਿਚ ‘ਰੁਸਤਮੇ ਹਿੰਦ’ ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਜਿੱਤਦੇ ਸਾਰ ਹੀ ਡੀ ਐਸ ਪੀ ਬਣਾ ਦਿਤਾ ਗਿਆ। 1981 ਵਿਚ ਡਿਪਟੀ ਕਮਾਂਡੇਂਟ ਅਤੇ 1991 'ਚ ਆਫੀਸੀਏਟਿੰਗ ਕਮਾਂਡੇਂਟ ਬਣਿਆ।

ਰੁਸਤਮੇ-ਹਿੰਦ ਬਣਨ ਪਿਛੋਂ ਜਦੋਂ ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਪਿੰਡ ਗਿਆ ਤਾਂ ਪਿੰਡ ਵਾਲੇ ਯਕੀਨ ਨਾ ਕਰਨ, ਹੈਅ! ਸੁੱਖਾ ਰੁਸਤਮੇ-ਹਿੰਦ ਬਣ ਗਿਆ? ਪਿੰਡ ਕੁਸ਼ਤੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਸਨ। ਰੁਸਤਮੇ-ਹਿੰਦ ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਜਿੱਤਣ ਦਾ ਯਕੀਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਚਾਇਤ ਸੁਖਵੰਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਭਲਵਾਨ ਬਹਾਦਰ ਨਗਰ ਵਾਲੇ ਸੰਤੋਖੇ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਤੇ ਪਿੰਡ (ਪੱਦੀ ਜਗੀਰ) ਕੁਸ਼ਤੀ ਲੜਨ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿਤਾ। ਸੰਤੋਖਾ ਸੁਖਵੰਤ ਨਾਲ ਘੁਲਣ ਨੂੰ ਮੰਨੇ ਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੁਖਵੰਤ ਦੀ ਪੈਂਠ ਮੰਨਦਾ ਸੀ। ਉਹਦੀਆਂ ਸੁਖਵੰਤ ਨਾਲ ਕਈ ਕੁਸ਼ਤੀਆਂ ਬਰਾਬਰ ਰਹਿ ਚੁਕੀਆਂ ਸਨ। ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਜੋਰ ਪਾਉਣ 'ਤੇ ਉਹਨੇ ਸੱਦਾ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ। ਬੜੀ ਫ਼ਸਵੀਂ ਕੁਸ਼ਤੀ ਹੋਈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਿੰਡ ਦਾ ਸੁੱਖਾ ਭਾਰੂ ਰਿਹਾ।

ਸਿੱਦੇ ਪੱਟੀ ਵਾਲੇ ਦੇ ਉਸਤਾਦ ਤੇ ਬੰਡੇ ਵਲਟੋਹੇ ਦੇ ਸਾਗਿਰਦ ਸੰਤੋਖੇ ਨਾਲ ਸੁਖਵੰਤ ਦੀਆਂ ਕੋਈ ਪੰਜ ਕੁਸ਼ਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ। ਪਹਿਲੀ ਮਕਤੌਨਾ (ਚਮਕੌਰ ਸਾਹਿਬ), ਦੂਜੀ ਪੱਦੀ ਜਾਗੀਰ ਤੇ ਤੀਜੀ ਭਾਰਤ ਕੇਸਰੀ ਦੀ ਦਿੱਲੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਦੋ ਕੁਸ਼ਤੀਆਂ ਯੂ ਪੀ 'ਚ ਹੋਈਆਂ।

ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਭਲਵਾਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਪਿਛੇ ਨਾ ਪੈਣ ਦਿੱਤੀ। ਸੰਨ 1970 'ਚ ਕਾਨਪੁਰ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਕਰਵਾਏ ‘ਹਿੰਦ ਕੇਸਰੀ’ ਦੰਗਲਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਕੁਸ਼ਤੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਪੰਨੇ ਰਚੇ। ਦੇਸ਼ ਭਰ ਤੋਂ ਆਏ 72 ਭਲਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਕੇ ਫਾਈਨਲ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਫਾਈਨਲ ਵਿਚ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਸ਼ਾਮ ਰਾਓ ਮੋਰੇ ਨੂੰ ਪੌਣੇ ਘੰਟੇ ਵਿਚ ਹਰਾ ਕੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਦਸਵੀਂ ਹਿੰਦ ਕੇਸਰੀ ਗੁਰਜ਼ ਆਪਣੇ ਨਾਂ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁਸ਼ਤੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕੰਵਰ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ ਸਨ। ਇਕ ਕੁਸ਼ਤੀ ਵਿਚ ਦਾਰਾ ਸਿੰਘ ਵੀ ਰੈਫਰੀ ਬਣਿਆ। ਫਿਲਮਾਂ ਬਣਾਉਣ ਕਰਕੇ ਕੰਵਰ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹਸਤੀ ਲਿਆਈ ਰੱਖਦੇ ਸਨ। ਭਾਰਤੀ ਓਰੀਐਂਟਲ ਕੁਸ਼ਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਭਲਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬੜਾ ਮਾਣ ਬਖਸ਼ਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀਆਂ ਵੀ ਦਵਾਈਆਂ।

1947 ਦੀ ਵੰਡ ਪਿਛੋਂ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੰਦ ਕੇਸਰੀ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਾਮ ਚੰਦ, ਦੂਜਾ ਕਰਮ ਸਿੰਘ (ਪੰਜਾਬ), ਤੀਜਾ ਸ਼੍ਰੀਪਤ ਖਚਨਾਲੇ (ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ), ਚੌਥਾ ਗਨਪਤਰਾਵ ਆਂਦਲਕਰ (ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ), ਪੰਜਵਾਂ ਮਾਸਟਰ ਚੰਦਗੀ ਰਾਮ (ਦਿੱਲੀ), ਛੇਵਾਂ ਮਾਰੂਤੀ ਮਾਨੇ (ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ), ਸੱਤਵਾਂ ਮੇਹਰਦੀਨ (ਰਾਜਸਥਾਨ), ਅੱਠਵਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਪਟੇਲ (ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ), ਨੌਵਾਂ ਮਾਸਟਰ ਚੰਦਗੀ ਰਾਮ (ਦਿੱਲੀ) ਤੇ ਦਸਵਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਬੱਬਰ ਸ਼ੇਰ ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਤੇ ਗਿਆਰਵਾਂ ਹਿੰਦ-ਕੇਸਰੀ ਬੰਬੇ ਦਾ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਬਣਿਆ।

ਸੁਖਵੰਤ ਨੇ ਭਲਵਾਨੀ ਦੀਆਂ ਬਾਰੀਕੀਆਂ ਲਈ ਐਨ ਆਈ ਐਸ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਇਰਾਨੀ ਕੁਸ਼ਤੀ ਕੋਚ ਅਮੀਰ ਹਮੀਦੀ ਪਾਸੋਂ ਦਾਅ-ਪੇਚ ਸਿਖੇ। ਉਪਰੰਤ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਕੁਸ਼ਤੀ ਕੋਚ ਰੈਫਰੀ ਦਾ ਕੋਰਸ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। 1966 ਦੀਆਂ ਪਟਿਆਲਾ ਕੁਸ਼ਤੀਆਂ ਦਾ ਨੈਸ਼ਨਲ ਚੈਂਪੀਅਨ ਬਣਿਆ ਅਤੇ 1968 ਵਿਚ ਲਾਈਟ ਹੈਵੀ ਵੇਟ ਵਿਚੋਂ ਸੋਨੇ ਦਾ ਮੈਡਲ ਜਿੱਤਿਆ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਐਮ.ਏ. ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ ਦਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੀ। 1971 ਵਿਚ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਪੁਲਿਸ ਗੇਮਾਂ ਵਿਚ ਸੋਨ ਤਮਗਾ ਜਿੱਤਿਆ। 1970 ਤੋਂ 1978 ਤੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਅੱਠ ਸਾਲ ਗੋਲਡ ਮੈਡਲ ਜਿੱਤੇ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਕੌਮੀ ਪੱਧਰ ਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਮੈਡਲ ਜਿੱਤੇ। 1970 'ਚ ਕਾਨਪੁਰ ਵਿਚ ‘ਹਿੰਦ ਕੇਸਰੀ’ ਅਤੇ 1971 ਵਿਚ ਰੋਹਤਕ 'ਚ ‘ਰੁਸਤਮੇ ਹਿੰਦ’ ਬਣਿਆ। 1966 ਤੋਂ 1975 ਤੱਕ ਕੌਮੀ ਕੁਸ਼ਤੀ ਚੈਂਪੀਅਨ ਰਿਹਾ।

1966 ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਤਕੜੇ ਮੱਲਾਂ ਪੈਪਸੂ ਦੇ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ, ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਮਾਰੂਤੀ ਵਡਾਰ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਦੇ ਸੂਬੇਦਾਰ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਸਿੰਘ ਵਰਗਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ। 1966 ਵਿਚ ਹੀ ਇਰਾਨ ਦੇ ਤਕੜੇ ਭਲਵਾਨ ਖੇਰਉਲਾ ਅਮੀਰੀ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਰਿਹਾ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪ੍ਰੈਸ ਨੇ ‘ਕੁਸ਼ਤੀ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਈਨਿੰਗ ਸਟਾਰ’ ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਦਿਤਾ।

1975 ਵਿਚ ਜਲੰਧਰ ਦੀਆਂ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਗੇਮਾਂ ਵਿਚ ਮੇਹਰਦੀਨ ਦੇ ਸਾਗਿਰਦ ਭਲਵਾਨ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਲੱਧੜ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ। ਖੁਸ਼ੀ 'ਚ ਖੀਵੇ ਹੋਏ ਪਿਤਾ ਨੇ ਭੱਜ ਕੇ ਅਖਾੜੇ 'ਚ ਜਾ ਕੇ

ਪੁੱਤ (ਸੁਖਵੰਤ) ਨੂੰ ਕਲਾਵੇ 'ਚ ਲੈ ਲਿਆ, 100 ਰੁਪਏ ਦਾ ਇਨਾਮ ਦਿਤਾ। ਉਹ ਪੁੱਤ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਮੱਲ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮਨ ਦੀ ਮੁਰਾਦ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ।

ਸੰਨਵਾਂ ਵਾਲੇ ਭੱਜੀ (ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ) ਦੀ ਵੀ ਸੁਖਵੰਤ ਬੜੀ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਖਿਡਾਰੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦਾ ਆਈ. ਪੀ. ਐਸ. ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸੁਖਵੰਤ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਬੜੀ ਇਜ਼ਤ ਸੀ। 1976-77 ਵਿਚ ਲਖਨਊ ਖੇਡਾਂ ਸਨ। ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਡਾਂ 'ਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਗਿਆ। ਭੱਜੀ ਵੀ ਯੂ. ਪੀ. ਵਲੋਂ ਟੀਮਾਂ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸੁਵਖਤੇ ਸੁਖਵੰਤ ਸਟੇਡੀਅਮ ਦੌੜ ਲਾਉਣ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਥੇ ਯੂ. ਪੀ. ਦੇ ਭਲਵਾਨ ਭਾਰ ਚੁੱਕ ਰਹੇ ਸਨ। ਸੁਖਵੰਤ ਨੇ ਪੁਛਿਆ, “ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਥੂ (ਭੱਜੀ) ਨੂੰ ਆਇਆ?” ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ, “ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਦੱਸੀਏ ਜੀ, ਜਿੰਨਾ ਅਸੀਂ ਆਹ ਭਾਰ ਚੁੱਕਦੇ ਆ, ਉਨਾ ਤਾਂ ਉਹ ਵਰਦੀ ਸਮੇਤ ਚੁੱਕ ਦਿੰਦੇ ਆ।”

ਭੱਜੀ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਅਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੈਨਕੂਵਰ ਮਿਲਣ ਗਿਆ ਤਾਂ ਛੋਟੇ ਰੁਤਕੇ ਵਾਲੇ ਦੋਸਤ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਸਹੋਤਾ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਮਿਲਿਆ। ਬੜੇ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸਤ ‘ਕੱਠੇ ਹੋਏ ਤੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਪਟਾਰੀ ਖੋਲ੍ਹ ਬੈਠੇ। ਭੱਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇਕ ਤਕੜਾ ਭਲਵਾਨ, ਘਰੋਂ ਵੀ ਰੱਜਿਆ, ਨਿਮਰਤਾ ਦਾ ਪੁੰਜ, ਠੰਡਾ ਤੇ ਮਿਲਾਪਤਾ ਇਨਸਾਨ ਹੈ ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਘ।”

ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਖੁਰਾਕ ਵਲੋਂ ਕੋਈ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੁੱਧ, ਘਿਓ ਘਰਦਿਆਂ ਨੇ ਕਦੇ ਮੁੱਕਣ ਨਾ ਦਿਤਾ। ਮੀਟ ਵੀ ਹਫ਼ਤੇ 'ਚ ਤਿੰਨ ਕੁ ਵਾਰ

ਰੁਸਤਮੇ ਹਿੰਦ ਭਲਵਾਨ ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਘ

ਚਲਦਾ। ਸੁਖਵੰਤ ਦੇ ਕਾਲਜ ਸਮੇਂ ਦੇ ਭੰਗਤਾ ਟੀਮ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਅਮਰੀਕਾ ਰਹਿੰਦੇ ਨਰਿੰਦਰ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸੁਖਵੰਤ ਦੇ ਕਮਰੇ 'ਚ ਘਿਓ ਕਦੇ ਮੁੱਕਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹੀਂ ਕਦੇ ਉਹਦੇ ਕਮਰੇ 'ਚ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਉਸ ਮੱਲੋਮੱਲੀ ਦੇ ਚਮਚੇ ਘਿਓ ਦੇ ਪਾ ਦੇਣੇ। ਹੱਸਦਾ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, ਇਕ ਵਾਰ ਸੁਖਵੰਤ ਨੇ ਚਮਚਾ ਵੱਧ ਪਾ ਦਿਤਾ ਤੇ ਕਈ ਦਿਨ ਉਹ ਮੰਜੇ ਤੋਂ ਉਠ ਨਾ ਸਕਿਆ।

1971 ਵਿਚ ਰੁਸਤਮੇ ਹਿੰਦ ਮੁਕਾਬਲੇ ਰੋਹਤਕ ਹੋਏ। ਵੱਖ ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਤੋਂ 52 ਭਲਵਾਨ ਭਿੱਤੇ। ਦੰਗਲ ਦੀ ਆਖਰੀ ਕੁਸ਼ਤੀ ਹਰਿਆਣੇ ਦੇ ਈਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਹੋਈ। 6 ਮਿੰਟ 20 ਸੈਕੰਡ 'ਚ ਸੁਖਵੰਤ ਨੇ ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਹਰਾ ਕੇ ‘ਰੁਸਤਮੇ ਹਿੰਦ’ ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਆਪਣੇ ਨਾਂ ਕਰ ਲਿਆ, ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਗੁਰਜ਼ ਤੇ 51,000 ਰੁਪਏ ਝੋਲੀ ਪੁਆਏ।

1976 'ਚ ਸੰਜੇ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸਟੇਡੀਅਮ ਦਿੱਲੀ 'ਚ ਕੁਸ਼ਤੀਆਂ ਕਰਾਈਆਂ। ਸੁਖਵੰਤ ਨੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਰੈਸਲਿੰਗ ਚੈਂਪੀਅਨਸ਼ਿਪ ਦਾ ਸੁਪਰ ਹੈਵੀ ਵੇਟ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਜਿੱਤ ਕੇ ਸੋਨ ਤਮਗਾ ਤੇ 20 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਨਕਦ ਇਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ।

1966, 68, 70, 72 ਤੇ 74 ਵਿਚ ਪਟਿਆਲਾ, ਅਜਮੇਰ, ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਰੋਹਤਕ ਵਿਚ ਹੋਏ ਨੈਸ਼ਨਲ ਰੈਸਲਿੰਗ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਵਿਚ ਲਗਾਤਾਰ ਸੋਨੇ ਦੇ ਮੈਡਲ ਜਿੱਤੇ। ਅੱਠ ਸਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਕੁਲ ਹਿੰਦ ਪੁਲਿਸ ਖੇਡਾਂ ਵਿਚ ਸੁਪਰ ਹੈਵੀ ਵੇਟ ਕੁਸ਼ਤੀਆਂ ਵਿਚ ਸੋਨ ਤਮਗੇ ਜਿੱਤੇ।

ਜੂਨ 1969 ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ

(ਬਾਕੀ ਅਗਲੇ ਸਫੇ 'ਤੇ)

ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਨਮਾਨ

ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਭਰਤੀ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿ ਮਹਿਕਮੇ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਮਿਸਾਲ ਸੀ। ਸਾਲ 1971 ਵਿਚ ਰੁਸਤਮੇ ਹਿੰਦ ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਜਿੱਤਣ ਪਿਛੋਂ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਕੇ 1972 ਵਿਚ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ (ਡੀ ਐਸ ਪੀ) ਬਣਾ ਦਿਤਾ ਗਿਆ। 1981 ਵਿਚ ਡਿਪਟੀ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਬਣਿਆ। 1970 ਤੋਂ 1986 ਤੱਕ ਸੀ ਆਰ ਪੀ ਐਫ਼ ਰੈਸਲਿੰਗ ਟੀਮ ਦਾ ਚੀਫ਼ ਕੋਚ ਅਤੇ ਮੈਨੇਜਰ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 1985 ਵਿਚ ਕੋਮਾਂਤਰੀ ਕੁਸ਼ਤੀਆਂ ਦੇ ਜੱਜ ਅਤੇ ਰੈਫਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ।

1975 ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਐਮ ਐਮ ਚੌਧਰੀ ਨੇ ਪੀ ਏ ਪੀ ਸਟੇਡੀਅਮ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਮਾਣ ਸਨਮਾਨ ਦਿਤਾ। 1992 'ਚ ਤਤਕਾਲੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬੇਅੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਸੇ ਸਾਲ ਆਫੀਸੀਏਟਿੰਗ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਬਣਿਆ। 27 ਜੁਲਾਈ 1993 ਨੂੰ ਵਧੀਆ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਮੈਡਲ ਮਿਲਿਆ।

ਅਨੇਕਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਸਦਕਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਦਿੱਲੀ, ਜਲੰਧਰ, ਨਕੋਦਰ, ਭੋਪਾਲ, ਜੰਮੂ, ਕਸ਼ਮੀਰ ਅਤੇ ਨਾਗਾਲੈਂਡ ਤੇ ਮਨੀਪੁਰ ਆਦਿ ਵਿਚ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ।

ਸੀ ਆਰ ਪੀ ਐਫ਼ ਕਮਾਂਡੈਂਟ 89 ਬਟਾਲੀਅਨ ਵਜੋਂ ਨਕੋਦਰ ਜਾ ਤਾਇਨਾਤ ਹੋਇਆ ਤੇ ਉਹਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਹਕੋਟ, ਨੁਰਮਹਿਲ, ਲੋਹੀਆਂ, ਲਾਂਬੜਾਂ, ਫਿਲੌਰ ਤੇ ਗੁਰਾਇਆਂ ਆਉਂਦੇ ਸਨ। ਸ਼ਾਹਕੋਟ ਮੋਟਰਸਾਇਕਲ 'ਤੇ ਘੁੰਮਦਾ ਮੋਹਰਦੀਨ ਕਈ ਵਾਰ ਮਿਲ ਪੈਂਦਾ। ਸੁਖਵੰਤ ਆਪਣੀ ਜੀਪ ਹੋਕਦਾ ਤੇ ਉਹਨੂੰ ਬੜੇ ਤਪਾਕ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ, ਉਹਦੇ ਗੋਡੀ ਹੱਥ ਲਾਉਂਦਾ। ਵੱਡਾ ਅਫ਼ਸਰ ਹੋ ਕੇ ਆਪ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਭਲਵਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਲਣਾ ਸੁਖਵੰਤ ਦਾ ਵਡੱਪਣ ਸੀ।

ਇਕ ਵਾਰ ਮੋਹਰਦੀਨ ਸੁਖਵੰਤ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, “ਸੁਖਵੰਤ ਸਿਰਾ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਮਾੜੇ ਦਾ ਜ਼ਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਦੁਨੀਆਂ ਮਾੜੇ ਨੂੰ ਟਿਕਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ।”

“ਭਲਵਾਨ ਜੀ ਕੀ ਹੋਇਆ?”

“ਹੋਣਾ ਕੀ ਸੀ ਯਾਰ, ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਸ਼ਫ਼ੈਦੇ ਵੱਢ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ।”

“ਕੋਈ ਨੂੰ ਭਲਵਾਨ ਜੀ, ਕੋਈ ਲੋੜਵੰਦ ਲੈ ਗਿਆ ਹੋਊ?” ਮੋਹਰਦੀਨ ਅੱਗੋਂ ਹੱਸ ਪਿਆ।

ਜਦੋਂ ਸੁਖਵੰਤ ਦੀ ਭਲਵਾਨੀ ਦਾ ਸਿਤਾਰਾ ਚਮਕਣ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਮਹਿਕਮੇ ਸੱਦੇ ਦੇਣ ਲੱਗੇ। ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਆਈ ਪੀ

ਐਸ ਅਸ਼ਵਨੀ ਕੁਮਾਰ ਵੀ ਸਾਰੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਕਿਸਮਤ 'ਚ ਦਿੱਲੀ ਪੁਲਿਸ ਵਿਚ ਉੱਚੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਲੱਗਣਾ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਬੇਦਾਗ ਰਹਿ ਕੇ ਬੜੇ ਠਾਠ ਨਾਲ ਨੌਕਰੀ ਕੀਤੀ।

ਪੱਦੀ ਜਗੀਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਘ 'ਤੇ ਬੜਾ ਮਾਣ ਹੈ। ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਂ ਖੇਡ ਨਕਸ਼ੇ 'ਤੇ ਧਰੂ-ਤਾਰੇ ਵਾਂਗ ਚਮਕ ਰਿਹਾ। ਬੇਟੀ ਦੇ ਵਿਆਹ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਾਮਵਰ ਭਲਵਾਨ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਢੋਲ ਵੱਜੇ। ਮੋਹਰਦੀਨ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪੜ੍ਹੀ।

ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਕੁਸ਼ਤੀ ਦਾ ਮਹਾਂਬਲੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਭਾਰਤੀ ਭਲਵਾਨੀ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਅਧੂਰਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਲ ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਦਿੱਲੀ ਰਿਹਾ ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੱਚਾ ਸਪੂਤ ਬਣ ਕੇ ਵਿਚਰਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਨਾਂ ਉਚਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ।

ਭਲਵਾਨ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਸੁਖਵੰਤ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ ਮਾਸਟਰ ਚੰਦਰੀ ਰਾਮ ਦੇ ਅਖਾੜੇ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਉਹ ਦਿੱਲੀ 'ਚ ਸੀ ਆਰ ਪੀ ਐਫ਼ ਵਿਚ ਸੀ। ਉਹ ਅਕਸਰ ਚੰਦਰੀ ਰਾਮ ਦੇ ਅਖਾੜੇ ਗੇਤਾ ਮਾਰਦਾ। ਉਹ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ ਦੀ ਭਲਵਾਨੀ ਦਾ ਬੜਾ ਕਾਇਲ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਲਾਗਲੇ ਪਿੰਡ ਭੱਟੀਆਂ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੁਸ਼ਤੀਆਂ, ਭਾਵੇਂ ਮੋਹਰਦੀਨ ਨਾਲ, ਕਰਤਾਰ ਨਾਲ, ਈਸ਼ਵਰ ਨਾਲ, ਬਿੱਲੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਭਲਵਾਨਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈਆਂ, ਸਭ ਵੇਖੀਆਂ।

ਬੰਗਲੌਰ ਪੁਲਿਸ ਗੇਮਾਂ ਸਨ। ਵੱਖ ਵੱਖ ਸੂਬਿਆਂ ਤੋਂ ਤਕੜੇ ਮੱਲ ਵੀ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਸੈਨਵਾਂ ਵਾਲਾ ਭੱਜੀ ਵੀ ਉਥੇ ਯੂ ਪੀ ਦੀ ਟੀਮ ਲੈ ਕੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮਹਿਕਮੇ ਵਲੋਂ ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਵਲੋਂ ਕੁਸ਼ਤੀ ਲੜਨੀ ਸੀ। ਟਰੇਨ ਲੇਟ ਹੋਣ ਨਾਲ ਉਹ ਲੇਟ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਭਲਵਾਨ ਅਖਾੜੇ ਵਿਚ ਗੇਤੀਆਂ ਦਿੰਦਾ ਫਿਰੇ। ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ ਦੇ ਲੇਟ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਉਸ ਭਲਵਾਨ ਨੂੰ ਜੇਤੂ ਕਰਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ 8-10 ਹੋਰ ਭਲਵਾਨ ਜਾਂ ਕੇ ਅਖਾੜੇ 'ਚ ਬਹਿ ਗਏ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨੂੰ ਜੇਤੂ ਕਰਾਰ ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਕੁਸ਼ਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਕੁਦਰਤੀ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ ਵੀ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੀ ਉਹ ਭਲਵਾਨ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਥੇ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਭਲਵਾਨੀ 'ਚ ਅਨੇਕਾਂ ਮੱਲਾਂ ਮਾਰ ਕੇ

ਅਨੇਕਾਂ ਮੈਡਲ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲਾ, ਭਾਰਤ ਕੇਸਰੀ, ਰੁਸਤਮੇ ਹਿੰਦ, ਹਿੰਦ ਕੇਸਰੀ ਦੀਆਂ ਗੁਰਜਾਂ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲਾ ਫੁਲ ਛਬੀਲਾ ਗੱਭਰੂ ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਸਿੰਧੂ 1968 'ਚ ਪਿੰਡ ਭੱਟੀਆਂ (ਨੇੜੇ ਖੰਨਾ) ਦੇ ਸ. ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਸ਼ੇਰਗਿੱਲ ਦੀ ਬੇਟੀ ਸੁਰਿੰਦਰਜੀਤ ਕੌਰ ਨਾਲ ਵਿਆਹਿਆ ਗਿਆ। ਬੀ

ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਧੂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਭਗਤ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ (ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ, 1935-1955)

ਏ, ਬੀ ਐਡ ਪਤਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਿਆਂ 'ਚ ਜਿਹੜੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨੌਕਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਤਾਂ ਕਈ ਕਈ ਮਹੀਨੇ ਬਾਹਰ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਆਪਣੇ ਸੱਸ-ਸਹੁਰੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਬੇਟੀਆਂ ਤੇ ਇਕ ਬੇਟਾ ਹਨ। ਬਾਸਕਟਬਾਲ ਖਿਡਾਰੀ ਬੇਟਾ ਸਨਜੀਵਨ ਸਿੰਧੂ ਇਸ ਵਕਤ ਕੈਨੇਡਾ ਪੁਲਿਸ ਵਿਚ ਆਰ ਸੀ ਐਮ ਪੀ ਹੈ। ਬੇਟੀਆਂ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਘਰੀਂ ਖੁਸ਼ ਹਨ।

ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਸਾਝੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਭਲਵਾਨਾਂ ਦੀ ਬੜੀ ਇਜ਼ਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਕ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਪਟਿਆਲਾ ਦਾ ਦਰਬਾਰੀ ਭਲਵਾਨ ਗਾਮਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਸਰ ਭਲਵਾਨ (ਪਲਵਿੰਦਰ ਚੀਮੇ ਦੇ ਬਾਬਾ ਜੀ) ਹੋਇਐ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਭਰਤਪੁਰ (ਰਾਜਸਥਾਨ) ਦਾ ਰਿਆਸਤੀ ਭਲਵਾਨ ਕਾਲਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਸੇਰੋਂ ਵਾਲਾ ਪੂਰਨ (ਫੁੱਤਾ, ਕੇਹਰ, ਸੁਮੇਰ ਭਲਵਾਨ ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ) ਭਲਵਾਨ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਖੁਲੀਆਂ

ਖੁਰਾਕਾਂ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਸੁਖ-ਸਹੂਲਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਅੱਜ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨੇ 'ਚ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਉਲਟ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਨਵੇਂ ਉਠਦੇ ਭਲਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਭੇਟਾ ਚੜ੍ਹ ਚੁੱਕੀ ਭਲਵਾਨੀ ਦਾ ਭਵਿੱਖ ਬਹੁਤਾ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸੁਖਵੰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਲਵਾਨਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਬੜੇ ਮਾੜੇ ਦੇਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ 'ਚ ਗਾਮਾ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਨੇ ਘੇਰ ਲਿਆ। ਮੰਜੇ 'ਤੇ ਪੈ ਗਿਆ। ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਮੱਖੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਡਾ ਸਕਦਾ। ਇਲਾਜ ਲਈ ਗੁਰਜਾਂ ਵੇਚੀਆਂ। ਗਾਮੇ ਨੂੰ ਪਛਤਾਵਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਟਿਆਲਾ ਛੱਡ ਕੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਲਾਜ ਤਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਸੰਤਾਪ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਭੋਗਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਸ਼ੇਰਗਿੱਲ ਗੁਰਦਾਵਰ ਦੀ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ 'ਚ ਬੜਾ ਔਖਾ ਰਿਹਾ। ਆਮਦਨ ਹੈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਘੇਰ ਕੇ ਬਹਿ ਗਈਆਂ। ਗੋਡੇ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਏ। ਸ਼ੇਰਗਿੱਲ ਦੀ ਛਿੱਤ 'ਚ ਉਹਨੇ ਅੱਖੀਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਗੁਰਦਾਵਰ ਨੂੰ ਘਨੇੜੀ ਚੁੱਕ ਕੇ ਗੇੜੀ ਲੁਆਈ ਗਈ। ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪੰਜ-ਪੰਜ, ਸੱਤ-ਸੱਤ, ਦਸ-ਦਸ ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ। ਇਹ ਗੱਲ 1991-92 ਦੀ ਹੈ। ਸੁਖਵੰਤ ਉਦੋਂ ਨਕੋਦਰ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵੀ ਕਦੇ ਨਕੋਦਰ ਥਾਣੇਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗੁਰਦਾਵਰ ਨਾਲ ਬੜਾ ਪਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਗੁਰਦਾਵਰ ਦੇ ਮਾਣ-ਸਤਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਬੁੱਤ ਲੁਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਧੋਬੀ ਭਲਵਾਨ ਰਾਮਾ ਖੇਲਾ ਵਾਲੇ ਸਰਬਣ ਦਾ ਅੰਤ ਵੀ ਚੰਗਾ ਨਾ ਹੋਇਆ। ਤਕੜੇ ਤਕੜੇ ਭਲਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਧੋਬੀ ਪਟਕਾ ਮਾਰ ਕੇ ਮਿੱਟਾਂ-ਸਕਿੱਟਾਂ 'ਚ ਢਾਹ ਲੈਂਦਾ ਸੀ ਉਹ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਾ ਕੀਤੀ। ਬੇਟਾ ਸ਼ਿੰਦਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ-ਬਾਹਾਂ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ, ਮਾਲਸ਼ਾਂ ਕਰ ਕੇ ਘਰ ਦਾ ਖਰਚ ਫੇਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਮੋਹਰਦੀਨ ਵੀ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਰਿਹਾ। ਸਰਕਾਰ-ਦਰਬਾਰ, ਮੰਤਰੀ-ਸੰਤਰੀ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਾ ਕੀਤੀ। ਉਹਦੀ ਭਲਵਾਨੀ ਦੇ ਦੀਵਾਨੇ ਜਾਂ ਯਾਰ-ਦੋਸਤ ਜਰੂਰ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਨਸੀਬ ਸਮਝ ਰਿਹਾ। ਕੈਨੇਡਾ ਰਹਿ ਕੇ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸੁਖ-ਸਹੂਲਤਾਂ ਮਾਣ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਦਾ। ਪੱਦੀ ਜਗੀਰ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਦਾ। ਛੋਟਾ ਭਰਾ ਮੱਘਰ ਸਿੰਘ ਪਿੰਡ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਖੇਤੀ ਸਾਂਭਦਾ ਹੈ।

ਸੁਖਵੰਤ ਕੈਨੇਡਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ।

ਵਧੀਆ ਨੌਕਰੀ ਕਰਕੇ ਸਾਰੇ ਸੁਖ ਮਾਣ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦਾਣਾ-ਪਾਣੀ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਕੈਨੇਡਾ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮਾੜੇ ਹਾਲਾਤ ਬਾਰੇ ਵੇਖਦਾ-ਸੁਣਦਾ ਹੈ, ਬੜਾ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਜ਼ਾ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ, ਲੁਟਾਂ-ਖੋਹਾਂ, ਮਾਰ-ਮਰੌਦੀਆਂ ਦੇਖ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਜਾਣ ਨੂੰ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਯੂਬਾ ਸਿਟੀ (ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ) ਰਹਿੰਦੇ ਭਲਵਾਨ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਬੀ.ਏ. ਦੇ ਬੇਟਿਆਂ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਰਾਏ, ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਰਾਏ, ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ ਰਾਏ ਅਤੇ ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰਾਏ ਨੇ ਉਦੇਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਦ ਕੇ ਬੜਾ ਮਾਣ ਬਖਸ਼ਿਆ। ਸ. ਦੀਦਾਰ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ, ਸ. ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਢੁੰਡੀਕੇ, ਬੜੇ ਪਿੰਡ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਜਸਮੇਰ ਸਿੰਘ ਸਹੋਤਾ ਵਰਗੇ ਵੱਡੇ ਫਾਰਮਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਮੂਹ ਗੁਰੂ ਘਰਾਂ ਦੇ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕਾਂ ਨੇ ਰੱਜ ਕੇ ਮਾਣ ਦਿੱਤਾ।

ਪਤਨੀ ਸੁਰਿੰਦਰ ਨਾਲ ਉਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੈ। ਉਹਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਜਾਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਪਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਵਡਮੁੱਲੀ ਗੁਰਜ਼ ਸੁਰਿੰਦਰਜੀਤ ਹੈ। ਪਿਆਰ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੇ ਯਕੀਨ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ-ਜੀਵਨ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਭਰਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਹਰ ਕਾਮਯਾਬੀ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਉਹ ਪਤਨੀ ਸਿਰ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸੁਖਵੰਤ ਨੂੰ ਕਵਿਤਾ ਲਿਖਣ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਹੈ ਤਾਂ ਪਤਨੀ ਵੀ ਲਿਖਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਪਤੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਾਰੇ “ਭਾਰਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸਰਦਾਰ ਹਿੰਦ ਕੇਸਰੀ ਭਲਵਾਨ ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਸਿੰਧੂ” ਕਿਤਾਬ ਲਿਖੀ ਹੈ। ਸੁਖਵੰਤ ਨੇ ਸ਼ਰਾਬ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਚ ਕਦੇ ਪੀਤੀ ਨਹੀਂ। ਮੰਡੀ ਜਰੂਰ ਖਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਭਲਵਾਨੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਲਵਾਨੀ ਨੂੰ ਜੱਫ਼ਾ ਮਾਰੀ ਬੈਠੇ ਭਾਈ-ਭਤੀਜਾਵਾਦ ਨੇ ਨਵੇਂ ਭਲਵਾਨਾਂ ਦੇ ਮੌਕੇ ਖੋਹ ਲਏ ਹਨ। ਵੱਡੇ ਮੱਲ ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੋਣੇ, ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਹੈ।

“ਸੀਨ ਸਿਫ਼ਤ ਕਰਾਂ ਕੀ ਭਾਰਤੀ ਸੇਰਾਂ ਦੀ, ‘ਖਾੜਿਆ’ ਵਿਚ ਦਹਾੜਦੇ ਰਹੇ। ਗੁੰਗਾ, ਕਿੱਕਰ, ਗਾਮਾ ਸਾਝੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ, ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰਦੇ ਰਹੇ। ਮੋਹਰਦੀਨ, ਸੁਖਵੰਤ, ਬੁੱਧੂ, ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਭਲਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਲਕਾਰਦੇ ਰਹੇ। ਨਿੱਝਰ, ਨਿੱਝੜਕ, ਬੇਬੱਛ, ‘ਜੱਬੇਵਾਲੀਏ’ ਇਕਬਾਲ ਜਹੇ, ਧੱਕੜ ਭਲਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕਲਮਾਂ ਨਾਲ ਸੰਗਰਦੇ ਰਹੇ।”

ਰਾਜੇ ਪਾਪ ਕਮਾਂਵਦੇ ਉਲਟੀ ਵਾੜ ਖੇਤ ਕਉ ਖਾਈ

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਹਨ ਤੇ ਕਸਬਿਆਂ-ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀਆਂ। ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਲੀਡਰ ਸਰਪੰਚ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਲੀਡਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਖਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਰਪੰਚ ਅਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਦੋਵੇਂ ਬਰਾਬਰ ਹਨ। ਪਿੰਡਾਂ ਤੇ ਕਸਬਿਆਂ-ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੰਚਾਇਤ ਮੈਂਬਰ

ਬੀਬੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਸੈਕਰਾਮੈਂਟੋ
ਫੋਨ: 916-687-3536

ਅਤੇ ਐਮ.ਸੀ. (ਮਿਉਂਸਪਲ ਕੌਂਸਲਰ) ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਰੁਤਬਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਰਪੰਚ ਤੇ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸਿੱਧਾ ਵਾਹ ਪਿਆ। ਐਤਕੀ ਇਸੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਪਾਠਕਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ।

ਇਹ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀਆਂ ਜੋ ਜਨਤਾ ਦੇ ਵੋਟਾਂ ਨਾਲ ਚੁਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਦੀ ਚੋਣ ਵਿਚ ਜਿੱਤ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਆਗੂਆਂ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਹੀ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਤੇ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦਾ ਰੰਗ-ਰੁਪ। ਇਹ ਲੋਕ ਪਿੰਡਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਤੇ ਗਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ ਦੀਆਂ ਜੋਕਾਂ ਬਣ ਕੇ ਚੁੰਬਤ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਤੇ ਐਮ.ਸੀ. ਜੋਕਾਂ ਹਨ ਤਾਂ ਸਰਪੰਚ ਅਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਭੁੱਖੇ ਮਗਰਮੱਛ ਹੋ ਨਿਬੜਦੇ ਹਨ। ਜੋਕਾਂ ਬੰਦੇ ਦਾ ਖੂਨ ਪੀਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮਗਰਮੱਛ ਤਾਂ ਗਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤੇ ਹੀ ਨਿਗਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੋਹੀਂ ਹੱਥੀਂ ਲੁੱਟਦੇ ਹਨ। ਪਰਦੇਸੀ ਵੱਸਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਜਦ ਕਦੀ ਆਪਣਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਪੰਜਾਬ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ

ਹਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਥੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬੱਸ ਰੱਬ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ! ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਨਾਲ ਇਹ ਲੋਕ ਕੀ ਵਿਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਲੁਕਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੱਝਵੀਆਂ ਫੀਸਾਂ ਵੀ ਜੱਗ-ਜਹਿਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਰਿਸ਼ਵਤ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਥੇ ਵੱਸਦੇ ਹਰ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਇਹ ‘ਸੇਵਕ’ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਐਮ.ਐਲ.ਏ. ਦੇ ਏਜੰਟ ਹਨ ਅਤੇ ਏਜੰਟ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂ ਅਫ਼ਸਰਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਏਜੰਟਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਪੂਰੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਹੈ। ਹਰ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਬੰਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਹੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਗਰੀਬ ਦੀ ਅਤੇ ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਕਿਤੇ ਕੋਈ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੇਰਾ ਪਿੰਡ ਬੇਗੋਵਾਲ (ਕਪੂਰਥਲਾ) ਹੈ। ਉਥੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦਾ ਘਰ ਹੈ। ਘਰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਗਲੀ ਭੀੜੀ ਹੈ। ਸਾਹਮਣੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਸੱਸਾਂ-ਨੂੰਹਾਂ ਆਪਣਾ ਵਿਹੜਾ ਹੂੰਝ ਕੇ ਕੂੜਾ ਸਾਡੀ ਨਾਲੀ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਨਾਲੀ ਦਾ ਨਿਕਾਸ ਰੁਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੂਰੇ ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਥਾ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਦੀ ਤੇ ਸਮਝਾਉਂਦੀ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਤੁਰ ਗਈ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿੱਤ ਦਾ ਇਹ ਕਰਮ ਅੱਜ ਵੀ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਗਲੀ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੈਸੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਵੀ ਉਨੇ ਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਕੋਲੋਂ, ਪਰ ਕੂੜੇ ਦਾ ਢੇਰ ਸਾਡੀ ਨੁਕਰ 'ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਗਲਾ ਘਰ ਐਮ.ਸੀ. ਦਾ ਹੈ।

ਇਕ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੇ ਬੈਂਕ

ਅਕਾਊਂਟ ਵਿਚੋਂ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਪੈਸੇ ਕਢਵਾ ਲਏ। ਜਦ ਅਸੀਂ ਗਏ, ਬੰਦੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਚਾਰ ਐਮ.ਸੀ. ਤੇ ਨੰਬਰਦਾਰ ਵੀ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਇਕ ਐਮ.ਸੀ. ਨੇ ਜ਼ਿਮਾ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਕਿ ਪੈਸੇ ਉਹ ਦਿਵਾਏਗਾ। ਚਾਰ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਇਕ ਵੀ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਜਦ ਕਦੀ ਗਲੀ ਵਿਚ ਮਿਲ ਪੈਣ ਤਾਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਉਲਟਾ ਦੰਦੀਆਂ ਵਿਖਾ ਕੇ ਹੀ ਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅੱਗੇ ਲੰਘ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਬੰਦੇ ਨੇ ਬੈਂਕ ਵਿਚੋਂ ਪੈਸੇ ਕਢਵਾਏ ਸਨ, ਉਹ ਵੀ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਆਕੜ ਕੇ ਲੰਘਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਸੁਣੋ...ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਦੇ ਪਿੰਡ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਾਰ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਪਿੰਡ ਦੀ ਫਿਰਨੀ ਵਾਲੀ ਸੜਕ 'ਤੇ 2 ਕਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਜਿਸ ਉਤੇ ਵਾਰੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵੀ ਸਾਡਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਕ ਵਾਰੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਚਾਰ-ਦੀਵਾਰੀ ਕਰ ਕੇ ਉਥੇ ਕੁਝ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਪਿੰਡ ਦਾ ਸਰਪੰਚ ਹਿਮਾਲਾ ਪਰਬਤ ਬਣ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ। ਪੂਰੇ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਵਖਤ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਰਿਸ਼ਵਤ ਸ਼ਰੂਆਤ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਡੰਕੇ ਦੀ ਚੋਟ 'ਤੇ। ਜੇ ਇਕ ਦਿਨ ਕੰਧ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਉਹ ਕੰਧ ਢਹਾ ਛੱਡਦਾ ਹੈ। ਪਟਵਾਰੀ ਤੇ ਕਾਨੂੰਗੋ ਵੀ ਜਾ ਕੇ ਦੱਸ ਆਏ ਹਨ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਇਸੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਹੈ। ਐਨ.ਆਰ.ਆਈ. ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿਚ ਵੀ ਜਾ ਆਏ ਹਾਂ, ਉਥੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬਹੁਤਿਆ। ਸਰਪੰਚ ਲੱਖਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਪੈਸੇ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਨੇ ਲੱਖ ਦੇ ਦਿਓ, ਕੰਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੇਖ ਲਓ ਹੁਣ...ਸਾਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਪੈਸੇ ਵੀ ਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧੱਕੇ ਵੀ ਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਜਲੰਧਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਲਓ...ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਇਕ ਪੋਪਰ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਇਨਕੁਆਰੀ ਸੀ। ਤਸਦੀਕ ਹੋਣੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਹੀ

ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਹਾਂ। ਇਕ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਤੇ ਸਿਪਾਹੀ ਸਾਡੇ ਘਰ ਆਏ ਤੇ ਆਖਣ ਲੱਗੇ, “ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਦਿਓ, ਕੰਮ ਹੁਣੇ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।” ਅਸੀਂ ਆਖਿਆ, “ਇਸ ਮੁਹੱਲੇ ਦੇ ਅਸੀਂ ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵਾਸੀ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪੁੱਛ ਲਵੋ, ਰਿਸ਼ਵਤ ਕਿਸ ਲਈ ਮੰਗ ਰਹੇ ਹੋ?” ਸਿਪਾਹੀ ਬੋਲਿਆ, “ਜੇ ਹੁਣੇ ਦੇ ਦਿਓਗੇ ਤਾਂ ਕੰਮ ਨਿਬੜ ਜਾਵੇਗਾ, ਨਹੀਂ ਤੇ ਧੱਕੇ ਵੀ ਖਾਉਗੇ ਤੇ ਪੈਸੇ ਵੀ ਦਿਉਗੇ।”

ਗੱਲ ਇਥੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਜੇ ਐਮ.ਸੀ. ਆਖ ਦੇਣ ਤਾਂ ਕੰਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਚਾਰ ਦਿਨ ਮਗਰੋਂ ਐਮ.ਸੀ. ਸਾਹਿਬ ਮਿਲੇ। ਕੁਦਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਸਾਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਜਦ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਵਿਥਿਆ ਸੁਣਾਈ, ਤਾਂ ਆਖਣ ਲੱਗਾ, “ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦਾ ਨਾਂ ਦੱਸੋ, ਹੁਣੇ ਖਬਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ।” ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ ਕਿ ਸੱਚ ਅਜੇ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ। ਐਮ.ਸੀ. ਨੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਫੋਨ ਲਾਇਆ ਤੇ ਆਖਣ ਲੱਗਾ, “ਬੰਦਾ ਕੁ-ਬੰਦਾ ਤਾਂ ਵੇਖ ਲਿਆ ਕਰੋ, ਫਿਰ ਭੈਣ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਕੀਰਤਨੀਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੇਪਰ ਸਾਈਨ ਕਰ ਕੇ ਭੇਜ ਦਿਓ। ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਆ ਕੇ ਤੂੰ ਭੈਣ ਜੀ ਕੋਲੋਂ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਲੈ ਆਈ, ਭੈਣ ਜੀ ਮੋੜਨਗੇ ਨਹੀਂ।”

ਜਦ ਉਹ ਐਮ.ਸੀ. ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਆਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦਸ ਬੰਦੇ ਉਥੇ ਹੋਰ ਵੀ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਤੇ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਧਸਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਹੁਣ ਬਣ ਕੀ ਗਿਆ ਹੈ? ਅੱਜ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹਰ ਪਿੰਡ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਹਰ ਗਲੀ-ਮੁਹੱਲੇ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ ਦੇ ਦੈਂਤ ਜਬਾਤੇ ਅੱਡੀ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇ ਮੁਰਦਾਰ ਦੀ ਰੱਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਮਾਰ-ਮੁਕਾਉਣ ਦੀ ਕਸਮ ਖਾ ਲਈ ਹੈ। ਪੰਚ, ਸਰਪੰਚ ਤੇ ਕੌਂਸਲਰ ਅਤੇ ਥਾਣਿਆਂ

ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਰਦੀ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੇ ਏਜੰਟ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਬੱਲਿਓ ਲੈ ਕੇ ਉਪਰ ਤੱਕ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ ਸ਼ਰੂਆਤ ਲੁੱਟ ਮਚਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ-ਦਰਬਾਰੇ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਹਰੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੋ ਢਾਈ ਮਹੀਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਸਿਰੇ ਹੀ ਨਾ ਚੜ੍ਹਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਇਹ ਕੁਝ ਕੁ ਗੱਲਾਂ ਮੈਂ ਵੰਨਗੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੀ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਹੱਡ-ਬੀੜੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਸਵੀਰ ਕਦੀ ਫਿਰ ਵਿਖਾਵਾਂਗੀ। ਇਥੇ ਬੈਠੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਤੇ ਪਿੰਡਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਕਰ ਕੇ ਹਉਕੇ ਭਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੰਝੂ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਸੋਹਣੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਮਾਰਾਂ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਭੁੱਖਾਂ ਮਾਰ ਮਾਰ ਕੇ ਰੋਣ ਨੂੰ ਜੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਮੇਰੀ ਇਕੱਲੀ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਹਰ ਪੰਜਾਬੀ ਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪਰਦੇਸਾਂ ਵਿਚ ਆਇਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਪਰਿਵਾਰ ਵਾਲੇ, ਨਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਰਕਾਰ ਮੂੰਹ ਲਾਉਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ, ਦੁੱਖ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਪੰਜਾਬ ਨਸ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ ਦੇ ਸੈਲਾਬ ਵਿਚ ਦਮ ਤੋੜ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ। ਇਹ ਯਤੀਮ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਲੀ-ਵਾਰਸ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਾਰੀ ਜਨਤਾ ਲਾਵਾਰਸ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੀ ਫਿਰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦੁੱਖ-ਤਕਲੀਫ਼ਾਂ ਵੰਡਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਢਾਹਸ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ। ਨਸ਼ਿਆਂ ਤੇ ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ ਦਾ ਸੈਲਾਬ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ, ਹੋਰ ਕਈ ਮਸਲਿਆਂ ਕਰ ਕੇ ਵੀ ਘਰਾਂ ਦੇ ਘਰ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਗਰੀਬ ਕਿਸਾਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਮੰਡੀਆਂ ਵਿਚ ਰੁਲ ਰਹੀ ਹੈ ਤੇ ਕਿਸਾਨ ਗਲਾਂ ਵਿਚ ਫਾਹੇ ਪਾ ਕੇ ਮੌਤ ਨੂੰ ਗਲ ਨਾਲ ਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਲੀਡਰ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਕਰ ਕੇ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਰਾਹੇ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਡਾ ਪੰਜਾਬ ਜਾ ਕਿੱਧਰ ਰਿਹਾ ਹੈ?

ਘਾਟੀ ਕੇ ਮਾਫ਼ਕ

ਮੁੰਬਈ ਗੇੜੀ ‘ਤੇ ਗਈ ਕਾਨਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਐਤਕੀਂ ਬਿਜਲ-ਗੱਡੀ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਖਿੱਚਦਿਆਂ ਜਮਾਤੀ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਨਿਖੇੜਾ ਬਹੁਤ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਕੋਈ ਨਾਅਰਾ ਨਹੀਂ, ਕਿਤੇ ਕੋਈ ਉਚੇਚਾ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਲਾਇਆ, ਤੇ ਠੋਕ-ਵਜਾ ਕੇ ਗੱਲ ਕਹਿ ਸੁਣਾਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਇਕ ਲੇਖਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਲੇਖਕ ਤਾਂ ਬੱਸ ਵੇਰਵੇ ਦੇਵੇ ਤੇ ਖੁਦ ਪਾਸੇ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਐਨ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨਾ ਸਿੰਘ ਆਪਣੀ ਸੰਖੇਪ ਜਿਹੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾ ਕੇ ਪਾਸੇ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨ-ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਅੱਗੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਟੋਕਰਾ ਉਲੱਦ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਮੇਰੇ ਵਾਲ ਬੜੇ ਬੇਮੁਹਾਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੂਹਰਲੀਆਂ ਲਿਟਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਬੇਹੁਦਰੀਆਂ ਤੇ ਗੁਸਤਾਖ਼। ਇਹ ਝੱਖੜ-ਝਾਂਜੇ ਵਿਚ ਜਾਂ ਬੱਸ ਅਰ ਸਕੂਟਰ ਉਤੇ ਬੈਠੀ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗੇ ਪੈਂਦੀਆਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਕਰਦੀਆਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸੂਈਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਵਾਲ ਸੰਘਣੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮੇਰਾ ਜੂਤਾ ਵੀ ਢਿਲਕ-ਢਿਲਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਢਿਲਕੇ ਹੋਏ ਜੂਤੇ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਬੜੀ ਕੋਫ਼ਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੰਜ ਬਜ਼ਾਰ ਗਈ ਮੈਂ ਸੂਈਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਮਨਿਆਰੀ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ‘ਤੇ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹਾਂ।

ਪੱਕੀਆਂ-ਪੀਢੀਆਂ ਸੂਈਆਂ ਦੀ ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਤਲਾਸ਼ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸੂਈਆਂ ਜੋ ਨਾ ਆਪ ਹਿੱਲਣ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਹਿਲਣ ਦੇਣ।

ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਭਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੇਰੇ ਉਪਰੋ-ਬਲੀ ਦੇ ਭੈਣਾਂ-ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਛੇੜ ਕੇ ਕਰੋਧ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਇਕ-ਮਾਤਰ ਹਥਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਕੰਘੀ ਕੀਤੇ, ਸੰਵਰੇ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥ ਮਾਰ ਕੇ ਖਿੱਡਾ ਦੇਣਾ।

ਆਪਣੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਮਗਨ ਪੜ੍ਹਦੀ-ਲਿਖਦੀ ਜਾਂ ਗੀਟੇ ਖੇਡਦੀ ਦੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਕੋਈ ਵੀਰ ਧੱਡਾ ਮਾਰ ਜਾਂਦਾ ਤੇ ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਚੀਕ-ਚਿਹਾੜੇ ਉਤੇ ਸਾਰੇ ਹੱਸ-ਹਸਾ ਕੇ ਅਨੰਦ ਮਾਣਦੇ।

ਬਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿਚ ਆਮ ਵਿਕਦੀਆਂ ਸੂਈਆਂ ਵਿਰਲੇ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ,

ਪਰ ਘਣੇ ਅਤੇ ਲਹਿਰੀਏ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਚਿਮਟਿਆਣ ਨਾਲ ਉਹ ਇਕ-ਅੱਧ ਵਾਰੀ ਵਿਚ ਹੀ ਮੂੰਹ ਅੱਡ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਪਿਛਲੀ ਤੋਂ ਪਿਛਲੇਰੀ ਫੇਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਚੌਪਾਟੀ ਤੱਟ ਉਤੇ ਐਵੇਂ ਹੀ ਟਹਿਲ ਰਹੀ ਸਾਂ। ਉਥੇ ਬਾਲ-ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਗੁਜ਼ਾਰੇ

ਸੁਖਦ-ਪਲਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਕਦੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ‘ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦੀ ਤੇ ਕਦੇ ਚੂੜੀਆਂ-ਕਾਟੇ-ਰੁਮਾਲਾਂ ਆਦਿ ਨਿੱਕ-ਸੁੱਕ ਦੀਆਂ ਪਟੜੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੀ-ਟਟੋਲਦੀ।

ਅਚਾਨਕ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਗਦਰਾਈ ਹੋਈ

ਮਰਹੱਟਣ ਦੇ ਸਟਾਲ ਉਤੇ ਪਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਵਾਲ-ਚਿਮਟੀਆਂ ‘ਤੇ ਪਈ। ਇਹ ਅੱਧੇ-ਚੰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਅੱਧੇ ਕੁ ਇੰਚ ਦੇ ਮੋਟੇ ਪਤਰੇ ਦੀਆਂ ਪੱਕੀਆਂ ਤੇ ਸਾਹ ਕਾਲੀਆਂ ਸੂਈਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਕ ਸੂਈ ਚੁੱਕ ਕੇ ਖੱਬੀ ਉਂਗਲ ਨੂੰ ਚਿਮਟਿਆ ਕੇ ਵੇਖਿਆ। ਡਾਢੀ ਪੱਕੀ ਸੀ ਉਹ। ਬੜਾ ਜ਼ੋਰ

ਰਹੇ, ਉਂਜ ਦੇ ਉਂਜ। ਨਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੰਗ ਲੱਥਾ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਕੜ ਢਿੱਲੀ ਪਈ। ਮੈਂ ਇਹ ਚਿਮਟੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਦੀ ਸਾਂ। ਰਤਾ ਅੱਗੇ-ਪਿੱਛੇ ਹੋਈਆਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਔਖੀ ਹੋਈ ਨਹੀਂ।

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਮੁਹਾਲੀ ਦੀਆਂ ਮੁਨਿਆਰ-ਦੁਕਾਨਾਂ ਅੱਗਿਉਂ ਲੰਘਦੀ ਅਕਸਰ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦੀ ਰਹੀ, ਪਰ ਕਿਧਰੇ ਵੀ ਨਾ ਮਿਲੀਆਂ ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੀਆਂ ਚਿਮਟੀਨੁਮਾ ਸੂਈਆਂ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਂ ਮੁੰਬਈ ਗਈ, ਕਾਫ਼ੀ ਜੋੜੇ ਲੈ ਆਵਾਂਗੀ, ਪੱਤਿਆਂ ਦੇ ਪੱਤੇ; ਤਾਂ ਜੁ ਰਹਿੰਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੜ੍ਹ ਮਹਿਸੂਸ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਪੱਕੀ ਧਾਰਨਾ ਬਣਾ ਲਈ।

ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮੁੰਬਈ ਦਾ ਚੱਕਰ ਲੱਗ ਗਿਆ। ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਵਾਂਗ ਫਿਰ ਟਿਕਟ ਲੈ ਕੇ ਬਹਿ ਗਈ ਅੰਧੇਰੀ ਤੋਂ ਚਰਚ ਗੇਟ ਲਈ ਲੋਕਲ ਬਿਜਲ-ਗੱਡੀ ਦੇ ਜਨਾਨੇ ਡੱਬੇ ਵਿਚ।

ਮੁੰਬਈ ਦੀਆਂ ਲੋਕਲ ਬਿਜਲ-ਗੱਡੀਆਂ ਵਿਚ ਸਬਜ਼ੀਆਂ, ਫਲ, ਮੱਛੀ, ਭਾਂਡੇ, ਸਾੜੀਆਂ, ਨਾਈਟੀਆਂ, ਅੰਗੀਆਂ, ਪੇਟੀਕੋਟ, ਚਾਦਰਾਂ, ਮਨਿਆਰ ਦਾ ਸਾਰਾ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਾਰਾ ਨਿੱਕ-ਸੁੱਕ; ਕੋਈ ਐਸੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਜੋ ਨਾ ਵਿਕਦੀ ਹੋਵੇ।

ਸਿਰਾਂ ‘ਤੇ ਛਾਬੇ ਧਰੀ ਦਗੜ-ਦਗੜ ਕਰਦੀਆਂ ਤਗੜੀਆਂ ਗਠੀਲੀਆਂ ਤੇ ਫੁਰਤੀਲੀਆਂ ਨੌਗੜੀ ਸਾੜੀਆਂ ਵਿਚ ਕੱਸੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਪੱਛਮੀ ਘਾਟ ਦੀਆਂ ਮੂਲ-ਨਿਵਾਸੀ ਮਰਹੱਟਣਾਂ, ਕੰਮ-ਕਾਜੀ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥੋ-ਹੱਥ ਵਸਤਾਂ ਵੇਚਦੀਆਂ

ਕਾਵਿ-ਕਿਆਰੀ

ਤੂੰ, ‘ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਮੀਠਾ ਲਾਗੇ’
ਧਿਆਉਂਦਾ ਰਿਹੋਂ
ਤੂੰ ‘ਤੋਜ਼ਕ-ਏ ਜਹਾਂਗੀਰੀ’ ਨੂੰ
ਸ਼ਰਮਾਉਂਦਾ ਰਿਹੋਂ
ਤੂੰ ਜੁਲਮ, ਜ਼ਬਰ ਨੂੰ
ਸਬਰ ਨਾਲ ਹਰਾਉਂਦਾ ਰਿਹੋਂ।

ਤੂੰ ਵਾਰ ਕੇ ਆਪਾ,
ਸਾਨੂੰ ਐਸਾ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਾ ਗਿਉਂ
ਤੂੰ ਪਾਏ ਪੂਰਨੇ ਐਸੇ,
ਬਸ਼ਰ, ਕਾਰਵਾਂ ਬਣਾ ਗਿਉਂ
ਤੂੰ ਪਾ ਖੂਨ ਅਪਣਾ,
ਸ਼ਹੀਦੀ ਦੀ ਜੋਤ ਜਗਾ ਗਿਉਂ
ਤੂੰ ਸੰਤ-ਸਿਪਾਹੀ ਨੂੰ,
ਮਰ ਕੇ ਜਿਉਣਾ ਸਿਖਾ ਗਿਉਂ।

-ਚੰਨ,
ਫੋਨ: 908-788-8427

ਗੁਲਾਮੀ

ਜੇਲ੍ਹ ਬਦਲ ਕੇ ਆਏ ਹੋਏ ਉਸ ਵੀਰ ਦੀ।
ਕਰੀਏ ਗੱਲ ਜਦ ‘ਭੁੱਲਰ’ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਦੀ।
ਉਸ ਦੀ ਗੁੰਮ-ਸੁੰਮ ਫੋਟੋ ਨੂੰ ਤੱਕ ਲਗਦਾ ਹੈ,
ਗੁੜ ਸਮਾਧੀ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਫਕੀਰ ਦੀ।
ਉਸ ਦੀ ਫੋਟੋ ਦੇ ਵਿਚ ਫੋਟੋ ਦਿਸਦੀ ਹੈ,
ਨਿੱਤ ਮੁਹਿੰਮਾਂ ਝੋਲ ਰਹੀ ਤਕਦੀਰ ਦੀ।
ਬੇ-ਦੋਸ਼ੇ ਨੇ ਲੱਖ ਤਸੀਹੇ ਝੋਲੇ ਨੇ,
ਗੁੜਤੀ ਏ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੀ ਤਾਸੀਰ ਦੀ।
ਇਸ਼ਕ ਅਣਖ ਦੇ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀਂ,
ਸ਼ੁਕਨੀ-ਕੈਦੋਂ-ਬਿੱਟੇ ਜਿਹੇ ਲੰਗੜੀਰ ਦੀ।
ਬੇ-ਦੋਸ਼ੇ ਨੇ ਲੱਖਾਂ ਜਿੱਥੇ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ,
ਕਰੀਏ ਗੱਲ ਕੀ ਹਾਕਮ ਦੀ ਜਮੀਰ ਦੀ।
ਹੱਕ-ਸੱਚ-ਇਨਸਾਫ਼ ਸਦਾ ਲਈ ਦਬਦੇ ਨਾ,
ਟੁਟਣੀ ਆਖਿਰ ਝੂਠ ਕੜੀ ਜੰਜੀਰ ਦੀ।

-ਡਾ. ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਬਰਸਾਲ
ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ

ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ ਸਿਰਤਾਜ਼ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ

ਯੁੰ, ਮੀਰ-ਏ ਕਾਰਵਾਂ,
ਯੁੰ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦਾ ਸਿਰਤਾਜ਼
ਯੁੰ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀ ਦਾ ਮਾਲਕ,
ਯੁੰ ਏ ਗਰੀਬ-ਨਿਵਾਜ਼
ਯੁੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਦਾ ਬੋਹਿਥਾ,
ਯੁੰ ਨਾਮ ਦਾ ਜਹਾਜ਼
ਯੁੰ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਰਸੀਆ,
ਯੁੰ ਮਿਠ ਬੋਲਤਾ ਸਾਜ਼।

ਯੁੰ ਸਿਰਮੋਰ ਕਵੀ,
ਯੁੰ ਸੁਖਨਵਰ, ਤੂੰ ਦਾਨਸ਼ਮੰਦ
ਯੁੰ ਪਤਾਲਾ ਤੋਂ ਅਸਗਾਹ,
ਯੁੰ ਆਸਮਾਨਾਂ ਤੋਂ ਬੁਲੰਦ
ਯੁੰ ਨਿਮ੍ਰਤਾ ਦੀ ਤਸਵੀਰ,
ਯੁੰ ਬਖਸ਼ਨਹਾਰ, ਬਖਸ਼ੰਦ
ਯੁੰ ਭਰੀਆਂ ਝੋਲੀਆਂ,
ਜੋ ਵੀ ਆਇਆ ਲੋੜਵੰਦ।

ਯੁੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਪੁੰਜ,
ਯੁੰ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਾ ਮੁਜੱਸਮਾ
ਯੁੰ ਸੰਤੋਖ ਦੀ ਮੂਰਤ,
ਯੁੰ ਏ ਮੁਹਬੱਤ ਦਾ ਚਸ਼ਮਾ
ਯੁੰ ਮਹਾਨ ਸਿੱਖੀ ਦੇ,
ਨਿਆਰੇ ਬੂਟੇ ਦਾ ਬਾਗ਼ਬਾਂ
ਯੁੰ ਏ ਅਨੰਤਾਂ ਤਪਦੇ
ਹਿਰਦਿਆਂ ਲਈ ਠੰਡੀ ਛਾਂ।

ਯੁੰ ਰੱਬੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਸਾਗਰ,
ਯੁੰ ਮਹਾਨ ਸੰਗੀਤਕਾਰ
ਯੁੰ ‘ਟਲ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ’
ਦਾ ਰਚਨਹਾਰ
ਯੁੰ ਗੁਰੂ ਦਾ ਪੁਜਾਰੀ,
ਯੁੰ ਨਾਨਕ ਦਾ ਰੂਪ, ਨਿਰੰਕਾਰ
ਯੁੰ ‘ਸੁਖਮਨੀ’ ਦਾ ਕਰਤਾ,
ਯੁੰ ਸਭ ਸੁਖਾਂ ਦਾ ਆਧਾਰ।

ਯੁੰ ਸਰਬ ਸਾਂਝੇ,

‘ਹਰਿ-ਮੰਦਰ’ ਦਾ ਉਸਰਈਆ
ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਦੀ ਜੋਤ,
ਗੁਸਾਈਂ, ਰਾਮ-ਰਮਈਆ
ਤੂੰ ਦੁੱਖਾਂ, ਕਲੇਸ਼ਾਂ,
ਆਵਾਗਾਉਣ ਦਾ ਖੱਵਈਆ
ਤੂੰ ਸੇਵਾ-ਸਿਮਰਨ, ਦਯਾ,
ਪਿਆਰ ਦੀ ਨਈਆ।

ਤੂੰ ਰਾਹੋ-ਰਾਸਤਾ ਜਿੰਦਗੀ,
ਏ ਨਾਮ ਤੇਰਾ ਵਜਦ
ਤੂੰ ਅਨੰਤ ਸੂਰਜਾਂ ਦੀ,
ਅਨੰਤ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਾ ਹਸਦ
ਤੂੰ ਅਬਾਹ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡਾਂ ਦੀ,
ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਦਾ ਰਸ਼ਕ
ਤੂੰ ਅਬਾਹ, ਅਗੰਮ-ਅਗੋਚਰ,
ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ, ਨਿਝੱਕ।

ਤੂੰ ਦੀਨਾਂ, ਦੁਖੀਆਂ,
ਤੂੰ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼
ਤੂੰ ਸਭ ਜਾਨਣਹਾਰ,
ਤੂੰ ਹਰ ਦਿਲ ਦਾ ਹਮਰਾਜ਼
ਤੂੰ ਹੱਕ-ਸੱਚ ਦਾ ਮੁੱਦਈ,
ਆਰਜ਼ੂ-ਏ ਇਨਸਾਫ਼
ਤੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਸੰਗਲ ਤੋੜੇ
ਭਰੀ ਉਚੀ ਪਰਵਾਜ਼।

ਤੂੰ ਮੀਰੀ-ਪੀਰੀ ਦਾ ਮਾਲਕ,
ਯਾਨਕ, ਸਰਦਾਰ
ਤੂੰ ਬੀਰ, ਬਹਾਦਰ, ਯੋਧਾ,
ਸੁਰਮਾ-ਏ ਬਲਕਾਰ
ਤੂੰ ਸਮੇਂ ਦੀ ਵਾਗ ਮੋੜੀ,
ਤੂੰ ਜੁਗਾਂ ਦਾ ਸਾਹਸਵਾਰ
ਤੂੰ ਵਹਿਸ਼ਤ-ਏ ਸਿਤਮ ਲਈ
ਬਣਿਆ ਲਲਕਾਰ।

ਤੂੰ ਤੱਪਦੀ ਤਵੀ ਤੇ ਅਡੋਲ,
ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਰਿਹੋਂ

ਸਫਰੀ, ਚੰਨ, ਦੇਵ ਥਰੀਕੇ ਤੇ ਹਸਨਪੁਰੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ

(ਸਫਾ 21 ਦੀ ਬਾਕੀ)

ਉਹ ਥਰੀਕਿਆਂ ਤੋਂ ਝਾਂਡਿਆਂ ਦੇ ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਲੋਕ ਉਂਗਲੀ ਕਰ ਕੇ ਆਖਦੇ, “ਅਹੁ ਜਾਂਦਾ ਬਈ ਥਰੀਕਿਆਂ ਵਾਲਾ ਦੇਵ।” ਹੁਣ ਉਹ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਗਿਐ, ਪੀਣੀ ਛੱਡ ਗਿਐ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਲੇ ਸਰੀਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ।

ਉਹਨੂੰ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਤੇ ਹੁਣ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਵਿਯੋਗ ਧਾਹੀਂ ਰੋਂਦੇ ਨੂੰ ਵੀ, ਮਾਣਕ ਦੀ ਮੌਤ ‘ਤੇ ਵਿਲਕਦੇ ਨੂੰ ਵੀ, “ਓ ਵਾਰੀ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਸੀ, ਚਲੇ ਤੂੰ ਗਿਐ।”

ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਗੀਤਕਾਰ ਬਣਨ ਦਾ ਢਿੱਡ-ਜਲਾਟ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਦੇਵ ਥਰੀਕਿਆਂ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਸਤਾਦ ਧਾਰਨ ਲਈ ਪਾਪੜ ਵੇਲਦਾ ਰਿਹਾ। ਹੁਣ ਉਹ ਇਹ ਗੱਲ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ, ਕਹੇਗਾ, “ਤੂੰ ਤਾਂ ਪਤੰਦਰਾ ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਐ...।”

ਤੇ ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਬਾਪੂ ਬਾਪੂ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਦੀ ਸਾਡੀ ਨਿਭ ਗਈ ਹੈ। ਸੋਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਗੀਤਕਾਰ ਵਜੋਂ ਕਦੇ ਇਕ ਐਲਬਮ ਵਿਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਵਾਂਗੇ। ‘ਸੋਨੇਟੋਨ’ ਕੰਪਨੀ ਵਿਚ ਮਾਣਕ ਨੇ ਤਿੰਨ ਕੈਸਿਟਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਪਹਿਲਾਂ ਲੈ ਲਏ। ਮਾਲਕ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਵੇਲੇ ‘ਜਿਉਣਾ ਮੌਤ’ ਵਰਗਾ ਮੈਟਰ ਲੱਭਣਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ ਸੀ! ਮਾਣਕ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, “ਗੋਲੀ ਮਾਰੋ ਜਿਉਣੇ ਮੌਤ ਨੂੰ, ਉਹ ਤਾਂ ਗਾ-ਗਾ ਕੇ ਘਸਾ’ਤਾ ਪੂਰਾ, ਡਾਕੂ ਹਰਫੂਲ ਸਿੰਘ ਹੈਗਾ ਮੇਰੇ ਕੋਲ।” ਉਨ੍ਹਾਂ ‘ਹਾਂ’ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਮੈਟਰ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲੇ ਤਿੰਨ ਗੀਤ, ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਰਾਤ ਕਹੇ, ‘ਭੋਰੇ ਤੋਂ ਲਿਖਾ ਲਓ’। ਮੈਨੂੰ ਕਹਾਣੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਤਾ। ਮਾਣਕ ਕਹੀ ਜਾਵੇ, ‘ਦੇਵ ਤੋਂ ਪੁੱਛ ਲੈ’। ਪੁੱਛਾਂ ਇਸ ਕਰਕੇ ਨਾ, ਕਿ ਉਹਨੇ ਕਹਿਣਾ, ਬਾਕੀ ਵੀ ਮੈਂ ਹੀ ਲਿਖ ਦਿੰਨਾਂ, ਤੇ ਮੇਰਾ ਚਾਅ ਰਹਿ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਗੀਤ ਸੁਣ ਕੇ ਬਾਕੀ ਚਾਰ ਮੈਂ ਲਿਖ ਦਿੱਤੇ, ਤੇ ਮਾਣਕ ਦੀ ‘ਕਿਸਾ ਡਾਕੂ ਹਰਫੂਲ

ਸਿੰਘ’ ਫਿਰ ਮੇਰੀ ਤੇ ਦੇਵ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਟੇਪ ਬਣ ਗਈ।

ਦੇਵ ਬਾਰੇ ਆਮ ਲੋਕ ਸੁਣੀ-ਸੁਣਾਈ ਗੱਲ ਤੇ ਅਫਵਾਹ ਅੱਗੇ ਤੋਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਗੀਤ ਲਿਖਦਾ, ਉਹਦੀ ਘਰਵਾਲੀ ਪੀੜੇ ਲਿਖਦੀ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਥਰੀਕੇ ਉਹਦੇ ਘਰ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮਿਰਜ਼ਾ ਕਿਥੋਂ ਦਾ ਸੀ, ਹੀਰ ਰਾਂਝੇ ਦਾ ਕੀ ਸਬੰਧ ਸੀ, ‘ਜਿਉਣਾ ਮੌਤ’ ਸਿੱਦੇ ਦਾ ਕਿਉਂ ਚੱਲਿਆ, ਮਾਣਕ ਤੇ ਦੇਵ ਹੁੱਸ ਕਿਉਂ ਗਏ ਸਨ ਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਕੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾ ਕਿ ਕਲੀ, ਲੋਕ ਗਾਥਾ ਤੇ ਗਾਣਾ ਕੀ ਹੁੰਦੇ ਨੇ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਦੇਵ ਨਾਲ ਉਹਦੀ ਨਿਭੀ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅੱਖਾਂ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੀ ਰਹੀ ਹੈ, ਇੰਦਾਂ ਦੀਆਂ ਝੂਠੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਵੀ ਉਹੀ ਰਹੇ ਨੇ।

ਸਾਲ 2010 ਵਿਚ ਉਹ ਚੇਤਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਾਲੇ ਗੁਲਾਟੀ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਘਰੇ ਵੱਡੇ ਸਮਾਗਮ ‘ਤੇ ਆਇਆ, ਜੱਸੋਵਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦੇਵ ਬੋਲਿਆ, “ਮਾਣਕ ਤਾਂ ਆਵੇਗਾ ਹੀ ਆਵੇਗਾ ਅਸੋਕ ਦੇ ਫੰਕਸ਼ਨ ‘ਤੇ।” ਜਦ ਨੂੰ ਉਹ ਆਇਆ, ਉਹਦੀ ਸੁਣੋ, “ਇਹ ਵੀ ਬੈਠਾ ਮੂਹਰੇ, ਵਿਹਲਾ ਜਥੇਦਾਰ ਜੱਸੋਵਾਲ ਵੀ।” ਕਹੀ ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਚੁਭਵੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਰੇ ਹੱਸ ਪਏ।

ਮਾਣ ਨਾਲ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਯੁੱਗ ਗੀਤਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਘੜੀਆਂ ਨਹੀਂ, ਦਿਨ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਹਨ।

ਦੇਵ ਥਰੀਕੇ ਵਾਲਿਆਂ ਤੇਰੇ ਲੱਗਦੇ ਬੋਲ ਪਿਆਰੇ।
ਦੀਵੇ ਵਾਂਗੂੰ ਬਾਲ ਕੇ
ਮੈਨੂੰ ਰੱਖ ਲੈ ਵਿਚ ਚੁਬਾਰੇ।
ਦੁੱਖ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਦੇਵ ਵਾਲਾ ਦੀਵਾ ਬੁਝਣ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ; ਫਿਰ ਦੱਸੋ ਤਾਂ ਸਹੀ ਕਿਹੜੇ ਚੁਬਾਰੇ ਵਿਚ ਰੱਖੀਏ।

ਦਿੱਲੀ-ਯੂ.ਪੀ. ਬਾਰਡਰ 'ਤੇ ਇਕ ਕਲੋਨੀ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਘਰ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹ ਇਲਾਕਾ ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਹੀ ਹਿੱਸਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਯੂ.ਪੀ. ਵਿਚਕਾਰ ਇਕ ਸੜਕ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਬਹੁਤ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਇਹੋ ਸੜਕ ਯੂ.ਪੀ. ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਸ ਸੜਕ ਨੂੰ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਹਟਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਇਲਾਕਾ ਦਿੱਲੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ।

ਯੂ.ਪੀ. ਇਲਾਕੇ ਦੀ ਜਿਸ ਕਲੋਨੀ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਤਿੰਨ ਬਲਾਕਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਏ., ਬੀ. ਤੇ ਸੀ. ਨਾਂ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਹਰ ਬਲਾਕ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਇਕ ਇਕ ਮਾਰਕੀਟ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੀ ਇਕ ਲੰਮੀ ਸਾਰੀ ਕਤਾਰ ਵਿਚੋਂ ਵਸੋਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਥੇ ਹਲਵਾਈ, ਪਰਚੂਨ ਤੇ ਮੁਨਿਆਰੀ ਦੀ

ਐਸ. ਸਾਕੀ

ਦੁਕਾਨ ਹੈ, ਡਾਕਟਰ ਤੇ ਨਾਈ ਵੀ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਘਰ ਏ. ਬਲਾਕ ਵਿਚ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਬਲਾਕ ਦੀ ਮਾਰਕੀਟ ਵਿਚ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਹਨ। ਉਸ ਵਿਚ ਵਿੱਕੀ ਨਾਂ ਦਾ ਰੈਸਤੋਰਾਂ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਵਿੱਕੀ ਰੈਸਤੋਰਾਂ ਦੇ ਸਕੇ ਭਰਾ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਅੱਠਤੀ ਕੁ ਸਾਲ ਦਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਚਾਲੀ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਰੈਸਤੋਰਾਂ ਤੋਂ ਤਿੰਨ-ਚਾਰ ਮੀਲ ਦੂਰ ਇਕ ਪੇਸ਼ ਕਲੋਨੀ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਛੋਟਾ ਭਰਾ ਮੈਨੂੰ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਂ ਤਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਗੋਰਾ, ਲੰਮ-ਸਲੰਮਾ, ਸਮਾਰਟ ਦਿਸਦਾ ਹੈ। ਸਿਰ ਦੇ ਖਾਸੇ ਵਾਲ ਉਡੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਿਹਤ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸੁਚੇਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਤਿੰਨ-ਚਾਲ ਸਾਲ ਲਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਕੀ ਕਰਨ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੱਸ ਉਹਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਤੋਂ ਹੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਾਹਰਲਾ ਮੁਲਕ ਵੇਖ ਚੁਕਾ ਹੈ।

ਉਹ ਘਰੋਂ ਚਾਰ ਮੀਲ ਦੂਰ ਪੈਦਲ ਹੀ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰੀ ਉਹ ਵਿਚਕਾਰ ਨੱਸਣ ਵੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਵੱਡਾ ਭਰਾ ਸਾਧਾਰਨ ਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਵੀ ਬੱਸ ਆਮ ਜਿਹਾ। ਨਾਂ ਉਹਦੇ ਦਾ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ।

ਕਤਾਰ ਵਿਚ ਸਭ ਦੁਕਾਨਾਂ ਮੂਹਰੇ ਵਰਾਂਡਾ ਛੱਡਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਦੁਕਾਨਾਂ ਦਾ ਆਕਾਰ ਬਹੁਤਾ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੈਠਣ ਲਈ ਵਰਾਂਡੇ 'ਚ ਕਾਊਂਟਰ ਲਾ ਕੇ ਥਾਂ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਸ ਪਿਛੇ ਪਈ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਭਰਾ ਵਾਰੋ-ਵਾਰੀ ਬੈਠਦੇ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਾਹਕ ਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਸੰਦੂਕਤੀ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸੰਦੂਕਤੀ ਦੇ ਦੋ ਭਾਗ ਹਨ। ਉਪਰਲੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਉਹ ਸਿੱਕੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਪੰਜ-ਦਸ ਦੇ ਨੋਟ। ਹੇਠਲੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਉਹ ਪੰਜਾਹਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੰਜ ਸੌ ਜਾਂ ਕਈ ਵਾਰੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਨੋਟ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਨੇ।

ਕਾਊਂਟਰ ਪਿਛੇ ਦੋ ਦੁਕਾਨਾਂ ਜੋੜ ਕੇ ਹਾਲਨੁਮਾ ਥਾਂ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਚ ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਵਧੀਆ ਫਰਨੀਚਰ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਾਲ ਏ.ਸੀ. ਹੈ। ਬਹੁਤੇ ਗਾਹਕ ਰਾਤੀਂ ਆ ਕੇ ਉਸ 'ਚ ਬੈਠ ਖਾਣੇ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਹਨ।

ਵਰਾਂਡੇ ਅੱਗੇ ਖਾਸੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਥਾਂ ਹੈ। ਗਰਮੀ ਦੇ ਮੌਸਮ 'ਚ ਸ਼ਾਮ ਹੁੰਦਿਆਂ ਇਕ ਨੌਕਰ ਉਸ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਕੇ ਉਸ 'ਤੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਛਿੜਕਾਓ ਕਰ ਮੇਜ਼ ਕੁਰਸੀਆਂ ਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਟੈਂਡ ਵਾਲੇ ਦੋ ਕੂਲਰ ਰੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਹਨੇਰਾ ਹੋਏ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਗਾਹਕ ਬਹੁਤੇ ਹੋ ਜਾਣ ਅਤੇ ਏ.ਸੀ. ਹਾਲ ਵਿਚ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਹਰ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਸ਼ੈਕੀਨ ਤਾਂ ਇੰਜ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹੇ 'ਚ ਬੈਠ ਕੇ ਖਾਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਉਸ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਇਕ ਵੱਡਾ ਸਾਰਾ ਰੁੱਖ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਵਿਚ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਵਾਲੀ ਬੋਗਨਵਿਲੀਆ ਦੀ ਵੇਲ ਉਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਹ ਰੁੱਖ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਨਿੱਮ ਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਮੌਸਮ ਆਉਣ 'ਤੇ ਬੋਗਨਵਿਲੀਆ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਉਂ ਜਾਪਦਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਨਿੱਮ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਬੋਗਨਵਿਲੀਆ ਦਾ ਹੀ ਰੁੱਖ ਹੋਵੇ।

ਰੈਸਤੋਰਾਂ ਦੀ ਅਗਲੀ, ਯਾਨੀ ਤੀਜੀ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਟੋਰ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਚ ਬੈਠ ਕੇ ਨੌਕਰ ਸਬਜ਼ੀ ਕੱਟਦੇ, ਆਟਾ ਗੁੰਨਦੇ ਅਤੇ ਮਸਾਲਾ ਕੁੱਟਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਵਿਚ

ਨੰਗੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਵਾਲਾ ਮੁੰਡਾ

ਕਹਾਣੀ 'ਨੰਗੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਵਾਲਾ ਮੁੰਡਾ' 21ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਵਿਚਰ ਰਹੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਮਰਿਕ ਕਥਾ ਹੈ। ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਐਸ. ਸਾਕੀ ਨੇ ਮਨੁੱਖਾ ਜਾਤ ਦੇ ਜਮਾਤੀ ਖਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਖੂਬ ਫੜਿਆ ਹੈ। ਅੱਜ ਜਦੋਂ ਮੁਲਕ ਦੇ ਹਰ ਘਰ ਤਕ ਬਾਜ਼ਾਰ ਪੁੱਜ ਗਿਆ ਹੈ, ਠੰਢ ਵਿਚ ਠਿਠਕਦੇ ਨੰਗੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟੱਬਰ ਦੇ ਡੰਗ ਦੀ ਰੋਟੀ ਲਈ ਜੂਝ ਰਹੇ ਗਨ। ਇਹ ਉਹੀ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਦੁਨੀਆਂ, ਕੱਲ੍ਹ ਦਾ ਭਵਿੱਖ ਆਖਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਪੈਰੀਂ ਜੂਠ ਦੇ ਪਹਾੜ ਬੱਝੇ ਹੋਏ ਹਨ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਪੁਰਾਣਾ ਟੋਪ ਰਿਕਾਰਡਰ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਹਰ ਵੇਲੇ ਫਿਲਮੀ ਗਾਣੇ ਵੱਜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹਨਰਮੰਦ ਕੁੱਕ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਬਹੁਤ ਸੁਆਦ ਖਾਣਾ ਪਕਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਸਾਰਾ ਖਾਣਾ ਦੇਸੀ ਘਿਓ ਵਿਚ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਕੰਜੂਸੀ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਕੁੱਕ ਕਾਲੀ ਦਾਲ, ਸ਼ਾਹੀ ਪਨੀਰ ਅਤੇ ਮਲਾਈ ਕੋਫਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੋ ਸੁੱਕੀਆਂ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਾਹਕ ਕਦੇ ਕਦਾਈਂ ਬਦਲਾਅ ਲਈ ਰੈਸਤੋਰਾਂ 'ਚ ਰੋਟੀ ਖਾਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਜਨਮ ਦਿਨ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਵਰ੍ਹੇਗੰਢ 'ਤੇ ਵੀ ਗਾਹਕਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਜੁੜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕਈ ਗਾਹਕ ਉਥੋਂ ਰਾਤੀਂ ਖਾਣਾ ਪੈਕ ਕਰਵਾ ਕੇ ਵੀ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗਾਹਕ ਆਪ ਕਾਊਂਟਰ 'ਤੇ ਆਰਡਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਿਖਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਊਂਟਰ 'ਤੇ ਮਾਈਕ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਪਰਕ ਤਿੰਨ ਨੰਬਰ ਦੁਕਾਨ ਨਾਲ ਹੈ।

ਮਾਲਕ ਆਪਣੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਤੀਜੀ ਦੁਕਾਨ ਤੀਕ ਮਾਈਕ ਰਾਹੀਂ ਬੋਲ ਕੇ ਆਰਡਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜੋ ਚੀਜ਼ ਗਾਹਕ ਨੇ ਲਿਜਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਪੈਕ ਹੋ ਕੇ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਦੋਵੇਂ ਭਾਈਆਂ ਦਾ ਇਹ ਰੈਸਤੋਰਾਂ ਸਿਰਫ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਤੀਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੁੱਧ ਦਾ ਕੰਮ ਵੀ ਤੋਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਦੁੱਧ ਵਾਲੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਸਵੇਰੇ ਚਾਰ ਵਜੇ ਟਰੱਕਾਂ 'ਚੋਂ ਦੁੱਧ ਦੀਆਂ ਬੈਲੀਆਂ ਲਾਹ ਰੈਸਤੋਰਾਂ 'ਤੇ ਛੱਡ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਦੋਧੀ ਵੀ ਸਾਈਕਲਾਂ 'ਤੇ ਡਰੰਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਵੇਰੇ ਪੰਜ ਵਜੇ ਤੀਕ ਦੁੱਧ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮੂੰਹ ਵਾਲੇ ਡਰੰਮ ਵਿਚ ਪਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਛੇ ਵਜੇ ਤੀਕ ਬਲਾਕ ਏ. ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਹੱਥਾਂ 'ਚ ਡੋਲੂ ਜਾਂ ਡੱਬੇ ਲੈ ਕੇ ਦੁੱਧ ਲੈਣ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਆਉਣ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਹ ਇਸ ਨਾਲ ਕਈ ਵਾਰੀ ਬਰੈਡ, ਬਿਸਕੁਟ, ਰਸ ਜਾਂ ਨਮਕੀਨ ਵੀ ਖਰੀਦ ਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ।

ਰੈਸਤੋਰਾਂ 'ਚ ਦੋਵੇਂ ਭਰਾ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਮਾਨ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਸਵੇਰੇ ਛੇ ਵਜੇ ਤੋਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਬਹੁਤੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਗਾਹਕ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਸਵੇਰ ਦੇ ਸੱਤ ਵਜੇ ਤੀਕ ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਇਕ ਖਾਸ ਨੌਕਰ ਦੇ ਸਿਰ ਛੱਡਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੈ। ਫਿਰ ਸੱਤ ਵਜੇ ਤੀਕ ਛੋਟਾ ਭਰਾ ਆਪਣੀ ਸਿਹਤ ਦਾ ਖਿਆਲ ਰੱਖਦਾ ਹੋਇਆ ਘਰੋਂ ਪੈਦਲ ਚੱਲਦਾ ਤੇ ਕਦੇ ਨੱਸਦਾ ਠੀਕ ਵਕਤ 'ਤੇ ਰੈਸਤੋਰਾਂ ਆ ਕੰਮ ਸਾਂਭ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਵੀ ਸਵੇਰੇ ਛੇ ਜਾਂ ਸਵਾ ਛੇ ਵਜੇ ਤੀਕ ਦੁੱਧ ਵਾਲਾ ਡੋਲੂ ਲੈ ਉਥੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਰੈਸਤੋਰਾਂ 'ਤੇ ਅਜੀਬ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਵੇਖਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਸਰਦੀਆਂ ਦੇ ਦਿਨ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਅਜੇ ਸਵੇਰੇ ਹਨੇਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਵਾ ਛੇ ਵਜੇ ਕੋਈ ਅਠਾਈ ਤੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਾਲਾ ਬੰਦਾ ਰੋਜ਼ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਉਥੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਈਕਲ ਬੈਂਚ ਨਾਲ ਲਾ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਤਿੰਨ ਨੰਬਰ ਕਮਰੇ ਅੱਗੇ ਬਣੇ ਵਰਾਂਡੇ ਵਿਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਕਸਰ ਹਨੇਰਾ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵੇਲੇ ਰੈਸਤੋਰਾਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਥੇ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਰੈਸਤੋਰਾਂ ਦੀ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਬੱਤੀ ਜਗਦੀ ਹੁੰਦੀ ਜਿਹੜੀ ਕਾਊਂਟਰ 'ਤੇ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਉਥੇ ਘੁਸਮੁਸੇ ਵਿਚ ਉਹ ਸ਼ਖ਼ਸ, ਕਨੱਸਤਰ ਚੁੱਕੀ ਆਉਂਦਾ ਦਿਸਦਾ ਹੈ। ਵਰਾਂਡੇ 'ਚੋਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲਿਆਂਦੇ ਕਨੱਸਤਰ ਵਿਚੋਂ ਉਹ ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਸਾਈਕਲ ਉਤੇ ਟੰਗੇ ਪੀਏ ਵਿਚ ਪਾਉਂਦਾ

ਹੈ। ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ ਕਨੱਸਤਰ ਉਥੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਧਰਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਅੱਗੇ ਲੰਘ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਮੈਂ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੇਖਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਦੁੱਧ ਲੈਣ ਆਉਣ ਦਾ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਰੈਸਤੋਰਾਂ ਆਉਣ ਦਾ ਲਗਪਗ ਇਕੋ ਵਕਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਕ ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਮਨ 'ਚ ਆਈ, ਦੁੱਧ ਵੇਚ ਰਹੇ ਨੌਕਰ ਕੋਲੋਂ ਇਸ ਬੰਦੇ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਾ ਜਿਹੜਾ ਸਵੇਰੇ ਉਥੇ ਦਿਸਦਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਐਵੇਂ ਫਜ਼ੂਲ ਗੱਲ ਸਮਝ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ।

ਫਿਰ ਇਕ ਦਿਨ ਰੋਜ਼ ਵਾਂਗ ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਦੁੱਧ ਲੈਣ ਲਈ ਹੱਥ 'ਚ ਡੋਲੂ ਫੜੀ ਰੈਸਤੋਰਾਂ ਵੱਲ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਦਿਨ ਮੌਸਮ ਬਹੁਤ ਠੰਢਾ ਸੀ। ਤੇਜ਼ ਸੀਤ ਹਵਾ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਪਾਲਾ ਰੋਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਲੋਈ 'ਚ ਲਿਪਟੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵੀ ਠੰਢ ਲੱਗ ਰਹੀ ਸੀ।

ਅਜੇ ਮੈਂ ਰੈਸਤੋਰਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲਾ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਦੂਰੋਂ ਉਸ ਸਾਈਕਲ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਪਈ ਜਿਸ ਨੇੜੇ ਦਸ-ਗਿਆਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਇਕ ਮੁੰਡਾ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਵੱਡਾ ਸਾਰਾ ਭਾਂਡਾ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਾਈਕਲ ਵਾਲਾ ਉਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ

ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਅਜੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖ ਹੀ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਈਕਲ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਦੋ-ਤਿੰਨ ਚਪੇੜਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਹੱਥ ਫੜਿਆ ਭਾਂਡਾ ਖੋਹ ਕੇ ਦੂਰ ਵਗ੍ਹਾ ਮਾਰਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਕੇ ਉਹ ਫਿਰ ਉਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢਣ ਲੱਗਿਆ।

ਮੈਂ ਦੁੱਧ ਲੈਣ ਜਾਣ ਦੀ ਥਾਂ ਸਿੱਧਾ ਉਸ ਕੋਲ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। “ਕੀ ਹੋਇਆ ਬਈ, ਕਿਉਂ ਸਵੇਰੇ ਸਵੇਰੇ ਠੰਢ 'ਚ ਇਸ ਜੁਆਕ ਨੂੰ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ?” ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

“ਬਾਬੂ ਜੀ ਚੋਰ ਹੈ ਇਹ।”

ਉਸ ਦੀ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਵੱਲ ਵੇਖਣ ਲੱਗਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇਕ ਪਤਲੀ ਜਿਹੀ ਕਮੀਜ਼ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਠੰਢ ਵਿਚ ਵੀ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਨੰਗੀਆਂ ਹਨ, ਪੈਰ ਨੰਗੇ ਹਨ। ਉਹ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਧਰ ਕੇ ਰੋ ਰਿਹਾ ਸੀ।

“ਬਈ ਇੰਨੀ ਸਵੇਰੇ ਇਸ ਨੇ ਤੇਰੀ ਕੀ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਈ ਜਿਹੜਾ ਤੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ?” ਮੈਂ ਸਾਈਕਲ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ।

“ਨਾ ਹੀ ਪੁੱਛੋ ਬਾਬੂ ਜੀ, ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਮਨ ਕਰਦਾ ਮਾਰ ਮਾਰ ਕੇ ਇਹਦੀ ਚਮੜੀ ਉਧੇੜ ਦੇਵਾਂ, ਇਹਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿਗਾੜ ਦੇਵਾਂ।” ਸਾਈਕਲ ਵਾਲਾ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਮੁੰਡੇ ਵੱਲ ਵੇਖ ਕੇ ਬੋਲਿਆ। ਨੰਗੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਵਾਲਾ ਮੁੰਡਾ ਅਜੇ ਵੀ ਰੋ

ਰਿਹਾ ਸੀ।

“ਬਈ ਤੂੰ ਗੱਲ ਤਾਂ ਦੱਸ, ਫਿਰ ਤੂੰ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਦੀ ਚਮੜੀ ਉਧੇੜ ਦੇਈਂ ਜਾਂ ਸ਼ਕਲ ਵਿਗਾੜ ਦੇਈਂ।”

ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਸਾਈਕਲ ਵਾਲਾ ਸਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਣ ਲੱਗਾ:

“ਬਾਬੂ ਜੀ, ਇਸ ਰੈਸਤੋਰਾਂ ਵਿਚ ਜਿਹੜੇ ਬੰਦੇ ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਆਉਂਦੇ ਨੇ, ਉਹ ਪੈਸੇ ਵਾਲੇ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਨੇ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਦਾਲ ਦੀ ਪਲੇਟ ਚਾਲੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਲੀ ਰੁਪਿਆਂ ਨਾਲ ਇਕ ਗ਼ਰੀਬ ਪਰਿਵਾਰ ਹਫ਼ਤਾ ਭਰ ਦਾਲ ਪਕਾ ਕੇ ਰੋਟੀ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।...ਪਨੀਰ ਤੇ ਮਲਾਈ ਕੋਫਤੇ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਾ ਕਰੋ।” ਸਾਈਕਲ ਵਾਲਾ ਬਿਨਾਂ ਰੁਕੇ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, “ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਮੀਰ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਦਾ ਵੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਲੇਟਾਂ ਵਿਚ ਜੂਠ ਛੱਡਣਾ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਨ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਰੱਜੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਭੁੱਖੇ ਨਹੀਂ। ਰੈਸਤੋਰਾਂ 'ਤੇ ਤਾਂ ਉਹ ਐਵੇਂ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਹ ਕੰਜੂਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਕਿਹਾ, ਰੈਸਤੋਰਾਂ 'ਚ ਜੂਠੀਆਂ ਪਲੇਟਾਂ ਧੋਣ ਵਾਲਾ ਮੁੰਡਾ ਪਲੇਟਾਂ ਦੀ

ਜੂਠ ਕਨੱਸਤਰ ਵਿਚ ਇਕੱਠੀ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਰਾਤ ਹੋਣ ਤਕ ਕਨੱਸਤਰ ਮੂੰਹ ਤਕ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਹਨੇਰੇ ਜਿਹੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਤੇ ਜੂਠ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਕਨੱਸਤਰ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਟੰਗੇ ਪੀਏ ਵਿਚ ਉਲਟਾ ਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ ਦੇ ਪੰਜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।”

“ਪਰ ਇਸ ਕਨੱਸਤਰ ਦਾ ਮਾਲ ਤੇਰੇ ਕੀ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ?” ਮੈਂ ਸਾਈਕਲ ਵਾਲੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕੱਟਦਿਆਂ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ।

“ਬਾਬੂ ਜੀ! ਮੈਂ ਸੂਰ ਪਾਲ ਰੱਖੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਮੈਂ ਵਿਚ ਬੱਠਲ 'ਚ ਪਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੂਹਰੇ ਧਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਆਪ ਬਾਬੂ ਜੀ ਯਕੀਨ ਕਰੋ, ਜਿੰਦਣ ਦੇ ਸੂਰ ਇਹ ਜੂਠ ਖਾਣ ਲੱਗੇ ਨੇ, ਬਹੁਤ ਛੇਤੀ ਵਧਦੇ ਹੋਏ ਮੋਟੇ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਨੇ। ਰੋਜ਼ ਦੇ ਕੁੱਲ ਪੰਜ ਰੁਪਏ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੇਟ ਵੀ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਸਸਤਾ ਹੈ ਇਹ ਕੰਮ!” ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਮੁਕਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ।

“ਪਰ ਤੂੰ ਇਸ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਮਾਰਿਆ?”

ਮੈਂ ਫਿਰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਸੁਆਲ ਦੁਹਰਾਇਆ।

“ਇਹ ਚੋਰ ਹੈ ਬਾਬੂ ਜੀ। ਮੈਂ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸੂਰਾਂ ਲਈ ਜੂਠ ਨਾਲ ਕਨੱਸਤਰ ਭਰਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦਾ, ਸਗੋਂ ਰੋਜ਼ ਖਾਸਾ ਨੀਵਾਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਲੇਟਾਂ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਉਲਾਭਾ ਦਿੰਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਰੋਜ਼ ਰਾਤੀਂ ਗਿਆਰਾਂ

ਵਜੇ ਕਨੱਸਤਰ ਭਰ ਕੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹੀ ਪੰਜ ਰੁਪਏ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਗਤਬਤ ਹੈ।”

ਸਾਈਕਲ ਵਾਲਾ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਉਹ ਦਸ-ਗਿਆਰਾਂ ਸਾਲ ਦਾ ਨੰਗੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਵਾਲਾ ਮੁੰਡਾ ਅਜੇ ਵੀ ਰੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਾਈਕਲ ਵਾਲੇ ਨੇ ਗੱਲ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, “ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਬਾਬੂ ਜੀ ਕਿ ਕਨੱਸਤਰ 'ਚੋਂ ਮਾਲ ਚੋਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਸ ਫਿਰ ਕੀ, ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਚੋਰ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਜਲਦੀ ਆ ਗਿਆ ਤੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਲੁਕ ਕੇ ਖੜ੍ਹ ਗਿਆ, ਕੋਈ ਛੇ ਵਜੇ ਤੋਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ, ਇਹ ਉਧਰ ਝੁੱਗੀਆਂ ਵਲੋਂ ਟੁਰਿਆ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਚੁੱਪ ਖੜ੍ਹਾ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਰਿਹਾ। ਫਿਰ ਵਰਾਂਡੇ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਇਸ ਨੇ ਕਨੱਸਤਰ ਵਿਚੋਂ ਵੱਡਾ ਡੱਬਾ ਮਾਲ ਦਾ ਭਰ ਲਿਆ। ਇਹ ਅਜੇ ਮੁੜ ਝੁੱਗੀਆਂ ਵੱਲ ਜਾਣ ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ। ਫਿਰ ਇਹ ਚੋਰ ਹੀ ਤਾਂ ਹੋਇਆ।”

ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਮੁਕਾਉਂਦਿਆਂ ਸਾਰਾ ਸਾਈਕਲ ਵਾਲੇ ਨੇ ਨੰਗੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਵਾਲੇ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਵਿਚ ਚਪੇੜ ਮਾਰੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਚੋਰ ਆਖ ਗਾਲ੍ਹ ਕੱਢੀ।

“ਬਈ ਤੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਨਾ ਮਾਰ। ਮੈਂ ਇਸ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ ਗੱਲ ਕੀ ਹੈ।”

“ਕਿਉਂ ਬਈ, ਤੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਕਰਦਾ ਸੀ?” ਮੈਂ ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛਿਆ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਜੁਆਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਦੂਜੀ ਵਾਰੀ ਪੁੱਛਣ 'ਤੇ ਉਹ ਰੋਂਦਾ ਹੋਇਆ ਬੋਲਣ ਲੱਗਾ, “ਮਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਹਨੇਰੇ ਉਠਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨੀਂਦ ਆਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਠੰਢ ਵੀ ਬਹੁਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡੱਬਾ ਲੈ ਕੇ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਂਡੇ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੁੰਡਾ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਪੀਪਾ ਕਿਥੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ? ਫਿਰ ਮੈਂ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਪੀਪੇ 'ਚੋਂ ਮਾਲ ਦਾ ਡੱਬਾ ਭਰ ਕੇ ਘਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ।”

“ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋ?” ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਗੱਲ ਕੱਟ ਕੇ ਅਗਲਾ ਸੁਆਲ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਸ ਵਾਰੀ ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਰੁਕਦਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਤੁਰੰਤ ਮੇਰੇ ਸੁਆਲ ਦਾ ਜੁਆਬ ਦੇਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, “ਸਾਡਾ ਬਾਪੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਕੇ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਚਾਰ ਭੈਣ ਭਰਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬਾਪੂ ਨਾਲ ਪਿੰਡੋਂ ਸ਼ਹਿਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਆਏ ਸੀ। ਇਥੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕੁਆਟਰ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕੁਆਟਰਾਂ ਨੇੜੇ ਹੀ ਝੁੱਗੀਆਂ ਬਣਾ ਰੱਖੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਮਾਂ, ਬਾਪੂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਦਿਹਾੜੀ ਕਰਿਆ ਕਰਦੀ ਸੀ ਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ-ਠਾਕ ਟੁਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਇਕੱਲੀ ਮਾਂ ਦਿਹਾੜੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਅਜੇ ਛੋਟਾ ਹਾਂ ਕੁਝ ਕਰਨ ਜੋਗਾ ਨਹੀਂ। ਬਸ ਮਾਂ ਦਿਹਾੜੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਮੈਂ ਛੋਟੇ ਭੈਣ-ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਭਦਾ ਹਾਂ। ਇਕੱਲੀ ਮਾਂ ਦੀ ਦਿਹਾੜੀ ਦੇ ਪੈਸਿਆਂ ਨਾਲ ਤਾਂ ਦਾਲ-ਸਬਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਉਸ ਨਾਲ ਤਾਂ ਮਸਾਂ ਆਟਾ ਤੇ ਦੁੱਧ-ਚਾਹ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੀਪੇ 'ਚੋਂ ਮਾਲ ਦਾ ਡੱਬਾ ਭਰ ਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸਵੇਰੇ-ਸ਼ਾਮ ਰੋਟੀ ਖਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸੁਆਦ ਵੀ ਬਹੁਤ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ ਭਾਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨੀਂਦ ਆਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ... ਭਾਵੇਂ ਸਵੇਰੇ ਮੇਰੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਨੰਗੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ...ਮੈਨੂੰ ਠੰਢ ਵੀ ਬਹੁਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਮੈਂ ਮਾਂ ਦੇ ਕਿਹਾ ਇੰਧਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤੇ...।”

ਮੁੰਡਾ ਬੋਲਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਹਾਣੀ ਇਥੇ ਹੀ ਮੁੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਠੰਢ ਨਾਲ ਕੰਬਦਾ ਮਾਹੌਲ ਜਿਵੇਂ ਭੈਅਭੀਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਂਤ ਤੇ ਡਰਾਉਣਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਨੰਗ-ਧੜੰਗੇ ਉਹ ਚਾਰ ਬੱਚੇ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਧੁੱਕੇ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਭੁੱਖੇ, ਹਾਥੜੇ ਬੱਠਲ ਵਿਚ ਮੂੰਹ ਮਾਰਦੇ ਦਿਸਣ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਇਕੱਲੇ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸੂਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਬੱਠਲ ਵਿਚ ਪਈ ਜੂਠ ਖਾਂਦੇ ਦਿਸਣ ਲੱਗਦੇ ਹਨ...।

ਵਿਦਿਆ ਬਾਲਨ ਦੀ ਅਧੂਰੀ ਕਹਾਣੀ

ਵਿਦਿਆ ਬਾਲਨ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਬੜੀ ਸੰਜੀਦਾ ਅਤੇ ਧੜੱਲੇਦਾਰ ਅਦਾਕਾਰਾ ਵਜੋਂ ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮ ਜਗਤ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਕਹਾਣੀ, ਦਿ ਡਰਟੀ ਪਿਕਚਰ, ਨੇ ਵਨ ਕਿੱਲਡ ਜੈਸਿਕਾ, ਪਾ, ਇਸ਼ਕੀਆ, ਪਰਿਣਤਿ ਵਰਗੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਨਾਲ ਉਹਨੇ ਆਪਣੀ ਅਦਾਕਾਰੀ ਦੀ ਧਾਂਕ ਜਮਾਈ। ਕਹਾਣੀ ਅਤੇ ਦਿ ਡਰਟੀ ਪਿਕਚਰ ਨਾਲ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮ ਜਗਤ ਵਿਚ ਨਾਇਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਫਿਲਮਾਂ ਵੀ ਬਣ ਅਤੇ ਚੱਲ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋਈ ਫਿਲਮ 'ਹਮਾਰੀ ਅਧੂਰੀ ਕਹਾਣੀ' ਨੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਫਿਲਮ ਆਲੋਚਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਰਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਬਾਤ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਤ ਵਿਚ ਉਹ ਸੰਜੀਦਗੀ ਤੇ ਸ਼ਿੱਦਤ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਦਿਆ ਬਾਲਨ ਕੋਲੋਂ ਦਰਸ਼ਕ ਅਤੇ ਅਲੋਚਕ ਆਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਫਿਲਮ ਬਾਕਸ ਆਫਿਸ ਉੱਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਖਾਸ ਕ੍ਰਿਸਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ ਹੈ।

ਧਰਮਿੰਦਰ-ਹੇਮਾ ਬਣੇ ਨਾਨਾ ਨਾਨੀ

ਧਰਮਿੰਦਰ ਅਤੇ ਹੇਮਾ ਮਾਲਨੀ ਨਾਨਾ-ਨਾਨੀ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਛੋਟੀ ਧੀ ਅਹਾਨਾ ਦੇ ਘਰ ਲੜਕੇ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਹਾਨਾ ਦਾ ਵਿਆਹ ਦਿੱਲੀ ਵਸਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਵੈਭਵ ਵੋਹਰਾ ਨਾਲ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ 2 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਘਰ ਵਿਚ ਦੋਹਰੇ ਦੀਆਂ ਕਿਲਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਈਆਂ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਤਾਂਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ। ਹੇਮਾ ਮਾਲਨੀ ਜੋ ਮਥੁਰਾ ਤੋਂ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਵੀ ਹੈ, ਨੇ ਟਵੀਟ ਕਰਦਿਆਂ ਵਧਾਈਆਂ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਹਾਨਾ ਉਡੀਸੀ ਡਾਂਸਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਡਾਂਸਿੰਗ ਨੂੰ ਕਰੀਅਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਅਪਨਾਇਆ। ਉਸ ਦੀ ਵੱਡੀ ਭੈਣ ਈਸ਼ਾ ਦਿਓਲ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਆਈ ਸੀ ਪਰ ਬਹੁਤੀ ਸਫਲਤਾ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਫਿਲਮਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ।

ਸੰਵੇਦਨਾ ਦਾ ਦਰਿਆ

ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਕਹਾਂ ਹੈ... -6-

ਕੁਲਦੀਪ ਕੌਰ

ਫੋਨ: +91-98554-04330

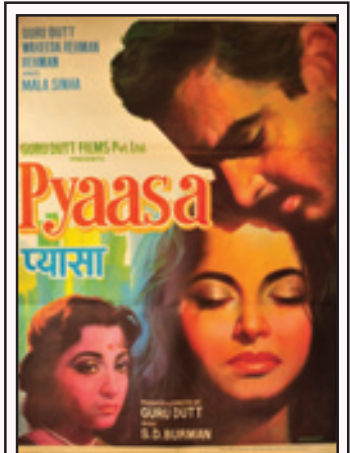
ਹਰ ਏਕ ਜਿਸਮ ਘਾਇਲ, ਹਰ ਏਕ ਰੂਹ ਪਿਆਸੀ, ਨਿਗਾਹੋਂ ਮੇਂ ਉਲਝਣ, ਦਿਲੇ ਮੇਂ ਉਦਾਸੀ, ਯੇ ਦੁਨੀਆ ਹੈ ਯਾਂ ਆਲਿਮੇ ਬਦਹਵਾਸੀ, ਯੇ ਦੁਨੀਆ ਅਗਰ ਮਿਲ ਭੀ ਜਾਏ ਤੇ ਕਿਆ ਹੈ...

ਮੁਹੰਮਦ ਰਫੀ ਦੀ ਸੋਜ਼ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼, ਸਾਹਿਰ ਲੁਧਿਆਣਵੀ ਦੇ ਦਰਦਮੰਦ ਬੋਲ ਅਤੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਗੁਰੂ ਦੱਤ ਦੀ ਫਿਲਮ 'ਪਿਆਸਾ' ਭਾਰਤ ਦੀ ਨਵੀਂ ਮਿਲੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਤਿੱਖਾ ਵਿਅੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਫਿਲਮ ਦੇ ਕੁਝ ਡਾਇਲਾਗ ਮਸਲਨ 'ਮੈਂ ਅਬ ਵੇ ਵਿਜੇ ਨਹੀਂ', ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਸਿਨੇਮਾ ਵਿਚ ਕਲਾ, ਭਾਵੁਕਤਾ ਅਤੇ ਰੁਮਾਂਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇੱਜ਼ਤ ਮਾਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਜਿਉਣ ਲਈ ਫਿਲਮਸਾਜ਼ ਦਾ ਹੋਕਾ ਸੀ। ਗੁਰੂ ਦੱਤ ਦੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਬੰਦੇ ਅੰਦਰ ਚੱਲਦੀ ਕਸ਼ਮਕਸ਼, ਸਮਾਜਿਕ ਹਾਲਾਤ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿਚੋਂ ਉਪਜੀ ਟੁੱਟ-ਭੱਜ, ਉਸ ਦੀ ਰੂਹ ਵਿਚ ਚੁਭ ਰਹੀਆਂ ਛਿੱਲਤਰਾਂ ਅਤੇ ਹਰ ਕੀਮਤ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰਲੀ ਅੱਗ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਰੱਖਣ ਦੇ ਤਰੱਦਦ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਗੁਰੂ ਦੱਤ ਨੇ ਫਿਲਮੀ ਸਫਰ 1951 ਵਿਚ 'ਬਾਜ਼ੀ' ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਦੇਵ ਅਨੰਦ, ਗੀਤਾ ਬਾਲੀ ਤੇ ਕਲਪਨਾ ਕਾਰਤਿਕ ਦੀਆਂ ਸਨ। 1952 ਵਿਚ 'ਜਾਲ' (ਦੇਵ ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਗੀਤਾ ਬਾਲੀ) ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਛੇ ਲੁਕੇ ਦਵੰਦਾਂ ਨੂੰ ਪਰਦੇ 'ਤੇ ਸਾਕਾਰ ਕੀਤਾ। 1954 ਵਿਚ 'ਆਰ-ਪਾਰ' ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਦੱਤ ਨੇ ਸੰਗੀਤ ਰਾਹੀਂ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਖੂਬਸੂਰਤ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਰਾਨਾ ਪ੍ਰਥਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 'ਬਾਬੂ ਜੀ ਧੀਰੇ ਚਲਨਾ', 'ਕਭੀ ਆਰ ਕਭੀ ਪਾਰ', 'ਯੇ ਲੋ ਮੇਂ ਹਾਰੀ ਪ੍ਰੀਆ' ਗੀਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਔਰਤ-ਮਰਦ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਸਮੀਕਰਨ ਤਲਾਸ਼ ਕੀਤੇ। ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਇਕ ਦਵੰਦ ਲਗਾਤਾਰ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਕਿਰਦਾਰ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਅਟਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਅੰਧਾਧੁੰਦ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਫਿਰ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਨੀਂਦ ਵਧੀਆ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਉਂ ਗੁਰੂ ਦੱਤ ਦਾ ਫਿਲਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੁਨਰ ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਜਿਹੇ ਫਿਲਾਸਫਰ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੇ ਰੂ-ਬ-ਰੂ ਆਪਣੀ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਅਤੇ ਸਾਦਗੀ ਬਚਾ ਕੇ ਨਿਕਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਗੁਰੂ ਦੱਤ ਬੰਗਾਲੀ ਸਾਹਿਤਕ ਰਵਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਬੰਗਾਲੀਆਂ ਦੇ ਸੁਹਜ ਦਾ ਕਾਇਲ ਸੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਅਜਿਹੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤਾਲੀ ਵਿਚ ਨਵੇਂ ਬਣੇ ਮੁਲਕ ਦਾ ਤਾਪ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਖਪਤਕਾਰੀ ਵਰਤਾਰਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗਾਂ ਨੂੰ ਕੰਬਣੀ ਛੇੜ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਥੇ 'ਪਿਆਸਾ' ਰਾਹੀਂ ਗੁਰੂ ਦੱਤ ਕਵੀ ਦੇ

ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਦਿਲ ਦੇ ਬਦਲ ਰਹੀਆਂ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਥੇ 'ਕਾਗਜ਼ ਕੇ ਫੂਲ' ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਦੱਤ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਵਿਚ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। 'ਕਾਗਜ਼ ਕੇ ਫੂਲ' ਦੇ ਕਲਾਈਮੈਕਸ ਵਿਚ ਇਕ ਸੁੰਨਸਾਨ ਫਿਲਮ ਸਟੂਡੀਓ ਦੀ ਵੀਰਾਨ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਕਤ ਕਦੋਂ ਦਾ ਚੇਤਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਮੋਟ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਦੀ ਲਾਸ਼ ਪਈ ਹੈ। 'ਵਕਤ ਨੇ ਕੀਆ, ਕਿਆ ਹਸੀਂ ਸਿਤਮ' ਗਾਣਾ ਜਿਸ ਨੇ ਕੈਫੀ ਆਜ਼ਮੀ ਨੂੰ ਸ਼ੇਰਰਤ ਦੀਆਂ ਬੁਲੰਦੀਆਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ, ਅਸਲ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਦੱਤ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਫਿਲਮ ਬਾਕਸ ਆਫਿਸ 'ਤੇ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਗਈ; ਜਿਵੇਂ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੇ ਹਕੀਕਤ ਵਿਚਲੇ ਦਰਦ ਤੋਂ ਡਰਦਿਆਂ ਫਿਲਮ ਵੱਲ ਪਿੱਠ ਕਰ ਲਈ ਹੋਵੇ! ਇਸ ਫਿਲਮ ਨੇ ਗੁਰੂ ਦੱਤ ਨੂੰ ਧੁਰ

ਫਿਲਮ 'ਪਿਆਸਾ' ਦਾ ਪੋਸਟਰ।

ਅੰਦਰ ਤੱਕ ਹਿਲਾ ਦਿਤਾ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਫਿਲਮਾਂ ਆਪਣੇ ਸਹਿ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਰਿਲੀਜ਼ ਕੀਤੀਆਂ। 'ਸਾਹਿਬ ਬੀਬੀ ਔਰ ਗੁਲਾਮ' 1962 ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਕਰੀਨ ਪਲੇਅ ਲੇਖਕ ਅਬਰਾਰ ਅਲਵੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਥੱਲੇ ਬਣਾਈ। ਇਹ ਫਿਲਮ ਬੰਗਲਾ ਨਾਵਲਕਾਰ ਬਿਮਲ ਮਿੱਤਰਾ ਦੇ ਇਸੇ ਨਾਮ ਦੇ ਨਾਵਲ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਮੀਨਾ ਕੁਮਾਰੀ ਦੇ ਨਿਭਾਏ ਛੋਟੀ ਬਹੁ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫਿਲਮ ਜਗਤ ਵਿਚ ਅਮਰ ਕਰ ਦਿਤਾ।

'ਸਾਹਿਬ ਬੀਬੀ ਔਰ ਗੁਲਾਮ' ਦੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਤੋਂ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੋ ਕੇ ਗੁਰੂ ਦੱਤ ਨੇ 'ਚੋਧਵੀਂ ਕਾ ਚਾਂਦ' ਬਣਾਈ। ਇਹ ਫਿਲਮ ਅਜ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਗੀਤ 'ਚੋਧਵੀਂ ਕਾ ਚਾਂਦ' ਹੋ, ਯਾ ਆਫਤਾਬ ਹੋ' ਦੇ ਖੂਬਸੂਰਤ ਫਿਲਮਾਂਕਣ ਲਈ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਫਿਲਮ ਜਗਤ ਤੇ ਕਲਾ ਲਈ ਤ੍ਰਾਸਦੀ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਖੂਬਸੂਰਤ, ਦਰਦਮੰਦ ਤੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦਾ ਅੰਤ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਹੋਇਆ।

(ਚਲਦਾ)

ਜ਼ੋਇਆ ਨੇ ਧੜਕਾਏ ਦਿਲ

ਫਿਲਮਸਾਜ਼ ਜ਼ੋਇਆ ਅਖਤਰ ਦੀ ਫਿਲਮ 'ਦਿਲ ਧੜਕਨੇ ਦੇ' ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਭ ਦੇ ਦਿਲ ਧੜਕਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਜ਼ੋਇਆ ਨੇ ਧਨਾਢ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵਰਗ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਦਿਲਚਸਪ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਅਨਿਲ ਕਪੂਰ, ਸ਼ੈਫਾਲੀ ਸ਼ਾਹ, ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ ਚੋਪੜਾ, ਰਣਵੀਰ ਸਿੰਘ, ਅਨੁਸ਼ਕਾ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਫਰਹਾਨ ਅਖਤਰ ਵਰਗੇ ਚੋਟੀ ਦੇ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨੇ ਕਿਰਦਾਰ ਨਿਭਾਏ ਹਨ। ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਉਦਯੋਗਪਤੀ ਜੋ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੁਖੀ ਹੈ ਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਡੁੱਬਣ ਕੰਢੇ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮਹੀਣ ਵਿਆਹ ਦੀ 30ਵੀਂ ਵਰ੍ਹੇਗੰਢ ਮਨਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਜਹਾਜ਼ ਉੱਤੇ ਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਵੀ ਸਫਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸਫਰ ਦੌਰਾਨ ਜ਼ੋਇਆ ਅਖਤਰ ਇਕ ਇਕ ਕਰ ਕੇ ਸਾਰੇ ਕਿਰਦਾਰਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਤੋਂ ਨਕਾਬ ਲਾਹ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਲਮ ਦੀ ਪਟਕਥਾ ਬੜੀ ਦਿਸਚਸਪ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸੰਵਾਦ ਵੀ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰੇਮਹੀਣ ਵਿਆਹ ਦੀ 30ਵੀਂ ਵਰ੍ਹੇਗੰਢ ਮੌਕੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਹੀ ਇਕ ਧੀ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਤਲਾਕ ਲੈ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੱਖੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰ ਕੇ ਜ਼ੋਇਆ ਅਖਤਰ ਨੇ ਪੀੜ੍ਹੀ ਪਾੜੇ ਨੂੰ ਨੁਮਾਇਆ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਲੱਗਣ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਫਲ ਵਿਆਹ ਨਿਰੂੇ ਢੋਂਗ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਜ਼ੋਇਆ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਵਾਂਗ ਇਸ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਵੀ ਰੱਜ ਕੇ ਤਜਰਬੇ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਹੀ ਫਿਲਮ 'ਲੱਕ ਬਾਈ ਚਾਂਸ' (2009) ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਵੋਤਮ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦਾ ਫਿਲਮਫੇਅਰ ਐਵਾਰਡ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। 2011 ਵਿਚ 'ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾ ਮਿਲੇਗੀ ਦੁਬਾਰਾ' ਲਈ ਤਾਂ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਦੀ ਝੜੀ ਲੱਗ ਗਈ ਤੇ ਫਿਲਮਫੇਅਰ, ਆਈ.ਆਈ.ਐਫ.ਏ., ਜੀ ਸਿਨੇ ਤੇ ਅਪਸਰਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਮਿਲੇ। 2 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋਈ 'ਬੰਬੇ ਟਾਕੀਜ਼' ਤਾਂ ਤਜਰਬੇ ਦਾ ਸਿਖਰ ਸੀ। ਇਹ ਫਿਲਮ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਚਾਰ ਫਿਲਮਸਾਜ਼ਾਂ ਨੇ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਇਹਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਜ਼ੋਇਆ ਅਖਤਰ ਨੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਜ਼ੋਇਆ ਅਖਤਰ

BIGGEST SALE EVER ON PUNJABI TV

40% OFF

PER MONTH

FOR 12 MONTHS ON
PUNJABI MEGA PACK

PUNJABI MEGA PACK

GET DISH FOR THE BEST
PUNJABI TV PROGRAMMING

\$14⁹⁹
MO
FOR 12 MONTHS

~~\$24⁹⁹~~
MO
REGULAR PRICE

jus
punjabi

PTC
PUNJABI

Q
eto
ਪੰਜਾਬੀ

WILLOW HD

GLOBAL
PUNJAB

mh
MILIONE

QX
TASHAN

jus
24x7

PTC
NEWS

PTC
chak de

Requires 24-month commitment, credit qualification and subscription to qualifying American programming. Early Termination Fee applies. Cannot be combined with other International offers.

Order now and **SAVE \$120!**

1-888-626-0801

Use Offer Code **SAVEBIG**

dish

International programming requires additional \$10/mo. International Basic Package or any America's Top Package.

Important Terms and Conditions: \$10/mo. Credit for 12 Months Offer: Valid for activation and installation of qualifying new DISH service. Requires subscription to a qualifying American or DishLATINO package in addition to Punjabi Mega Pack. Must provide Offer Code at time of order. Receive a monthly credit of \$10 for the first 12 months.

Promotional Offers: All prices, fees, charges, packages, programming, features, functionality and offers subject to change without notice. After any applicable promotional period, then-current everyday monthly price applies and is subject to change. **ETF:** If you cancel service during first 24 months, early termination fee of \$20 for each month remaining applies.

Additional Requirements: Installation/Equipment Requirements: A second dish antenna may be required to view both International and American programming. Free Standard Professional Installation only. Leased equipment must be returned to DISH upon cancellation or unreturned equipment fees apply. Upfront and additional monthly fees may apply. **Miscellaneous:** Offers available for new and qualified former customers, and subject to terms of applicable Promotional and Residential Customer agreements. Taxes or reimbursement charges for state gross earnings taxes may apply. Additional restrictions and taxes may apply. **Offer ends 8/13/15.**

© 2015 DISH Network L.L.C. All rights reserved.

0801-Q2R2-PUNJABI BSE Promo MAY

Gakhal Brothers Entertainment Pvt. Ltd & Amolak Singh Gakhal Present

Cast: Gippy Grewal, Tina Ahuja, Dharamendra, Geeta Basra, Sanjay Mishra, Ravi Kishan, Mukesh Tiwari

Director Smeep Kang **DOP** Manoj Shaw **Story** Smeep Kang
Screenplay & Dialogue Vaibhav Suman & Shreya Srivastava

Editor Ritesh Soni **Music** Badshah Jatinder Shah & Dr. Zeus
Produced by Iqbal Singh Gakhal, Palwinder Singh Gakhal,
Manwinder Singh & Gurvinder Singh

Background Music Sanjoy Chaudhory
Sound Design Parikshit Lalwani **Publicity Stills by** Harjit Singh

ਫਿਲਮ ਜਲਦ ਹੀ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਸਿਨੇਮਾ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਜਾਵੇਗੀ

Ad sponsored by Punjab Times